Projekt Eden II

Autor: Jiří Kalina

Předchozí díly:
I. 40 dnů do 17.2.2017 - http://jkali.cz/data/40_dnu_do_17_2_2017.pdf
II. Další poznatky a události po 7.3.2017 - http://jkali.cz/data/po_7_3_2017.pdf
III. Úvahy - http://jkali.cz/data/uvahy.pdf
IV. JKali framework (nedokončeno) - http://jkali.cz/data/jkali.pdf
V. Projekt Eden (nedokončeno) - http://jkali.cz/data/eden.pdf
VI. Veřejná komunikace nad problémy společnosti jako esej - http://jkali.cz/data/verejna_komunikace_jako_esej.pdf
VII. Podnikání (od 31.1.2018 do 17.3.2018) - http://jkali.cz/data/podnikani.pdf
VIII. Podnikání (od 18.3.2018) - http://jkali.cz/data/podnikani_2018_03_18.pdf
IX. Projekt Eden - http://jkali.cz/data/eden2.pdf

Dodatky:
Umění (odkazy na hudbu) - http://jkali.cz/data/umeni.pdf
Zajímavosti ze světa - http://jkali.cz/data/udalosti_ze_sveta.pdf
Videa - http://www.jkali.cz/data/video
Záchrana planety Země a nový ekonomický systém Eden - http://jkali.cz/data/eden3.pdf

Je 25.7.2019 23:57. Dnes jsem se tak nějak přes den vzpamatovával z toho, že vlastně nebudu moci pokračovat neurčitou dobu na programování toho, co mě baví. Jak jsem tak přemýšlel nad tím ministerstvem vnitra a co mám vlastně dělat, aby se věci dali do pořádku, tak jsem si po napsání tří možností A, B, C na straně 296 v předchozím díle uvědomil jednu věc v souvislosti se záhadnou energií málem uvolněnou dne 23.7.2019 v 8:19, jak píši na straně 289 v předchozím díle. Ten den bylo úterý a psal mi Aragorn zprávu, která mi přišla přesně v čase 17:00 a stálo v ní:

„Ahoj Jirko,

neměj mi to prosím za zlé, ale bohužel se nebudu moci zúčastnit

plánovaného setkání jak jsem Ti prve slíbil.

Ať se Ti daří, hodně štěstí.

<Aragorn>“

Ze zprávy vypadá dost nejasně, zda se Aragorn nechce účastnit ani v případě přesunutí na jiný termín a nebo mu nevyhovuje jen tento termín 2.8. Psal jsem klukům, že pokud to nebude vyhovovat někomu, tak ať automaticky posune termín na další pátek, ale to Aragorn neudělal. Můj první dojem tedy byl tentokrát správný a Aragorn se z nějakého důvodu nechce účastnit ani příště. Později mě napadlo, zda třeba mu jen nevyhovuje ten daný termín, ale to už bylo mylné uvažování a když jsem se ho zeptal tak mi napsal:

„Ahoj,

díky, ale raději už ne.

Zdravím

<Aragorn>“

Tak že Elrond a Aragorn jsou jednohlasní. Tím zbylo jen 7 lidí, kteří se nevyjádřili a podle Martina možná z nich přijde jen minimum. No vzhledem k mé finanční situaci to vypadá dost tísnivě, jenomže setkání je přeci za 7 dní. Nikdo přeci nemůže vědět, co se stane. V Bibli se píše, že si nemáme dělat starosti o peníze, protože toto zajišťuje Bůh Otec. Nikdo neví, co se za těch 7 dní může stát a o to více bych neměl mít nedostatek, protože já tím svým psaním jsem se vzdal práce, která mě baví, což je programování a dělám činnost, která je bohulibá. O to více je nepravděpodobné, že bych měl mít nedostatek peněz na to, co potřebuji. No uvidíme, jak to celé nakonec dopadne. Podle mě je to jen zkouška víry.

No ale zpět k záhadnému dění dne 23.7.2019. Aragorn mi psal v 17:00, ale pouhé 2 minuty před tím v 16:58 mi přišla zpráva z jakési záhadné obchodní společnosti, která se zabývá asi burzovním prodejem. Společnost je záhadně asi propojena s hardcore seznamkou ze strany 277 v předchozím díle. Tato společnost mi nabízí, že si grantovaně a rychle vydělám u nich 10425 dolarů, což by bylo nějakých cca 239 000 Kč. Tyto spamy kolem obchodování mi už dávno nepřišly a najednou, najednoooooou mi to přijde zrovna toho dne 23.7.2019, kdy skoro málem uvolním záhadnou energii kvůli korupci v české politice a špatným hospodařením s financemi. Může to mít nějakou spojitost? Mě to ten den netrklo, ale trklo mě to v ten moment, jak jsem napsal na straně 296 o tom, co se asi tak teď děje. Tak že já dostávám jakousi volbu? Mohu mít jistých pár drobáčků, se kterými mám pomoci řešit chudobu a utrpení mnoha lidí? Nebo je to pokus namočit mě zase do nějaké formy hazardu, který jsem nezvládal a považuji ho za škodlivý ne jen já osobně. To je docela riskantní cesta. Nakonec jsem se pomodlil a řekl jsem si, že pokud je to opravdu cesta, kterou se mám vydat a může to pomoct těm lidem na Poště, co tak dřou, tak to zkusím. Jenom že jsem byl zděšen a rozzloben z přístupu tohoto internetového zprostředkovatele, asi akciového obchodu. Při registraci jsem byl nucen vyplnit dotazník s telefonním číslem. V dalším kroku tam byl rovnou formulář na výběr druhu platby a následně formulář pro údaje o kreditní kartě bez uvedené vyžadované ceny!! Háček v té ceně byl takový, že mi obratem po registraci volal člověk z této firmy a on dokonce mluvil anglicky. Z telefonu to na mě fakt mluvilo anglicky! On mě přemlouval, přemlouval, přemlouval ať tam vložím minimání částku, kterou jsem mu ani pořádně nerozuměl. Ten rozhovor byl nepříjemný, vlezlý, manipulativní, moc jsem mu nerozuměl a když jsem mu konečně vysvětlil, že nechci pokračovat, tak ani nepozdravil a jen zavěsil. To se pak jeden člověk naštve, z takového chování. V čem to žijeme, když hranice morálky klesli tak dolů. Nakonec není divu, že podivná energie a její uvolnění mě odvádí na takovéto divné obchodní weby. I kdybych měl možnost si tam snadno takto vydělat, tak potom přeci tu možnost má úplně každý a tím se docela zdevastuje finanční svět. Když jedna skupinka bude bohatnout, tak někdo jasně musí chudnout. Nebo to tak není a je to prostě jen pasta na příchozí lidi, která vysává z lidí peníze. Proč se ale toto má dotýkat lidí, kteří slušně pracují a tvrdě dřou, aby si něco vydělali? Někteří ani nemají možnost z takových zaměstnání odejít, protože je to pro ně třeba náhradní rodina a nikoho jiného nemají. Osobně jsem se setkal s takovým člověkem. Tak že jediná možnost je, že někdo nad finančním světem musí mít absolutní kontrolu a zabránit dění takovýmto šílenostem. Tento způsob obchodování neuznávám, protože je to prostě jen hazard. Také na mě v 8:09 po skončení hovoru přicházela záhadná energie, kterou jsem uvolňoval. Tedy dne 25.7.2019 něco kolem 8:09 zase proudila záhadná energie nesouviselo to s Českou republikou.

Je 26.7.2019 11:23. Dnes ráno jsem psal mému bývalému vedoucímu z pošty email s dotazem, proč se to na Poště tak zhoršuje a v čem je problém? Přišla mi automatická odpověď, že má od 22.7. do 26.7 dovolenou tak uvidíme, co se dozvím příští týden. Dnes ráno mi pro změnu přišla pozvánka k registraci do nějakého dalšího burzovního portálu s názvem Imperial Finance Group. Tak jsem se ze zvědavosti začal registrovat. No a v tom mi opět volá nějaký člověk od nich. A to jsem nikde neuváděl svůj telefon, ale asi jim ho přeposlali z té včerejší organizace. Není to už porušování ochrany osobních údajů? No každopádně ten pan, co mi volal, tak už nemluvil anglicky, ale byla to čeština s nějakým cizokrajným přízvukem. Místy jsem

mu nerozuměl, ale domluva byla daleko lepší, než včera s tím angličanem a hlavně byl zdvořilý a ochotný mi pomoci. I když stejně ale trval na nějakém vkladu a na tom, že toto je právě ta vhodná cesta pro mě a jak přijít k penězům. Já jsem mu říkal, že „To není cesta, kterou chci jít a že nechci riskovat žádné finance“. On se mě ptá na to, „Co dělám?“. Já mu povídám, že „Podnikám.“. No a on říká „A to není riskantní?“. Já říkám „No je, ale já v to věřím a vím co dělám.“. V podstatě to mé podnikání žádné riziko ve skutečnosti není, protože to je mé poslání.

Na Poště pracují dělníci a jejich vyměřená mzda ku odvedené práci závisí na tom, co si kdo odtrhne na ceně celé režie, která s provozem pošty souvisí. Manažeři si odtrhnou určitou část, politici si na daních také odtrhnou určitou část. To ale není vše. Toto se týká i burzy, protože i na burze si mohou obchodníci dobře nacenit materiály související s režijí Pošty a jejich pracovníků. Nebereme v úvahu pouze výplaty, ale také ceny/kvalita potravin, které pracovníci potřebují. A to ještě nemluvím o tom, že pokud na Poště odpadne nějaký z plánovaných pracovníků na směně, tak ta práce připadne ostatním, aniž by se to nějak finančně ohodnotilo. Bohužel, toto se tam opravdu děje.

Proto se ptám, kde bere burzovní obchodník takovou jistotu, že právě cena, kterou si stanovil a která je pro něj výhodná, tak kde bere tu jistotu že si opravdu zaslouží její plné vyplacení? Vždyť tím ve výsledku obere právě toho zaměstnance například pošty, který je na úplném dně organizační struktury a o ničem nerozhoduje.

Jak je tedy možné, že už dávno neexistuje autorita, možná i centrální a celosvětová, které tuto finanční nadhodnotu a nebo druhy krádeží nepřerozdělí tak, jak je správné?

Já nemůžu přistoupit na žádné burzovní obchodování. To je podpora starého chybného systému, který bude muset být opraven, aby byla zajištěna spravedlnost. Po telefonátu jsem měl vztek na to, že jsem zase do něčeho tlačen a i když ten člověk v telefonu byl slušný upřímný a myslel to dobře.

I tak mnou zase prošla energie v 10:40. Ten člověk mi i poslal email, že se na něj mohu obrátit s dotazy, tak že se na něj obrátím a pošlu mu odkaz na tento článek.

Musí se to udělat podle vzoru filmu Vyměřený čas (In Time), kde kontrolní orgán bude něco mezi tím hlavním hrdinou, jak se zastává běžných lidí, ale nesmí to moc přehánět a hlavním padouchem, co může odebrat komukoliv finance a přidat je někomu jinému i když sám nemá pomalu ani vindru pro sebe, bohužel nezná absolutně spravedlnost. Ideální kombinace těchto osobností v jedné postavě dohlížející na všechny finanční toky na světě.

Je 26.7.2019 23:33. Tento týden bych nazval něco jako Happy Holidays. Dnes je pátek a stejně tak jako můj bývalý vedoucí z Pošty má dovolenou, tak i já jsem si udělal, byť nechtěně, jakési volno od programování. Tak proč bych na to neměl nárok, když jsem cca dva a půl měsíce bez dovolené programoval nejnáročnější kus projektu a ještě v době zaučování. Myslím si ale že dovolená byla šťastná hlavně pro to, že jsem pomohl některým lidem ke štěstí a také oslavil Kristovo jméno.

Tak třeba dnes ráno po odeslání zprávy zaměstnanci Imperial Finance Group, jsem si udělal radost, že jsem mu řekl pravdu, co si myslím a on mi odepsal:

„dobry den

pany kalina kolik si vi muzete dovolit na zacatku

dajtemi videt dekuj“

Je vidět, že mi chce opravdu pomoct k úspěchu a je možná ochoten zařídit, abych platil méně než je minimum a to těch 100 euro či dolarů. Opravdu se mi snaží vyjít vstříc, ale já tent osměr nevnímám jako pomoc a odepisuji mu:

„Dobrý den,

ono to není o tom, že bych si něco málo možná nemohl dovolit, ale mé

svobodné rozhodnutí je, že se nemohu těmto věcem ze zásady věnovat.

Hezký den,

Jiří Kalina“

Tím jsem mu dal možná pochopení, že to není o vložených penězích, ale o přístupu ve kterém zásadně nechci brát větší finanční odměnu, než si obchodní aktivitou mohu zasloužit. Také jsem mu možná dal možnost pochopit, že já přeci svým psaním mohu rozveselit lidi a nebo jim mohu dát možnost se osvobodit ke štěstí byť prvotním nepříjemným pocitem. Proč bych potom měl být ponižován tím, že si musím vydělávat obchodem, který neovládám a to v situaci, kdy jsem pracně napsal přes tisíc stránek, díky kterým toto osvobození a radost mohu realizovat. Možná, že mi to nevydělává, ale to neznamená, že si nezasloužím ocenění a jsem nucen svojí pozornost rozptylovat k jiným aktivitám.

Další příběh je příběh dvou veselých a šťastných konviček. Je to šťastné rozuzlení příběhu o Martinovi, jeho ženě a možná i Hinduistovi. Tento příběh se vleče do druhé části stránky 296 v předchozím devátém díle a to už od druhé půlky strany 276, což je nějakých 19 stránek. Jak to nakonec dopadlo? Po tom, co jsem dopsal stranu 296 ze dne 24.7.2019, tak následující den tedy čtvrtek, či to byla snad už středa, když jsem ten nejhlavnější článek už ráno napsal, to nevím. Prostě v odpoledních hodinách jednoho z těch dvou dnů došlo k mému napadení nějakou nepříjemnou negativní silou. Dokonce jsem si musel i lehnout a vyspat se za dne ve svém „krytém útočišti“. Naštěstí jsem pod ochranou Krista, tak že po spánku jsem se cítil ok a možná i trochu posílen do budoucna. Proč mě ta záhadná síla napadla? Pravděpodobně pro to, že byla odpojena od Martina a možná i jeho ženy. Asi to bylo ze vzteku? No ale co se stalo v pátek 26.7.2019 den na to. V 19:06 asi minutku po tom, co odejde vzácná návštěva z mého bytu a o které budu ještě vyprávět, tak mi volá jeden můj kamarád (jiný než řidič číslo 2) a říká, zda bych s ním nezašel ten večer do čajovny k Martinovi. Ano přišlo mi to docela jako dobrý nápad tak jsem vyrazil. No a co se nestane? Přicházím do čajovny a Martin překypuje pozitivní energií vyprávějíc zákazníkům nějaká příběh. Jen procházím kolem a on na mě z dálky sám volá „Čau Jirko!“ nebo tak nějak. Pak mě přijde obsloužit a já to najednou vidím. Vidím to samé, co jsem viděl 23.7.2019 na Hinduistovi. Tu změnu energie co vyzařuje z Martina. Biologicky je to skoro ten samý Martin až na pár jiných buněk, ale duševně je úplně jiný. Hodně pozitivní. Nevím, zda to vidí i jiní lidé a nebo je to nějaká upírská

vlastnost, kterou mám a která jiným upírům dává možnost vidět kořist k zakousnutí, tak já naopak vidím člověka kterého bych měl jako asistent Krista pomoci vyléčit od zlých sil.

Martin mi sdělil super zprávu. Říkal mi, že mu volal čajový génius a on mu to nezavěsil. Teď asi nevíte, kdo je to čajový génius. Čajový génius je člověk, kterému Martin dal spousty peněz coby partnerovi v důvěře že mu pomůže vybudovat skvělý super profitující podnik. Jenomže čajový génius byl samý plán, samý slib, samé super vize, ale realizace se nějak dlouho a dlouho nedostavovala až nakonec Martin po statisícech investic upustil od spolupráce. Jenomže čajový génius měl jednou krizi s penězi a málem přišel o bydlení i s jeho ženou a dítětem. Martin tou dobou neměl nějak finance a já jsem se nachomýtl, že čajovému géniovi tedy půjčím 40 000 Kč což už bylo v době, kdy jsem byl bez práce, psal jsem, docházeli mi peníze a Jaruška ze mě už vytáhla 40 500 Kč. Martin se zavázal, že mě nenechá v této situaci, kdy jsem bez práce a ještě půjčuji takové částky jeho neefektivnímu partnerovi. To bylo ještě v době před rozvázání jejich spolupráce. I když se jejich spolupráce nakonec rozvázala, tak Martin měl takový charakter, že mi opravdu za něj ty peníze začal vracet a já jsem úplně nechtěl aby mi to vracel zrovna Martin. Chtěl jsem to po čajovém géniovi, ale ten vzhledem ke své situaci mi to vrátit nemohl a mrzelo ho to. Martinovi se mě zželelo, protože jsem byl bez práce a i tak mi začal vracet peníze až jsme se domluvili na tom, že po vrácených 20 000 Kč už já odmítám aby mi vracel i dalších 20 000 Kč. Ten zbytek 20 000 Kč už chci po čajovém géniovi a basta. To bylo mé rozhodnutí mu půjčit a Martina do toho nechci moc tahat i když s ním prve spolupracoval.

No jo a jak to souvisí s dnem rozbité/vylepšené konvičky? Toho dne výplaty 10.7.2019, kdy jsme šli s řidičem číslo 2 na dýmku, tak řidič doma rozbil víčko od své konvičky a já vylepšil víčko od Martinovi konvičky. Nemesis umí bičem mířit s přesností na setinu milimetru a proč by řidiči rozbíjela bezdůvodně víčko od konvičky. To bylo v předstihu, protože asi věděla, že řidič bude platit 200 Kč za to, že Nemesis vylepšila konvičku, u které mi upadlo víčko. Asi se jí to dotklo, jako kdyby řidič chtěl nahrazovat nějakou škodu ale nebyla to škoda. Ten den, co se vylepšila konvička, tak po jejím vylepšení jsem Martinovi řekl, že mu dám dvojnásob útraty jako symbolickou náhradu škody a místo 400 Kč jsem u nechal 800 Kč. Martin mi řekl, že ty peníze nevyžaduje a je to na mě, jak se rozhodnu. On sám mi kdysi říkal, že když zákazník omylem něco rozbije, tak nevyžaduje náhradu a bere se to z provozních nákladů. Ale já věděl, že když mu to nedám, bude na mě koukat špatně, tak jsem mu to ze slušnosti zaplatil, aby bylo „čisto“. No jo, ale co se stalo ten den vylepšené konvičky. Martinovi volal čajový génius. On mu volal a Martin mu nebral telefon. Domnívali jsem se, že je zase ve finanční nouzi a zase chce peníze i když už dluží i tak dost. Já Martinovi ale říkám něco ve smyslu „No jo, ale co když mu ten kšeft klapl a volá ti s tím, že vrací peníze i s úroky.“. Martin na to nereagoval. Nedovedl odpovědět a byl zamyšlený. Vlastně mě mrzela jedna věc. Martin mi totiž slíbil v době, když jsem šel pracovat do Asseca, že dokud čajový génius mě nevrátí těch 20 000 Kč, tak s ním nechce komunikovat ohledně další spolupráce potažmo dalšího půjčování. Martin mi tohle slíbil v ten moment, co jsem mu řekl „Teď budu zase víc vydělávat, tak ti zvednu tržby.“. Neměl jsem mu to slibovat, protože tržby jsem mu tímto způsobem nezvýšil i když po nástupu do Asseca jsem začal nabalovat k setkání s Jardou další a další lidi. Ne že bych nechtěl Martinovy zvýšit tržby, ale po konci práce v PVT to bylo blíže k Indii a já byl vyhládlý, tak že cesta i peníze směřovaly většinou tam. Těžko dopředu něco slibovat. Přiváděl jsem

ale Martinovy zákazníky v rámci setkání, tak že nějak jsem to možná částečně splnil. Každopádně mě ale mrzelo v den vylepšené konvičky to, že Martin tím, že nezvedl telefon čajovému géniovi, tak vlastně trochu i kašlal na mě, protože neřešil ani problém mých 20 000 Kč. Možná, že jsem si za to mohl i z části sám.

To už je jedno. Vraťme se k pátku 26.7.2019, kdy Martinovi volal čajový génius a on mu to nezavěsil. Ne jen že mu to nezavěsil. Zvedl mu to a řekl že nemá čas se s ním teď bavit. Rozpomněl se na domluvu se mnou a připomněl mi, že s čajovým géniem bude projednávat věci kolem vrácení mých 20 000 Kč. To mi udělal radost. Martin mi řekl „To se ti přece teď hodí.“. Já jsem Martinovi na oplátku ještě jednou připomněl, jak moc si ho vážím, že mi vlastně za génia zaplatil 20 000 Kč. Já mu teď i žehnám ve jménu Krista a přejmu mu moc aby mu obchody fungovali a byl šťastný se svojí ženou. Doteď jsem to nějak nemohl udělat, protože jsem cítil z Martina jakýsi odpor ke Kristovo oběti a neschopnost jí přijmout. Podle mě se to změnilo a už je jeho postoj jiný. Nějak to z něj vyzařuje. Proto mu žehnám. Já nedovedu žehnat někomu ve jménu Krista, když Kristem či jeho obětí opovrhuje.

To mi Martin ten den roztomile říkal, že můj článek nečte, protože ho tam na mém webu nemůže najít i když jsem mu před nějakou dobou sám posílal přímý odkaz. Pak mi v zápětí říká, že se to bojí číst :D. Tak co z toho je pravda? To už je jedno, hlavně že je mu lépe. Martin říkal že „Dnes tu bylo narváno.“. Já mu říkám „Dnes bylo dost dusno venku.“. Tak že prodej čajů s počasím opravdu asi zásadně nesouvisí. Ptám se Martina „Co žena, už je jí lépe?“ a on říká „ANO.“ a já na to se smíchem něco jako „No tak super!!“. Při odchodu z čajovny mi Martin říká, že musím upravit ten svůj web, aby to tam lidé našli a on bude rozhlašovat že to tam mám a že jsem snad něco jako Harry Potter :D. Venku jsem šel pak po ulici Krajinská a Martinova žena mě sama zřetelně pozdravila ze silnice „Ahoj Jirko!!“.

Teď ještě vymyslet, co s čajovým géniem, jak mu pomoct?

Další dobrá zpráva a nebo snad dobré znamení. V noci z čtvrtka na pátek 26.7.2019 se mi zdál sen, co si pamatuji. Sen o Jardovi. Normálně jsem v nějakém hloučku lidí a vidím přicházet Jardu. Napřahuji ruku, že si jí s ním podám tak jako vždy. On se přibližuje a moc se na mě neusmívá. On tu mojí ruku úplně mijí i když ji vidí a bokem mě obejde. To je tedy znamení, že Jardovi nemám příště podávat ruku? Je to dobré znamení? Je to varování před bočním obkráčením? Možná ano. Jarda je veselý člověk, který neustále vtipkuje. Potká někoho a vtipkuje. Potká dalšího a vtipkuje. Já jsem ale také trochu zavtipkoval na jeho adresu a najednou je „Bum Prásk Zle“? Nebo celosvětový patent na vtipkování vlastní jen Jarda a nikdo jiný?

Ale Jarda se do mě také jednou opíral možná i černým humorem, když říkal, že budu prorok a roztáhl ruce coby natažené na kříži, jako že mě zmasakrují a do toho zaprskal „Psfrrrrrrr!!!!“. No a

mám se kvůli tomu snad rozurazit na sedmero Jirků a nebo Jardu obcházet obkročmo-kilometrno jako on mě? Nebo mám dělat neexistujícího, když mi přijde od něj SMS či mě prozvání? Tohle jde jedním uchem dovnitř a druhým ven. Jen se otřepu a nemyslím na to.

Myslím, že to moc řeší a měl by se uvolnit. Vtip je jen vtip.

Nejlepší na celém dni 26.7.2019 byla asi procházka k rybníkům. Potkal jsem super člověka a stal se návštěvou v tom dni, která odcházela chvíli před 19:06, co mi volal kamarád, zda nechci jít do čajovny.

To si takhle jdu k Vrbenským rybníkům...

…

Je 27.7.2019 10:40. Tak jsem přejmenoval na svém webu titulek k příběhům z „Apokalipsa“ na „Mé příběhy“. Teď už to bude snad pro většinu lidí výraznější, pokud budou hledat mé příběhy.

Včera ráno, když jsem pustil počítač, tak mi v Linuxu ve spodní části naběhla, no vlastně jen problikla nějak notifikace, kde bylo jméno Česti a vedle že slaví narozeniny. Tak mě to vrtalo hlavou. Koukám do Google kalendáře, který mám ještě nasdílený z firmy, kde jsem dělal pro O2 a nikde nic. Absolutně žádná informace o tom, že by měl Česťa narozeniny. No ale pro jistotu mu napíši, třeba je to nějaké záhadné znamení. Ten pátek 19.7.2019, co jsem se sešel s architektem v Potrefené huse v IGY, tak při cestě z husy jsem mu ukazoval budovu Cetinu (bývalého O2, bývalého Českého Telecomu, kde Česťa dlouho pracoval a pracuje, snad). Zvláštní bylo, že mě to tam nějak táhlo, ale nemohl jsem tam jít. Vypadalo by to, jako když jdu žádat o práci, přitom jediné co teď chci dělat, tak je vývoj JKF. No ale i tak jsem včera napsal Česťovi:

„Ahoj Česťo,

stala se mi taková divná věc. Probliklo mi nějak v notifikacích ve

spodní části notebooku, že máš prý narozeniny. Když se podívám do

kalendáře, tak to tam nikde nevidím zobrazené.

Přišlo mi to jako zvláštní znamení, tak mě napadlo ti alespoň dodatečně

popřát, pokud jsi někdy teď slavil.

Ať se daří,

Jirka“

Zatím neodpověděl. To by byla zajímavá věc, kdybych Česťu a ostatní jeho kolegy pozval toho 2.8. na pivo do Vatikánu od 16:00. Když odpadl můj oblíbenec Aragorn, tak proč by jej nenahradil také můj oblíbenec Česťa. No jasně pozvat je všechny na pivo a já ho zaplatím. Sice nevím zatím z čeho, ale když budu věřit, tak proč by nakonec nebylo z čeho? Tak že bývalý tým Česti je také zvaný do

Vatikánu 2.8. a platí, že pivo platím všem já, pokud si to budu moci dovolit. Česťa všem předvede, jak umí statně šermovat s půllitrem. Pozvání ale nechám napsané jen zde a nebudu ho odesílat nikomu na email.

Ani nevím, zda se mi chce pít přímo pivo. Ve čtvrtek 25.7.2019, když jsem šel utratit nějakou hotovost, abych neměl, divných 5555 Kč, tak jsem zašel do Studentského klubu Kampa a dal si 1.5l zajímavého nápoje Somersby. Bylo to docela dobré ovocné pivo. Možná, že ho budou mít ve Vatikánu a když ne, tak si ho tam třeba budu moci vzít ve flašce a dát si tam jen nějakou limonádu, aby se neřeklo že nemám útratu. Proč bych to nemohl takto udělat? Podle Hinduisty židé a arabové neuznávají kvašený chléb a ani kvašené ječné nápoje. Asi jim vadí kvašené obilniny, ale takové kvašené ovoce, víno a podobně, tím možná nikoho nebudu zahanbovat. Navíc to Somersby chutnalo fakt dobře. Chvilku na to přišel ke stolku vedle nějaký černovlasý chlapík a měl na zádech na tričku lepku asi nějakého upíra s otevřenou pusou dokořán a velkými špičáky. Měl tam rande s nějakou dívkou. Pozval jsem ať zajde do Klubu i řidič číslo 2. Tento kamarád téměř nikdy neodmítne pozvání, což je super. On opravdu přišel. Povídal mi něco, že potkal ten den nějakou Jardovu kamarádku či známou, ale říkal že si nic zvláštního nepovídali. Tak nevím, zda to byla nějaká zvláštní okolnost? Možná, kdyby mi řidič řekl o tom o čem si povídali, tak třeba mi něco „svitne“, ale on mi nic neřekl a já to z něj nechtěl nijak tahat. Trochu jsme se bavili i o tom setkání v úterý 23.7.2019 v čajovně u Martina a o Hinduistovi. Když nad tím tak přemýšlím, tak na tom setkání v čajovně 23.7. si technik udělal pohodlí na zemi. Přímo si lehl na zem a to ještě před tím, než přišel extrémně čistotný člověk Hinduista, který si ani nesedal, i když místo tam bylo a jen stál. Technik později odpojil svůj notebook od roztomilé „věčně stříkající fontánky“ se zahnutou hadičkou směrem dolů do „jezírka“, pak zalistoval na YouTube a našel „Kačenku/Uriela“. Kousek nám pustil. Jednalo se o to, že nějaká paní či slečna se prezentuje jako archanděl Uriel a nedává absolutně žádné argumenty, že by to tak mohlo být. Jenom tvrdí se slzami v očích, že to tak je a že kosmické koráby ten den sledují nad Zemí, jak tuto informaci celému lidstvu sdělí. Některé lidi ale napadne otázka „A co když třeba Kačenka není Uriel a jen se to domnívá.“. Ona umí nějakým darem léčit lidi, ale je to opravdu dobrý dar? On si za to léčení účtuje i docela velké palby, co jsem tak slyšel. Kačenka konstatuje, že ona je přímo druhý příchod Ježíše Krista, ale co když se plete a jen jí někdo v etheru plete hlavu? Těžko říct. Já bych se nespoléhal na to, že Uriel = Kristus a to ani v nejmenším.

Každopádně jak si tam technik na zemi válí šunky a fontánka běží na mojí powebanku, tak najednou přijde Hinduista, který se s technikem zná ale s masérkou a řidiči číslo 2 se představí. Technik je přeci učitel aplikované informatiky a spokojeně leží na zemi a v tom přijde Hinduista a rozhodne se několik hodin postát. Když Hinduista přišel, tak technik už měl notebooka zavřeného a

dokončenou přednášku o tom, jak přichází hodně lidí a tvrdí, že jsou Ježíš Kristus. Hinduista začal vyprávět o věcech, které byly celkem zajímavé a masérku to docela zaujalo. Jenomže z velké části se tyto věci nedali ověřit. Nedalo se prověřit na základě nějakého praktického života, zda je to tak či ne. Vlastně žádný praktický přínos v tom nějak nebyl patrný. Hinduista docela dlouho povídal. Řidič číslo 2 se mi později zmínil, že by mu z toho snad praskla hlava. Technik se po čase zvedl z podlahy a musel odejít. Když se tak balil, tak řidič číslo 2 vstane a jde se s ním bavit. Najednou na té malé terásce, kde je 5 lidí, tak vznikají dvě střediska komunikace. Na levé straně je masérka a na ní mluví Hinduista a já se ho snažím poslouchat a snažím se informace nějak uchopit a zpracovat. Na pravé straně komunikuje řidič číslo 2 s technikem ohledně té fontánky, protože řidič číslo 2 je také zainteresovaný do elektroniky.

Řidič číslo 2 mi u džbánku se Somersby prozradil, že jemu začal vadit docela několikahodinový monolog Hinduisty, když ještě navíc tento druh informací o principech vesmíru se nedá nijak ověřit a ani prakticky využít. Ale jednu věc dal Hinduistovi za pravdu. Říkal že „Podle něj opravdu ženy a psi znečisťují.“. To zarazilo ženu, která měla rande s černovlasým chlapíkem v tričku s lebkou upíra. Její nápadník jí uklidnil „Tyhle řeči neposlouchej.“. Vypadá to, že řidič číslo 2 také nějak nemohl té své ženě dát něco, co neměl. Podle mě je ten vztah mnohem lepší, když muž je obrácený ke Kristu a je na něj napojený. V případě Hinduisti a řidiče číslo 2 k tomu nějak nedošlo a vzniklo ke komplikacím, které si nějak oba odnesli jako negativní zážitek. On dokonce ani řidič číslo 2 už nechce mít ženu. Zajímavé.

No zpět k pátku 26.7.2019. kdy jsem šel k Vrbenským rybníkům.

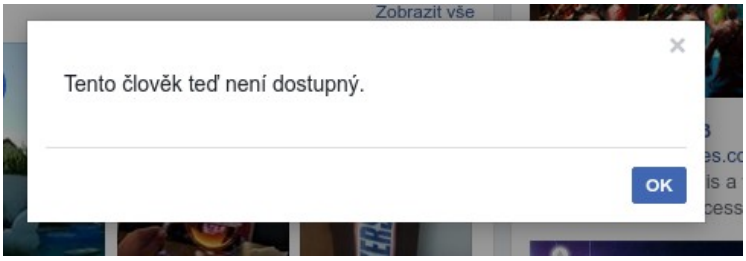

Je 27.7.2019 13:11. „Tento člověk teď není dostupný.“. Čajový génius se mi snažil dovolat, protože jsem ho informoval o mém psaní na stránce 5, ale nějak se mi nedovolal. Chci mu napsat zpět, že už jsem dostupný, ale toto mi to zahlásí. Jak může někdo být nedostupný pro chat. Vždyť přeci nemusíte být online, aby vám někdo napsal. Co pak je to za podivnost?

Tak že včera jsem šel na ty rybníky a dojdu k rozpadlé lavičce i když opodál vidím lavičku, která je zdravá, ale někdo tam sedí. Nebylo vidět z dálky, jestli je to jen jeden člověk a nebo tam ještě někdo vedle něj leží, ale posadil jsem se na rozpadlou lavičku. Po nějaké chvíli ten člověk normálně na mě zavolá z dálky, ať si jdu sednout k němu. Je to starší šedivý pán přes šedesát let. Já ho budu nazývat „přítel“, protože možná by se mohl časem stát mamky přítelem. Sednu si k němu a on zrovna dokrmil kapry rohlíkama. Prý jim dal 5 rohlíků. Prý tam snad chodí přímo každý den je krmit. Bavili jsme se o tom a najednou mi řekl, že je ve špatné situaci. Jeho byt dal deratizovat, protože tam byly mravenci faraoni. Jenomže on je na ten prostředek, kterým to postříkal dost alergický a už je to skoro 14 dní od postřiku a on tam nemůže vydržet, protože ho to silně dráždí. Musí kvůli tomu bydlet prozatím na ubytovně v nepříjemných podmínkách a ještě k tomu tam platí denně 250 Kč. Vlastně tu ubytovnu má jen do neděle a pak neví co dál. K dceři nemůže, protože ta má dítě a žije s přítelem. Přemýšlel jsem, jak mu pomoct a najednou mě napadlo, že by mohl být prozatím v

bráchovo chatě, co má na pozemku na Máji. Tak jsem mu trochu ulevil od starostí, kdyby to klaplo. Bráchovi jsem se nedovolal, protože je na vodě a telefon má někde v batohu, asi. Působil dojmem služného člověka a nekouří a ni nepije. Fakt se jeví solidně. Brácha by neměl snad problém ho tam vzít k sobě. Tak jsme se vydali na Máj, protože jsme měli společnou cestu a řekl jsem mu že mu ukážu kde ta chata je. Ukázal jsem mu chatu. Události se nějak ubírali tím směrem, že po ukázání chaty jsem ho pozval ještě k nám domů a představil mu mamku.

Ve schránce normálně po cestě domů jsem objevil Poštovní noviny, které mi chodí i když nejsme už zaměstnanec. Ten den jsem posílal email na vedoucího ohledně dotazu na stav, co se na poště děje a ten den uvidím ve schránce Poštovní noviny s podtitulkem „Česká pošta se mění aby přežila“. Noviny číslo 7, ročník IX a nad tím je propiskou napsáno 39 Kalina. Proč ne třeba „V. Volfa 39, ČB – Kalina Jiří“? Za vším se dá hledat špatná ekonomická situace. Tak že to poukazuje někam výše, ale zlaté padáky si manažeři dávat v této krizi mohou?

No odebereme se nahoru do třetího patra za mamkou. Představím přítele mamce, udělám mu čaj a připravím sušenky na pohoštění. Ti dva by se k sobě docela hodily. Oba jsou slušní, hodní a čistotní. Jemu se líbí že je mamka hodná, ale mamka se zmíní že nikoho nehledá. No možná by jí to prospělo, kdyby nebyla tak fixovaná na mě a na andulky.

Mamka upřesní, že jde uklízet do ředitelny příští týden, ale má tam být od čtyř ráno, tak že ne od dvou, jak jsem špatně pochopil. Ve dvě ráno bude vstávat kvůli práškům na lačno a kvůli autobusu.

Trochu mi to připomíná „Zlatý záchod“ ten mamky příběh. Psal jsem o mamce na straně 170 v devátém díle, kdy byla uklízet ve dvanáctipatrovém paneláku. Nedopověděl jsem, jak to pokračovalo. Já jsem mamku chtěl zastihnout a říct jí, ať to nepřehání a není tam tak dlouho, ale já šel do jiného čísla paneláku. Nevím, zda jsem to číslo špatně rozuměl a nebo mi ho špatně řekla. Mamka měla dvě hodiny na úklid paneláku o dvanácti patrech. Jednou se nám před vchodem do našeho bytu vykakal asi pejsek či co a uklízečka našeho paneláku, která je hned v patře co bydlíme, tak odmítala to hovínko uklidit, protože není placená za takovéto věci, ale jen za základní úklid běžné špíny. Mamka myslím trvala na to, aby to uklidila a nebo aby to uklidil ten, kdo to tam tak nechal. Trochu jsem se to snažil čistit i já, ale pak to někdo uklidil důkladněji. Divná byla příhoda, co se stala mamce v tom dvanácti

patrovém paneláku a kterou mi vůbec nechtěla říct i když to nakonec časem řekla. V tom paneláku někdo v jednom tom patře, nějaký bezdomovec měl vybudovaný záchod. Tím způsobem, že tam byla rovnou hromada na podlaze a žádné vybavení. Žádný pozlacený záchod na chodě. To člověk nepochopí, co si lidé nevymyslí. To si ani v televizi nevymyslí, co se děje někde v panelácích. Mamka se rozhodla, že tu hromadu uklidí i když byla placená jen za dvě hodiny a dávno tam byla přesčas. Tak moc je mamka poctivá. Jen jestli to ale není už trochu přehnané. Většina normálních lidí by něco takového za takové standardní peníze snad ani neuklidily. Mamce časem ruply nervy a i když se nezdá, tak se také umí rozčílit. Vynadal jim ve firmě a tomu vedoucímu co se k ní tak choval, a to taž že z ní měl nahnáno. Ona tam chtěla poslat nějakou inspekci či co. No nakonec to dopadlo tak, že bude uklízet v řiditelně a vedoucího má už jiného :).

Tak se mamka bavila s přítelem. Povídala mu jak odsekávala ručně nějakou podlahu u ní v bytě. Prý jí z toho až bolela ruka. On se divil „To jste dělala sama takovou práci?“. Mamka přikývla. Je zvláštní že já si ani nevybavuji, kdy tam něco takového dělala, ale brácha mamce chodíval pomáhat s bytem a ještě s nevlastním bráchou Bobem. Já jsem jasně řekl, že pomáhat s mamky kuchyní nebudu a dělal jsme správně. Nebudu přeci podporovat nějaké modlářství. Tak to vnímám doposud. Mamka bydlí neustále u mě a já platím celý byt sám. Mamka se chodí k sobě jen vyspat, ale jinak je stále u mě. Nevidím žádný důvod, proč se marnivě věnovat ještě nějakému bytu vedle, když mamce platím tento byt a ještě jí přidávám cca 1000 Kč na andulky.

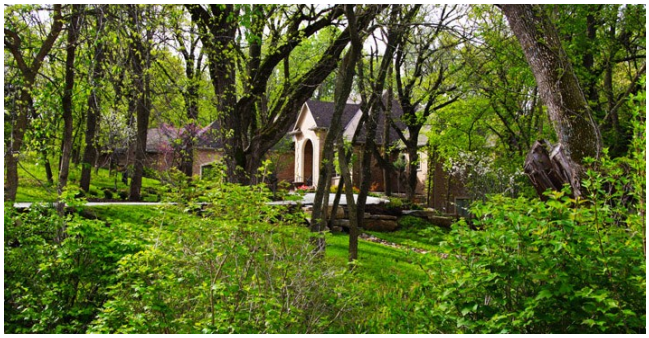

Jediné co potřebuji je mít jednu místnost jen pro sebe. Jakési „Autistické útočiště“, či „Kryté útočiště“. Co kdyby se stalo, že by ten přítel šel opravdu bydlet na pár měsíců k nám a to přímo ke mně. On neví, že v mém bytě je jakýsi vnější byt a pak útočiště, což je můj pokoj. Pokoj, ve kterém si beru i pantofle, když jdu do vnějšího bytu. Pokoj, kam nikdo nechodí, kromě mě, ani mamka, a když jdou odměřit stav topení tak je mi to docela nepříjemné. Svojí drahou polovinu bych tam měl rád, ale jinak asi nikoho.

Pokoj, ve kterém mám svoje počítače a i programy. I JKF (JKali Framework). Pokoj, ve kterém se vždy na noc a před spaním snažím zamknout. Pokud se dotknu něčeho ve vnějším bytě, potřebuji si umýt ruce před vstupem k počítači. No teoreticky, kdyby přítel potřeboval pomoc s ubytováním u nás doma, není v tom problém, ale předpokládám že zrovna nepotřebuje navštěvovat mé útočiště stejně tak jako nikdo jiný. Kromě tedy topenářské služby, bohužel.

Ono vlastně i slované to měli podobně a při vstupu do domu si omývali nohy. Jenomže já mám kromě vnějšího bytu ještě útočiště a to je o level výše. To je byt v bytě. Ve mém útočišti není na pohled nic zvláštního, ale je typické pro člověka s ascendentem v raku. Jsou tam věci, které mohou být i docela nevzhledné a nevkusně volené dary, ale časově mě posouvají až do mého dětství. Jsou tam předměty, které jsem používal jako malý kluk. Jsou ukryté. Není to tak že bych ty předměty nějak uctíval a nebo jim dával energii, či mi dělali radost, ale prostě vytváří to mé útočiště. To energetické pole, ve kterém se cítím doma.

Možná to vypadá sobecky, nebo autisticky, ale já mamce platím výdaje kolem vnějšího bytu, kde je jako doma. Jen chci mít nějaký prostor jen pro sebe.

Je noc. Je 28.7.2019 0:43. Mám zamčené dveře u svého útočiště a vedle spí jeden člověk. Nebo nespí.....poslouchá za dveřmi uchem? Nebo hledá klíčovou dírku, kudy by nakoukl dovnitř? Ani jsem ho nestihl informovat o tom, že nemám moc rád, když někdo vstupuje do mého pokoje a už je u mě doma.

Je toto vůbec možné, že někoho jeden den poznáte u Vrbenských rybníků a druhý den už si jde lehnout k Vám domů? Je toto běžné? No jo, ale působí na mě dobráckým dojmem. Bylo mi ho líto, protože měl alergii na postřik proti faraonům u něj doma. Faraoni se nenastěhovali jen k němu, ale prý nějak obývají celý ten panelák, kde žije. Včera jsem mu volal, zda nechce zajít do čajovny a navíc jsem pozval i člověka, který snad téměř nikdy neodmítne pozvání. Tím člověkem je řidič číslo 2. On skutečně ani tentokrát neodmítl pozvání. Docela dobře si spolu popovídali. Vzhledem k tomu, že se šlo dnes do čajovny a byly jsme tam do čtvrt na dvanáct, tak přítel navrhl, že by nemusel jezdit na ubytovnu a mohl by přespat u mě. Konec konců proč ne, ten den a nebo dva do pondělka už moc není. I tak je to ale trochu test mé důvěřivosti.

V čajovně od pultu na mě mával nějaký zákazník. Podobal se Jonášovi z bývalého týmu programátorů pro O2. Možná to byl fakt on. Jonáš ale už neděla pro Česťův tým, tak mi to připomíná, že i jeho bych měl pozvat na setkání ve Vatikánu 2.8.2019 od 16:00. Jonáši Zvu Tě :)!

Hmmm, jak asi bude probíhat zítřejší průběh rána? Mamka ví o tom, že (její) přítel spí dnes u mě doma, ale ne u mě v útočišti! Tak co se asi bude dít ráno? Zapovídají se spolu, až mamka přijde? Je možné, že by se mamka do něj třeba nějak zamilovala? Podle toho co tvrdívá, tak nevím nevím, zda už definitivně neochladla k mužům. On říkal, že by jí i někam vyvezl na výlet. Na nějaké historické památky a podobně. To by se mohlo mamce líbit.

No a co takhle kdyby ke mně přišla má žena? Po vstupu do vnějšího bytu by jsme zamířili do koupelny. Já bych omýval její tělo od nepříznivého venkovního prachu. Ona by omývala mé tělo od nepříznivého venkovního prachu. Pak by jsme oba hupsly do pantoflí a bez dotýkání se vnějšího bytu by jsme šli přímo do mého útočiště. Co by se asi dělo potom? Možná že by došlo k nějakému zvláštnímu „očistnému“ mechanizmu, kdy bych si uvědomil, že ona je pro mě v mém útočišti to nejdražší, co tam chci mít a zároveň ale právě ona je pro mě propojení s okolním světem. Díky ní už si nebudu připadat tak odtržený od okolí a nebudu potřebovat tolik své útočiště.

Dcera přítele s jejím přítelem a dítětem by mohla jít do bytu jejího otce, kde už nebudou faraoni a přítel mé mamky může jít žít klidně s ní do jejího bytu, kde už si to oni zařídí jak budou chtít bez mé či bráchovo pomoci.

Třeba to tak nakonec dopadne a třeba ne.

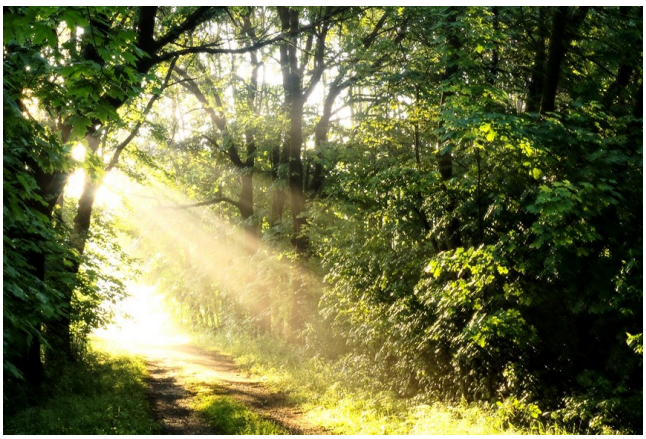

Je ráno. Je 28.7.2019 8:21. Přítel už je pryč. Mamaka už přišla domu. Neuklízí andulkám, ale dělá něco v kuchyni. Ti dva se snad ani nepotkali. Přítel sice říkal, že mu andulky nebudou vadit, ale přeci je jich 9 a to nějaký hluk udělá i přes špunty do uší co měl. Tak nevím.

Každopádně mamka mi před chvílí řekla „Já bych nechtěla, aby tady celý den byl.“.

Asi tam nepřeskočila ta správná „jiskra“ na ní, jako ze Zuzky na mě. Oba jsou slušní a hodili by se k sobě, ale možná tam není ta správná přitažlivost.

Mamka se stejně v tomhle bytě cítí doma. Nemyslím si, že ona to tu bude chtít opustit. Reálnější bude scénář, že to tu nakonec opustím já, ale bez své ženy těžko.

Je 28.7.2019 18:12. Mamka mi upřesnila svojí potřebu ohledně její nové práce nějak takto „Až budu chodit do té nové práce, tak budu docela unavená a potřebuji mít tady klid. Nechci aby na mě <přítel> nějak mluvil.“. Tím pádem její názor dostává docela jiný rozměr. Dnes od 10:00 ve sboru Milost na sídlišti Šumava bylo zase setkání, jako každou neděli touto dobou. Domluvili jsme se s přítelem, že tam zajdeme, protože stejně doma jen trpí alergií. On je sice nevěřící, ale slušný nevěřící. Nakonec se mi podařilo ho přemluvit. Zajímavé bylo, že hlavním tématem bylo jedno z témat z minula a tím jsou kletby. Kletba je něco, co se spojuje s čarodějnictvím a v podstatě se nejedná o nic dobrého. Nemohu si sem znova nedát obrázek warlocka, což je asi něco jako černokněžník v překladu. Kletby mohou uvalovat úplně obyčejní lidé docela běžně a ani si to neuvědomují. Je to vždy, když pod vlivem emocí někdo prohlásí, že někomu přeje něco špatného. To je kletba a ve výsledku to nemá negativní účinek jen pro toto, na jehož adresu je kletba mířená, ale odráží se to to v neštěstí i na toho, kdo kletbu vyslovuje. Pastor to dnes popisoval, jako kdyby někdo někoho tlačil do bahna, ale sám se do toho bahna potápěl. Kletby (zlořečení) přitahuje démony a ti pak škodí lidem. Opak kletby je požehnání a to naopak přitahuje lidem to dobré.

Pastor povídal příklad jedné církve, kde záhadně umírali lidé ve velkém kolem padesáti let. No a proč? Tamní lidé měli ve zvyku prohlašovat věty typu „No tak to je ti už padesát, tak to už umřeš...“. No ale ono se to fakt dělo, protože ti lidé si to nevědomky přitahovali tím, že to vyslovovali. Jak se kletba vysloví, tak nějak záhadně začne fungovat. To samé platí i pro požehnání.

Pravda je, že já jsem si do dokumentu dal několikrát warlocka, ale je to snad pro to, že bych klel? Já nic takového nedělám. Já jen občas mluvívám o tom, že mnou projde jakási energie, kterou nepovažuji jako dobré znamení. Ta energie se ve mně nakumuluje a já jsem nucen jí uvolnit a

zaznamenat o tom zprávu do dokumentu. Nic víc. Já při tom uvolnění energie nevyslovím jediné slovo a ani duchu si nepředstavuji žádná slova. Jenom intuitivně tuším, jakým směrem ta energie půjde. No a z toho důvodu jsem si začal dávat do dokumentu warlocky, lichy a podobně. Nakonec mi přišlo vtipné připomenutí na straně 282 v devátém díle, že warlock je vlastně praktický muž, když si může přivolat svou Succubu, což je jakási obdoba mořské panny, ale ve více démonickém provedení. Je to vtípek asi tak jako na té straně bylo vtipkování o Jardovi. Succuba je vykreslená s bičem a zrovna tak Nemesis nosí bič. Znamená to snad, že bych já na Martina nějak nějakým zlořečením přivolával špatné věci. Succuba mi přijde prostě jen sexy a nic víc. Nevidím v tom žádnou zbraň. Ale ano, na Martina rozhodně někteří lidé ty špatné síly přitahují. Mohou to být prostě jen různí lidé z čajové branže, ale rozhodně ne já. Já se Martinovi snažím jen pomoci. Dokonce mi Martin sám včera v čajovně pověděl „Prosím tě dávej si pozor na to, co píšeš o mě a <čajovém géniovi>, docela bych si ho nerad proti sobě nějak poštval.“. Martin má strach. Cítí se možná i ohrožený, jako kdyby podvědomě cítil že ty kletby mohou fungovat. No ale co říkal pastor? Tyto kletby nedosáhnou na toho, kdo je obrácený v Kristu a přijal odpuštění.

Dalším takovým tématem jsou pohanští bozi, což pro národy představuje vůdce, ale pro boží lid je to záhuba. Já se sice o těchto bozích zmiňuji, ale nepřikládám jim nijak zvláštní význam v porovnání s Kristem.

Je 28.7.2019 23.10. Právě mi schnou vlasy po sprchování. To už je dnes po druhé, co jsem se sprchoval, ale když kolem šesté hodiny večer za mnou přišel řidič číslo 2, drží v ruce UV zářivku a ptá se mě, zda nechci jít někam na večeři, tak nejsem schopen ho odmítnout. On mě také skoro nikdy neodmítne. Asi si dovedete představit, že oblečení ve kterém sedím doma u počítače není to samé oblečení, ve kterém chodím ven. Jak se převléknu do venkovního oblečení, tak sprchování mě nemine, leda že bych chtěl spát někde na hotelu. Domácí a venkovní oblečení už používám od malička, ale to obsesivní sprchování a omývání rukou se ve mně nějak vyklubalo až od roku 2017. Omývání rukou už dříve. Když mě v Assecu poslali za psycholožkou, tak neshledala žádné závažné problémy. Sám jsem se jí přiznal, že mám jakousi obsesi s omýváním rukou, ale je to únosné. Ona říkala, že pokud je to únosné, tak by se tím nezabývala. Zabývat se tím má smysl jen v případě, že jsou obsese tak velké, že kvůli tomu člověk třeba není schopen opustit byt a jít do práce. Ještě mě povzbudila větou „Alespoň nechytnete žloutenku.“, tak že to považuje nakonec možná i za pozitivum. No já ty obsese také nepovažuji za svůj problém, ale své pozitivum. Je to problém „flusanců“. Na světe je hodně lidí, co všelijak klejí a při tom flušou všude kolem. To pak dopadá na zem a někdo se té země musí chodidly dotýkat. Je neuvěřitelné, že někdo dokáže chodit po městě bos třeba jako Martin a nebo technik. Ta bota se dotýká té špinavé země a bota vstupuje do bytu, kde se pohybuje člověk hlavně bez bot. Architektonicky je vstupní chodba mého bytu v katastrofálním stavu. Hned u botníku, kde se všichni přezouvají, tak je i záchod. Na záchod občas člověk zajít musí a tím ze bos může dotýkat té přezouvací vstupní chodby. Řešení je chodit po bytě v pantoflích a mít jednu místnost, útočiště, kde

mohu chodit i bos, ale cítím se tam super. Sice osaměle ale super. Vtipný byl ten film Lepší už to nebude, kde ten spisovatel měl také obsese, ale dostal pejska do péče. Pro mě je vlastně nereálné mít doma pejska. Nic proti pejskům nemám a venku si je bez problémů i pohladím, ale představa, že nějaký pejsek vběhne z venku přímo do mého útočiště je šílená. Ale takový mamky oblíbený pejsek proměněný na překrásnou dívku, kterou miluji. Dívku, která se sice umyje a jde do mého útočiště v pantoflích, ale skutečně se stane jakýmsi řešením pro tuto záhadnou vlastnost v mém chování. No mohla by se stát, ale jistota není.

To jsou ty jistoty. Řidič číslo 2 také neměl jistotu při svém pokusování s UV zářivkou, ale k tomu se ještě dostanu o co šlo.

Každopádně ráno ve sboru na Šumavě mi přišlo, jestli se pastor nedomnívá, zda do místnosti nepřišel ničitel světa. Ta šelma bez které si nic nekoupíte a ani neprodáte. Jakýsi Apollón, Hor, a nebo dokonce jeho protiklad velký pes Anub? No mojí mamku před mým narozením kouslo klíště, které možná mělo v krvi něco z nějaké psovité šelmy, kdo ví? Možná, že jsem méně člověkem, než je běžné. Největší šelma je mnohdy člověk jako takový se svým bezohledným chováním a číslo člověka je 666. Ano kupovat a prodávat by se mělo tak, že nad tím dohlíží boží oko a chamtivý zisk by měl být rozdělen nějak rozumně těm co nejvíce strádají a nebo pracují na ostatní i když si to nezaslouží. Podle proroctví napoprvé nedojde k tomu, že by dohled nad obchodem měl nějaký boží prostředník, ale bude to člověk-666. Rozhodně ne kněz, ale rádoby bůh. Takový člověk se ne a ne odhalit, do dokud nebude odejmuta jakási zábrana. Třeba je duše tohoto člověka 666 nějak i spjata s onou zábranou? Možná ano? Vždyť na straně 230 v devátém díle je obrázek Caleba. Píšu tam o základně individuálů s dobrým potenciálem. Někteří démoni mohou chtít stát se tím, čím kdysi bývali a to andělama. A o to jde. Úplně každý démon býval kdysi anděl, než se stal padlým andělem tedy démonem. A kdo může odepírat démonům toto rozhodnutí. Kdo jimi může opovrhovat. To jaký je člověk a nebo démon je vyspecifikováno hlavně tím jaká dělá rozhodnutí a jaký chce být. Můžete narazit na absolutního světce, který se ale rozhodne, že začne dělat něco absolutně zvráceného. Jaký tedy je dobrý a nebo zlý? No určitě zlý, protože hlavní je jeho rozhodnutí. Caleb je postavička ze hry Blood a je ukázkou démona, co se snaží být dobrý. To C v jeho jméně je protnuté jakýmsi křížkem. Má to připomínat asi kroužek s křížkem a tedy symbol údajného Mamona syna Lucifera. Tento symbol bývá na některých kostelech v Americe místo kříže. Je to snad symbol zvěrokruhu? Na téma tohoto symbolu byl natočen film Constantine. Je o tom, že se démoni snaží dostat na svět lidí v materiální podobě. Tedy příběh hry Doom a nebo Halflife. Či to o čem se mluví v souvislosti s CERNem, že je to jakási brána do pekla. Film začíná tím, že se zvolá něco jako „Kdo vlastní kopí osudu, ten má v rukou osud světa..... Kopí osudu bylo ztraceno na konci druhé světové války“. Možná kopí osudu představuje jakýsi Blade, Excalibur, nebo něco takového? Údajně by mělo hlavně v principu jít o Kristovu krev, protože tímto kopím byl usmrcen Kristus na kříži, když oh jeden říman bodl. Ve filmu Constantine na začátku toto kopí nalezne nějaký mexičan a stane se nesmrtelným. Ale ještě tam je jedna věc. Týká se to jaké si morálně čisté ženy. Podle proroctví se do světa lidí má dostat opravdu peklo v podobě hmotných démonů. Ne tedy jen démonu, co lidmi emotivně manipulují. K tomuto je potřeba najít to Kopí osudu, pak jakési čisté médium. Čistého člověka. Ten člověk musí být obětován tím kopí? Ale provést to může jen někdo z nebe. Nějaký anděl a tím andělem je právě asi Gabriel a dělá to tak nějak ze žárlivosti na lidstvo, protože je

názoru, že když už chce mít lidstvo nebe, tak žádnou milost, žádnou milost ale ať si prvně projde hrůzovládou a peklem na zemi. Gabriel je anděl smrti a znovuzrození. Gabriel je patronem islámu, protože dal Mohamedovi černý kámen, který je v Kabě. Něco takového i Lucifera pobouří a zabrání tomuto činu. Gabriel se na konci filmu stane člověkem. Konstantin předá Kopí osudu přímo té čisté ženě. Ona má přímo to Kopí osudu, se kterým se dá řídit osud světa? No to je tedy něco. Jakousi zbraň, kterou ona sama snad nebude poražena. To mi připomíná mého kamaráda Kelta, majitele islámské čepičky, co by vyslanec Gabriela, který prohlásil větu na straně 231 devátého dílu „Jiříku, máš u sebe nůž? Chtěl by jsi jít do nebe?“.

Řidič číslo 2 má také takový jako že pomyslný světelný meč, ale je to UV zářivka. K tomu se ještě dostanu.

Vyšli jsme tedy s přítelem mé mamky na oběd do Jiskry, protože už měl hlad po setkání ve sboru. Dali jsme si jídlo a najednou mi volá řidič číslo 2 u oběda, kterého zajímá mimo jiné záhadná okolnost chemikálie hubící faraony v bytě přítele mé mamky. Ptám se na okolnosti a přítel říká, že postřik byl proveden v koupelně a v kuchyni. Řidič číslo 2 říká, že to možná zkusí zneutralizovat ten účinek chemikálie. Povídal jsem mu že zkusím zjistit více. Pak jsem ještě volal z Jiskry řidiči číslo 2, zda by nebylo lepší, abychom se stavili s přítelem mé mamka u něj doma a probrali to, ale on odpověděl, že má dost malý byt a je to problém. Třeba to má jako své útočiště. Po obědě jsme se odebrali do bytu přítele mé mamky. Ukazoval mi kde to tam má. Jednalo se o koupelnu a v kuchyni u linku. Byli jsme tam tak čtvrt hodiny a už měl docela kašel. Na mě to nijak zvlášť nepůsobilo, ale on to může mít už rozdrážděné z minula. No šli jsme s přítelem mé mamky ještě na rybníky a on krmil kačenky rohlíkama. Ptal se mě, co mi řidič číslo 2 řekl na to, že chceme jít k němu do bytu a já mu to přetlumočil. Pak jsem ještě dodal, že ho chápu a že i já nechci do svého pokoje nikoho pouštět a to ani mamku. Ve 34 letech je na nervy, když nemáte ani jednu místnost, kde si zaléváte například kytky samostatně. Přítel mé mamky se mě ptal, zda jsem u řidiče číslo 2 někdy byl v bytě a já mu řekl že ne že jen na chodbě před bytem. Přišla mi ta otázka taková záhadná. Proč se na to ptal? Je to ale hodný člověk. Zkusil jsem zavolat mamce, zda by tam nepřišla, ale nějak nebyla dostupná. On mi řekl „Ty tady seš stejně jen kvůli mě, že?“. No v podstatě to byla pravda, chtěl jsem mu ukrátit čas, aby nemusel být sám. On se v televizi rád dívá na sport, ale já funkční televizi doma ani nemám. On zase nerozumí vůbec počítačům. Pak jsem byl ale z něčeho unavený a potřeboval jsem jít do svého útočiště. Vydali jsme se před jeho barák a tam jsme se už pomalu loučili. V tom najednou „Mamka volá!“. Že prý neslyšela můj telefonát. Tak jsem jí řekl, zda nechce jít na výlet. Ona nadšeně něco jako „Ano to bz bylo.“, pak ale trochu dotázaně dodá „To by ale bylo s tím <přítelem mamky>?“. Já jí říkám, že „Ano, ale že bych jel s nimi a že by jsme jeli třeba do Zoo“. V tom byla najednou zklamaná a řekla že nechce, že pojede sama na kole a pak bude muset uklidit ptáčkům a jít brzo spát kvůli práci. To je zajímavé, mamka nestojí o muže, ona je ráda se mnou. Jeden čas se ráda dívala na Piráty z Karibiku, kde Jack Sparrow vesele hopsá a třepetá rukama jen mu jiskří oči. Tento přítel mé mamky tuto jiskru v oku nějak nemá. Vlastně jsou v něm jakési známky deprese či něco takového. To mamku nepřitahuje. Na druhou stranu takový její psycholog, její doktor, co je starší šedivý pán a umí jí autorativně napomenout a většinou jí jen poslouchá o čem mluví, tak ten se jí ale líbí. Nikam to nevedlo s mamkou. Příteli mé mamky jsem řekl, zda mohu dát kontakt na něj řidiči číslo 2 aby se domluvili ohledně toho řešení očisty bytu od

chemikálie. Řidič mohl jít až od čtyř a nebo pěti odpoledne, ale já už byl nějak unavený tou dobou v cca 13:45 a musel jsem si jít lehnout. Nevím proč poslední dobou ležím unaveně touto dobou ale podle snů, které mi nejsou úplně viditelné byť celkem emotivní, tak vnímám že se se mnou něco významného děje. Nakonec jsem byl rád, že mamka do té Zoo nechtěla a šel jsem si lehnout. Mamka akorát v době, kdy jsem šel spát, tak přišla a ptala se jak to bude vlastně s tím <jejím přítelem>, já ji řekl, že si plánuje hledat nějaký podnájem, protože mamka ho tu nechce. Ona z toho možná byla nějak smutná, nevím. Osprchoval jsem se a šel jsem spát se zamknutými dveřmi, špunty v uších a ztlumeným mobilem. Příteli mé mamky ani nevadilo ráno zpívání andulek a to ani neměl v uších špunty. Zajímavé. Já nemít zavřené dveře, tak mi to vadí asi i přes špunty a on byl o jedny dveře ke zvuku ještě blíže.

No v 16:36 času na mém telefonu mi psal SMS řidič číslo 2 ze svého low-tech mobilu. Prý že jede na máj za deset minut, ale já vstával až nějak kolem půl šesté, tak jsem ho neslyšel. On tedy volal příteli mé mamky, že za ním jede s řešením. On mu volal a nabídl řešení, ale nebylo to naopak, že by přítel mé mamky volal řidiči číslo 2 o pomoc s bytem. Fakt je ten že PMM ani telefonní číslo na ŘČ2 nemá. No ale pomoc byla „vnucena“ jako dvě kila Martinovi za „vylepšenou“ konvičku někým jiným.

Teď ale šokující odhalení. Opravdu přítel mé mamky stojí o pomoc s neutralizací jedů v jeho bytě? Není to jen obezlička k tomu, jak se dostat k mojí mamce a mě a nebo snad k mému dosavadnímu dítěti JKF.

Řidič číslo 2 skutečně jel na sídliště máj s UV zářivkou a k tomu si bral i ochranné brýle. No jo, ale když dorazil k příteli mém mamky, tak přítel mu sdělil, pozor, co mu řekl, že prý postřik prováděl jen v koupelně a kuchyni zamlčel a popřel. Řidič chtěl operaci provádět i v kuchyni, protože to slyšel ode mě z telefonu na obědě v Jiskře, ale PMM mu řekl, že tam postřik proti faraonům neprováděl. Tak buďto lhal mě a nebo jemu? Každopádně operace probíhala drasticky a PMM asi neprokazuje pud sebezáchovy. Řidič číslo 2 svítil UV lampou na zasažené místo v koupelně a měl ochranné brýle. Upozorňoval přítele mé mamky, že se do toho nesmí dívat a nebo může mít problém s očima, ale on tam prý několikrát vstoupil to omrknout. Každopádně UV zářivka nebyl jediní trumf. Řidič to kombinoval ještě z jedním zařízením. Řidič k tomu vytáhl ještě „OZONIZÉR!!!!“. Při operaci s Ozonizérem to tam prý začalo v koupelně strašně smrdět, ale to se nakonec vyvětralo.

Jestli se dostaví nějaký výsledek, tak to už se asi nedozvíme, protože v kuchyni se aromatická operace „UVÓza“ nekonala. Takhle to dopadá, když se Pat a nebo Mat pouštějí do kutění samostatně. Jednou jsme byly v čajovně a Martin tam ukazoval vltavíny, co našel. Najednou řidič číslo 2 vytáhl dozimetr z batohu a začal na nich měřit radioaktivitu.

Každopádně jsem si cestou na večeři s řidičem číslo 2 připadal docela v šoku z toho, proč to přítel mé mamky zatajil a on si připadal jako že to byla práce úplně zbytečná a nemusel na Máj s vybavením jezdit, protože mycí linka bude smrdět stejně.

Spekulovali jsme, proč to PMM udělal. Třeba se bál, že to dopadne katastrofálně a nechtěl kuchyni riskovat když stačí koupelnu může alespoň zavřít. Kuchyně je propojená s obývákem a je to jediná místnost v bytě. Nebo má PMM nějaký plán s mou mamkou či se mnou a toto je opravdu jen obezlička, která nesmí být překažená?

Mě vlastně celkově připadá, jako kdyby si mě PMM občas nějak zkoušel. Jako kdyby zkoušel, jak se zachovám? Jenom asi 4x řekl za celou tu dobu větu „Faraony jsem vyhubil, ale i málem sám sebe“.

Tajuplný přítel mé mamky chce od zítřka přespávat u mě. Nevím, je to záhada. Doufám, že od zítřka už budu normálně pracovat na dokumentaci JKF.

Je 29.7.2019 12:48. Je to tak 5 minut, co ve 12:43 ve mně projela silnější dávka záhadné energie, kterou jsem uvolnil. Trvalo to několik sekund. No jo, ale co tomu předcházelo? To bylo asi tak 12:36, co mi zase volal operátor z organizace Imperial Finance Group o které píši na straně 3. Jeho snad nezajímá poslední zpráva, kterou jsem mu poslal. Já mu znova opakoval v podstatě to samé a že se mnou ztrácí čas. On mi tvrdil „Že na tom tratím já a ne on.“. Stále nevím, proč bych měl získávat peníze zrovna tímto způsobem? Komu tím navíc pomůžu? To budu trávit hodiny nad obchodováním, které považuji pro mě osobně za hazardní, abych vydělal pár „drobných“? Čas je potřeba využívat efektivněji. Po telefonátu mnou trochu záhadné energie prošlo, ale více to bylo v těch 12:43. Peníze jsou odebírány lidem možná i v důsledku jejich nevědomosti a odloučení od Krista, ale co když se lidé k této víře začnou vracet? No potom logicky je potřeba vrátit jim i finance a lepší pohodlí. No a kdo to udělá? Stane se to jen tak samo o sobě? Nebo to někdo musí prvně „vyhrát“ v obchodování na burze :D? To je jednoduchý teologický zákon.

Už mi odepsal můj bývalý vedoucí z Pošty:

„Dobrý den pane Kalino,

samozřejmě, že si Vás pamatuji - není to tak dávno :-).

Celý problém je v tom, že nás okolnosti - zejména požadavek na plnění určitých ukazatelů produktivity práce - donutily, abychom optimalizovali rozvržení pracovní doby podle toku zásilek v

konkrétních časových etapách.

Jistě si pamatujete, že nejvíce zásilek je v pondělí a v úterý, středa je o něco slabší a čtvrtek s pátkem nejslabší. To znamená, že na noční v pondělí a v úterý je více lidí než třeba ve čtvrtek. Vše je podloženo dlouhodobými statistickými údaji a blíží se to optimální produktivitě práce (nyní plníme na cca 80%, přičemž ideál je 85%, minimum 75%).

Další problém je, že v poštovním provozu nikdy nelze přesně obsadit jen provozní špičky - vždy je to tak, že večer a ráno se "jede" na 100% a ve zbytku směny se "jede" obrazně na 50%. V novém směnném plánu jsme díky zavedení více dělených směn a vstávaček dosáhli toho, že v hluchých částech směny je aktivních méně lidí a ve špičkách je jich stejně jako bylo předtím. Pracovníci proto mají pocit, že na ně zbývá více práce, což je částečně pravda. Ale jde jen o to, že firma chce, aby pracovní doba byla co nejlépe využita. Když si to srovnáte s firmami, kde funguje "pásová" výroba, tak tam je třeba pracovat na 100% celou pracovní dobu, takže asi nechceme nic mimořádného. Vím, že práce v poštovní přepravě není jednoduchá (byl jsem v provozu 11 let), ale má i své výhody.

Ještě k tomu vyrovnávání se s Pardubicemi - s těmi se chceme rovnat možná jen v kvalitě dodání zásilek, kde jsou na čele a my jsme za nimi. Nesouvisí to ale s vytěžováním zaměstnanců, jde o celou řadu faktorů, které to ovlivňují, za nás je to jen kvalita třídění zásilek a jejich včasné odbavení. Tady už víc neuděláme. A jen drobná poznámka - na třídícím uzlu v Pardubicích nemají strojní zpracování zásilek.

Na závěr bych Vás chtěl jen ujistit, že na mém postoji k zaměstnancům se nic nezměnilo, stále se jim snažím vycházet v rámci svých možností vstříc. Možná je částečně problém i v postoji samotných zaměstnanců?

Děkuji Vám za Váš zájem a přeji hezký den,

<vedoucí>

vedoucí odboru balíkového provozu

SPU České Budějovice 02“

Ať už je to jak je to, tak tady je pohled z druhé strany. Pošta se přirozeně snaží efektivně využít pracovních sil jako ostatní velké podniky. Vedoucí sám říká, že ví jaké to je a nějaký ten čas už na poště sloužil v této oblasti. Stále jsou ale na vině problémy kolem ekonomiky, které jsem popisoval už na straně 3 a dále. Týká se to hospodaření ve státě, neprůhlednost v platech, velké odměny a

podobně.

Stále to stojí na tom, že nejsou peníze. Stojí to na tom že ty peníze někdo někde drží ve velké míře a už by je neměl v takové míře držet.

Je 29.7.2019 17:52. Zase mi volali z nějakého burzovního obchodu. Když mi zavěsili, tak na telefonu bylo 17:37, ale čas na telefonu se mi předchází o několik minut. Tentokrát to byla nějaká žena. Mluvila anglicky a když viděla že komunikace nemá cenu, tak zavěsila.

Žádná záhadná energie po telefonátu mnou neprošla.

…

Je 29.7.2019 18:22. Mamka už šla k sobě, protože ráno brzo vstává do práce. Práce jí celkem šla, ale musí se vyspat. Já se chtěl pustit do psaní dokumentace JKF na večer, protože ve dne mě furt něco rušilo. Teď ale čekám přítele mé mamky, se kterým jsem se domluvil, že ho k sobě budu brát na přespání. Brácha má obavy ho pustit k sobě do chaty. Má obavy a ani se tomu nedivím, když ho vůbec nezná. Čekám až přijde a vůbec se nemohu soustředit na psaní dokumentace. Dneska je to pomalu jeden telefonát za druhým.

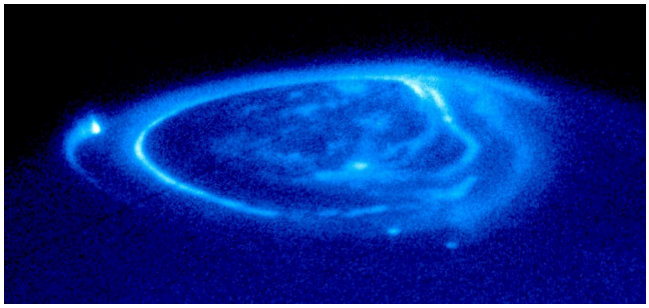

Přítel mé mamky říkal, že po včerejší operaci s UV zářivkou a ozonizérem to je snad ještě horší. Prý dnes našel popadané mouchy.

Ten člověk je v zoufalé situaci. Smůla je na tom ta, že záliby mé a mamky s jeho zálibami nejsou nějak kompatibilní. Každopádně pomoct mu nějak musím. Zvažuje se možnost najít mu nějaký podnájem místnosti někde, kde to půjde.

Je 29.7.2019 19:39. Tak mamka odešla, protože brzo ráno vstává do práce a přítel mé mamky je teď v jejím „pokoji“, tedy v obýváku, kde má mamka notebook a luští křížovky či si něco čte. Trochu mi to připomíná pohádku Jestřábí žena, ve které se milenci nepotkají, protože je zaklel nějaký biskup. On je přes den člověk a ona jestřáb. Naopak v noci je on vlk a ona člověk. Prostě se ne a nemohou vidět. Mladík, kterému říkají Myšák jim dělá dohazovače společně s oválným mnichem :D. Na legrácky se prostor najde, ale takhle psát dokument o JKF to ne.

Obvolával jsem pár inzerátů, kde se pronajímají místnosti a kde se neuvádí, že požadují vyloženě studenty. Jen co jsem reagoval na dva takové inzeráty, tak mi volali zpět s upřesněním, že u toho prvního inzerátu vyžadují vyloženě jen STUDENTKY!!!! Inzerát je zaměřen tedy jen na něžné pohlaví a z telefonu byl slyšet nějaký chlapský hlas. Druhý telefonát byla starší paní, která jak se

dozvěděla, že hledám pokoj pro staršího pána a nekuřáka, jak bylo v požadavcích inzerátu, tak mě okamžitě informovala, že hledá jen studenty a tento případ je nevhodný.

…

No a když už jim ne-student nevadí, tak hledají dlouhodobější závazek a ne jen na pár měsíců. Nakonec to inzerátování možná přestanu řešit. Třeba si k němu mamka najde nějakou náklonnost, i když to tak zatím moc nevypadá, ba naopak. Mamka už je nějak z těch chlapů otrávená.

Je 30.7.2019 11:05. Snažím se dostat do práce na dokumentaci JKF, ale jsem od této aktivity nějak odváděn. Stále vnitřně cítím, že situace na poště není vyřešená a je potřeba řešit. Já vedoucímu na SPU napsal, ale ten nic nezmůže. Stejně tak jako vedení pošty toho moc nenadělá. Tohle je problém v kapitalistické ekonomice jako takové. Jediné, co je teď možné dělat je že se lidé budou kát a modlit ke Kristu s prosbou, aby pomohl situaci vyřešit. Čím více bude lidí s tímto postojem, tím je větší možnost zlepšení situace. I já jsem měl dnes ráno potřebu se pomodlit za situaci na poště namísto psaní dokumentace. Vlastně tu potřebu mám stále. Bůh s tím může snadno něco udělat, ale někdy prostě vyžaduje od lidí, kterých se to týká tu prosbu směrovanou ke Kristu.

Příběh hub a prádelen.

Je 31.7.2019 9:29.

Včera mi nějak nešlo dostat se od orientace v programování pro JKF, ale nějak jsem cítil, že se mám nějakou dobu modlit ve prospěch zlepšení situace na poště. Udělal jsem to v takové míře, že to potom už nešlo a bylo mi sděleno, že teď už jsem pro ně udělal dost a zatím to záleží na nich. Také jsem včera přemýšlel, že bych jim třeba šel na překládku pomoct, ale zvláštní bylo, že i když jsem si včera vypral povlečení na postele, tak nevím čím to, a dlouho už se mi to nestalo, prostě jsem se v noci vzbudil s kašlem a nějakou dobu jsem kašlal, než jsem usnul. Myšlenky se kterými jsem se vzbudil byly o postavě „Scion of Balance“ ze hry „Legacy of Kain“ (v překladu odkaz Kaina) a nějak to bylo asi v souvislosti se včerejšími událostmi kolem přítele mé mamky, který spal zrovna vedle v místnosti. Možná bych ho měl přejmenovat z „přítel mé mamky“ na „strach mé mamky“. No každopádně ten kašel se kterým jsme se v noci probudil mi připomenul, že stále kašel mám a na poště se mi to jen zhoršovalo. Proto bych tam neměl, alespoň pro zatím, chodit.

Můžu ale udělat jednu věc. Zatím mi snad nikdo nepotvrdil pozvání, že přijde do Vatikánu 2.8.2019. Česťa na můj pozdrav k narozeninám, které nevím zda má, zatím nijak nereagoval. Nevím, zda z

oblasti IT někdo vůbec přijde. Ale mám nápad. Zvu bývalé kolegy z pošty :). Alespoň to pro ně teď momentálně mohu udělat. Ten kdo bude moci, může přijít. Tak že pozvání se vztahuje i na řidiče číslo 2 a i řidiče číslo 1, na ukrajince a i toho člověka, který prošel posledně kolem, když jsem byl ve Vatikánu s týmem Asseca. Uvidíme, zda někdo přijde. Řidič číslo 2 asi pozvání neodmítne, jako vždy, ale možná přijde později, protože mívá do osmi večer.
Teď ale k houbám a prádelně...

Tak že kdo je to vlastně strach mé mamky. Já bych řekl že je to takový ukázkový model člověka, který je v důchodu, má docela slušný starobní důchod, je slušný a morálně na vysoké úrovni, ale nemá moc zálib, které by ho mohly udržovat v dobrém duševním stavu. Nemá ani okruh přátel, které by tady v ČB měl, protože je odjinud. Je docela sám. Svůj čas věnuje tím, že často kouká na sporty v televizi. Není moc vzdělaný a nemá o věcech takový přehled. Ale baví ho HOUBAŘIT!! To je model člověka, pro kterého by byl Ideální systém Eden. Jde totiž o to, že někteří důchodci dostanou docela velký důchod a nemají motiv si hledat zaměstnání na přivýdělek, které by je udržovalo v nějaké spojení s ostatními lidmi a třeba by je i zabavilo. Strach mé mamky mi říkal, že by ho bavila řezbařina. Rád by dělal se dřevem a třeba i vyráběl nábytek. Mě osobně by bavilo nejvíce programování, ale píši esej, protože je to potřeba a může to ostatním pomoci. Někdy je prostě potřeba dělat něco, co nás tolik ani nebaví, ale je to užitečné.

Takový je to tedy model člověka. Je svým způsobem pracovitý, slušný, samotář a zdánlivě zavodař. Tvrdil mi ale že v souvislosti s tím jeho bytem, kde teď nemůže bydlet a vzhledem k tomu že má starosti kam půjde, tak má docela deprese a skoro myslí i na sebevraždu. Ten člověk prostě potřebuje společnost lidí a také pocit, že je nějak užitečný.

Včera odpoledne mi psal, že „Jestli půjdu ven, tak by šel rád se mnou.“. Já jsem mu řekl, že „Když tak mu dám vědět, ale že zatím to neplánuji.“. On mi odepsal že jde tedy k rybníkům. No a co se nestane po asi necelé hodině. Vidím, že venku začíná pršet. Venku začíná pršet a on je pravděpodobně někde u rybníků. Tak je mi ho prostě líto, protože doma být nemůže, venku prší a u mě doma zase to je nepříjemné mamce. No tak vzhledem k tomu, že se nějak nemohu dostat do programování a dokumentace JKF, tak mu píšu, že jdu do čajovny a ať tam když tak přijde za mnou. To mu udělalo radost a přišel tam pak za mnou. No ale ještě než přišel, tak jsem byl chvíli na pódium a nějak mě napadlo, co takhle.....co takhle kdybych pozval Jardu a seznámil je? Píšu tedy Jardovi SMS, že „Jsem v čajovně a zda nechce přijít také a poznat mého nového spolubydlícího.“. On mi odepisuje. Cože???!!! On mi fakt odepisuje!! Píše, že „Nemůže přijít, protože je na houbách a je mimo ČB.“. Na tom není nic špatného, přeci jsme nebyly dopředu domluvení, že přijde a jen jsem mu nahodile napsal. Včera bylo úterý a Jarda asi úterky rád chodí na houby. Jardovo houbové úterky. Možná pro to chce, aby se chodilo ve středu, ale otužilec zase může jen úterky. No každopádně minulé úterý mi Jarda neodepisoval na SMS a ani nezvedal telefon a když jsem se masérky ptal, jestli neví co je s Jardou, že nepřišel, neomluvil se i když jsme byly domluvení a ani nereaguje na telefon, tak říkala že s ním mluvila a že prý šel na houby. S těmi houbami mi to včera bylo divné a tak jsem se rozhodl Jardovi zavolat, jestli tím nemyslí třeba obrazně něco jiného a tak mu volám. On mi to zvedne. Cože???!!! On mi to fakt zvedne!! Povídá, že „Šel houbařit a že na houby vždycky chodíval, že to jsem nevěděl?“. To jsem opravdu nevěděl. Povídám mu „Ať se mu to houbaření daří a zda se někdy zase uvidíme?“. On mi odpověděl „..... Uvidíme.“. To je kulišák

fikaná mazaná, protože já teď nevím, zda mi řekl „Jirko to teprve uvidíme, jestli se uvidíme...“ a nebo „Jirko uvidíme se!“. No myslím, že to byla snad ta druhá varianta.

Martin se mě ten den ptal, „Co Jarda zda přijde?“ a já mu říkal, že „Jsem s ním mluvil a že je na houbách, tak že nepřijde.“. Martin s udivením zvolal „Nechodí na houby poslední dobou nějak často?“. Cože???!!! Tak že..... tak že Martin je překvapen, že jeho dobře věrný informátor dělá něco jinak, než obvykle a já sám Martina o tom informuji? Tak lidé se mezi sebou informují navzájem docela běžně a na tom není nic špatného. Mě jen pobouřilo, když jsem se od Martina dozvěděl, že mu údajně Jarda pověděl, že si dávám do dokumentu porno obrázky. Obrázky tam mám několika žen, které jsou ve spodním prádle v devátém díle na straně 50, 96, 277, ale to je asi tak jako když jdete na letní plovárnu a začnete křičet „Poprno zahrada!!!! Tady je harééééém!!!! Spaste svoje duše!!!! Zdrhejte všeci a všichni!!!!“. Nebo tam mám pár obrázků ze světa Dark Eros (BDSM), což bych ani jako porno nepovažoval ale jako jakousi subkulturu. Například žena v černém latexovém oblečení na straně 164, což by se mohlo jevit jako druh plavek a nebo potápěčského oblečení. Není nahá. Nebo černé boty s vysokým podpatkem a černý bič na straně 166. Je to velký skandál, budou toho plné noviny? Nebo průšvihový obrázek policajtských pout na straně 173? A co takhle skandální kreslená představa praktického kouzelníka na straně 282, který si dovede přivolat svojí sexy Succubu?

Nic na tom podle mě není a porno bych s tím nespojoval. Něco jiného bylo, když mi včera jedna dívka poslala spam kde jsou dvě videa, jak si prstem snaží, asi odemknout, bránu do její zahrádky.

Tak že zpět k strachu mojí mamky. Navrhl, že by jsme si mohly sednout ke stolu a nesedět na pódiu a já nebyl proti. Alespoň jsme si povídali i s Martinem. Povídám mu, že mám kamaráda asi tak v jeho letech, který také rád houbaří. Strach mojí mamky se zmiňoval, jak chodí rád na houby a že má rád myslím Masáky. To by bylo ideální, kdyby dva důchodci se spolu mohli takto zabavit a navíc Jarda je hodně vzdělaný a mohl by stracha mojí mamky obohatit v tomto směru. Strach mojí mamky mi řekl, že má v tašce i ručník a že by se mohl večer vysprchovat v mojí koupelně. Byl to divný návrh a velice smělý návrh vzhledem k tomu, že jeho byt je nedaleko toho mého bytu a může se tam jít snadno osprchovat. Dokonce by jsme byli i rychle osprchovaní, proto že by jsme se sprchovali souběžně ve dvou koupelnách. Já jsem mu na to nějak přikývl ale s pochybami.....skutečně vážnými pochybami. Není nakonec nejlepší, když koupelna je určena jen jednomu člověku. Tím jedním člověkem myslím muže + ženu, co k sobě patří a utvářejí jednoho člověka. Pročpak tam zapojovat ještě další lidi? Další lidé mají své další koupelny. Já jsem mu nakonec řekl, že by bylo nejlepší, kdyby se šel osprchovat k sobě domů a budeme tak dříve osprchovaní a že já jsem na tu hygienu celkem vysazený. On souhlasil a ještě mě pochválil, protože mu mé hygienické nároky přijdou solidní. On sám mi říkal, že na ubytovně s ním byl jeden člověk, kterého popisoval jako „santusáka“, co má špinavé oblečení na hromadě v pokoji. To ale můj případ není, protože mě viděl v pondělí 29.7.2019 večer, jak jsem se zvedl, naházel špinavé oblečení do pračky a zapnul jí. Oblečení se pralo v pracím prášku Home SA8 Premium od firmy Amway, který mi dodává brácha. To je kvalitka! Když jsem to vypral a pověsil na sušák v chodbě vedle průchodu nedaleko místa, kde spí, tak zvolal „To je vzdoušek.“. Já se ho ptám, jestli tím nemyslí to pověšené prádlo a on že ne. Tak jsem ho ještě informoval, že to bylo v kvalitním prášku od Amwaye, co se

dělá z kokosu. Myslím, že tam usnul jako ve vatičce, ale kdyby to byl jiný prací prášek, asi by to bylo zdraví nebezpečné.

V pondělí v době praní tam luštil křížovky a kdybych mu nerozsvítil, tak si sám snad ani nerozsvítí. Až tak moc se ostýchal. Ještě mě řekl „ať šetřím“ :), ale já moc nešetřím. Proč by si měl kazit oči? Včera v čajovně tedy jsem mu nabídl, že sice bych byl rád, aby si koupelnu používal svojí, ale protože je mi ho líto vidět, jak se nemůže u těch křížovek plně zabavit, tak že by si mohl přinést do obýváku svojí televizi. Ta má stará nefunkční televize je tam jen jako dekorace, ale jestli chce, tak si tam může dát svojí televizi a když to nebude mít moc nahlas, tak sledovat sport. Jeho to potěšilo a řekl mi, že jsem opravdu moc hodný člověk a že se k němu chovám jako někdo z vlastní rodiny. Já měl radost, že ho můžu takto potěšit, no jo, ale „Co když ta televize pro něj vůbec není dobrá a jen si to přeje?“. Najednou bylo „Bum Prásk Zle!“. Mamka píše SMS (SMS ne jako Sado Maso Senzace, ale Short Message Service tedy krátké zprávy v telefonu) a to Mamka vůbec netuší, o čem jsme se bavili tou dobou v čajovně s jejím strachem. Mamka je u mě doma a vidí že tma nejsem a neví, že jsem v čajovně s jejím strachem. Mamka se bojí, aby nedošlo k situaci, kdy tam bude doma sama s jejím strachem a já nikde. Píše mi tedy SMS, ve které je, že se bojí jejího strachu a nechce aby tam domu chodil, když tam nebudu. Strach mé mamky absolutně netuší, že mi mamka tohle napsala krátce na to, že mu nabízím jeho vlastní televizi u mě doma v obýváku. Mamka si prožila své a bojí se cizích mužů, kteří navíc mají sklon k depresi a moc se neusmívají. Má obavy a pochybnosti. Já ale krátce na to začnu mít také strach, když do čajovny přijde mnou pozvaný host, který téměř nikdy neodmítne pozvání. Další mamky SMS, která následovala byla, že jestli chce její strach aby mu vyvařovala, tak že jí bude muset na jídlo také přidávat, protože je strašně drahé. Mamka u mě doma vaří ne jen pro sebe, ale i pro mě a já jí na to přidávám peníze. Pro ní se to vyplatí, když dělá jídlo pro dva, tak to takto řešíme. O jídle ale nebyla snad řeč, že by to svému strachu musela připravovat a nebo jestli byla, tak se to nějak nedomluvilo. Mamce ten člověk prostě nějak vadí a já jsem teď v kleštích a musím to celé vyjasnit. Rozhodl jsem se, že strachu mé mamky ukážu mamky tvrdé SMS „senzace“, které mi poslala. On z toho byl úplně psychicky na dně. Úplně ho to rozesmutnilo. Nevěděl, že mamka je z něj takto vyplašená. Tak co teď s tím? V čajovně u stolu zavládla chvilka klidu. Já, strach mé mamky a i dorazivší člověk, který skoro nikdy neodmítne pozvání a tím je vlastně řidič číslo 2, tak jsme chvilku mlčeli z té mamky SMS „senzace“. Řidič číslo 2 prohlásil něco v tom smyslu, že by se to mohlo řešit tak aby měla mamka „Automatiku pod polštářem“. Tím myslel asi nějaký samopal? Mamky další SMS „senzace“ byla, že si má její strach natřít byt octem a vyštukovat, protože ona to tak také nějak řešila, když se nastěhovala do svého bytu, že tam byl smrad a toto nějak pomohlo. Tak takovouto „pohodu“ do čajovny umí vnést má mamka. To už jsem se ale rozhodl, že mamce zavolám a dám jí v čajovně u stolu na hlasito. V čajovně zrovna v ten moment bylo docela prázdno, i když jinak tam docela lidi ten den byli, a já volám mamce. Řidič číslo 2 říká, zda volám na horkou linku? Já mu říkám, že vlastně ano. V tom to vezme mamka s tím nevinným upřímným hláskem, která není zlá ale je jen vyplašená a upřímná a říkám jí, že s tím octem to není dobrý nápad a že něco podobného už se tam zkoušelo. Tak to řidič číslo 2 i strach mé mamky potvrzují, že toto není řešení. Mamka pak navrhuje že je cesta jít do azylového domu a ten rozhovor nějak nikam nevedl. No takové je to s mou mamkou.

Každopádně mamka nějak odezněla z hlav a pak byla v čajovně zase pohoda až do té doby co tam

začala být nepohoda. Když už tam byl ten řidič číslo 2 a strach mé mamky pohromadě, tak mě napadlo „nadhodit lechtivé téma“. To téma se týkalo neošetřené kuchyňské linky UV zářivku a ozonizérem, tedy procedurou „UVÓza“. Já jsem říkal strachu mé mamky, že přeci v té kuchyni mi ukazoval, že i na té lince prováděl postřik a on mi sedíc vedle mě tvrdí „Ne to se provádělo jen v koupelně.“, tedy tvrdí to samé, co tvrdil řidiči číslo 2. Já si ale v ten moment vybavuji, jak hned vedle stracha mé mamky jsem strkal hlavu kousek od té škvíry v lince a dívám se tam, kde je tam něco nastříkaného, kde to tam páchne a on mě viděl a ještě mi to říkal, že to tam opravdu nanesl. On ale v čajovně zapírá, popíra, zatlouká celé se to tam probírá. Až najednnnnnoooou, najednnnnnnoooooooooou z něj vypadne něco jako „No joooo..... tam jsem to asi také že by dal..... tam také trochu.“. No a co já teď s tím, když mám takového člověka doma? Jak to dořekl, tak se zvedám a jdu v čajovně na záchod. V tom řidič číslo 2 říká, že „Pokud to tam bylo naneseno na tu linku, tak se to mělo také vzít tou zářivkou.“. To už jsem neslyšel co mu na to odpověděl, protože jsem šel na ten záchod. Každopádně jsem z toho neměl dobrý pocit, že ten člověk takto tajemně mění názory.

Příběhy o upírech jsou takové, že jak si je pozvete k sobě domů, tak už je to jejich teritorium. Prý docela cestují a najmout si nějaký byt na krátko by asi nebyl problém. Asi v takové lokaci, kde se zdržují nebudou znát moc lidí. Technicky nejsou moc na vyspělé úrovni, alespoň se to tvrdí. Asi budou dost zamračení a bez životní síly. Možná dokáží jist jídlo ale nic jim to nedá. Možná to ji jen aby nebylo patrné, že nepotřebují jíst. Když jsme včera šli na nákup do Tesco Express tak si strach mé mamky koupil úplně to samé co já. Ale úplně až na pizza pečivo ve tvaru pizzy, protože to jsem koupil poslední, tak si koupil pizza pečivo ve tvaru dvou kulatých placiček.

No ještě že bydlím v bytě, který je v bytě a tam jen tak nikoho nechci zvát. V noci na úterý cítím před spaním psychický nápor na mojí hlavu, jako kdyby se mi tam chtěl někdo dostat a bylo to nepříjemné.

Tím ovšem nechci konstatovat, že strach mé mamky je upír, to nikdo neví a nejsou důkazy.

Povídám mu v čajovně, že to čpění aby se dalo nějak zaizolovat malířskou fólií. Vymýšlím různé techniky jak na to a on ne a ne a ne že to nepůjde proto že to a to a to a tamto. Když jsem byl u něj v bytě se podívat, tak tam v jednom kuse skoro kašlal. Když u něj byl řidič číslo 2, tak tam měli otevřené okno a prý skoro vůbec strach mé mamky nekašlal. No tak říkám v čajovně, že při otevřeném okně mu to tam nějak nevadí, tak že by mohl přes den se u otevřeného okna dívat na televizi. On z toho byl nějak překvapen, že to vím. Když jsem tam byl já, nebyli jsme tam snad ani 15 minut a kašel byl silný. Když tam byl řidič číslo 2, tak tam byly snad hodinu a půl a on skoro vůbec nekašlal. Tak mu to v čajovně povídám a vypadá to jako cesta, jak se dobelhat k nějakému dobrému řešení. Cestou domů mu říkám „Mamka navrhovala, že by mohl jít do prádelny a vydělal by si na nájem a ještě by mu zbylo z důchodu.“ On když to slyšel, tak nějak odpověděl něco jako „Emum... Ehm... Pojď musím běžet na autobus, ať ho stihneme.“ a rozeběhli jsme se. Když jsme přiběhli na zastávku, tak se několik minut sedělo na lavičce a na dotaz mi stále neodpověděl. Cestou domů mi pak říkal, že se vlastně koupal doma a jen si opláchne u mě v koupelně ruce. Doma u mě to pak bylo tak, že si ruce neopláchl při příchodu a rovnou šel do obýváku. Vlastně pak ještě šel na záchod a cestou ze záchoda se v koupelně vůbec nestavil. Tělo měl ale hodně vypracované a dost

svalnaté. Tak že taková posila by se dost hodila v prádelně a nebo třeba i na poště.

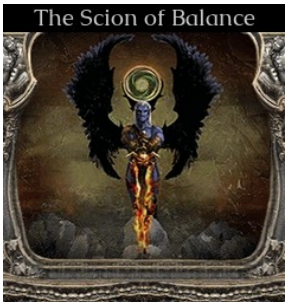

To mě napadlo, že bych na poštu šel pomoct, ale v noci jsem se probudil s myšlenkami na Scion of Balance a kašlal jsem. Scion of Balance (Kain) a Raziel je něco jako taková obdoba Frenka a Donnie Darko, ale v upírském světě. Scion of Balance je upírská náhrad za vybalancování světa namísto Guardian of Balance alias Ariel alias Jerusalem. Tedy ve světě Legacy of Kain (odkaz Kaina).

KONSTRUKT
PROJEKT ▶ CNC VÝROBA ▶ REALIZACE

Je 31.7.2019 17:32. Po včerejšku je mi blbě. Nemám ze stracha mojí mamky dobrý pocit. Celé mi to připadá nějaké nalíčené. Jako nějaký konstrukt. Uměle nastražené. Přijde mi, že ten člověk už u rybníků věděl, že tam k té lavičce půjdu a čekal tam na mě. Ten člověk mě emocionálně vydírá. Když mu neumožním u mě přespávat, tak se snad sesype na dno a možná spáchá sebevraždu, jak mi to líčil. Mám z něj nějaké takové obavy, že je namočen v něčem podobném jako servírka z pizzerie Jaruška. On má i takovou zamračenou pusu. Ani se nedivím, že mamka z něj má obavy. Přitom ale chová se jinak slušně. Teda až na to lhaní, což mě docela děsí.

Dnes pravděpodobně zase přijde. Pochopitelně šance něco naprogramovat a nebo dokumentovat není žádná. Ne po tom včerejšku.

Budu si muset s ním promluvit.

Tak že pár doporučení:

Doporučení číslo 1: Pokud žijete s mužem ve znamení střelce, tak NIKDY TOMUTO MUŽI NELŽETE!!!

Doporučení číslo 2: Pokud žijete s mužem ve znamení střelce, tak NIKDY TOMUTO MUŽI NELŽETE!!!

Doporučení číslo 3: Pokud žijete s mužem ve znamení střelce, tak NIKDY TOMUTO MUŽI NELŽETE!!!

Doporučení číslo 4: ...

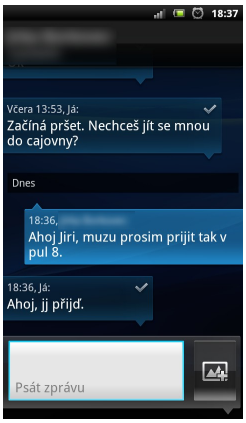

Je 31.7.2019 18:45. Mamka už šla k sobě spát. Přišla mi SMSka od strachu mé mamky. Přišla v tajuplný čas 18:36 a v ten samý čas jsem na ní odpověděl. Ještě že vpravo nahoře telefon ukazuje čas 18:37. A to se mi telefon o několik minut předchází.

Cítím napětí z nepřirozené návštěvy člověka, který má nějaké podivné chování. I řidič číslo 2 včera říkal, že je to celé nějaké divné to jeho chování. Říkal, že bych ho měl v tom svém příběhu přejmenovat, protože s mamkou se moc nepřátelí.

Je 31.7.2019 20:37. Už přišel nocležník. Nevím, proč mu říkat přítel mé mamky a nevím proč mu říkat strach mé mamky. Leží u nás v noci, tak je to nocležník. Potěšil mě dobrou zprávou, že si hledá podnájem. Byl zklamaný, že to bude ale prostě kolem 7 tisíc, že mu zbude málo peněz z důchodu. Já ho potěšil zprávou „Ale ten nájem bude jen na krátko, ne? Navíc jsi říkal, že máš našetříno dost peněz.“. No ano tak to skutečně je. Nájem se řeší jen na cca na dva měsíce, než vyvětrá jeho byt a sám mi tvrdil, že má dost našetříno, tak že potom ale nevím, proč mi tvrdí, že z toho důchodu špatně vyžije? Nejde bydlet do podnájmu přeci na celoživotí. Chápete to, jak je toto jednání podivné? Povídám mu, že mu možná dohodím brigádu na poště s nebo v prádelně. Proti té poště se nijak neohrazuje, ale proti prádelně má to, že je to ženská práce. Tak dobře pokusím se mu dohodit brigádu na poště.

Povídal mi, že „Dnes mokl v dešti.“. Já mu povídám „Tak to jsi měl jít do čajovny, tam je společnost.“. Jemu se tam nechtělo jít samotnému, ale číslo na řidiče číslo 2 určitě má uložené a mohl se zeptat mě i jeho, zda tam neplánujeme jít, či nás pozvat. Přijde mi to celé takové podivné, zvláštní, nepochopitelné. Tak trochu, jako kdybych se staral o malé dítě. Fakt. Ještě se ho ptám, zda nemá nějaké deprese? On říká, že ne, že je to jen tím bydlením.

Zavřel jsem si dveře od pokoje dřív s tím že zkusím jít spát, ale nešlo to. To mohlo být tak kolem osmé hodiny večer. Jak zalehnu, tak najednou na mě padne taková temná nálada. Fakt to nejde usnout, tak že zase vstanu. Fakt jako kdyby mě snad vysával nějaký druh energetického vampíra. Jdu k počítači a jdu psát v 20:37 to akorát vyšlo. I při psaní stále se mě drží ta temná energie/nálada. Asi tak v 20:47 to přijde. Najednou se ve mně probudí a nebo odněkud přijde ta záhadná energie o které jsem se už několikrát zmiňoval. Přijde a já jí uvolním ať už je to proti komukoliv kdo se mě nějak pokouší omezovat. Od té doby, co jsem jí uvolnil, tak najednou klid a nic mě neomezuje.

Mozkomorové/srdcomorové jsou fuč...

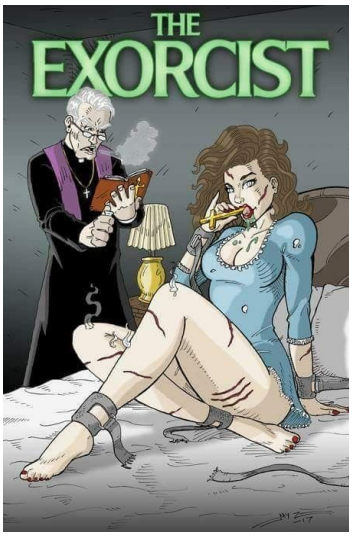

Je 1.8.2019 0:01. Nevím nevím, jestli neupouštím od programování a nestává se ze mě něco jako exorcista, tedy vymítač. Cca o hodinu později ve 21:46 se znova dostavil ten útok na mé emoce. Že by to opravdu mělo spojitost s přítomností nocležníka? Že by to byl nějaký druh energetického vampíra a pokoušel se mě z druhé místnosti nějak napadat? Nebo třeba je na něm navěšený nějaký démon a on si jeho přítomnost ani moc neuvědomuje. Třeba je nocležník v nějakém tajném okultním společenství a poslali ho na mě mi komplikovat život. Nebo je to prostě jen člověk, kterého něco trápí, neví pořádně co a cítí, že by měl být se mnou, protože mu to pomůže.

Když jsem zhruba po desáté vnímal zase nějak útok na mou náladu, rozhodl jsem se to vyřešit jinak. Nemá smysl neustále dokola odrážet útoky záhadnou energií. Měl jsem nutkáni udělat něco, co jsem snad nikdy před tím neudělal. Kněz

může přerušit spojení člověka s démonem. Takový člověk bude cítit asi časem, že mu něco chybí. Bude hledat a hledat. Je potřeba aby našel víru v Krista a obrátil se k němu. Jinak to může dopadnout tak, že se do něj nastěhuje více démonů a silnějších.

No uvidíme, jak se tato má vymítací aktivita bude vyvíjet dále.

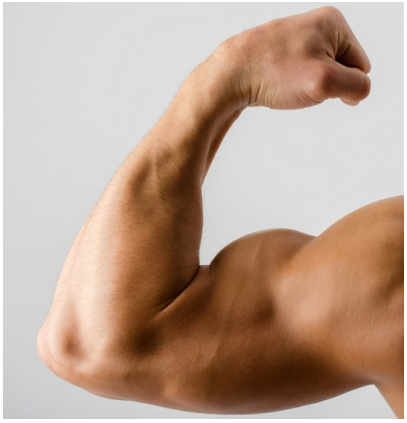

Je 1.8.2019 11:07. Tak vedoucí na překládce na poště nemá problém přijmout nového brigádníka a pokud to bude na dlouhodobý pracovní poměr a je fyzicky zdatný. Podle mě fyzicky zdatný je a nebo se tak jeví, ale zdání může klamat. Sám mi ale nocležník říkal, že na té poště by mu to vyhovovalo. Na překládce kolovala taková věta mezi mými kolegy „Já už se pekla nemůžu bát, protože na poště je peklo.“. To se tam říkávalo ještě před zefektivněním prostojů, tak že teď to asi bude horší.

Každopádně dnes už se mi spalo pěkně. Neměl jsem žádné rušivé spaní jako v posledních dnech, když tu spal nocležník.

Tak že zítra je den pozvání do Vatikánu od 16:00 ne jen pro mé bývalé kolegy z Asseca, od Česťi, Jonáše, Pošťáky, ale kohokoliv, kdo se cítí být zvaný či samozvaný.

Na programování a dokumentaci JKF nemám ani pomyšlení a cítím, že musím jít něco řešit do města.

Je 2.8.2019 8:15. Tak už druhou noc se mi spalo dobře, aniž bych cítil nějaké depresivní nálady. Tak že to vypadá, že předevčírem v noci jsem nocležníka opravdu zbavil nějakého démona vyvolávajícího zoufalství. No a co se hned včera nestalo? Nocležník si ne jen že sám našel včera podnájem, ale zároveň si to dojednal a vypadá to, že mu to opravdu klapne! Včera jsem měl nějaké bolesti hlavy. Mívám to zhruba třetí den po tom co dopiji více Pepsi, asi nějaký absťák. Nějak jsem nemohl vydržet být doma a šel jsem se najíst ven vegetariánského indického jídla. Potom jsem zamířil rovnou do čajovny a řekl jsem nocležníkovi, že tam budu. Ještě než nocležník přišel, tak jsem se o něm bavil s Martinem a Martin se hrozně divil, že jestli že je ten člověk ve vatě, má auto, rád cestuje, tak proč prostě někam nevyrazí třeba jen pod stan a proč kvůli mravencům myslí na sebevraždu. Je to divné, že? Vysvětlení je buďto to, že fakt v sobě měl

nějakého démona zoufalství, který mu bral veškerou naději na cokoliv a zavrhoval jakýmkoliv řešením problémů, kromě toho, že se dostane ke mně do bytu a bude obtěžovat i mě. Ta to varianta je podle mě i pravděpodobná. Druhá varianta je, že ten člověk to celé nějak vykonstruhoval a celé to byla jen manipulace, která je vedená někým, kdo čte můj příběh a koriguje ho. Já osobně této variantě moc nevěřím i když možná, že pravda je někde uprostřed a ten člověk opravdu v sobě měl nějakého démona a zároveň je směrovaný někým, kdo je majitelem internetového připojení a zároveň umí číst PDF soubory. Každopádně je i možné, že Kristus s mojí asistencí mu zachránil život. Včera jsem přizval do čajovny i řidiče číslo 2 a ten to pozvání opravdu neodmítl. Když si nocležník odskočil na záchod, tak mi řidič číslo 2 povídá, že mu připadá, že opravdu nocležník na mě něco hraje. Mě osobně to připadá méně a méně, protože tam byl jeden takový vtipný moment. Nocležník říkal, že teď jak bude bydlet v podnájmu v centru, tak řeší starost s tím, kam bude chodit jíst, protože v té Jiskře na Šumavě to mají fakt dobré. No to je úplně kardinální starost :D. Dělat si starosti v centru města, kde se najíte :). Já mu říkal, že má MHD kupón, snadno skočí na trojku a do Jiskry se dostane během pěti minut. Lidi si dnes dovedou dělat starosti i s tím, aby nejedli v nějaké méně dobré restauraci. Přišlo mi to, že ten člověk je v nějakém ohledu nemocný a přecitlivělý. Jedna paní popisovala vidění, které měla a ve kterém se ptala, že až bude období hladomorů a velkého soužení, tak budou si moci lidé sníst maso? Anděl jí dal ve vidění odpověď, že v podstatě lidé budou to maso a viděla, jak monstra pobíhají po planetě a požírají lidi. To nevím, jak se v takové situaci bude řešit, zda půjdete do té a nebo tamté restaurace.

Když jsem tak nocležníka poslouchal, začalo mi docházet, proč on i když je za vodou s penězmi, tak prož vidí tak katastrofální najít si podnájem. Já nevím, kolik on má našetřeno, ale něco mít bude a hlavně on na ty peníze nechce sahat. V bytě, který má teď zamořený platil nějakých cca 3000 Kč měsíčně a jeho důchod je nějakých 15300 Kč, tak že mu měsíčně zbude na jídlo a to ostatní cca 12300 Kč. No to je královský profit. Po těch dvou a půl letech, co je v důchodu a je v Budějovicích podle mě musel našetřit super peníze, když ještě počítám, že prodal byt v městě, kde žil a něco mu zbylo. Peníze ušetřené má, ale něco ho blokuje na ně sahat. Přitom je to ale důchodce, který nemá žádné nápady na projekty, jak zlepšit třeba svět a nebo jiné projekty. V podstatě žije hlavně televizí a sportem v ní. Možná, že má dceru, která se svým přítelem a dítětem nejsou v snadné životní situaci pokud jde o bydlení tady v ČB.

Možná, že jeho obava na nesahání do úspor má nějaký racionální důvod, ale aby si kvůli tomu musel sahat na život? To je už dost divné. Nebo to žádný racionální důvod nemá a je vázán přitažlivostí k mamonu. Mamon, tedy Malý roh, město Vatikán. Vatikán!!! Tam se přeci jde dnes a pozvání potvrdil už řidič číslo 2 a přijde tam i nocležník! Řidič číslo 2 mi říkal, že přijde ale že si normálně bude pití platit sám, za což jsem mu s ohledem na mou finanční situaci vděčný. Podle mých financí bych to měl bát asi já, kdo by měl být zoufalý. Nocležník mi přerušil soustředění na dokumentaci JKF, která je pro mě z hlediska financí důležitá, tento měsíc budu muset platit už sociální pojištění, budu mít menší výplatu a najednou „Bum Prááááásk“, ještě budu muset zvát ostatní na pivo i když sám budu asi pít jen Kofolu. Kdo bude chtít, tomu pivo opravdu zaplatím. Je vyplnění určitého požadavku síťaře a je to trochu jako hrát ruletu, protože nevím, jak to z hlediska boží intervence může dopadnout. No každopádně nocležník se snad asi pozvat nenechá, vzhledem k tomu, že u mě spal několik nocí a věnoval jsem mu svůj čas na úkor mého podnikání. On ani pivo

nepije.

A máme tu další dobrou zprávu! Nocležník si včera našel ubytování na ubytovně do té doby, než se vyřídí ten podnájem. Dnes už tedy u mě spát nebude.

Včera jsme odcházeli s nocležníkem nějak po osmé z čajovny a řidič číslo 2 šel na poštu na noční. Já jsem nocležníkovi říkal, že mě ještě trochu pobolívá hlava a budu si muset pustit z telefonu nějakou vlastní hudbu a jít pěšky z čajovny, tak jsem mu říkal „Jestli nechce v čajovně ještě zůstat?“. On říkal „Že ne, že půjde se mnou i když budu mít sluchátka a že naopak jestli mě to nebude vadit.“. Já mu říkal „Že nebude.“. Tak že jsme šli bok po boku z čajovny a já poslouchal ze sluchátek svojí oblíbenou hudbu. Chůze byla řešená tak, že jsem jí řídil asi hlavně já a on šel vedle mě. Šli jsme kolem, plovárny, Kauflandu, vysokoškolských kolejí atd. Když jsme došli nedaleko od mého bytu na Máji, tak vyndám sluchátka. Nocležník se mě ptá „Jestli si může půjčit klíče od mého bytu, že by se k sobě došel osprchovat a pak by nemusel zvonit kdybych spal?“. Já mu říkám „Že určitě spát nebudu, ať zazvoní.“, protože má důvěra k němu je tak nějak na „hadry“. Jak mi někdo začne lhát a chová se podivně, tak mu přestanu věřit. V garsonce nemá sice brusku na klíče, ale co když jí má ve sklepě? Co když si okopíruje klíč, vždyť dělal přeci zámečníka. No je to třeba přehnaná fantazie, ale to mám ještě kvůli té nedůvěře měnit fabku a vyhazovat zbytečně další peníze, kterých mi už tak moc nezbývá? On se šel vykoupat k sobě, já ke mně a nádherně to vyšlo, že když jsem už vylezl z vany, tak akorát zazvonil. Vyšlo to úplně suprově, až z podivem. Klíče od mého bytu nepotřeboval a já nespal. Pak jsem šel do svého pokoje a nějak jsme se spolu bavili. On už měl nakročíno skoro vejít do mého pokoje ale v tom mu říkám něco jako „Nechoď sem, Nechoď sem, Nechoď sem, Nechoď sem!“. Možná se jen pantofli mírně dotkl spodní části futra. Jak to na něj muselo působit? Možná podivně. Jak to ale má působit na mě? Já stále nevím, co on je vlastně zač. Zkouší mojí důvěru? Není to upír? Co když je to upír a já si ho pozval k sobě do bytu. To znamená, že můj byt je teď teritoriem upírů a kdykoliv si sem bez pozvání mohou přijít? No a co můj pokoj, jediné mé útočiště. To si ho mám pozvat i do bytu v mém bytě a do mého útočiště? To se mám takto nechat ohrožovat za to, že mu zachraňuji život? Já nevím, co on je vlastně zač a moc mu nedůvěřuji.

Tak že po tom, co viděl, jak opravdu nechci aby šel ke mně do pokoje, tak říkal „Že jsem hodně hodný člověk, že jsem mu pomohl.“. Já mu říkám „Že se snažím v rámci možností, i když mé chování je podivné a jsem tak trochu autista.“. V tom začal s někým telefonovat. Dotelefonoval kolem 21 hodin a povídá mi, že další den už tu spát nebude a že si našel ubytovnu i když je to za cca 370 na den. Povídal mi, že si připadá, jako když mi dělá ocásek a že vnímá, že mi tu překáží. Já jsem mu to potvrdil, že mi to moc neusnadňuje. Jsem rád, že to takhle dopadlo.

Další dobrá zpráva pro Poštu je, že budou mít k dispozici člověka, který chce pomoci. Je v důchodu a chce pomoci s manuální činností. Primárně mu nejde ani tak o vydělání si peněz, ale o to aby byl začleněn do společnosti a cítil se být prospěšný. Tento člověk, zvaný nocležník, možná asi nebude chtít vzhledem ke svým zádům trávit 11 hodin těžkou prací, ale takových 5, či 6 hodin by asi bral. Jak se k tomu pošta postaví? Bude ho nutit pracovat dlouhou dobu a nebo vedení pořeší své možnosti v pracovním plánu? To se teprve dozvíme. Každopádně začleňování důchodců do pracovního prostředí je i jeden z mých plánů, který chci řešit v rámci projektu Eden. Důchodci si leckdy připadají nepotřební a na obtíž společnosti, znudění. I o tom jsme se vlastně včera bavily. Jsou případy, kdy důchodce má málo peněz a je nucen přivydělávat si, ale když má moc peněz, tak se může nudit a je odtržený od ostatních. Může propadat zoufalství.

Je 2.8.2019 10:02. Je den setkání ve Vatikánu. Jen tři zatím potvrdili účast. Je to celé nějaké divné. Já jdu do Vatikánu, symbol zlata a bohatství. Velitel bank a údajný diktátor Rotschildů. Malý roh. Mamon. Přitom sám nemám skoro nic, jsem bez práce, budu si muset platit sociální a zdravotní, snažím se zachraňovat lidem duše, aby byli ušetřeni pekla na zemi a pekla vůbec. Teď mi hrozí, že lidé přijdou a budou chtít, abych jim zaplatil pivo a úplně mě finančně zdecimovali. Nebo ještě lépe. Přes den někteří lidé, placení z peněz daňových poplatníků a dělajíc na projektech, které daňovým poplatníkům nepřinášejí nic užitečného, tak přes den v tomto placeném čase si čtou mé příběhy a baví se díky práci napsané na tisíci stranách, za kterou mi nikdo nedal ani korunu a najednou přijdou pobavení, a budou chtít, abych jim zaplatil ve Vatikánu pivo. No není to příběh, který může vymyslet jen sám život? Je to tak trochu ironie.

Napadlo mě, že by se možná dalo řešit placení ve stylu Jedi rytířů. Jedi rytíři chodí a pomáhají lidem a ne jen lidem. Chrání je. Neúčtují si za to absolutně žádné peníze. Žijí mimo svět financí. No jak by to vypadalo, kdyby starý pán propadající zoufalství požádal Jedi o pomoc se zlým duchem, který ho trápí a Jedi mu řekl „Ale pane velice rááád, velice rááááááááád vám pomůžu, počkejte najdu ceník služeb.....ÁÁÁÁÁÁÁ tady to máme, tak že sebnevražda..... na kolik peněz si ceníte svého života?“. No to by bylo něco úplně zvráceného! Jak se něco takového dá měřit penězi? Taková pomoc by neměla podle mě být placená. Já si nemohu vzít od nocležníka žádné peníze. Nejsem toho schopen. Svojí pomoc považuji za něco, co jde úplně mimo finanční svět. No ale i tak v tom světě, kde se platí, tak potřebuji nějak žít. Jedi používali nějaké kredity, myslím, a nebo prostě jen mávli rukou a řekli, že to bude dobré a není třeba platit.

Tak že až půjdu do obchodu pro rohlíky, tak u pokladny jen asi mávnu rukou a řeknu „To bude dobré.“? Najednou „Cvak!“ a pokladní odpoví „Děkujeme Vám.... přijďtě zas!“. Nebo “hopsnu“ v autosalonu do Lamborghini, nastartuji ho a když přijde dýler se slovy „Co prachy frajere, kde jsou prachy, prachy a prachy!“, tak jen mávnu rukou a řeknu „To bude dobrý.“ a on se začne vyptávat

„No a papíry máš, máš papíry, řidičák, máš to?“, mávnu „To bude dobrý.“. Pak už jen mávnout a říct „Ahoooooooj!!“. To by bylo dost velké zneužití postavení Jedi.

Je 2.8.2019 12:19. Kdyby vše probíhalo podle plánu, tak jsem mohl už teď mít sepsanou principiální dokumentaci k JKF, možná by si jí i někdo přečetl a proč ne, třeba bych měl proplacenou fakturu. Třeba by to tak opravdu dopadlo. Mohl bych pozvat bez problémů ostatní na pivo a zaplatit jim ho a ještě bych měl radost z toho, že jsem to tak zvládl. Radost z toho ale mít nemůžu, proto že na to prostě nemám. Ale důležité je stejně pomoci starému člověku s psychickou nemocí.

To jsem tuhle toho 25.7.2019 v den počítání peněz měl doma a v peněžence dohromady hotovost 5555 Kč. Jdu to ven nějak rozutratit. Koupím si vodu v plastové flašce. Sednu si na lavičku u Normy a nejprve projde jeden vlasatý mladík tam a pak nazpět a řekne mi něco jako že „To jsem si neměl kupovat, to bude za chvíli teplé.“. Napadlo mě, zda nenaráží na tu plastovou lahev? No a co se nestane ve dne 28.7.2019 v neděli, když jdeme ven s řidičem číslo 2 nesoucí UV zářivku od nocležníka, kde nějak marně trávil úsilí z očistou bytu, ale kuchyňskou linku mu nocležník zapřel. Tak si řidič číslo 2 uklidí zářivku a ještě si řekneme že zajdeme do Mercury, protože potřebuje nakoupit. Cestou mi tvrdí, že o něm píšu „Jako kdyby nechtěl mít žádnou ženu, ale to není pravda.“. On je prostě jen náročný ve výběru a nechce, aby ho nějaká podrážela. Chce jen férový a upřímný vztah. Takhle mi to řekl. Proto to sem jen píšu. Stejně tak je pravda, že sice přes rok platím celý svůj byt sám i když tam mamka žije, ale ten minulý rok mi brácha s tím placením ke konci roku pomohl a za mamku jsme to zaplatili zhruba půl na půl. Stejně tak těch 50 000 Kč, co jsem mu půjčil na mamky byt v roce 2017, tak to mi pak vrátil a s placením mamky bytu a placením za příslušenství jsme se také vyrovnali. 20 000 Kč od čajového génia stále nemám a 40 000 Kč od Jarušky také stále nemám. Sám dlužím bráchovi 20 000 Kč, který na to nechvátá a říkal mi, že mu to mám dát, až budu mít trochu rezervu, což se zatím nějak nestalo. To jen abych upřesnil situaci a případné omyly.

No ale ten den 28.7.2019 jsme šli do Mercury a řidič číslo 2 mi řekl něco, co on mi snad nikdy neříkal a nemluvili jsme o tom spolu před tím. Jsme u regálu se skleněnýma lahvema. On mi říkal, něco jako že jsme se bavili spolu o tom že si jí chci koupit. O tom si nepamatuji, že bych se s ním bavil. Každopádně taková skleněná lahev se zavíratelným špuntem je fajn. Nemusíte stále kupovat plastové lahve a pití se v tom neznečistí plastem. Tak jsem si jí koupil myslím za 69,9 Kč. To mi řidič číslo 2 ještě koupil v Mercury Magnum. Tentokrát ale není řeč o střelné zbrani. Byla to jen zmrzlina. Nevím, proč to udělal. Bylo to ale milé. Ptal se mě, zda vím co to znamená, to slovo Magnum. Já nevěděl přesně a on že to je Velký.

Tak že začnu chodívat do města a na delší procházky se skleněnou lahví. Cestovní lahev to bude trochu připomínat láhev Rafaela. Prý to byl Rafael, kdo spoutal Azazela pod zem. V Bibli se o něm nějak nepíše. Škoda, že jsem si nekoupil rovnou tu se zeleným špuntem. Zelený špunt jako smaragd pravdy.

Rafael je anděl, který léčí. Není to okrajově trochu podobné, jako Raziel?

…

Je 3.8.2019 10:30. Je sobota a nechci se pouštět do většího psaní, protože si chci dát také přestávku od přemýšlení a psaní, když je sedmý den odpočinku. Ke komentování včerejšku se dostanu jindy. Jenom si potřebuji poznamenat některé časy.

Od včerejška vnímám, že se něco špatně děje. Má to souvislost se mnou. Nevím přesně co. Může to být špatné podávání informací a nebo špatné rozhodování lidí. Každopádně potřebuji zaznamenat časy, kdy mnou prochází záhadná energie:

2.8.2019: 17:51 a 19:37

3.8.2019: 8:47 a 10:12

…

Je 3.8.2019 14:54. Dnes cca v 11:58 zase došlo k uvolnění záhadné energie. Od té doby je zatím klid. To už je tedy po páté krátce po sobě ve dvou dnech a ještě jsem mezi tím ani nic moc nenapsal.

…

Je 3.8.2019 21:13. Dnes ve 21:02 opět zase došlo k uvolnění záhadné energie. Dnes mi to připadá, jako na den: „OBUŠKU!!!!!!! Z pytle ven!!!!!!!“. To by mě tedy zajímalo, kdy bude den: „OBUŠKU!!!!!!! Zpátky do pytle!!!!!!!“? A jak se to celé vlastně projeví?

Ve 21:42 znova došlo k uvolnění záhadné energie.

Je 4.8.2019 18:19. V pátek 2.8.2019 bylo plánované setkání ve Vatikánu, ale s neplánovaným objemem peněz. Zklamalo mě, že jsem nebyl schopen do té doby něco vydělat. Celá ta návštěva Vatikánu byla nepovedená. Přišel jsem tam něco kolem 15:20. Chtěl jsem si objednat tu Kofolu a oni mi řekli, že mají jen Malinovku, tak jsem si objednal Malinovku do půllitru. Asi si dovedete představit, že takové pití v půllitru možná vypijete, ale další si už neobjednáte. Každopádně nocležníkovi jsem psal, že už může přijít, že tam jsem. Ještě

den před tím říkal, že tam se mnou chce jít, ale ta ubytovna mu asi zkomplikovala situaci. Nakonec mi odepsal, že přijde buďto v 5 a nebo v 6 hodin. Další, kdo potvrdil, že přijde byl řidič číslo 2. Tak tam čekám a popíjím Malinovku. Když jí vypiji, tak už si další neobjednám. Byl jsem zklamaný z té nepovedené finanční situace a že jsem nic nevydělal. Když víte, že jste typ člověka, kterého někteří přirovnávají k J. F. Kennedymu, kterého střelili do hlavy a najednou se k vám nakvartýruje záhadný muž v zoufalé situaci chovajíc se podivně možná i lživě den po tom, co jste ho poznali, tak myšlenky jdou úplně jinam, než na programování. Teď ale když programování je mé živobytí, jsem živnostník, platím si to a tamto pojištěné a už jsem pomalu bez peněz, protože jsem náhle přišel o práci. Potom je těžké na něco se soustředit. Kennedy asi měl spoustu peněz, pravděpodobně nepožehnaných peněz a možná to byla ta smůla.

Tak že v duchu toho neúspěchu jsem se nakonec rozhodl, že smutné myšlenky zaženu alkoholem. Ani jsem nezjišťoval, zda točí třeba pro mě pitelné ovocné Somersby. Rovnou jsem si objednal Budvar 12. To je zvláštní, že od toho opití 9.7.2019 jsem nějak zpěnil chuť k pivu. Do té doby mi docela i chutnalo, ale v pátek 2.8.2019 jsem si dal ten Budvar 12 a mě to normálně přišlo, že piji líh trochu ochucený nějakým sladem. Absolutně mi to pivo nechutnal. Div, že jsem to vypil. Co s takovým člověkem chcete nakonec dělat v hospodě? Ani opít jsem se nemohl, abych se zbavil smutné nálady. Jak vlastně někdo chce pít s někým, kdo je smutný a v blbé životní situaci? Zapíjet by se mělo něco veselého a ne naopak. Možná, že to bylo nakonec požehnání, že mi přestalo chutnat pivo. Asi to na mě nemá dobrý vliv. No a když už mám dvanáctku skoro vypitou, tak co se nestane! Stalo se něco, co se hodně dlouho nestalo a možná snad nikdy. To snad nemohla být ani náhoda. Kolem 16:25 mi volá mamka. Říká, že jde z nákupu a nechala si doma u mě zabouchnuté své klíče. Potřebuje, abych jí přišel otevřít. Mamka se nedostane bez klíčů ani ke mně a ani k sobě. Tak že dopiji zbytek dvanáctky, píši prvně nocležníkovi, ať tu hospodu dnes neřeší, že to nemá dnes smysl. Pak jdu zaplatit a na zastávce u pošty píši řidiči číslo 2, který nějak zatím nedorazil, že ať nejezdí, protože akce padá. No a v tom co se nestane. Řidič číslo 2 dorazil akorát když jsem odcházel z Vatikánu a ještě než přijel autobus, tak si voláme a zpozarohu ulice vykoukne. Nakonec se řidič číslo 2 rozhodl jet autobusem ke mně domů a je mým svědkem, že opravdu mamka ty klíče nechala u mě doma na židli. Kdyby mamka zavolala o chvilku dříve, možná vyjdu dříve, odjedu autobusem a řidič číslo 2 se mnou nepojede a nebude svědkem. Tohle vypadá dost neuvěřitelně ale je to pravda. To je snad poprvé v životě, co si mamka takto zapomněla klíče a asi to nebude náhoda.

Řidič číslo 2 mi doma říkal, že četl, jak mi udělalo radost, když mi koupil zmrzlinu Magnum toho 28.7.2019 v Mercury. On mi právě dost často vyčítá, že dávám bezdomovcům drobné, když mě o to požádají. Tvrdil mi že „Ty si myslíš, že těm bezdomovcům udělá radost, když jim dáš 20 korun? Ne jim to radost neudělá a jen je bude štvát, že jim chybí 30 korun do krabicového vína.“. Takhle mi to nějak vyčetl. No já osobně bych těm bezdomovcům raději dal nějakou adekvátní práci, ale když jim jí dát nemůžu a oni mě žádají o drobné, tak jim dám drobné. Raději dávám drobné někomu, kdo alespoň hraje na něco, ale když mě

požádají a není to o tisíce korun, tak jim drobné dám. Jeden čas jsem byl proti tomu takto dávat drobné někomu, kdo nevykazuje žádnou činnost. Jenomže když se začtu do Bible, tak tam je, že by jsme měli dát lidem, když nás o něco prosí. Proto jsem změnil názor. Řidič číslo 2 na tohle argumentuje „Já můžu také někoho požádat, aby mi dával 20 000 Kč měsíčně, abych nemusel chodit díky tomu do práce.“. To je super argument, ale teď je otázka, zda pro takového bezdomovce je snadné si tu práci najít, když se nemá ani kde umýt. To je jako kdyby zaměstnavatelé neměli žádné požadavky na pracovníky. Ano je to reálné těmto lidem dát práci. Musel by se ale poupravit pracovní trh. Musela by být dostupná specifická práce pro tento typ lidí. Samostatná pracovní kategorie. Třeba nějaká venkovní úklidová činnost, práce v terénu a podobně. Je jasné, že když takového člověka pošlete pracovat do nemocnice, tak to bude blbé.

Je 4.8.2019 22:17. Tak že pokračuji v mém příběhu. V pátek 2.8.2019 jsem se do Vatikánu už nevracel. Udělal jsem řidiči číslo 2 doma čaj a když jsme ho dopili, tak jsme šli ještě něco nakoupit. Cestou na nákup se ho ptám „Kolik je hodin?“, protože jsem si doma nechal telefon a hodinky nenosím. On mi říká „17:51“. Přišel na mě moment, kdy se začala ve mně hromadit ta záhadná energie a uvolnil jsem jí. Proto jsem potřeboval vědět čas kvůli záznamu v dokumentu. Celkově jsem vnímal, že se něco špatně děje. Celkově tento finanční systém je špatný. Zkorumpovaný. Když děláte něco prospěšného, tak očividně chudnete a naopak. Asi to byla reakce na to. Těžko říct. Nebo jestli to mělo souvislost s Vatikánem? Doma ve vaně, když se myji, tak znova. Ptám se mamky „Kolik je hodin na mikrovlnce?“. Mamka říká „19:37“. Znova došlo k uvolnění záhadné energie. Další den v sobotu 3.8.2019 k tomu došlo 5x.

Dnes 4.8.2019 ráno bylo od 10:00 shromáždění ve sboru a pozval jsem i nocležníka. Ten přišel. Tak se ho ptám „Jak dopadlo dojednání práce na poště?“, protože mi ve čtvrtek říkal, že v pátek tam ráno zavolá. On mi v neděli říká, že tam „Zatím nevolal.“. Blbé na tom je, že já ve čtvrtek toho 1.8.2019 ráno vstanu a místo toho abych měl myšlenky na programování, tak se nemohu soustředit a musím přemýšlet nad sháněním nocležníkovi ubytování a také vyřizováním práce. Vedoucí z pošty mi ve čtvrtek odpovídá ohledně podmínek přijetí. Jdu do města na vegetariánské jídlo, protože mě bolela hlava a nějak jsem nemohl ani vidět tu sekanou, co mamka připravila. Volal jsem s nocležníkem ohledně setkání a už se vyptával, jestli jsem se mu ptal po té práci a po bydlení. Tak jsem mu říkal, že ohledně práce už je to na poště zařízené a šéf ho přijme, pokud má dobrou fyzičku a bude to na delší závazek. Ještě v čajovně jsme se bavili ve čtvrtek o tom, že na té poště se ho možná vedoucí bude snažit obsadit do třináctihodinové směny, což bude pro důchodce nápor. Povídám mu ale že jsou tam brigádníci, co si prostě dojednají třeba jen šestihodinovou směnu. Také jsem mu vyprávěl o to, jak to tam chodí, jak těžké balíky se nosívají a také že si tam lidé i vypomůžou, když je potřeba.

Je mi nepříjemné, že mě uhánění se sháněním práce, nejprve mu navrhnu prádelnu, ale na to mi nijak nereaguje a později řekne, že je to práce hlavně pro ženy. Když přijdu s prací na poště, tak nejprve má zájem a že tam bude volat, ale nakonec nikam nevolá. Nakonec mi tvrdí, že by rád tu

prádelnu. Já už si trochu připadám, jako poskok. Nejprve by měl projevit snahu dojednat si poštu a když tak potom mu dám kontakt na prádelnu. Já se snažím mu pomoci, ale projevuje snahu i on? Mě tedy přijde, že moc ne.

Tak že dnes ve sboru jsem se dozvěděl, že má zájem raději o kontakt na prádelnu. Já jsem mu řekl, že mu ho zjistím, ale neřekl jsem mu, že okamžitě. Lidé na poště potřebují pomoc, tak nevím, proč jim tu pomoc hned odmítat a posílat jí někam do prádelny?

Další taková divná věc. Po skončení kázání pastora jsme se přesunuli vedle do místnosti, kde je posezení a dá se tam povídat. Tak si tam přišel sednout i nocležník. Povídal o svých problémech. Když se ho pastor zeptal na to, kolik tam vlastně té chemikálie nalil, tak mi to trochu přišlo, že si to teprve snad vymýšlí. Pastor se ptal „Tak půl litru?“. Nocležník nejprve ukazuje prsty, jako kdyby chtěl ukázat „Jen pár centilitrů“, a nakonec odkývne „Ano tak půl litru.“. Takhle nějak to celé vnímám. Celé je to úplně divné. Mám z toho člověka fakt divný pocit. Ptám se ho „Zda se ten pocit zoufalství zlepšil?“ a on říká, že „Ne.“. Při odchodu ze sboru jdu ještě něco koupit do krámu a on jde do restaurace na oběd, tak se rozcházíme a on mi říká „Kdyby jste šli zase do čajovny, tak mi řekni, alespoň přijdu na jiné myšlenky.“.

Celkově z toho člověka nemám moc dobrý pocit. Trochu si připadám jako ten princ v pohádce o Večernici, jak tam nesl toho žebráka i s velkým pytlem plným uzenin na zádech. Žebrák mu vyhubuje „Ohni záda, špatně se mi sedí!“. Tak nějak mi to celé připadá, jako kdybych já byl ten „princ“, co nemá pomalu nic a ještě se nechá obírat někým, kdo je zdánlivě žebrák, ale je přitom zavodař.

Jako nakonec to může být i nějaký špión, který se snaží vetřít do mé skupinky, kterou uskupuji. Nebo to prostě je jen starý pán, kterému nedochází určité věci, zapomíná ve svém věku. Třeba má nějaký druh sklerózy a je jinak v pohodě.

Fakt nevím, ale moc dobrý pocit z něj nemám. Povídal mi, že mi za ten měsíc dá 2000 Kč a klidně ať si řeknu víc. No měsíc tu u mě nebyl ale i když to bylo jen týden, nedal mi ani korunu. Já ani nic po něm nechci.

Plán na zítřek je, že vstanu a jdu dělat na dokumentaci JKF. Už mám dokonce i vypnutý telefon. Akce ve Vatikánu byla nesmyslná a byla vytvořená na nesmyslný pokyn. Proto se asi rozpadla. S JKF to je jiné.

…

To bylo včera 4.8.2019 asi tak 22:22. Venku prochází nějaký opilec a řve na celý blok. Ruší noční klid, když v klidu píšu příběh. Najednou se ve mně zvednou negativní emoce a pošlu je zpět proti němu. Aniž bych cokoliv vyslovil. Ta záhadná energie bude mít nějakou souvislost s emocemi, ale v mnoha případech to nejsou přímo mé emoce. V tomto případě asi byly přímo mé. Po tom co jsem energii uvolnil, tak toho opilce někdo okřikl a po chvilce řvaní přestalo.

Stále je ale záhada, zda v sobotu došlo k nějaké změně událostí vlivem spontánním uvolnění energií.

Je 5.8.2019 23:03. Konečně se zase začínám dostávat do programování. Začíná mě to zase bavit. Ještě před psaním dokumentace potřebuji udělat v JKF pár vylepšení, aby to bylo kvalitnější. Telefon moc nezapínám a email čtu jen ve vyhraněný čas.

Volal jsem dnes s řidičem číslo 2 a povídal mi, že četl o tom, jak se pastor ptal nocležníka na to „Kolik vypotřeboval toho přípravku na koupelnu, zda půl litru?“. Nocležník mu potvrdil, že tak půl litru, i když se snažil nejprve naznačit méně. Nebo tak mi to naznačení připadalo. Řidič číslo 2 mi překvapeně říká, že když u nocležníka byl doma, tak mu nocležník povídal jen že „V koupelně to jen postříkal.“. No a teď, jak si mám připadat? Jako když mě někdo, koho tahám ze hrozné situace, vodí jen za nos a dělá si ze mě hadr na vytírání podlahy. Přitom mám své problémy.

Jen pomyšlení na nocležníka je mi nepříjemné a natož s ním trávit čas. Dnes mi psal, v době, kdy jsem měl zapnutý telefon. Žádal mě, ať mu pošlu znova číslo na poštu, protože ho ztratil a také číslo na prádelnu. Číslo na poštu jsem mu poslal znova, ale číslo na prádelnu u sebe nemám. Nejprve by se měla vykomunikovat práce na poště, protože tam potřebují píchnout a teprve potom jako náhradní řešení třeba zkusit tu prádelnu. Nocležník mi říkal, že tam zatím nevolal, tak teď už podruhé snad číslo neztratí.

Pokud to na mě celé hraje, tak bude pravděpodobně ve spojení s lidmi, kteří ovládají internet, čtou toto PDF a ti mě mohou pro něj kontaktovat přes email ohledně dotazu na telefon do prádelny.

Je to možné řešení. Já nejsem povinen stále mít zapnutý telefon kvůli někomu, kdo se mnou manipuluje i když se mu snažím pomáhat. S vypnutým telefonem se lépe soustředím na práci.

Ptal jsem se Krista, jaká je situace na poště a jak moc jsou lidé k němu naklonění. Předaný dojem byl takový, že tam situace u dělníků a jejich náklonnost ke Kristu i modlení k němu není nijak valné. Ještě je na čem pracovat. Přitom odkaz na devátý díl jsem cenaři ještě nedávno po jeho návštěvě u něj doma dával. Podle všeho to četl už dávno před tím, ale jistota je jistota.

No prosím, toto je princezna s Dlouhým Nosem a ještě k tomu z království, kde mají Líné Pavouky!

Je 6.8.2019 17:27. Kdyby po lhaní lidem povyrostl trochu nos, hned by bylo jasné, na koho si máte dávat pozor. Dnes jsem si odpoledne na chvíli zapnul telefon, ale nedorazila mi žádná zpráva od nocležníka typu „Jirko!! Skvělé!! Na té poště jsem se s vedoucím domluvil a budu kmitat, kmitat a poznám při tom nové lidi!! Ještě k tomu navíc podám pomocnou ruku tam, kde je potřeba!!“. Nebo kdyby mi napsal alespoň „Jirko, tak nic. Ten vedoucí mě nabídl jen třináctky a to já ve svém

věku nebudu dělat se svými zády. Pošli mi prosím kontakt na prádelnu. Prověřím štěstěnu tam.“. Já bych mu pak mohl odpovědět „Moment!! Nevěš hlavu, nevěš hlavu!! Pokusím se to vykomunikovat s vedoucím osobně, kde je ten zakopaný pes v dlouhých směnách a proč nejde vykopat na kratší směny pro důchodový věk.“. No jo ale já nemám žádnou takovou zprávu. Tak to bylo celé jen divadlo? Cožpak teď kmitají v hlavně nocležníkovi jen odsouzeníhodné myšlenky „Souzen a Odsouzen.... on je prostě Odsouzen!! Nechce mi poslat číslo na prádelnu!! Basta!! Je to prostě jasnéééééééé!!“ :). Doufejme, že to nebude tak strašné a je to jen má přehnaná fantazie :).

No ale i tak je to celé divné. Jaké tohle setkání s nocležníkem, které je protknuté skrz naskrz lhaním, jaké tohle může mít pozadí?

Co takhle popustit trochu uzdu fantazii...

Onoho úterného dne stěhování 25.6.2019, kdy se nález velice prapodivného zubního kartáčku na straně 222 v devátém díle u popelnic setkal s nezdarem, tak tajemná organizace se jménem „Zběsilé sirky“ pod vedením Megabose Velešéfa VelHromBácDoTohoMyslitele, se rozhodla, že v budoucnu, až nebudu pracovat v Assecu, tak vyšlou jednoho svého člena, kterému říkají „Středobod spravedlivý“, protože on sám se pokládá za „právoplatného soudce“ byť ateistického, byť ateistického a tak trochu lháááář, malinynynýýýnko lháááááář. Středobod spravedlivý, vyzařujíc mega temnou auru, že pomalu ani spát ve vedlejší místnosti se nedá, a bíjíc se v prsa, bijíc se v prsa cestou na rybníky prohlašuje „To jen já jsem ten spravedlivý..... to jen já jsem ten spravedlivý.... a budu soudit a odsoudím.“. V Bibli se píše a je to hned v Matoušovi tedy v prvním evangeliu, že lhát se nemá. Máme popisovat věci tak, jak jsme je viděli a slyšeli. No pravda je, že člověk může vidět někdy trochu zkresleně a slyšet také, ale to si nemůže brát za vinnu. Nikde ani není podle mě napsané, že si nemůžeme fantazírovat a vymýšlet nadsazené příběhy, když před tím uvedeme, že jde o smyšlenku a přehánění.

Několikrát se totiž stalo, skutečně stalo, že nocležník sám sebe vychvaloval. Já například sám sebe nehodnotím a neříkám já jsem takový a takový, ale popisuji v příběhu co dělám a proč se tak rozhoduji. Hodnocení je na druhých. Ani si o sobě nemyslím, že mé jednání je vždy správné a nebo vždy špatné.

Mě to připadá ale že nocležník sám sebe vnímá jako dost správného člověka a to natolik, že si i troufne ostatní svým subjektivním pohledem soudit. Tak nějak jako Gandalf soudíc, že se směji nevhodným vtipům, jak jsem o tom psal na straně 264 v devátém díle.

Máme tu dvě podivné situace:

Situace 1 ze dne 27.7.2019 – Hlad u dýmky v čajovně:

Je 6.8.2019 21:54 a pokračuji v psaní. Dnes jsem si programátorsky vedl lépe, než včera, ale i tak mi vypluly na povrch myšlenky na nocležníka, které potřebuji popsat a tak mít větší klid na programování. Tak že sobota 27.7.2019, co se dělo? Ten den jsem seznámil nocležníka s řidičem

číslo 2 v čajovně. S řidičem číslo 2 jsme si šli dát dýmku a nocležník seděl v salonku s námi. Byla tam taková situace, která byla podivná a proto to píši. Přišlo mi to z části nahrané a uměle sehrané. Dostali jsme hlad a já se iniciativně ujmul toho, že objednám jídlo. Řidič číslo 2 se připojil a nocležník se také připojil. Tak že jsme se domluvili, že se objedná 3x cizrnový hummus. Já jsem to šel objednat. Martin ale zrovna nebyl u pultu a byla tam jen jeho žena, která nemá na starosti obsluhu čajovny i když dole prodává v krámu čaj. Ano prodává v krámku čaj, ale nikdy v čajovně nikoho neobsluhuje. Bylo mi to trochu i nepříjemné jít za ní objednat to jídlo i když jsem věděl, že ona to asi připravovat nebude a jen to sdělí Martinovi. Bylo mi blbé, že o to žádám zrovna jí, že si z ní dělám tak trochu obsluhu, ale stalo se. O chvíli později přišel Martin s tím, že jídlo připraví, ale bude to trvat tak 45 minut, protože tam toto má víc. Já osobně jsem měl radost z toho sdělení, že nás Martin informoval o tom, že to nebude hned a řekl zhruba čas. Mě to udělalo radost. Ještě jsem odpověděl Martinovi „To je v pohodě, my to zvládneme :)“. Řidič číslo 2, tedy první celkem hubený člověk nic nenamítal a netrápil se tím. I upíři jsou hubení a nepotřebují nic jíst. Já se tím také netrápil, i když tedy moc hubený nejsem a řekl bych že jsem „zdatně plnoštíhlý“, tak jsem se tím také netrápil i když byl to nakonec můj nápad objednat jídlo. Oválnější lidé prostě mají potřebu jíst více, to je logické. No ale co se nestalo? Druhý hubený člověk, tedy nocležník chytil nerva a začalo ho to trápit. Proč, když je hubený? Začal povídat věci jako „No a proč to nepřipraví ona, když je tam v kuchyňce?“. A ještě jednou „No a proč to nepřipraví ona, když je tam v kuchyňce?“. Pak jsem mu říkal, že ona nemá na starosti obsluhu čajovny, ale jen prodává dole v prodejně. Přišlo mi, že to snad zopakoval znova, jako kdyby mě nevnímal „No a proč to nepřipraví ona, když je tam v kuchyňce?“. Přišlo mi, že ho to nějak vyvedlo z míry. Jen jeho. Copak on je jakýsi „středobod“, kolem kterého se musí vše otáčet? Ještě jsem ho ujišťoval, že v této čajovně to chodívá tak, že „Objednávky čajů mají větší prioritu než objednávky jídla.“. To tak prostě je a proto ten čas.

Tak že tímto nocležník na sebe poukázal, jak se dívá na ostatní z povzdálí, když jste vedle něj. No přesně tak se na vás bude dívat, když vedle něj nejste. To bude ten samý případ. Případ ve stylu „Óóóóóóóóóóóóó jáááááá jsem ten vznešený soudce!!! A teď vááááááás všechny odsoudím!!!“. Nic takového neřekl, ale to jen přikrášluji. Jako něco jiného je, když má Martin narváno, nestíhá řešit čaje, natož jídlo a ještě dojde lidi informovat o opoždění přípravy jídla a něco jiného je v den o krvavém měsíci 17.7.2019, když jsme tam přišli tří a ještě k tomu mecenáš vylepšené konvičky řidič číslo 2, co jí nevylepšil, ale Martinovi dvě kila za to dal. Martin tam měl jen jednoho hosta mimo nás a i tak mu obsluha trvala docela dlouho a to jsme si objednali čaj a ne jídlo. To už pak stojí za upozornění na to, že je něco divného a třeba i malý vtípek. V tomhle případě to připadalo divné i bratránkovi i řidiči číslo 2. Jenomže Martin je teď jiný člověk, mnohem lepší a je to fajn.

Každopádně to že prostě Martinovo žena nedělá v obsluze, tak jí nestaví do situace, kdy by jí z povzdálí mohl někdo odsuzovat, proč ona nepřipravuje jídlo. Co to je potom za soud? To je subjektivní zkreslený pohled. Mě to bylo blbé u ní objednat, ale objednal jsem to. Když půjdu jako host za pultu vyhodit něco do koše a zapovídám se tam s obsluhou, tak budu odsouzeníhodný člověk někým z povzdálí, že mu já sám nepřipravuji jídlo, které si objednal. Co já budu někomu dělat jídlo, když nejsem obsluha a to je podobné i s Martinovo ženou. Ona s ním není domluvená, že dělá v obsluze, tak jí nemůže nikdo vyčítat a divit se, že nepřipravuje jídlo. Soudit ostatní je prostě zrádné a takový člověk o to bude tvrději sám souzen. Ono není špatné někdy někomu něco

vyčíst, protože tomu člověku můžete pomoct. Ale totální katastrofa je, když si na soudce hraje někdo, kdo je absolutně nevidomý a nedělá mu problémy lhaní. Nedělá mu problémy pomocí lží vykonstruhovat situaci, ve které si sám troufne soudit ostatní.

Další situace po tom, co jsem nocležníka uklidnil ohledně obsluhy a jídla. Nocležník je trýzněn pocitem hladu a ještě dodává „Já jsem hubený a proto potřebuji jíst!“. Já ho uklidňuji „To je v pohodě, já vydržel skoro tří denní půst, těch několik minut zvládneme.“. On ale je stále nervózní, tak jsem mu nabídl housku, kterou jsem měl zrovna při ruce, protože mě mamka zaúkolovala koupit rohlíky, ale ty neměli, tak jsem z čajovny skočil pro pár housek do Tesca Express. No budiš. Tohle třeba nemusí být nic závažného, ale i tak zvažte, jak by se chovala v dané situaci většina lidí. Prostě většina lidí si v klidu počká na objednané jídlo a nedělá kolem toho žádnou histérii. Malé dítě by se takto nějak mohlo chovat, ale toto je dávno dospělí člověk v důchodovém věku. Tak že jak to vypadá? No vypadá to, že opět a znova se snaží posuzovat chování ostatních. Nebýt v místnosti pytlík s houskami, tak třeba by ho to ani nenapadlo takto vyvádět. Mě to tak připadá. Ještě se potom cítil provinile a říká „Jéééé mamka tě poslala koupit housky a já ti z toho ujídám, to jsem měl jít do obchodu s tebou.“, tak jsem mu řekl „To je v pohodě, ona neřekla přesně počet kolik jich mělo být a 7 bude stačit.“. Trochu je trapas, že jsem si nějakého pytlíku s huskami všiml poslední dobou, že je na lince. Ty housky jsou úplně ztvrdlé. I to se hold někdy stane :(.

Když už někoho posuzujete, dělejte to alespoň důkladně a ne v nevidomosti. Hlavně pozor na lhaní a manipulaci.

Situace 2 ze dne 28.7.2019 – Krmení kachen u rybníků:

Další situace je příhoda z rybníků. To byl hned následující den v neděli, kdy jsme šli ze sboru já a nocležník do Jiskry na oběd a byl to i den, kdy řidič číslo 2 prováděl operaci „UVÓza“ v bytě nocležníka, aby eliminoval zamoření toxiny.

Tak že jsme šli já a nocležník k rybníkům. No na mě padla nějaká divná únava. Bylo to snad přítomností nocležníka a jak na mě stále mluvil? Nevím. U rybníku nocležník dokázal vlastní silou zformovat pyramidu moci, kde on v jejíž čele byl jako jakési vševidoucí oko. No fakt. To bylo něco. Nevidoucí, ale zároveň jakoby vševidoucí oko. Oko snad „?faraona?“. No sedli jsme si na lavičku a on začal rohlíkama krmit kachny. No ale jakým stylem. Připluli kachny a on lámal rohlíky tak, že dával jen těm co byly nejblíže. To znamená, že krmil nejvíce tak 2-3 kachny. Ty 2-3 kachny co byly nejodvážnější a připluli nejblíže. Toto je spravedlnost? Celý útvar těch kachen byl takový, že 2-3 byly nejblíže a ty dostávali nejvíce a čím dále a dále tak tím byl hlouček větší. V principu to byl útvar pyramidy moci. Ti na vrcholu se měli „nejlépe“ a dav z povzdálí jen smutně sledoval jak jiní jsou krmení. Já jsem mu i řekl „Hmm.... ty co jsou nejblíže, tak dostanou nejvíce.“. On jen myslím zamručel, ale krmil převážně ty nejblíže i když sem tam hodil něco opodál. No ale co ty kachny nejblíže? Opravdu na tom byly nejlépe? Kdyby jste se prošli po rezervaci, možná tam někde najdete cedulku s nápisem „Nekrmte zvířata, protože je to vede k nesamostatnosti a pak hynou.“. Jedou jsem tam takovou cedulku opravdu zahlédl. Dává to logiku i když v ten moment jsem si to neuvědomil, abych mu to řekl. Ono asi není špatné sem tam nějaké zvíře nakrmit, ale v rozumné míře a ne takovýmto pyramidálním způsobem, kdy jedni závidějí a druzí se zhoubně přecpou. To je něco jako humanitární bombardování kachen.

Ale paradoxem, byla věta, kterou začátkem krmení kachen prohlásil. Bylo to něco ve smyslu „To jen já jsem takový, že si vzpomenu na ta zvířata.“. Tohle opravdu řekl. Tak že já si mohu právoplatně okamžitě a z flek hbitě připadat definitivně odsouzen, že nemyslím na živé tvory? Vlastně ne jen já, ale lidé široko daleko. Tak mi to připadá ze strany toho nocležníka jako pozitivní sebehodnocení, ale je opravdu vidomý? Co on ve výsledku těm zvířatům provádí? Neměl bych ho přejmenovat z nocležníka na „faraono-bijec-a-kachno-smutek-zhouba“. Podle mě si kompenzuje tím krmením kachen jakousi osamělost. No jo, ale dělá to z lásky k těm zvířatům a nebo mu jde hlavně o své osobní potřeby řešení osamělosti? Vlastně toho člověka lituji. Tímto přístupem nepomáhá zvířatům, nepomáhá ostatním, když je takto špatně soudí a vůbec nepomáhá vlastně ani sám sobě.

Já vnímám jediné řešení jeho problémů připojit se do nějakého zdravého sboru, kde lidé překypují energií a obrácení se ke Kristu. Hlavně přestat soudit ostatní, když na to nemá a přestat určitě i lhát.

Je 8.8.2019 1:56. Včera došlo k něčemu neobvyklému. V 12:57 jsem doma řešil programování a najednou mnou začala z ničeho nic procházet příjemná energie. Tentokrát to nebyla ta záhadná negativní energie o které mluvívám, ale byla naopak příjemná. Cítil jsem, že to jde směrem k lidem na poštu. Trvalo to asi tak 10 minut a nechal jsem tomu volný průběh. Tak nevím na základě čeho k tomu došlo? Že by se tam lidé začali obracet ke Kristu? Že by se k němu začali modlit? Každopádně ať už to bylo způsobené čímkoliv, tak předpokládám, že to tam zlepší dění ve prospěch dělníků.

Zato u mé mamky se nějak věci komplikují. Říká, že tam co chodí uklízet, tak je to docela dřina. Výrazně větší, než na fitku. Snad dokonce posledně se pracovní náročnost ještě zvýšila. Včera večer mi říkala, že bude muset jezdit dokonce na kole, protože posledně šla do práce pěšky a něco šustilo v křoví tam v těch místech, jak je Gamex. Najednou z křoví vyjde nějaký mladý chlap s dlouhýma nohama a svižným krokem pochoduje směrem k ní. Docela jí to vyděsilo a také zrychlila. Naštěstí z okna na něj zařvala nějaká paní a jak na něj zařvala, tak si „dal pohov“. Bohužel zrovna mamka své jednání někdy docela nechává řídit jejím strachem a nějak to na ní ostatní cítí.

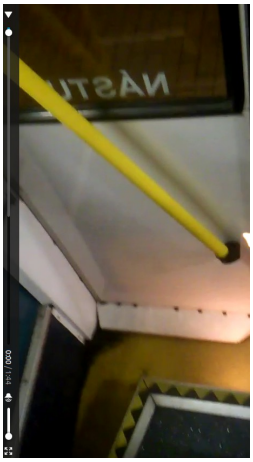

Je 8.8.2019 15:06. Dnes ráno jsem udělal mamce doprovod do práce autobusem 53 co odjížděl v 3:06 ze zastávky na Máji, jak je vidět na tomto videu:

http://jkali.cz/data/video/2019_08_08_pachatel.mp4

Mamka popisuje, jak jí tam někdo naháněl, ale jedna paní vyšla z pozarohu a lekla se pachatele a jak se lekla, tak asi nějak zařvala a to pachatele zahnalo. No jo, proč se mamka nenaučí řvát?

Když jsem mamku doprovázel, tak pak se vracím a z boku baráku kasáren je zaparkované auto a v něm někdo seděl. Upřeně jsem se chvíli na to auto díval, ale nic zvláštního. Pak jsem obešel auto o úhel tak 90° stupňů a zhruba stejná vzdálenost a znova jsem se tím směrem upřeně podíval a jen došlo k tomu, že z auta začal někdo vylézat a koukal se mým směrem. Zvláštní? Nic na mě ale nevolal. Nic se nedělo. I kdybych tam šel

a začal se vyptávat, tak proč by mi něco říkali?

Ale mamka ten den co se jí to stalo, tak volala na policii a oni říkali, že příště ať volá 155, i když v situaci kdy je vám v patách někdo, tak to není tak jednoduché. Zrovna když jsme tam dnes s mamkou procházeli, tak ale policejní hlídka projížděla, což je pozitivní.

Dnes v 14:57, 15:10 a 15:18 se ve mně zvedla jakási negativní záhadná energie na popud této události, kterou jsem uvolnil.

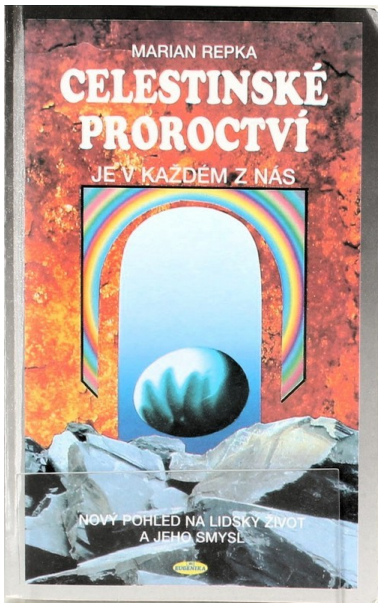

Je 10.8.2019 13:21 a já dělám report, co se dělo v posledních dnech. Už jsem se konečně zase dostal do programování a baví mě to. Teď mám v programování prozatím splněno a bude potřeba začít dokumentovat.

Tento týden byl týdnem útlumu v psaní a týdnem podivných setkání. Nocležník už se mnou nekomunikuje a ani mi nedal vědět, jak pokračuje dojednání práce na poště. Nepřipadá mi to úplně ideální, když na jednu stranu od někoho chcete, aby vám pomáhal a na druhou stranu mu ani nedáte vědět, jaký má výsledky. Jako kdyby to toho dotyčného nezajímalo.

Ve středu 7.8.2019 byl den podivného pronásledování mamky ráno po třetí hodině ranní někým, kdo nevypadal oblečený jako bezdomovec. Ten den na mě přišlo jakési proudění příjemných energií v 12:57 směrem na poštu a trvalo to asi cca 10 minut. Ten den jsem šel opožděně na veganský oběd do indické restaurace a když jsem opouštěl indickou restauraci na Lannovce tak kolem prochází jeden dispečer z pošty. To byla za poslední dobu asi potřetí, co jsem ho zhruba v této oblasti potkal. Vždycky jsem si s ním vykal, ale jak jsem ho potkal v Bille naproti Prioru, tak jsem mu nějak automaticky Tyknul a tak už si tykáme. Je to zvláštní, že ho vídávám takto často. Má to nějaký význam? Není to ale ten dispečer, co chodí s dispečerkou o které jsem se zmiňoval.

Hned ten den jdu na náměstí a tam mě potká jakýsi baculatý bacula s dlouhýma vlasama a vůbec nevypadá jako bezdomovec vzhledem ke jeho kilům. Ptá se mě „Zda mluvím anglicky“? No vlastně ho hlavně zajímalo, zda mluvím česky, ale zeptal se asi nějak inverzně. Prostě jste takhle v Čechách a místo toho, aby jste rovnou začali mluvit česky na lidi kolem, tak se jich prvně zeptáte zda umí anglicky a když řeknou že ne, tak se s vámi v češtině dají do řeči. Žádal mě „Zda bych mu nedal prostě jen **dvacku** na pivo, protože prostě jen si chce dát pivo“. Já mu říkám, že pivo moc neschvaluji, ale vzhledem k tomu, že mě poprosil, tak jsem mu tu dvacku chtěl dát. On mi říká „Že nevypadám na to, že bych nepil pivo.“. V tomhle se trefil, protože pivo jsem vlastně docela píval. Koukám se do peněženky a vidím jen padíka. Ptám se ho „Zda nemá 30 korun na zpět?“. On říkal „Že ne, že nemá drobné, ale toho padíka by také přijal.“. Padíka jsem se ale nerozhodl mu dát. To už mi přišlo nad míru. No jo, ale on to vzal pozitivně a i tak mi poděkoval, že jsem mu tu dvacku nabídl. No a ještě dokonce si se mnou jakoby přiťukl pěstí o pěst. Takové naznačení „? spolupráce?“. Stalo se vám někdy něco tak zvláštního?

Tak že jsem šel potom na Sokolský ostrov, ale pivo ze stánku jsem si nedal, protože mě opravdu na

pivo přešla nějak chuť po tom posledním opití se.

Potom čtvrtek 8.8.2019 jsem šel na pizzu. Sice jsem momentálně nezaměstnaný, ale i tak docela těžce pracuji hlavou a nevidím důvod, proč bych si ještě to jídlo měl vařit sám. Mamky domácí jídla s poctivou náloží masa nějak už nemůžu ani vidět. No a po jídle jsem si šel dát tříšť a sedím tak na lavičce na náměstíčku kousek od zastávky Vltava střed. V tom najednou další podivné setkání. Záhadná starší paní se posadí vedle mě a má rozevřené papíry. Něco si tam povídá trochu nahlas abych jí možná slyšel. Ukazuje tam na papírech nějaký exekuční výpis na nějakého člověka. Povídá mi nahlas, že ten člověk žije na adrese V. Volfa. 47, ale jméno nějak nevím. Je to celé divné. Říká mi o něm „Že je to nějaký snad gauner či co“ a že on si myslel, že když si najde ženu se čtyřmi dětmi, že mu to pomůže od dluhů. Jenom že to se pletl.

No a když jsem si sedal na tu lavičku, ještě před tím, než ta paní přišla, tak mě napadala taková vtipná představa „Jak přijde ke mně exekutor zabavovat majetek, protože mám hypotéku a v tom se z něho budu snažit vymítat démony :D.“. No nevím, proč bych si nevydělal? I přes tuto mojí netradiční situaci se ztrátou zaměstnání. Ale člověka v takovéto situaci napadnou všelijaké představy z finančního světa.

Ta paní byla skoro jako varování v duchu „Já jsem Zuzky babička a neboj..... vše čtu..... vše čtu. Jen si nemysli, že chceme pro svojí vnučku nějakého **'Nevýdělek peníze, ale snaha je'**.“. Tak že po té pizze mi bylo nějak totálně špatně a nebo jestli to bylo po té kaktusové tříšti? Přišel jsem domu a po koupeli jsem si lehl. Ráno v pátek 9.8.2019 cca v 2:50 zvoní budík. Mamka jde do práce a jdu jí dělat doprovod. Ráno ve 3:06 jede autobus číslo 53. Jdu za mamkou na zastávku a mamka celá usměvavá radostí, že jí jdu dělat ochránce. Tentokrát už jsem nic nenatáčel. V parku zdá se nikdo nebyl. Dokonce ani prapodivný člověk čekající v autě v tuto divnou dobu tam nebyl. Parkoviště bylo úplně bez života. Dokonce vrátnice měla vrata dokořán a mamka nemusela ani volat z dálky, ať jí otevřou vrata.

No a v pátek jdeme s řidičem číslo 2 po Krajinské já si jdu vybrat peníze do bankomatu a potkám u bankomatu slečnu z agentury Manpower, která mi dohodila práci v Assecu a ptá se, jak se mi daří? Tak jsem jí zhruba vysvětlil, na čem teď dělám. Zrovna tato slečna vycházela od psycholožky dne 13.6.2019 zhruba v 15:00, ke které jsem se objednal kvůli Assecu. Já do té doby k žádnému psychologovi nikdy nechodil. Možná tak maximálně do dislektické poradny jako malý. No toho 13.6.2019 jsem byl u psycholožky na třetím sezení a zároveň prozatím posledním a zrovna před tím u ní byla tato slečna z agentury Manpower, co mi dohodila práci v Assecu. Akorát jsme se minuli na chodbě a prohodili pár slov.

Tak takováto zvláštní setkání v životě zažijete.

Je 13.8.2019 11:44 a já řeším právničinu. Postupuji dopředu, tak jsem na to zvědav, jak se to bude ubírat. Poslední výplata z Asseca CE už dorazila.

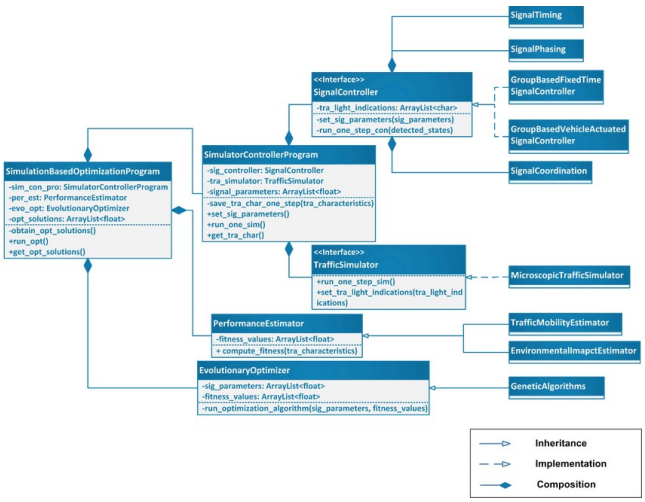

Je 17.8.2019 0:49. Skoro všechnu mojí energii pohltil svět programování. Na štěstí. Baví mě to, ale už je to docela i vyčerpávající. Peníze mi už docházejí a jestli co nejdříve nic nepředvedu a nevyfakturuji, tak budu mít problém.

Potřebuji natočit video kurzy o práci s JKF, ale k tomu, abych natočil video kurzy, tak potřebuji mít funkční prezentovatelné věci. Já určitě mám funkční věci, jinak bych se do této podnikatelské akce nepouštěl. Ale když děláte udělátka pro sebe, tak kolikrát nejsou tak prezentovatelné, jak by jste si přáli. Tedy ne tak, pokud jste fakt perfekcionalista, jako já. Prezentovat dávno mohu, ale to mě napadne tato vychytávka a já já chci mít odprezentovanou funkční. Pak mě napadne tamta vychytávka a jí jí chci mít odprezentovanou funkční. Když tak děláte vychytávky, najednou zjistíte, že vrtáte do funkčního kódu a při tom sem tam uděláte chybku, kterou je potřeba opravit, jinak není co prezentovat. Když nebude know-how prezentovatelné, tak není ani co fakturovat a můžou být problémy s penězi.

Tak že dnes si musím dát pauzu a v neděli se pustím s vervou do práce. Ani do sboru nepůjdu. Když vstanete a jste v největší síle v prvním pracovním dni týdne a potřebujete udělat hodně práce, tak návštěva sboru v tento okamžik není ideální.

Do se mi ve čtvrtek předevčírem dokonce ozval nocležník. Neřekl mi jak to má s brigádou, ale už prý bydlí v tom podnájmu. Povídal, ať mu řeknu, kdy zase půjdu do čajovny a že půjde se mnou. Tak ten den, co mi volal jsem skoro celý propracoval a včera jsem do čajovny šel, ale bolela mě hlava z minulého dne, že jsem tam potřeboval být sám z počátku. Pak jsme navrhl řidiči číslo 2, zda se nechce připojit. Nakonec tam přišel a na návrh, za se mám ozvat nocležníkovi aby přišel, tak moc nadšený nebyl. Takhle to je prostě v životě. Když zjistíte, že vás někdo tahá za nos a lže vám, tak to může ostatní docela odpuzovat. Mě je v přítomnosti takového člověka docela nepříjemně a moc odpočinku mi to nedá. Proč třeba on sám samostatně nezajde do čajovny tak, jako to dělám já? Nikdo ho odtud přeci nevyhnal.

V pondělí 19.8.2019 už to bude měsíc, co budu mít aktivní živnost na plno. Ten den bych chtěl o sobě dát nějak vědět Assecu a předvést, jaká je budoucnost IT světa už snad v nějaké prezentaci, kterou budu považovat konečně za ucházející.

V pondělí se snad vyjádřím i zde, jaké je pokračování mého příběhu.

Je 19.8.2019 23:17. To jsem zvědavý, co budu dělat, až bude o měsíc později 19.9.2019. Situace s mým projektem se vyvíjí skvěle, pokud jde o technologické vychytávky usnadňující vývojářskou práci, ale o to horší je to se situací kolem financování. Poslední dobou se hodně věnuji vylepšování ovládání vývojového prostředí, na kterém dělám. Včerejšek byl pro mě hodně drsný. Dohromady jsem napracoval cca

15 hodin 45 minut co mám evidované. Táhlo se to od 9:30 neděle až do 4:50 pondělí. To jsem ale řešil tvorbu nových programových bloků, ladění chyb a testování. Nelze začít prezentovat, pokud není toto odvětví vyřešené, protože ovládání vývojového prostředí je také důležité.

S programováním jsem daleko, ale k prezentování ještě kus práce schází. Situace se tedy ubírá lépe, než bych čekal po technologické stránce, ale po finanční stránce se to vyvíjí dost zle.

Po tom včerejším pracovním náporu to nějak začíná dopadat na mou psychiku. Nevím, zda je to tím včerejším pracovním výkonem a nebo prostě tím, že už jsem dnes očekával nějaký posun v před pokud jde o oblast proplácení práce. Prostě nějak teď nejsem schopen pokračovat v programování a budu muset řešit finanční hledisko, ale ještě mi to není jasné úplně jak, protože součástí mých plánů v tomto ohledu byla právě ta prezentace kterou blokuje programování.

Není mi celkově úplně dobře po tom včerejšku. Mám nový vlastní právnický výtvor. Jmenuje se to JKKL (JKali Know-how Licence). Už jsem na ní celkem zapracoval. Ještě bych jí chtěl poladit a zítra jí snad zde uveřejním. Je to podle mě férový koncept, jak šířit know-how.

Budu muset začít komunikovat s Assecem. Je pravda, že jsem jim už kus svého know-how zveřejnil. Vysvětlil jsem jim část konceptu, na kterém jsem pracoval ve své samostatné činnosti v roce 2017. Možná, že by to šlo nějak vyfakturovat. Normálně bych fakturoval větší kus dokumentace, ale vzhledem k mé finanční situace a k pracím, které ještě potřebuji na JKF udělat, tak jsem nucen přistoupit k tomuto návrhu. Konec konců proč ne, proč si za to něco neříct. Alespoň uvidím, jaký postoj zaujmou.

To mi teď dokonce chodí návrhy od jednoho neznámého investora. První zpráva z 15.8.2019:

„I'm interested in funding your project either by giving credit or partnership.“

Má odpověď:

„Greetings Peter,

I want to give priority to Asseco Central Europe in cooperation, but

thank you for the offer.

Regards,

Jiří Kalina“

Druhá zpráva z 18.8.2019:

„My terms as follows (Private Investor):

Do you need a credit at 3% interest rate per annum on the total amount you need funding or 50/50% equity partnership for a period of 1 to 10 years? I would like to know your choice to enable us proceed into negotiations. The maximum funding amount is $100 million USD.“

Já absolutně netuším, co to je za člověka. Jak se mohl dozvědět, že to na čem pracuji je nějak zajímavé? Někteří lidé mají opravdu asi podnikatelské instinkty.

Sám věřím, že to na čem pracuji je něco víc, než běžná vývojářská technologie a také hlavně věřím, že jí mám mít pod kontrolou, aby jí někdo nezneužil. Jak bych mohl přistoupit na poloviční partnerství někým, koho vůbec neznám? U koho nevím, jaké bude mít záměry.

Musí existovat jiné východisko.

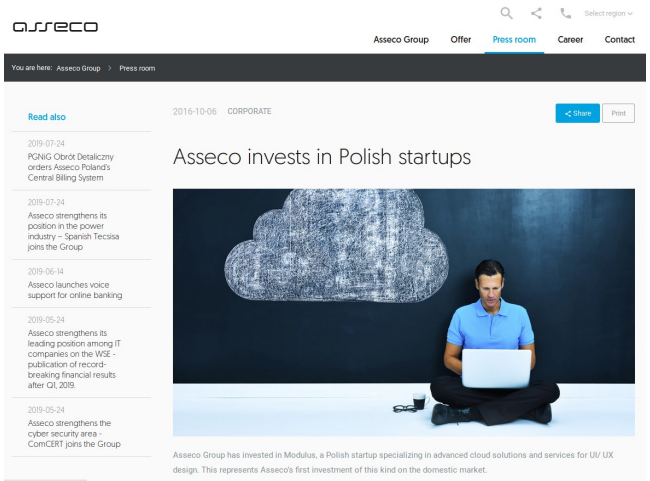

Je 20.8.2019 9:22. Kdybych měl popsat jedním slovem, co není můj život, tak bych řekl, že to není asi „nuda“.

Chvilku dělat programátora, pak spisovatele, někdy vymítače, či kazatele. Potom pro změnu právníka. Když už nic z toho výše, tak třeba pekaře a nebo dělníka na poště.

Teď musím, snad na chvíli, programování odložit. Mám jeden dobrý tip :). Pokud prožíváte „programátorský tranz“ či „mega ultra flow“ a chcete to přerušit. Zkuste programovat skoro 16 hodin v jednom dni (mezi dvěma spaními). Pak se vám možná bude chtít i vysadit z této aktivity.

Mikołaj Dunikowski, CEO of Modulus Sp. o.o.: *Modulus adheres to the principle that the most beautiful solutions are those that stem from R&D, while being deeply rooted in market realities, and solve real problems faced by millions of people every day. Joining Asseco was a completely natural step for Modulus, having watched the development of Asseco Group and its*

Na stránkách firmy Asseco narazíte i na to, že investují do startupů. Tedy do podpory začínajících projektů. V citátu výše nějaký Mikołaj Dunikowski, tedy polský CEO firmy Modulus si vychvaluje: „...nejkrásnější řešení jsou ta, která vycházejí z výzkumu a vývoje, přičemž jsou hluboce zakořeněna v tržní realitě a řeší skutečné problémy, kterým denně čelí miliony lidí.“. Zrovna na nějakém takovém řešení pracuji. Framework pro vývojáře softwaru ne jen že může usnadnit práci samotným vývojářům, ale když bude klientská aplikace hezky udělaná, tak to může ušetřit i práci samotným uživatelům a v případě eGuvernmentu to asi mohou být i miliony.

Nevidím důvod, proč by mě Asseco nemohlo chtít podpořit. Nějaké své know-how už jsem jim i předal a viděli prezentaci prostředí klientské aplikace vytvořené v JKF, která je ve videu v devátém díle na straně 4 v kapitole „2. Ovládání prostředí“. To by mohlo stačit prozatím jako důkaz mých schopností, protože takového klienta těžko někde seženou do svých projektů. No a já jim ho mohu nabídnout, pochopitelně pod licencí. Když Asseco může používat program Enterprise Architect a je na jeho licenci závislá, tak proč by nemohla používat i JKF a být na jeho licenci závislá zrovna tak. Vyřeším tak i problém jejich neefektivního vývoje v technologiích, které jsou sice zadarmo, ale na pracovní síle se obrovsky prodraží. Dokonce budou schopni ten eGuvernment zvládnout včas, pokud už bude analýza dobře připravená a portace z jejich stávajících technologií na JKF by neměla být tak obtížná a testování už bude bleskově rychlé.

Teď už je jen otázka, kde já na to seženu peníze. Netvrdím investora, ale peníze. Investor je pro mě nereálný. To by musel být člověk neobyčejných morálních kvalit, který se mnou bude sdílet myšlenku „Inteligentní vedení světa a lidstva“ a ještě k tomu navíc bych mu musel věřit. A ne jen to. K tomu navíc by to musel být pevně věřící křesťan skutečně oddaný Kristu. Ne žádný temný zasvěcenec temnoty. K tomu navíc by musel být opravdu silný ve víře a držet se Krista i v těch nejtěžších situacích. Takového investora těžko seženu. Leda že by to zasponzorovali nějak obyčejní lidé, v důvěře ve mně, na můj transparentní účet zde, ale to se očividně zatím neděje, když tam je teď jen 171 Kč.

Tak že mám jedno takové zajímavé řešení. To řešení se jmenuje „Zálohová faktura“. Mohu po domluvě i vystavit fakturu, která bude na zálohu. Tedy když zatím nemám toho moc k předvádění a zatím jen to co jsem už předvedl (video s prezentací prostředí + dokument o některých principech JKF), tak alespoň bych mohl vystavit zálohovou fakturu na uvolnění know-how, které jsem tak náročně výzkumem získal a na kterém ještě musím zapracovat.

Faktura ale těžko může být vystavena bez objednávky. K objednávce tohoto typu se hodí rámcová smlouva. Jenomže pokud mám připravenu pro své know-how specifickou vlastní licenci, tak těžko se sepíše rámcová smlouva, když tu licenci ani nikomu neukážu.

Je 20.8.2019 13:24. Tak konečně mám sepsanou tu licenci, která je zároveň návrhem k další aktivitě.

Je to jako v té pohádce s Werichem. „Vy nám dáte své rady, my Vám dáme své rady a všichni vše budeme mít dohromady :)“. Know-how by mělo být zaplaceno jen jednou a pro zbytek lidí už by mělo být zdarma. To se dá řešit licencí JKKL. No jo, ale co když se plátce rozhodne si know-how ponechat, protože hold mu nikdo nepomohl s náklady. No ale i pro tuto situaci je ideální licence JKKL, která je aplikovaná zde pro mé dílo:

„

JKKL (JKali Know-How Licence)

Toto dílo a jeho šíření podléhá licenci JKKL. Pokud podmínky licence nepřijímáte, prosím nešiřte dále tento dokument třetím stranám a ani informace z něj.

Dokument popisuje problematiku vývoje informačních systémů a způsoby urychlení práce vývojářům při zachování či zlepšení kvality vývojářské práce. Dokument obsahuje video kurzy v podobě seriálů (tutoriálů), které autor demonstruje na systému JKF (JKali Framework).

Za publikaci dokumentace si autor nárokuje zaslání objednávek a rámcové smlouvy v souladu s touto licencí. Detaily k objednávkám jsou uvedených v prvním bodě podmínek.
Objednávky se týkají předávání know-how, které vznikalo samostatnou činností autora v obdobích (12.6.2017 – 31.1.2018, 23.2.2018 – 31.7.2018, 19.7.2019 – 19.8.2019). Hodinová sazba autora je

700 Kč a jednotlivé rozpisy pracností a celková maximální pracnost je v prvním bodě podmínek.

Podmínky licence:

1) Náklady a prvotní hraditel
Autor Jiří Kalina – IČO 87932971 si nárokuje vystavení objednávek, popsaných níže, od firmy Asseco Central Europe (Asseco CE) - IČO 27074358, kterou shledal jako organizaci potřebující metodiky a kurzy uvedené v dokumentaci a která je dodavatelem informačních systémů placených občany z daní a pro občany samotné:

1a) Objednávka na první díl za 77700 Kč (pracnost 111 hodin). Autor si nárokuje možnost vystavit zálohovou fakturu na 33000 Kč z této částky.
Témata spadající pod tuto objednávku jsou:

- Systémy ovládání prostředí JKF, tvorba nabídek a klávesových zkratek.
- Vytvoření jednoduché klientské aplikace nezávislé na serveru a popis komponent.
- Tvorba různých prostředí pro projekt a kompilace pod ně.
- Tvorba jednoduché serverové aplikace bez klienta, prezentace přenosů dat. Jednoduchá práce s JSON strukturami.
  Prezentace vývojově-testovacího prostředí v operační paměti na aplikaci Eden. Konstrukce databázové struktury. Výkonné provolávání funkčních testů a tvorba testovacích dat. Výhody této metody.
- Používání automatizovaných databázových dávek v rámci projektu.
- Ukázka efektivní práce s ovládáním výběrů dat na SQL serveru. Návaznost na datový model a efektivní používání evidence cizích klíčů při spojován. Jednotné a efektivní specifikování požadovaných sloupečků. Jednoduchá práce se skládáním logických operátorů.
- Ukázka výpisu dat na klientské aplikaci Eden v kombinaci se serverem. Tvorba filtrování a stránkování.
- Práce s automatickými úlohami. Nastavení a přehledné programování časových kritérií pro spuštění úlohy.

1b) Objednávka na druhý díl za 77700 Kč (pracnost 111 hodin).
Témata spadající pod tuto objednávku jsou:

- Práce s formulářovými vstupy na klientské aplikaci.
- Tvorba vlastních vizuálních komponent
- Moduly pro specifikaci vstupních struktur a jejich přínos.
- Používání databázových transakcí. Používání chytrého vkládání, úpravy a mazání dat. Výhody oproti JPA.
- Detailní pohled na psaní funkčních testu. Jak to celé přesně funguje?
- Detailní pohled na tvorbu databázových struktur v rámci projektu.
- Práce s výčty (enums) na serveru i na klientu.
- Práce s lokalizací na serveru i na klientu.
- Aplikování tabulky s výběrem databázových hodnot do vstupního pole na klientské aplikaci.
- Využívání chytrých výrazů při tvorbě uživatelského rozhraní.
  Práce s plátnem (HTML5 canvas).
- Práce s přechodovými efekty.

Celková cena dokumentace je tedy (zatím) 77700 Kč a maximální 155400 Kč.

2) Vlastnická práva
Tímto se stává Asseco CE spoluvlastníkem metodik JKali Framework (JKF) a může je využívat podle svých potřeb pro vývoj. Metodikami se myslí technologické postupy uvedené na ukázkách používání systému JKF, ale nemyslí se tím, že samotný systém JKF se stává majetkem firmy Asseco CE a ani že firma má nárok na jeho používání. Tyto metodiky nesmí být nijak patentovány, protože k jejich získání bylo využito produktů publikovaných pod licencí Apache verze 2.0 a podobných.

3) Podmínky prodeje a volného šíření
Pokud se Asseco CE, či jiná organizace rozhodne vzdát své strategické výhody a rozhodne se dokumentaci uvolnit ostatním společnostem, či jiným ekonomickým subjektům, tak musí dbát na tyto podmínky:

3a) Pokud se rozhodne dokumentaci prodávat, tak součet všech tržeb z prodeje nesmí přesáhnout celkovou cenu dokumentace a zároveň ani nesmí přesáhnout tu cenu, za kterou daná organizace, či jiný subjekt, dokumentaci získala koupí.

3b) Pokud se rozhodne dokumentaci věnovat někomu zadarmo a nebo jí obecně publikovat zadarmo, tak musí mít souhlas všech subjektů, kterým dokumentaci takto subjekt prodal. Stejně tak tyto dotázané subjekty musí mít souhlas zase těch subjektů, kterým to bylo prodáno jimi.

3c) "Zdarma jste dostali, zdarma dávejte dál.". Pokud se rozhodnete zdarma šířit dokumentaci, tak v tom není problém, pokud vám její předávající potvrdí, že všichni účastníci podílející se na zaplacení celkových nákladů na dokument s tímto volným šířením souhlasí.

3d) Pokud se některé subjekty, které se podílejí na placení nákladů dokumentace rozhodnou, že budou chtít dokumentaci veřejně uvolnit a zbývající subjekty budou proti, tak ta skupina, která si chce držet know-how, tak může být vyplacena buďto nějakou veřejnou sbírkou a nebo zbylými subjekty. V takovém případě si nemohou nárokovat blokování zveřejnění know-how.

4) Možné dodatečné dělení nákladů a detaily k daním
Není proti podmínkám, když si dokumentaci subjekty, kteří se podílejí na její koupi, po vzájemné domluvě ohledně jejího uvolnění zadarmo, domluví na tom, že si celkovou cenu dokumentace mezi sebou spravedlivě nějak rozdělí. Například podle pravidla, že větší subjekt zaplatí více a menší méně, nebo jinak vyhovujícím způsobem. Hlavní zásada je, že celková zaplacená částka nesmí přesáhnout celkovou cenu dokumentace. Daňový doklad za náklady na dokumentaci bude vystaven pouze jeden a to autorem a pro firmu Asseco CE. Tímto bude evidováno zaplacení daně. Další případné prodeje firmou Asseco CE jiným subjektům **není a nesmí být ziskové** a už bude mít **charakter pouhého snížení prvotních nákladů** na uhrazení prvotní faktury. Tak je potřeba vyhotovit doklad (ne fakturu) o ponížení nákladů za tuto prvotní fakturu, který bude součástí daňové evidence a poníží prvotní fakturovanou částku v nákladech za dané daňové období.

5) Evidence koupí, prodejů a jiné dělení nákladů
Tiskopisy pro evidenci nákupů/prodejů a nebo hromadného vyrovnání nákladů produktů pod JKKL budou doplněny: <zde>

Doklady o prodeji dokumentace a nebo dodatečná dohoda o férovém vyrovnání nákladů na celkovou cenu dokumentace může být zaslána pro přehlednost na email info@jkali.cz a díky tomu může být dárce i uveřejněn v příbězích na webu http://jkali.cz, pokud si to bude přát. Stejně tak může být uveden ve sponzorech uvnitř dokumentu (autor vydá upravenou sekci sponzorů po

převzetí dokladu o koupi).

6) Podmínky vlastnictví know-how subjektem
Dokud není zdarma uvolněn dokument domluvou všech kupujících subjektů, tak stále platí, že je majetkem subjektů, který si ho odkoupily a tak zaměstnanci těchto subjektů nemají nárok šířit toto know-how bez uvědomění zaměstnavatele dále podobně, jako kdyby se jednalo přímo o firemní know-how.

7) Benefit na slevu při používání JKF v budoucnu
Pokud máte doklad o koupi dokumentace, ať už prvotní fakturu a nebo nedaňový doklad na podílení se nákladů koupí dokumentace (povinně v četně dokladů o případném prodeji), či doklad o hromadné dohodě rozložení nákladů, kde bude uvedeno, kolik celkově máte podíl na nákladech za dokumentaci.
Můžete tak využít benefitu, že vám bude z těchto nákladů zlevněno **30%** na ceně využívání online služby pro vývoj informačních systémů v JKali Frameworku. Tento benefit bude moci být uplatněn, až tato online vývojová služba bude k dispozici. Poskytovatel služby ale logicky není povinen uznat požadované slevy, které v součtu budou převyšovat větší částku, než je **30%** z celkové ceny dokumentace všech publikovaných kapitol. Takový navýšený nárok na slevu by byl získán podvodem a takový podvod by se možná dal, podle doložených dokladů o prodeji a koupích, i dohledat. Poskytovatel služeb bude takovouto slevu odečítat z celkového nároku tak, že z každé koupi licence odečte slevu maximálně do výše **50%** z ceny konkrétní licence.
“

Tak teď už jen jít s tím do Asseco CE. Cena 700 Kč na hodinu je cena, kterou dáte celkem běžně za sezení u soukromého psychologa. Já jsem ale kombinace psychologa a softwarového inženýra, tak že nechci zase tolik. No a v objemu za pracnost nějakých 222 hodin není zdaleka celková pracnost, kterou jsem nad technologií strávil. Je to ale přiměřené vyměření pracnosti vzhledem k tomu, že nenabízím přímo prezentovaný produkt, ale jen vynalezené know-how, které si bude moci organizace použít pro vývoj vlastního produktu a bude to mít mnohem, mnohem snadnější, než jsem měl prvotní vývoj já a hodně krát jsem něco zdokonaloval a znova a znova ladil chyby.

…

Je 20.8.2019 14:21. Tak jsem odeslal svému bývalému vedoucímu zprávu, která je níže. Těžko říct, jak to přijmou. Přijde mi to férové, ale asi dost netradiční. Rozhodně mi to ale přijde v souladu se sloganem od Mikołaj Dunikowski na straně 47, který má Asseco vyvěšený na svém webu.

„Ahoj, <můj bývalý vedoucí>,

tak jsem v uplynulém měsíci pracoval na té své technologii, abych mohl nějak dát dohromady její prezentaci. Jenomže mě průběžně napadala vylepšení, která jsem se snažil doprogramovat, aby byla prezentace co nejkvalitnější a zároveň tak i předané know-how.

Bohužel programování a lazení zabralo tolik času, že se tím odprezentování funkcionalit muselo odložit. Situace je taková, že bych na tvorbu prezentací potřeboval tak ještě maximálně dva týdny

klidu, které ale nemám pro to, že už mi dochází peníze a potřebuji finanční situaci nějak řešit.

Jediné, co teď mohu nabídnout je pouze to, co jsem už Assecu dal v podstatě zadarmo. To je teď dokument o JKF, co jsem poslal v květnu. Maximálně si můžete prohlédnout prezentace aplikac. Eden zde

http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4

na straně 4, která je v tom systému také udělaná.

Každopádně spolupráce by měla být deklarovaná na základě nějaké rámcové smlouvy a ta by měla vycházet z podmínek, které jsem navrhl v licenci v příloze.

Já už teď momentálně těžko budu dál podnikat a pokračovat na projektu bez fakturace. Mohl maximálně vystavit zálohovou fakturu na konzultační činnost. Více mě nenapadá.

Nemám ale úplně v plánu prezentovat své know-how zadarmo. Vrazil jsem do toho dost úsilí a i financí. Toho know-how je samo o sobě přínosné, protože může být aplikováno i jinde.

Tak že takto to prozatím vnímám z mé strany. Buďto mě Asseco podpoří, a když ne, tak snad to udělá někdo jiný. Myslím si, že těch technologií by bylo jinak škoda je jen tak nechat stát.

Měj se,

Jirka“

Je 21.8.2019 0:12. Zatím od bývalého vedoucího z Asseca nemám žádnou odpověď. Nemám ani automatickou odpověď typu jako „Jsem na dovolené“. Teď nějak nejsem v programátorsky vhodném stavu. Buďto je to tím přetažením v neděli a nebo stagnuji, protože nevím, jak to bude dále. Malá přestávka ale neuškodí.

Tomu neznámému investorovi, co mi nabízel maximálně 100 000 000$ jsem řekl, že nemám zájem. Fakt nevím, proč bych si měl půjčovat peníze, když můžu fakturovat zaslouženou práci, která je navíc potřebná.

Mé aktivity nejsou k tomu, aby byly zdrojem něčích zisků, ale k tomu, abych chránit utlačované a svědčil o Kristu. Jestli mi chce někdo pomoci, může přispět na můj transparentní účet, ale ne mě zadlužovat pod úrokem, či si nárokovat spoluvlastnictví projektů, které musím používat tak, jak tomu sám věřím.

Je 21.8.2019 15:16. Zatím tedy nemám od Asseca žádnou odpověď. Můj bývalý vedoucí mi neodepsal. Možná by se to dalo brát v tom pozitivním pohledu, že to zatím promýšlejí a nedošlo tak k okamžitému zamítnutí. Vlastně ale ani nedošlo k žádnému informování o tom, že můj návrh bude předložen vedení. Vedoucí neodpověděl nijak ve stylu „Ahoj Jirko, přepošlu to svému nadřízenému a pak se ozveme.“.

K tomu mě napadá takový jeden smyšlený příběh. Představte si, že jste u maturitní komise a:

„Vyjdete ven z místnosti, kde vás právě zkoušeli. Čekáte na výsledky. V tom najednou celá maturitní komise vyjde na chodbu a prohlásí 'Jáááá Maturitní komise teď jdu pařit do K2 a výsledky budou prozrazeny až po pařbě..... nechte se překvapit'.“.

Nebo varianta číslo 2:

„Vyjdete ven z místnosti, kde vás právě zkoušeli. Čekáte na výsledky. V tom najednou celá maturitní komise vyskáče ven z oken po lanech a jde pařit do K2. Aniž by to někdo ze studentů tušil, protože okna vedou mimo chodbu, kde se čeká na výsledky. Potom po pařbě se maturitní komise válí někde v příkopech a studenti stále čekají na chodbě na výsledky.“.

No ať už se Asseco rozhodne jak chce, tak snad se rozhodne správně a spolupráce bude mít dobrý průběh a bude snad prospěšná i ostatním mimo Asseco. Kdyby se složili na mé know-how ty firmy, co z toho chtějí mít prospěch, tak to žádné závratné výdaje pro jednotlivé subjekty nebudou.

Teď nějak při tom napětí ani nejsem schopen fungovat.

Je 22.8.2019 4:12. A když zrovna nedělám programátora, tak třeba mohu dělat i vyjednavače. Život je docela pestrý a fakt dopředu nevíte, který ten pomyslný „bonbón“ si vytáhnete. Tato praxe se mi ale doposud nějak vyhýbala. Musím se upřímně přiznat, že nějak netoužím po tom, abych s lidmi nějak vyjednával a dovolával se tvrdě podmínek, na které budou muset přistoupit, jinak přijde trest. Když se řekne „vyjednávání“, tak si můžete představit třeba i chlapíka se sekáčkem v ruce, který domlouvá pravidla tím způsobem, že dotyčného odlehčí třeba i o pár prstů. To není moc příjemná představa. Je mi to „proti srsti“. Za ideální považuji domluvit se s ostatními po dobrém. Za neideální považuji, když se někdo svým špatným jednáním dopouští teroru na ostatních, ať už vědomě či nevědomě a přes upozornění si jede dál svou.

Když se ale mluví o vyjednávání v souvislosti s duchovní oblastí, ve které může působit třeba kněz, tak v takovéto oblasti se jako způsob vyjednávání dá ta „kletba“, či tak zvané „zlořečení“ použít a to

i celkem prakticky. Tím myslím k výchovným účelům. Já jsem si několikrát dal do příběhu obrázky warlocka, což je asi něco jako černokněžník. Dal jsem si je do příběhu pro to, že sem tam mnou procházela jakási záhadná energie, která měla podle mě poškozující dopad někde na někoho. Ono to může vypadat temně, ale takovýto dopad může mít konec konců i pozitivní účinek na výchovu lidí a může to být tak forma sjednání spravedlnosti. Nepovažuji ale takovýto spontánní průchod energie za kletbu. Kletba je něco, když vyslovíte určitou formuli, která je na někoho adresovaná a nemá moc pozitivní charakter. Může to mít i formu podmínky, třeba například „Když někdo provede <toto>, tak ať ho stihne <ten> a <ten> trest!“. Jak někdo něco takového vysloví, tak přiběhnou duchovní bytosti a zkusí se kletbu realizovat, ale mohou si za to brát daň od toho, kdo provolává kletbu. Pokud nejsou pohnutky kletby správné, tak se to nepříjemně vymstí tomu, kdo kletbu uvalil. Naopak může dojít k situaci, kdy uvalení kletby je nezbytnost pro dosažení spravedlnosti.

Budu si muset začít vést záznamy o tom, kdy a jakou kletbu jsem uvalil. Tak například tato „Můj nebeský Otče, můj pane Kriste, pokud se mě, či mé blízké někdo pokusí vydírat a nebo ohrožovat, tak ať je tento člověk zmrzačen podle Božího uvážení a pro výstrahu ostatním, co se takto chtějí protivit spravedlnosti. Amen.“. Tak tato kletba byla uvalena dnes 22.8.2019 ve 4:54. Opravdu jsem jí vyslovil a myslím to vážně. Vnímám v tom docela praktický účel, když chcete vyjednávat. Každý je zodpovědný za své jednání a zločin proti spravedlivým může být nepříjemně potrestán.

Situace s Assecem se drobet vyjasnila, ale neřekl bych, že zrovna pozitivně. K tomu se rozepíši později. Teď ale prvně musím rozebrat dění v čajovně u Martina. No měl jsem fakt radost, jak Martin po mém požehnání prosperuje. Od té doby, co to byla „čajovna duchů“, tak teď bych řekl, že tam chodí celkem dost lidí. Bohužel ale některé aktivity ohledně hodnocení zaměstnanců, nebo teď už jednoho zaměstnance, tak se s nimi neztotožňuji. Nevnímám je jaké férové.

Dění v čajovně mě přivádí na myšlenku, jak moc je potřeba globálně monitorovat hodnocení práce lidí, protože jinak dochází k vykořisťování a zotročování. Bohužel prosperita dovede lidi někdy i oslepit a morálně otupět. Zajímavá věc je, že Martin před nedávnem našel knoflík starší výroby s vyobrazeným ukřižovaným Kristem na kříži. Tohle najde po tom, co dostal mé požehnání. Ještě aby to nebylo málo, tak podobný knoflík starobylé výroby najde i jeden jeho kamarád a také s ukřižovaným Kristem. Dost zvláštní znamení.

Je 22.8.2019 9:48. Včera jsme byly s řidičem číslo 2 navštívit zase čajovnu u Martina. Návštěva trvala dlouho do noci, protože nás člověk z obsluho, který se jmenuje David, tam nechal a byl tam s námi, než usušil krabičky na tabáky. Naše přítomnost ho nijak neobtěžovala ani do jedné ráno. Od něj se člověk dozví zákulisní dění v čajovně. To co jsem od něj slyšel ale včera, tak to mi úplně moc velkou radost neudělalo. Ptám se ho „Davide, chtěl bych se tě zastat a něco o tobě napsat ve svém příběhu na internetu, ale nechci ti udělat nějaké problémy u Martina. Nejsi proti?“. David nic nenamítal, ale nepřál si zveřejňovat informace jako třeba kolem hodinových sazeb zaměstnanců a podobně. To je

zvláštní, že zrovna například ve státním sektoru by tyto informace měli být předepsány tabulkově a veřejně dostupné. Nějaký důvod to mít přeci bude, ne? Proč zrovna v soukromém sektoru to má být jinak? Proč to neupravuje zákon? To je nějaká díra v zákone, ne? No každopádně respektuji přání Davida.

David občas vypráví o dění v čajovně a něco se dozvím i přímo od Martina. Tak třeba jedna z vymožeností čajovny poslední doby je tak zvaná „Dýmkárna“. Dýmkárna je separovaná část podniku v jiné části budovy. Tato část je v přízemí, ale čajovna je až v podkroví celého komplexu. Přesun z Dýmkárny je tedy dělen schodištěm o velikosti tak 2.5 panelákových pater. Doposud kromě Martina a jeho ženy, která dělá v obchodě, byly v čajovně celkem 3 pracovníci. Dva dýmkaři, kteří měli na starosti jen Dýmkárnu a potom David, který si přeje dělat v obsluze čajovny, ale ochotně se rozhodl, když je potřeba, tak pomáhat i v Dýmkárně, což je řešeno přebíháním po schodech. No jo, ale Dýmkárnu Martin vybudoval v domnění, že jeden z dýmkařů jí bude obsluhovat a už tam zůstane. Znova opakuji, že dýmkaři mají na starosti dýmkárnu a ne obsluhu čajů nahoře. No jo, ale co se nestalo. Dýmkaři čajovnu opustili a tak má Martin teď jen jednoho pracovníka + jeho ženu v obchodě, která rozhodně nikde nepřebíhá. Martin teď musí být vlastně v čajovně a obsluhovat čajovnu, ale zato David, který si přál být v čajovně, tak teď musí dělat dýmkaře a roztahovat dýmky, protože Martin odmítá kouřit. To je smutné. O to smutnější je, když Martin si odjede na pole hledat vltavíny a zaúkoluje Davida tím, že má mít na starosti jak dýmkárnu, tak čajovnu. Takový „nepřetržitý výšlap schodů“ by měl být ohodnocen nějakou odměnou. Když jsem včera přišel do čajovny s řidičem číslo 2 a zahlédl Davida, tak jsem si rychle na Davidovi všiml, že vypadá dost unaveně. I řidič číslo 2 si toho všiml. Zmínili se tam o tom, co se dělo přes den a jak byl David v náporu. Později jsem si ještě od Davida vyslechl to, jak mu Martin slíbil, že v 15 hodin dojde vyzvednout na poštu tabáky, ale k tomu nedošlo a Martin přijel do podniku až v 18 hodin. Tak že David kromě obsluhy čajovny a Dýmkárny, kde ten den musel roztahovat David 6 dýmek, tak ještě k tomu navíc musel David vyřídit poštu. Martin přijel a omluva žádná. Bohužel.

No a ten největší poprask je v tom, že David je hodinově za tuto aktivitu placen méně, než byl například bývalý dýmkař. Proč za tyto výkony není placen David lépe? Nepodporuji já teď vlastně zločin, když jsem požehnal Martinovo podnikání ve jménu Krista.

No a na včerejší dotaz Martinovi, který jsem zvolal směrem k němu k pultu, když tam ještě byl, na dotaz „Tak to bude nějaká odměna pro Davida, co?“. Nebyla na to žádná reakce. Ten dotaz zapadl někam do prázdna. Myslím, že jsem to říkal i vícekrát v tom duchu. Martin tam ale nebyl až do zavírací doby do 23:00. Martinovi končila pracovní doba nějak v myslím kolem osmé, možná i dřív.

Tak co to je, kde to jsme? Já bych fakt velmi nerad s Martinem nějak vyjednával. Přeji mu štěstí v podnikání a docela si s ním i rozumím, ale tohle se mi nelíbí. David říkal, že si to s ním domluví a já jsem mu snad trochu pomohl zveřejněním tohoto příběhu.

Toto je opravdu ukázka, jak je důležité, aby bylo lidstvo finančně monitorováno, pokud jde o aspekt vyplácení finančního ohodnocení. Je to fakt velká priorita.

Je 22.8.2019 10:51. Jeden důležitý aspekt společnosti je spravedlivé hodnocení za práci, aby nedocházelo k zotročování a vykořisťování lidí. Další důležitý aspekt je nakládání s lidskými zdroji. Máme tu problémy týkající se společnosti celkově a i údržby životního prostředí. Na některé pracovníky, jako třeba dělníky je nakládáno abnormální břemeno, ale společnost se netrápí problémem, jak těmto lidem pomoci. Společnost je rozdělená do organizací, které si hrají vzájemně na „vlastním písečku“ a tyto organizace zajímá jen jejich vlastní zisk bez ohledu na lidi vně a bez ohledu na údržbu životního prostředí i když tyto organizace pobírají od státu nemalé peníze na rozvoj svých projektů. To je žalostné a musí se s tím něco udělat. Stát se tím očividně nezabývá a tak se tím musí zabývat vyšší mocnost, která je nadřazena jakémukoliv státu na Zemi.

Jak vlastně pokračuje jednání s mým bývalým vedoucím v Assecu ohledně projektu na zefektivnění využívání lidských zdrojů, který je pro společnost jako takovou celkem dost důležitý?

No nejprve povím něco o postojích tohoto člověka v minulosti a o věcech, které mi k státnímu projektu v minulosti řekl. Nejsou to moc veselé informace.

Je 22.8.2019 12:24. Sisyfos byl za svou lstivost potrestán tím, že mu byla zadána do nekonečna opakující se práce, která nemá žádný význam. Právě to byl můj důvod odchodu z firmy Asseco. Ne že bych za trest dělal nějakou nesmyslnou práci, ale prostě jsem musel dělat práci, kterou jsem za zbytečnou považoval. Bylo pro mě tristní v tom pokračovat, když jsem věděl, že budu mnohem užitečnější, když zapracuji na systému, který lidi osvobodí od takové zbytečné práce.

Představte si senzační budoucí svět plný organizací, které sice zaměstnávají lidi, ale k zaměstnávání lidí musí mít jakýsi certifikát o tom, že organizace nemrhá lidským úsilím v podobě Sisyfovské práce a že organizace i podporuje činnost lidí na společensky užitečných aktivitách. V praxi by to znamenalo, že pokud děláte například programátora, tak je potřeba jeden či dva dny v týdnu se věnovat práci, která je mimo programátorský obor a pomáháte tím někde někomu, kdo tu pomoc opravdu potřebuje. Podmínkou k realizaci takovéhoto plánu ale bude dokázat lidi osvobodit od nesmyslné práce, které mohou vycházet z používání nevhodných „slepenců“ různých technologií. V oblasti vývoje informačních systémů by bylo požadováno využívat elitní vývojové prostředí JKali Framework. Tedy alespoň do té doby, dokud to nikdo nepřekoná něčím lepším.

Myslím si, že Asseco může slogan od Mikołaje Dunikowského, který je zmíněn na straně 47, klidně ze svého webu odstranit a nahradit to něčím jako „Mě Assecu jde jen a jen o ZISK, ZISK a

zase ZISK. Jen prachy jsou klíčové a to jestli nějak usnadním práci ostatním, za pakatel, a nebo pomůžu pracovníkům v jiných částí lidstva, to je mi úplně ukradené a nebudu taková řešení podporovat bez vidiny ZISKu. Basta.“. Taková je bohužel dnešní smutná realita některých společnosti. Kdyby si Asseco dalo tento slogan na svůj web, bylo by to mnohem důvěryhodnější.

Co třeba takový řidič číslo 2 říkal na můj dopis vedoucímu z týmu Asseca a na mou licenci JKKL. Licence se mu celkem líbila, ale ten dopis on sám nepovažuje jako moc férové jednání, protože dochází k vynucení, k jakému si obchodu. Ano nějaké vynucení tam je, ale když například děláte řidiče na poště, tak vás přeci zaměstnavatel bude nutit, aby jste měli řidičák, protože jinak to může ohrožovat ostatní. Když děláte konstruktéra na stavbě, tak musíte mít z bezpečnostních důvodů certifikace na tuto práci. Nebo elektrikář také musí mít splněnou vyhlášku a dodržovat technologické postupy. No a proč by to mělo být v oblasti vývoje softwaru pro stát za obrovské peníze, jinak? Proč by tyto podniky neměli mít povinnost, udělenou zákonem, používat efektivní vývojové prostředí? To ty obrovské promrhané peníze nebudou ve státě nikomu chybět? Mohou chybět třeba lékařům a nebo záchranářům, kteří v důsledku toho zanedbají pomoc a někdo přijde kvůli tomu o život. To je ale zločin zrovna tak. No a když se s tím snaží někdo něco dělat, tak je bohatými oprganizacemi zamítnut, protože se to nezdá asi dost finančně lukrativní.

No ale teď ke komunikaci s mým bývalým vedoucím z Asseca. Tuším, že to mohl být tak zhruba den 3.6.2019, co jsem zhruba už měsíc dělal v Assecu. Volal mi můj vedoucí, že mi něco ukáže. Hlavní věc, co mi ukazoval byla velikost projektu eGuvernmentu, na kterém se podílejí 3 firmy a jedna z těch firem je Asseco. Ohromný projekt za ohromné peníze. Když mi to tak ukazoval, tak se zeptal větou „Ty myslíš, že je reálné něco takového do dubna 2020 stihnout?“. Sám zpochybňuje realizovatelnost takového projektu i když je za tak velké peníze. Mě teto ukázka diagramu popohnala zapracovat na dokumentaci principů fungování JKF, které jsem odeslal hned krátce na to týmu a říkal jsem, že JKF je na takovéto velké projekty výkonnostně vhodná technologie. Říkal jsem, že mě to popohnalo zapracovat na dokumentaci, ale to už byla druhá verze dokumentace, kterou jsem odeslal. K té první verzi mě motivovalo to, když jsem v předchozím měsíci v květnu 2019 slyšel na jedné z porad, jak vedoucí technolog říká šokující věc. Řešili jsme hroznou pomalost aplikace, protože neefektivita vytváření SQL dotazů byla značná. Ono to mohlo být tím, že byla ta pomalá číst špatně navržená a naprogramovaná, ale i tak technolog překvapil vedoucího týmu, když řekl naprosto vážně „Kdyby bylo po mém, tak celé JPA vyhodím a budu používat jen nativní SQL dotazy, ale to je bohužel pracovně zdlouhavé“. Na to se ho vedoucí šokovaně zeptal „To jako myslíš opravdu vážně?“ a technolog vážně odpověděl „Ano myslím to vážně“. Já jsem jim krátce na to napsal, že mám vlastní technologii, ve které se dají dělat hodně efektivní SQL dotazy a to s pohodlností o které se zmiňoval technolog. Ještě jsem dodal, že tu technologii mám funkční už od roku 2017. To mě vlastně nakoplo se tou dokumentací vůbec zabývat. Je to potenciál, jak pomoci lidem usnadnit práci, ale také snížit náklady na drahé výkonné servery. Možná, že je to nakonec i klíč k tomu, aby se dala aplikace vůbec ve velkém veřejností používat a i kdyby ne, tak investovat do zbytečné práce mi přijde stejně jako špatná věc.

Takové je pozadí tvorby mého dokumentu o mém know-how, který jsem dělal o svém volném čase mimo pracovní dobu v Assecu někdy v květnu a začátkem června. No a včera jsem mu přímo zavolal. Asi ani netušil, že mu volám já i když mé číslo někde asi měl, jak mi párkrát volal. Volal

jsem mu z toho důvodu, protože mi stále neodepisoval. No a když to zvedl, tak zněl úplně jiným tonem, než co znám ten jeho autoritativní tón ze schůzek. Já bych ho v telefonu ani snad nepoznal jen po hlase. On zněl tak jako beránek. Nebo v tom byla snad nějaká forma lítosti, že jsem odešel a táhnu to sám? Nevím. Každopádně neodpověděl mi na email z toho důvodu, že jak on sám tvrdil „Já jsem nevěděl, jak to zformulovat, ale stále platí to, co jsem ti psal posledně, prostě na spolupráci to, co jsi nám předvedl tak to není a budeš si muset najít nějakou komunitu.“. To je fakt zvláštní odpověď. On se mě snad nějak bál a nevěděl, jak to zformulovat, aby se ve mně něco negativního neprobudilo? No z lítosti to asi nebylo, kdyby mě litoval, tak mi odepíše rovnou a nenechá mě čekat.

Jeho stanovisko ohledně komunity by bylo pochopitelné v jiných případech, ale ne v tomhle. Ano na vývoji komunitního softwaru není nic špatného, ale toto není technologie primárně určená pro nějakou komunitu. Tato technologie má primárně sloužit k účelu, aby uvolnila vývojářům zbytečnou práci od státních zakázek, zefektivnila vývoj a tyto získané pracovní zdroje mohly částečně pomáhat tam, kde je to potřeba.

Dalo by se to považovat tak, že JKF je jakási norma, která je předepsaná zákonem. Zákonem, který je už platný a nebyl vydán státní zákonodárnou mocí, ale vyšší mocí. Porušováním této normy se dostává podnik pracující na státních zakázkách do problémů. Takto jednoduše by se to dalo charakterizovat.

Přijde my nesmysl vyjednávat s nějakým vedoucím vývojového týmu. To není člověk, se kterým může výkonná moc vyjednávat při porušování zákonů. Předpokládám, že můj dopis svému vedoucímu poslal a jen se bál odpovědět mě osobně. I kdyby ne, tak tady si to může přečíst každý. Když do firmy vtrhne policejní jednotka a chce provést zásah, tak také nebude čekat, zda na ní někdo bude reagovat a nebo ne. Ta elektronická legislativa není čirou náhodou vyvíjena v Čechách a já JKF rozhodně neprogramuji pro srandu králíkům a nebo pro nějakou běžnou komunitu. Jestli nějaké top vedení firmy se protiví tomu, co se má odehrávat podle plánu, který je sestaven, tak ať za to platí. Projekt elektronické legislativy není majetkem Asseca, ale státu a stát také musí podléhat určitým kontrolám a podmínkám fungování.

Ještě jsem se nedostal k využití kletby, ale už ve mně teď v 14:17 proudí negativní energie, kterou uvolňuji, aby se věci pohnuly tím správným směrem. Je potřeba zahájit spolupráci podle pokynů v JKKL licenci.

V 14:21 – 14:22 mnou prošla intenzivnější negativní energie směřovaná k top vedení Asseca. Je to důsledek lhostejnosti mě podpořit, lhostejnosti podpořit obecně efektivní vývoj informačních systémů a šetření tak lidskými zdroji a státními prostředky pro smysluplnější činnost.

…

Je 19:11. To byla odpoledne v 14:21 – 14:22 tak silná palba energie, že to musel fakt někdo dostatečně pocítit. Prozatím nějak nevidím a ani nevěřím, že bych měl uvalit další kletbu. Ta první měla jen obranný charakter.

…

Je 20:17. Připadalo mi, jako kdyby až doposud byl otevřený jakýsi energetický spoj a ta energie protékala byť jen malým tokem. Potom zhruba v 20:10 tam byl větší impulz, ale ne tak intenzivní jako odpoledne a v 20:15 se to proudění nějak uzavřelo a už nic nevnímám.

Je 24.8.2019 1:10. Včera jsem prožíval něco jako den odpočinku po těch různorodých aktivitách. Jsem rád, že mám konečně také nějaké období, kdy vnitřně necítím, že musím něco stále řešit. Něco jako takový pocit zadostiučinění. Akorát až na čas 23:07 a pak 23:29, kdy mnou proběhl zase ten impulz záhadné energie. Bylo to ale ve standardní míře a ne takové „dělo“, jako den před tím odpoledne.

Vypadá to, že v neděli budu mít zase klid jít do sboru. Vnímám, že prozatím i od programování si mám dát trochu přestávku.

24.8.2019 11:23. Včera ještě došlo k uvolnění energie cca v 1:44, nebo alespoň to byl čas, co svítil na mikrovlnce, když jsem se šel z postele krátce na to podívat do kuchyně.

Včera jsem měl něco jako bezstarostný odpočinkový den, ale dnes nějaké povinnosti vnímám. Musím upřesnit, proč se nepídím alespoň po tom, kdo je člověk, co mi nabízí podporu projektu částkou 100 000 000 dolarů. Říkal jsem, že mojí podmínkou je, že partnerství bych přijal jen s někým, kdo by byl opravdu pevně věřící křesťan a velmi silný ve víře. No ale to tenhle člověk, co mi psal na straně 46 určitě není, protože Ježíš učil, že máme zdravit ne jen své známé, ale každého, koho dokonce potkáme. No základní slušností je, že se lidé nejprve pozdraví a potom spolu jednají. Ne že začnou zprávu typem „1000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 doláčů na projekt a budeš kmitat!!!! Nepodlamují se ti z toho kolena????!!!!“. Nebo potom, co odmítnu jejich první nabídku na podporu svého projektu a že mám vyhlídnutou společnost pro svou spolupráci, tak mi odpoví ve stylu „Aaaaaaaa jak to bude..... jak to bude????!!!! 3% úrok ročně a nebo 50% kapitálové dělení????!!!!“. No tak kde to jsme? Já si nepřipadám, že bych byl dostatečně vnímán.

To je jako jednání s pomocí pinzety. Takový malý příběh na ukázku „Sedím v místností u stolu a najednou se dveřmi protahuje dlouhatánská pinzeta, která je dlouhá asi 5 metrů. Není vidět za roh dveří, kdo pinzetu drží. Ale pinzeta mi předkládá na stůl smlouvu na sponzorství o velikosti 1 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000 anglických liber. Částka co má 33 * 3 nul. 'No tak kde to jsme?', si povídám. Pinzeta se rozpomene a přinese mi ještě propisku na podepsání. Žádný osobní přístup. Nevidím, kdo se mnou chce uzavírat smlouvu. Nevidím oddanost toho člověka Bohu. Co po mě vlastně vůbec chce, vždyť digitální částky se na účtech snadno bez práce načíslíčkují?“

No tak takový nějaký dojem z té nabídky mám, proto jsem jí odmítl. Rozhodně v tom nevidím ani minititírko tečku pokory.

Další psaní se týká dvou záhadných knoflíků. To byla středa 21.8.2019, co jsem byl s řidičem číslo 2 dlouho do noci v čajovně a David z obsluhy nám vyprávěl, jak to tam teď mají. Ukazoval jsem řidiči číslo 2 Martinův nález knoflíku, co našel poslední dobou. Vlastně už měl ve vlastnictví dva knoflíky tou dobou a ten druhý našel nějaký jeho kamarád. Je ale nepochopitelné, že na to kolik je na světě druhů knoflíků, tak Martin za poslední období najde s pomocí svého kamaráda dva knoflíky. Nevím, že by kdy před tím našel nějaký knoflík, ale vltavínů našel už hodně. No jo, ale co našel vlastně za knoflíky? Oba knoflíky jsou z jakéhosi barevného skla a na obou je vyobrazený Ježíš Kristus na kříži. Ten první knoflík, co našel je v barvě modrého sklíčka a je na něm Ježíš Kristus na kříži a vedle po stranách jsou vyobrazená slunce. Na každé straně jedno slunce. Když jsem se bavil s Martinem, kdo mohl nosit takové knoflíky, zda nějaký kněz či jiný duchovní, tak mi říkal, že na to bych mu měl odpovědět spíž já. Já to nevím, ale knoflík vypadal rozhodně zastarale. Ten další knoflík, co našel údajně nějaký jeho kamarád, tak je ze žlutého sklíčka. Opět je na něm ukřižovaný Ježíš Kristus, ale tentokrát po stranách nejsou dvě slunce. Na levé straně je vyobrazený římský voják, jak propichuje Ježíše oštěpem a na pravé straně je plačící žena. Na tomto knoflíku je vyobrazené tedy tak zvané „Kopí osudu“ v rukách římského vojáka. No a tohle Martin získá za poslední období. Je to náhoda? I řidič číslo 2 si říkal „Jak to že teď nachází takovéhle věci?“. Mě to tedy jako nějaká náhoda moc nepřipadá. Či to tam někdo schválně na to pole nastražil a psychickou manipulací zařídil, ať tam k tomu místu Martin dojde a všimne si toho stejně jako třeba já si všiml podivného zubního kartáčku dne 25.6.2019, jak o tom píši na straně 222 a před tím v devátém díle příběhu. Kopí osudu je legendární artefakt. Ledacos se o něm povídá a těžko říct, co je na tom pravdy.

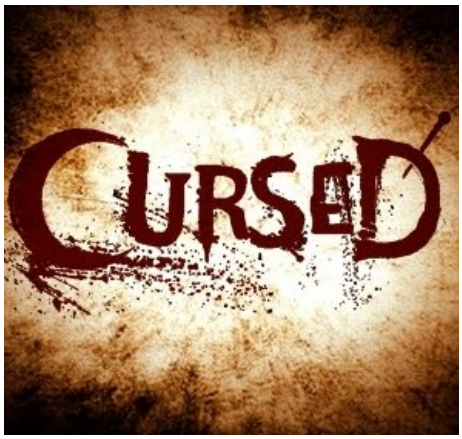

Je 24.8.2019 13:07. Dnešek vnímám jako den, kdy na mě doléhá povinnost uvalit další kletbu. Zrovna dvakrát se mi do těchto věcí nechce, ale vnitřně cítím, že to mám opravdu udělat. Kdyby se vše dalo vyřešit jen programováním, tak svět by byl veselejší místem. Tentokrát už ale kletba nebude mít jen obranný charakter.

…

Je 16:00. Já dnes nemám žaludek na to něčím takovým se zabývat. Tohle už jsou závažné věci. Kletba má být orientovaná obecně na trestání lidí, kteří celkově bezohledně rozhazují veřejné peníze ať už ve vládách po celé Zemi, stejně tak na lidi ve velkých firmách, co jsou na vysokých pozicích a okrádají chudé svými platy, zlatými padáky a podobně. Zítra jdu do sboru a budu na takovouto aktivitu připravenější.

…

Je 24.8.2019 20:49. Dělám zápis o energetických pulzech ze dneška. V 17:48 a 17:54 byly dva slabší, ale v 18:36 byl celkem intenzivní.

Je 25.8.2019 23:43. Skoro celý den jsem byl mimo domov a tak se k psaní dostanu až zítra. Nějak na to už teď nemám nápaditost. Jenom zápis uvolnění energií ze dneška. Těžko říct, co to přesně způsobuje, ale záznamy si chci dělat. Tak že v 18:12 a 18:18 to bylo jen mírně. Potom něco v 18:?? nebo v 19:??, už nevím, ale bylo to intenzivnější. Potom v něco po 22:3? to bylo slabší. Pak ale v 22:45 to bylo dost silné.

Je to celkem zvláštní duševní aktivita. Aktivita, do které jsem v určité momenty nucen, ale kdybych jí chtěl nějak vyvolat mimo tyto momenty, tak je mi v tom bráněno. Jediné, na co se zmohu je to že zaeviduji čas.

Příčinu toho bych popsal asi tak, že jsem tlačen do situace, které se zatím jeví jako bezvýchodná. Musím na jednu stranu dělat to, v co pevně věřím. Pevně věřím, že mám pokračovat na svém projektu pro zefektivnění využívání práce vývojářů a i hardwaru, ale zároveň pevně věřím, že to musí být za a jen za podpory Asseca, protože z jejich strany k plýtvání těchto zdrojů dochází a jde to z nemalých peněz z kapes nás všech. Bez spolupráce Asseca, kterou jsem jim specifikoval ale na tom nejsem schopen pokračovat. Svým jednáním mě blokují a já nejsem v pozici, kdy bych mohl nějak ustoupit ze svého stanoviska. Ani si na vývoj nemohu od nikoho půjčovat, protože to takto nemá být uskutečněné.

Celé to vnímám jako zkoušku mojí víry. Vnímám to tak, že dělám správně a věřím, že já nebudu ten kdo nakonec doplatí na své jednání.

Zmiňoval jsem se o jakési kletbě. Nebo by se to dalo specifikovat jako modlitba, která má realizovat trest jedněch a pomoc druhým? Je to potom kletba a nebo požehnání, či obojí v jednom :)? Budu o tom muset něco napsat, až budu více při síle.

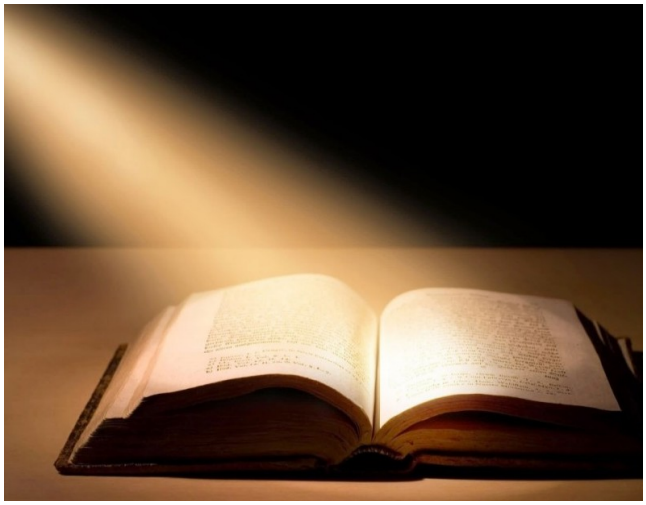

Je 26.8.2019 13:13. Včera jsem byl ve sboru na sídlišti Šumava a z výkladu pastora mi utkvěl v hlavě docela jeden pěkný verš, který je v druhém listu do Korintu v první kapitole verš 20 zde na straně 1479:

„V něm je "ano" ke všem Božím zaslíbením a skrze něj zní naše "amen" ke slávě Boží.“

Apoštol Pavel tím vzkazuje, že pro Krista a Boží slávu se uskuteční zaslíbení, která Bůh dal. Když je tedy řeč o zaslíbení, tak bych poukázal na knihu Izajáš kapitola 11 zde na straně 893

prvních 6 veršů:

„1 Z Jišajova pařezu vyrazí proutek, výhonek z jeho kořenů přinese ovoce.

2 Duch Hospodinův na něm spočine – Duch moudrosti a chápání, Duch rozhodnutí a odvahy, Duch poznání a úcty k Hospodinu;

3 úctou k Hospodinu bude prostoupen. Nebude soudit podle zdání svých očí, nebude se řídit tím, co uslyší.

4 Spravedlivý soud přinese chudým, poníženým v zemi právo zajistí. Holí svých úst bude tlouci zemi, dechem svých rtů zničí ničemy.

5 Na bedrech přepáše se spravedlností, věrnost ponese jako pás na bocích.

6 Vlk bude bydlet s beránkem, leopard ulehne vedle kůzlete; tele se bude pást spolu s lvíčetem a malé dítě je povede.“

…

Je 26.8.2019 20:17. Dnes nějak nejsem ve formě na to, abych dělal nějaké závěry. Zítra snad budu více fit. Verše uvedené výše jsou starozákonní, prorocké a povídají o zachránci, kterého křesťané považují za Ježíše Krista, ale obecně židé nevěří, že je to Ježíš Kristus, i když záleží na tom, jak kteří židé.

Věci se mají tak, že Bůh si přeje být oslaven tím, že vytvoří spravedlivé království. Království svého syna Ježíše Krista, jak v to věří křesťané a tak že i já. Jenže k tomu nemůže dojít jen tak ze dne na den. Chce to přípravu. Přípravu, která by měla být důkladně promyšlená. Ta příprava se bude dít ještě před tím, než se Ježíš Kristus vrátí.

…

Je 23:17. Ve 23:02 proběhl zase ten energetický impulz.

Je 27.8.2019 9:54. Tak už mám sepsanou tu modlitbu. Myslím si, že tato forma je už dobrá a v souladu s písmem. Teď už jen jí vyslovit nahlas. Modlení nahlas mi nikdy moc nešlo, ale asi má svůj smysl. Podle písma je modlení spravedlivých mocné a konec konců nemusím být jediný věřící, co se může takto pomodlit:

„Můj nebeský Otče, můj pane Ježíši Kriste, mnoho lidí je dnes zaslepeno svojí bezohledností a lhostejností k ostatním. Vím, že do jisté míry je to umožněno pro to, aby se zjistilo, kdo si zvolí dobrou stranu odoláváním a kdo špatnou stranu. Nelze ale věčně odkládat zodpovědnost za toto bezohledné jednání a je také potřeba připravovat lidi na Tvé spravedlivé království.

Proto prosím sešli svůj trest podle svého uvážení na tyto bezohledné lidi, kteří jsou teď zaslepení a díky tomu si v jádru uvědomí, co mají udělat pro možnou nápravu.

Toto, ať se stane pro slávu Tvojí i Tvého syna Ježíše Krista a jako součást naplnění zaslíbeních, které jsi dal svým věrným. Amen. Amen.“

Řekl jsem tuto modlitbu dnes v 10:07 a pro jistotu dvakrát po sobě. Teď už mám lepší vnitřní pocit. Tížilo mě to už od soboty.

Je 28.8.2019 2:44. Za včerejšek mnou proběhl impulz záhadné energie krátce po modlitbě výše v 10:13. Byl celkem dost silný. Potom až v cca 13:30, který byl běžné síly. Teď mi to připadá trochu jako že jestli je někde nějaká pomyslná nádoba, která se touto záhadnou energií plní, tak teď mi to přijde jako kdyby byla plná a já už nic nevyšlu. No možná v průběhu dne se to nějak změní, těžko říct. Během včerejška od toho pomodlení cítím, jako kdyby stále mnou něco mírně proudilo, či tam je stále nějaká energetická vazba či co. Těžko to popsat, ale když se lidé modlí, tak je to asi běžný jev. Tento energetický jev mi momentálně nějak brání pustit se do programování, ale mohu přemýšlet o Edenu a psát.

To jsme se včera dostali venku i na téma kolem placení zpracování odpadu. Někdo má větší produkci odpadu a někdo menší, ale platíme všichni stejně. No je to taková drobná položka, ale i tak mi to nedalo se nad tím zamyslet, jak by se toto dalo férově řešit v Edenu. V principu by se možná tento model placení dal použít i na něco jiného, ale ještě nevím na co. Popíši to během dne.

Je 28.8.2019 11:34. Včera jsme seděli s řidičem číslo 2 na zastávce na lavičce. Přišel jeden starší přiopilý pán a asi se chtěl s námi bavit, protože mě požádal, jestli mu neudělám na lavičce místo. Přitom ale vedlejší lavička byla volná. Každopádně místo jsem mu rád udělal. Zrovna tou dobou projížděl kolem nás autobus a na něm byla reklama na firmu FCC, která se zabývá zpracováním odpadu. Je to bývalá .A.S.A. Řidič číslo 2 poukázal na to, že si někdo zase namastil kapsu, protože nikdo nemá možnost vybírat si službu na odvoz komunálního odpadu, ale přitom tu jezdí placená reklama na společnost FCC. Něco na tom možná bude, ale každopádně FCC nabízí i jiné služby, než je odvoz komunálního odpadu, tak že v tom nevidím takový zádrhel.

No ale podnětnější byl starší pán, co si k nám přisedl. Připojil se do debaty a začal si stěžovat, že proč on musí platit stejnou částku za komunální odpad, když má na zahradě kompost a ještě k tomu má minimální produkci odpadu. Proč on musí platit stejné částky, jako někdo kdo toho vyhází hromady? On komunální odpad není zas tak drahý, ale v principu je to docela dobrá otázka, jak to vyřešit spravedlivě.

Já jsem mu na ten dotaz odpověděl ve smyslu „Muselo by se to řešit tak, že cena za zpracování odpadu bude zahrnuta už v ceně zboží a obchody tyto platby budou odvádět místním sběrným dvorům. Pak by si opravdu každý zaplatil jen to, co sám spotřebuje.“.

No jo to je ale velmi jednoduše a stručně řečeno, ale jak by to vypadalo v praxi. V praxi pod systémem Eden, který je podle mě budoucností lidstva. Tak příkladný scénář v Edenu od výroby po zpracování odpadu:

1) Výrobce vyrobí produkt. Kromě nutričních položek bude mít povinnost uvádět i hmotnosti nepotravinových částí výrobku kvůli náročnosti zpracování odpadu. Na výrobku bude tedy tabulka ve formátu:

„Sklo: <?>g, Papír: <?>g, Plasty: <?>g, Kovy: <?>g, Dřevo: <?>g, Nebezpečné chemikálie: <sloučenina 1 ? g, sloučenina 2 ? g, ...>, Ostatní: <?>g“

U těch nebezpečných chemikálii by asi byl dobrý přesný výpis sloučenin, ale jinde absolutní přesnost nebude podstatná.

Výrobce ale nebude do ceny výrobku připočítávat cenu za zpracování odpadu. Ta se může v různých oblastech lišit. Výrobce se nemusí omezovat na určitou oblast v prodeji a ani nemá žádnou smlouvu se sběrnými dvory. Tuto smlouvu bude mít distributor, který už by měl spadat pod konkrétní místní komunitu.

2) Tím se dostáváme k distributorovi, který spolupracuje s místními sběrnými dvory a obecně s organizacemi (projekty), které mají na starosti životní prostředí. Distributor bude mít cenu navýšenou o částku za zpracování odpadu. Na výrobku by mělo být razítko distributora, které bude mít i informaci o ceně za zpracování odpadu, která je spočítána podle složení nepotravinových částí výrobku. Informace o složení nepotravinových částí výrobku mohou být v čárovém kódu či datamatrix obrazci, který se přečte zařízením a cena za odpad se spočítá automaticky.

Komunita bude mít v Edenu evidovaný speciální projekt, který bude v kategorii pro životní prostředí a tento projekt bude evidovat finanční transakce z plateb místních distributorů za odpad. Všechny částky za odpad získaný distribucí budou na tomto účtu (projektu).

3) Teď se dostáváme k aktivitám komunity na zpracování odpadu. Tyto aktivity, či projekty, či by jsme to mohli nazvat jako organizace, tak budou čerpat finance právě z toho speciálního projektu komunity, který je určen na zpracování odpadu. Bylo by super, kdyby všechny tyto komunity měli společný cech pro oblast zpracování odpadu a jak někdo přijde s nějakým novým nápadem či zlepšovákem, tak to uvolnit ve stylu licence JKKL, která je uvedená na straně 48-51 v tomto dokumentu. Ne žádné soupeření ve stylu „My jsme v tomhle parádní..... My vám budeme konkurovat!!!! A budeme se mít dobře!!!!“.

4a) Teď je tu scénář 4a, kdy zákazník koupí nějaký větší výrobek, třeba lednici. Jede ho odvést do sběrného dvora své komunity, protože výrobek už vysloužil. Ve sběrném dvoře je nezajímá totožnost člověka a zda spadá pod danou komunitu sběrného dvora, ale podívají se na razítko od distributora. Vidí, že distributor opravdu spadá pod komunitu sběrného dvora a více je nezajímá. Ledničku berou a podle informací od výrobce o složení výrobku zpracují odpad.

4b) Nebo jiný složitější scénář 4b, kdy ten samý zákazník, co si koupil ledničku, tak jí prodá člověku v jiné komunitě. Prodejce se s kupujícím domluví na ceně, ale kupující bude chtít vzít v potaz cenu bez nákladů na zpracování odpadu. Kupující přeci žije v jiné komunitě, kde mají svůj

sběrný dvůr financovaný jeho komunitou. S prodejcem se domluví, že prodejci zaplatí cenu i včetně zpracování odpadu. Proč by prodejce toto měl platit, když nic nevyhodil? Ale kupující, pokud to opravdu bude chtít řešit a nikdo neví jak velké ceny za zpracování odpadu budou v budoucnosti. Tak si může zajet s ledničkou buďto k distributorovi a na nebo na nějakou centrálu komunity, kde se prověří, že koupil ledničku a že on je v jiné komunitě, tak potom na daném stanovišti mu vrátí peníze, které jsou na lednici uvedené jako příplatek za odpad na razítku distributora té komunity a finance mu budou vyplaceny s tím, že na lednici přijde další razítko vedle toho o platbě za odpad. Razítko, které tuto platbu stornuje. To znamená, že až si kupující ledničku někdy poveze do sběrného dvora a je jedno do jakého, tak tam nebude uvedená žádná platba za odpad. Ve sběrném dvoře si tedy načtou podle čárového kódu a nebo datamatrix obrazce informace o hmotnostech konstrukce a podle toho vyúčtují kupujícímu cenu za zpracování odpadu.

Závěr:

Takto nějak by to opravdu mohlo čase v praxi fungovat. Jak jsem řekl, nikdo neví, jaké budou nároky a tedy ceny za zpracování odpadu v budoucnu. Tento model by se možná dal použít i na jiné případy, ale nějak mě teď nenapadá jaké.

V případě drobných věcí, jako jsou obaly od potravin, tak tam se počítá, že spotřeba od distribuce bude krátkodobá a nikdo to snad z maloobchodů nebude nikam ve velkém vyvážet. I kdyby, tak na těch výrobcích bude informace, jaká komunita platí za likvidaci odpadu, či nějaká platí. Otázka je, kdo to bude chtít studovat u malých drobností, které se většinou hned spotřebují.

Je 29.8.2019 9:49. Tak ještě jednou k recyklacím. Nějak mám špatný pocit z neodtaženosti minulého konceptu. Nepřijde mi nedostatečně efektivní a zbytečně komplikovaný. Někdy je potřeba vypracovat více řešení, než najdete to správné.

Tak že zde je lepší model číslo 2, který je postavený na myšlence, že lokální komunity si nijak neevidují platby za odpad. Lokální komunity toto vůbec nezajímá. Bude existovat jedna globální komunita v podobě cechu, která má na starosti zpracování odpadu. Tato komunita se dělí o jedno, pokud možno, co nejlepší know-how získané výzkumem a praxi, jak zpracovávat odpad. Tato komunita není vázána k žádné konkrétní zemi, ale mé své stanoviště (projekty) vázané na určité oblasti. Ekonomické řízení této komunity je průhledné a pod systémem Eden, tak že je potlačena případná zločinnost typická pro monopoly a nebo nespravedlivé ohodnocování jejích manažerů. Tuto komunitu budu označovat níže jako „Cech životního prostředí“:

Oprava prvotního modelu: Výrobce má povinnosti vypracovat tabulku a datamatrix obrazec obsahující informace o složení nepotravinových částí výrobku stejně jako v předchozím modelu. Výrobce ale, na rozdíl od prvního modelu, spolupracuje s Cechem životního prostředí. Cech životního prostředí dodá algoritmus a nebo přímo hotovou aplikaci, která na základě této vstupní

tabulky, či datamatrix obrazce, vypočte cenu za zpracování/recyklaci odpadu výrobku. Cech počítá s tím, že náklady na zpracování odpadu se mohou v průběhu času navýšit i snížit a z toho důvodu algoritmus generuje takovou cenu, která s tímto počítá a je fixní i pro výrobky s dlouhodobější trvanlivostí.

Výrobce ale naceňuje výrobek o cenu za zpracování za jeho odpad a tato cena je tak součástí nákladů na výrobu. Výrobce tedy tyto náklady na zpracování odpadu platí přímo cechu.

Díky tomu si nemusí lokální komunity dělat žádné starosti s evidencí, zda je zaplacená a nebo není zaplacená záloha na odpad a případně které komunitě. Tato záruka zaplacení zpracování odpadu bude úplně u každého výrobku v ekonomice Edenu.

Tím pádem si nemusí ani lámat hlavu lidé s prodejem výrobku někomu z jiné komunity. Cena za zpracování odpadu je v nákladech za výrobu předmětu a je jen jeden cech, který zajišťuje zpracování odpadu.

Tak že bez ohledu na to, kde výrobek koupíte, tak jeho likvidaci vám cech zajistí vždy zdarma a kdekoliv na světě. Ovšem měl by mít záruku, že tento výrobek byl opravdu vyroben pod ekonomikou Edenu, kde tento „Cech životního prostředí“ je zavedený.

Teď ještě vyřešit otázku likvidace stávajícího odpadu. Lidstvo má podivný zvyk, ve své nekoordinovanosti, zasypávat se odpadem. Asi to pramení ze zdání, že místa je tu dost? Tak že jednou se to bude muset řešit.

Jak by se ale něco takového dalo řešit v Edenu? Řekněme, že opravdu bude existovat nějaký ten Cech životního prostředí, který má na starosti likvidaci odpadu z výrobků, které se v Edenu vyprodukují. To ale stačit nebude. Tento cech bude mít to nejlepší know-how, jak si poradit třeba i s plasty a vlastně úplně s čímkoliv. Nevím, co je na tom pravdy, ale kdysi dávno jsem viděl v pořadu „Na vlastní oči“ chlapíka, který ukazoval chemický způsob, jak plasty předělat na pohonné hmoty, ale prohlašoval, že mezinárodní spiknutí mu neumožní tyto praktiky rozšiřovat. Ať už to je jakkoliv, tak plast můžete vždy snadno spálit a je jen otázka, jak odfiltrovat z kouře škodliviny. Pochybuji, že by byl velký problém nějaký takový filtr vymyslet, protože když se chce, tak všechno jde.

Tak že cech bude schopen efektivně likvidovat jakýkoliv odpad, ale otázka je, kde vezme finance, aby to tolik „nebolelo“ a nebo nebylo alespoň znát, že to bolí. Asi nejšetrnější způsob, jak to udělat bude, že se veřejně deklaruje zásada, že výroba čehokoliv pod systémem Eden bude hradit náklady cechu za zpracování odpadu například ve 2 – ? násobku hmotnosti běžného odpadu, než je hmotnost běžného odpadu daného výrobku a to do té doby, než se přebytečný odpad na planetě nezlikviduje. Tak že Eden by v této situaci plnil úlohu jakéhosi zachránce životního prostředí. Takové řešení by bylo asi nejšetrnější.

Proto jsem říkal, že neznáme cenu, jakou bude stát zpracování odpadu v budoucnu.

Je 29.8.2019 14:43. Za včerejšek jsem už neevidoval žádné ty zvláštní energetické impulzy. Ten poslední byl toho 27.8. v 13:30, jak jsem psal na straně 63. Ale cosi se uvnitř mě nějak změnilo. Nějaký jiný duševní stav. Jako kdybych byl nějak napojen na to okolí se kterým interaguji. Je to zvláštní pocit. Ale nic viditelného se zatím neděje.

Včera jsem zase byl na setkání s přáteli v čajovně. Tentokrát včetně mě přišlo 6 lidí. Ten člověk, který ale chtěl tak moc přijít, tak nepřišel. Mluvím o nocležníkovi. Cosi se v něm asi opravdu změnilo a snad už je mu i lépe. Připadá mi to, že už nemá tu tendenci mezi někoho se neustále dostávat. Tak buď ho za mnou opravdu někdo poslal a teď si uvědomuje, že to nikam nevede. Nebo opravdu na něm byl nějaký přisedlík (démon), co rád vysává energeticky ostatní a už od něj má snad pokoj. Každopádně v neděli 25.8. jsem mu nabízel, zda nechce jít se mnou do sboru a pak jsem ho zval i na tu včerejší středu, ale za poslední období už dvakrát řekl, že do čajovny nepůjde, protože je s dcerou a k včerejší dopředu naplánované středě se nevyjádřil. Tak že už nějak ztratil zájem se vídat. Ani nevím, jestli nakonec šel dělat na tu poštu. Snad už je tedy psychicky v pohodě.

Také bylo super, že se dostavil do čajovny i Jarda po delší době. Byl nějakou dobu poslední dobou na Šumavě. Málem ho tam uštkla prý zmije a k tomu navíc se krátce na to před ním procházel srnec. Srnec co si před ním lehl, aby mu dal najevo, že je úplně v pohodě a v převaze. Zajímavé chování. A aby toho nebylo málo, tak dostal větví po hlavě. Větví co se odlomila, když udeřil blesk do stromu, pod kterým zrovna Jarda stál. To jsou zážitky. Je toto vůbec možné? Jarda ale vypadal v super náladě,skoro více než obvykle.

Tak toto jsou ty dva záhadné knoflíky s Kristem. Nebo to nejsou knoflíky? Psal jsem na straně 60, že jeden je žlutý, ale spletl jsem se. Je oranžový.

Martin říkal včera, že mu to připadá, jako v Matrixu, když Morfeus nabízí modrou a červenou kapsli. Nezmínil se ale kterou si vybral. Ta „červená“ s Kopím osudu asi vede do králičí nory. Do toho se

přidal otužilec, který tam také včera byl. Otužilec je toho názoru, že život v podstatě není volba. Tvrdil, že jen jedna cesta je ta správná. Na tom něco asi bude. Ono těch cest je víc, ale ne všechny jsou ideální.

Poslední vltavínový nález Martina je vltavín ve tvaru „beránka“. Zajímavé. Je vidět na fotce. Je to ten největší uprostřed fotky. Vltavín, co má cca 19 gramů už nepatří k těm nejmenším. Je vidět, jak stoji na „nohách“ a „hlava“ kouká směrem doprava.

Architekt, který tam také dorazil, tak se mě ptal: „Jak to jde?“. Vysvětloval jsem mu, že si poslední dobou připadám jako nějaký druh duchovního a že také píšu, ale na programování teď nějak nemám přesvědčení. Nevěřím, že mám něco programovat. Tak nějak jsem mu to vysvětloval. Nabídku spolupráce v programování nemám a vlastně už mi ani nezbývá moc peněz. Má finanční situace není moc dobrá vzhledem k tomu, že jsem živnostník. Co je ale zvláštní vzhledem k těmto okolnostem, tak je to, že se cítím šťastně a cítím, že své povinnosti plním. Nevěřím ani že bych se měl někde nechat zaměstnat. Když jsem šel pracovat na Poštu, věřil jsem že tam mám jít a těšil jsem se na to. Zrovna tak, když jsem šel pracovat do Globusu. No jo, ale teď je situace jiná a já nevěřím, že mám jít někam pracovat, ale že se mám zabývat tím, v co věřím. I navzdory mé finanční situaci. Svědomí mě vede takovýmto záhadným způsobem. Věřím, že to nakonec dobře dopadne. Architekt říkal, že v životě křesťana jsou takovéto situace, kdy ta víra člověka opravdu vede a nikdo jiný nemůže poradit. Tvrdil ale, že indikátorem, zda je člověk na dobré či špatné cestě je, zda je v srdci nějak zatížený. Na to jsem mu řekl, že: „Já se v jádru cítím šťastně.“. Vnímám, že své povinnosti plním.

Je 29.8.2019 22:22. Znáte takový ten pocit, kdy se s někým nějak nepohodnete a třeba mu i ublížíte. Ublížíte nějak tomu člověku a třeba i právem. On je potom v takovém tom stavu napětí, kdy čeká, že na něj třeba i nějak inteligentně promluvíte a urovnáte případné omyly. Čeká, že se nějak udobříte, ale ve skutečnosti to nebude on, kdo začne debatu. Nebude se umět začít o tom bavit. Takováto interakce mezi lidmi mi přijde sama o sobě zázračná, protože nějak empaticky vycítíte, že druhý něco potřebuje, ale neumí si o to přímo říct. Můžete něco podobného vycítit i v případech, kdy třeba k žádnému poranění nikoho nedošlo. Já mám nějaký takový pocit teď z mého postoje k Assecu. Ten pocit intuitivně dorazil v posledním dni, možná už včera. Hlavně také si uvědomuji, že už je to přes druhý den od 27.8.2019

13:30, kdy nastalo poslední spontánní uvolnění záhadné energie. Energie, která podle mého nepřináší lidem moc štěstí. Dokonce bych řekl, že se teď ve mně dostavují i pocity lítosti nad tím, že se to musí takto komplikovat a třeba někdo je teď někde docela kvůli něčemu zklamaný. Je to zvláštní, protože v jednu chvíli na mě přijde doslova zloba, potom takováto empatie a viditelně či slyšitelně ale nemám nic, žádná komunikace. Lidé jsou navzájem duchovně propojení a dovedou vnímat ledacos. Tady je člověk v situaci, kdy musí jednat na základě intuice a ne na základě toho, co vidí a nebo slyší. Asi trochu podobně jako v partnerském vztahu. V oblasti víry mohou třeba i ateisté začít věřit, ale pravděpodobně se o svých pocitech nebudou schopni okamžitě dělit s ostatníma a hodně si nechají pro sebe. Proto je tento styl jednání asi nezbytný.

No ale k čemu vlastně včera došlo v čajovně? Byl tam i učitel, kterému říkám technik a byl tam i řidič číslo 2. Nějak jsme se s technikem pustili do tématu JavaScript. Ptal jsem se ho, zda o JavaScriptu něco ví a on mi s úsměvem a vlastně dost překvapivím výrazem začal vyprávět, jak se dá široce uplatnit JavaScript i v oblasti mikrokontrolerů a obecně na serverové straně. Tím mě jen potěšil, že mě utvrzuje jen v tom, že je to opravdu Jazyk Budoucnosti. Dokonce mi technik nabízel zaměstnání v oblasti JavaScriptu u nich. To je hezké, že bych si našel hned uplatnění. Mě ale zrovna tak nabízeli práci v JavaScriptu u Asseca a i tak jsem odmítl, protože mám vlastní technologii a potřebuji na ní pracovat. Věřím v důležitost toho mého projektu JKF a i v projekt Eden, ale ten teď není úplně aktuální. Hlavně silně vnímám, že záležitost s Assecem není zatím dořešena a já nemůžu nikam uhnout do té doby, než se to vyřeší.

Technik zaujal takové zvláštní stanovisko, kdy se mi pokusil poradit, z titulu univerzitního učitele, jak bych měl postupovat dál v získání finanční podpory té mé technologie. Trochu se z této pozice i zastal Asseca a vyjádřil mi jejich možné obavy. Já tím, že budu zde reagovat na tyto obavy od technika, tak mohu odpovědět třeba i nepřímo někomu jinému, což je výhoda.

Technik mi jako první doporučil organizaci JihoCzech, která by mohla ten můj projekt pomoci nastartovat. Vlastně jsem už o této organizaci v mém dokumentu mluvil. Já nevidím svůj projekt jako vhodný pro nějaké soutěžení a do jisté doby jsem vnímal i celkem důležitost nešířit se informacemi o této technologii. Představil jsem nějaké specifikace Assecu, ale jen nějaké. Určitě to nikde komplet veřejně neprezentuji a soutěž jako JihoCzech by takovouto prezentací jistě byla. Nechci toto know-how odkrýt z toho důvodu, protože mi to dalo celkem práci to vyrobit a takto mi to úsilí nikdo spravedlivě nezaplatí. Navíc takováto technologie může být i využita k tomu, že toho někdo kapitalisticky zneužije v neprospěch zaměstnanců. Já mám povinnost nad tím držet ochranu a postupovat striktně podle zásad, aby k těmto problémům nedošlo.

Technik mi říkal, firma bude chtít mít otevřené zdrojové kódy k této technologii. Na to jsem odpověděl v článku výše. To je prozatím vyloučené. Já nemůžu v tomto směru momentálně uhnout.

Technik říkal, že „Běžná praxe v oblasti poskytování licencovaného softwaru je, že zákazník má prvně možnost zkusit nějaký bezplatný trial a na základě toho se rozhodnout, zda půjdou do placené verze. Zároveň také ale je docela riziko, že zákazník je na softwaru závislý a nebude jen tak chtít na něco svazujícího přistoupit.“. Já ale nejsem schopen jako jedinec samostatně teď okamžitě nabídnout řešení nějakého bezplatného trialu. Já nemusím ani být schopen něco takového nabídnout. Jedná se o podporu tvorby drahých státních zakázek. Vlastníkem takto drahých zakázek

není nikdo jiný, než stát. Překvapilo by mě, kdyby Asseco něco takového chtělo nabízet za takové peníze jako krabicové řešení. No ale pokud je vlastníkem stát, tak stát je tu od toho, aby pomáhal občanům a měl by být kontrolován, zda tak opravdu činí. Pomáhat ale znamená, využívat co nejefektivnější vývojové nástroje. Pokud někdo přijde s nápadem, jak ušetřit peníze ze státních zakázek, tak může být smeten manažery ze stolu. Pokud ale s tím přijde nejvyšší autorita, tak autorita se nezpochybňuje a je potřeba jí podpořit. To je jako zpochybňovat závěry potravinářské inspekce, když nalezne plesnivé jídlo v nějaké restauraci či obchodě.

Pro mě je těžké těm lidem vysvětlovat, že já tady zastupuji nejvyšší autoritu. Já nejsem a nemůžu být nucen k tomu, abych dopředu vše nějak dokazoval, protože i já mám své zásady, podle kterých musím jednat. Napsal jsem spousty stránek s celkem rozumnými věcmi, tak že to by mohlo být bráno jako záruka toho, že tyto vynálezy usnadní práci, i když to co jsem popisoval se netýkalo úplně programování.

Je 31.8.2019 1:35. Včera se vrátili zase ty impulzy uvolněné záhadné energie. Zaznamenal jsem tyto časy: 19:03, 19:08, 19:09, 22:59, 23:06. Takto těsně po sobě. To je zvláštní, že, když vezmu v potaz tu přestávku. Po tom, co jsem to zaznamenal, schválně jsem změřil tu přestávku. Je to tedy od 27.8. 13:30 až do 30.8. 19:03. No pokud jsem správně počítal, tak je to 77 hodin a 33 minut. 77 je prý číslo, co jsem měl na náramku v porodnici.

Jakou to může mít ale příčinu, že se to takto vrátilo? Podle mě je to způsobené tím, že někdo nedělá něco, co by měl. Zdržuje tím chod toho správného dění.

Je 1.9.2019 2:41. Záznam časů uvolnění energie za uplynulou dobu je zde: 13:14, 16:24, 17:14, 18:50, 19:0?, 19:27, 19:30, 22:36, 23:59, 0:40, 0:41, 1:12, 1:13, 1:18.

To tam ještě některé nejsou evidované. Zábrany se z nějakého důvodu výrazně snížili.

Dostala se ke mně zajímavá nabídka na trénink v oblasti vedení lidí (leadership) od Radka Karbana. Jedná se o nějaké kurzy plánované až na rok 2020. Nabízená cena je desetinová, tak že z nějakých cca půl milionu korun by to bylo jen něco kolem 50 000 Kč. Podle Radka Karbana je to cituji předmět jedné zprávy: „Nejlepší šance života (deadline se blíží)“. Já tyto kurzy nechci podceňovat a určitě se tam dají naučit šikovné věci, ale přijde mi to nějak nedostupné pro běžné lidi. Když chcete kurz: „Vezměte si hypotéku a nebo prodejte barák.“. V této oblasti mít ale rezervy asi budu. Jak by také ne, vždyť jsem introvertní programátor.

…

Je 1.9.2019 11:33. Dnes je sice neděle, ale do sboru jsem nešel. Jsem od probuzení zaměstnaný jakousi spojitou duševní aktivitou. Řekl bych, že je to stav, který je stejný jako byl cca v těch 77 hodinách od 27.8.2019. Raději jsem teď více v klidu a přemýšlím nad psaním.

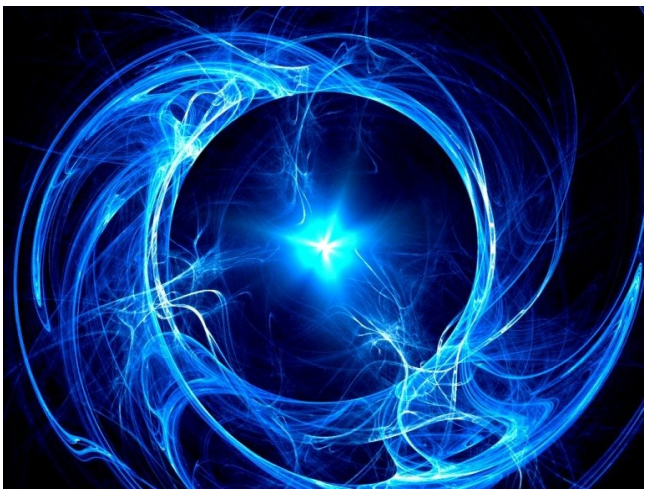

Je 1.9.2019 14:51. Myslel jsem si, že budu psát nějaké postřehy k leadershipu, ale nějak na to teď nemám. Vnímám stále nějakou spojitou duševní energii. Nejsou to krátké impulzy. Je to možná ještě intenzivnější, než minule od toho 27.8. a bere to sílu k psaní. O programování už vůbec nemluvě.

…

Je 2.9.2019 0:43. Včerejšek od probuzení nedocházelo k uvolnění energie, jako před tím v sobotu. Byl jsem ale ve zvláštním stavu a ještě jsem. Těžko to popsat. Není to žádná empatie a nebo lítost. Připomíná to jakýsi pocit jednoty s nevím čím, nebo je to nějaké otevření srdeční energie?

Ještě mám nějaké peníze. Na účtě 6659, v peněžence 1150 a 4 stravenky po devadesáti korunách. Do 8.9. budu muset zaplatit zdravotní pojištění, které dělá myslím pro tento rok 2208. Do 20.9. sociální pojištění, které je také zhruba kolem 2000. Paní na úřadě mi sice tvrdila, že se to platí za aktuální měsíc, ale pochybuji, že to tak je.

Stále věřím, že to co dělám je správné a jdu správnou cestou. Sice to vypadá po finanční stránce dost pochybně, když jsem bez práce, nic jsem nevyfakturoval, mám tak málo peněz a brzo mě čeká placení, ale mám čisté svědomí a vím, že jsem udělal hodně užitečné práce, která doposud nebyla odměněna.

Půjčovat si od pochybných zdrojů určitě není řešení a přivedl bych tak možná do problémů i lidi, co by v projektu Eden byly v budoucnu zapojeni.

Vzpomněl jsem si na jeden příběh o ohnivé peci v knize Daniel kapitola 3 od verše 19 zde. Babylonský král Nabukadnezar se rozhořčil na cizáky, kteří se nechtěli poklonit zlaté soše. Všichni jeho poddaní se soše klaněli, ale tři cizáci to odmítali, protože jsou věrni svému Bohu. Babylonský král se rozhodl rozpálit pec 7x více, než bylo obvyklé a přikázal svým nejsilnějším vojákům, ať cizáky spoutají a vhodí do pece. Ani tak cizáci neuhnuli ani o kousek do poslední chvíle a udělali dobře, že ve věrnosti a víře vydrželi. V peci se jim nestalo nic. Byly tam pod ochranou anděla. Nabukadnezar, když to viděl, tak byl v šoku a hned změnil názor na jejich Boha. To je taková ukázka, že být věrný a pevný ve víře se vyplatí. Například takový Noe z knihy Genesis také udělal dobře, že dělal archu a vytrval ve víře, že jí má dodělat.

Je 2.8.2019 11:08. Dnes už se cítím být funkčnější ve vztahu k psaní. Chtěl jsem se vyjádřit k tématu vůdcovství, kterým se Radek Karban zabývá. Já mám předplacený „Seminář Aktivuj Svůj Potenciál 7.9.2019 Praha“. Stálo to 390 Kč v. č. DPH. Uvidím Radka osobně. Jsem docela zvědavý, jaký z něj budu mít dojem. Vůdce by v první řadě měl jít vzorem, jak to Radek říká. Radek ale sám prohlašuje, že mluví hlavně k těm lidem, kterým nemá jít hlavně o peníze, ale o nějaký individuální ideál. O něco, čím se odlišují od ostatních.

Sám prohlašuje, že trénování vůdcovství bere jako své životní poslání a těší ho, když může někomu tím pomoci a zlepšit svět. No jo, ale co ty ceny? Půl mega za komplexní tréninky? Kde bere výpočty na takové ceny.

Jednou jsem se bavil s člověkem z pošty, kterému říkám jogín. Povídal mi, že se také o Radka Karbana zajímal a že byl na jednom z jeho semináři v Budějovicích, ale když na tom semináři byl, tak jeho osobní dojem z Radka byl špatný. Viděl v něm člověka, kterému jde hlavně o obchod. Tvrdé obchodní jednání. Tak jsem si řekl, že na toho Radka pojedu toto 7.9.2019. Udělám si alespoň zase výlet do Prahy, uvidím ho osobně a můžu mít vlastní názor.

Toto je svět plný podivných, vábivých a dravých organismů. Lidé mají vrozenou jakousi tendenci, která je svádí jít špatným směrem a která je otupuje a oslabuje. Tendence jít cestou největší pohodlnosti. Proto ztrácejí schopnost vidět potenciální nebezpečí. I ve světě lidí je spousta nástrah a dravých systémů, které těmto lidem žádný prospěch nepřináší. Přináší to prospěch jen tomu, kdy ty nástrahy vytváří.

No a jak to souvisí s Radkem Karbanem? Podle mě Radek snad nevyučuje nic špatného. Snad. Snaží se motivovat lidi k super výkonům. No jo, ale v jaké ekonomické sféře on žije? Podle čeho on si stanovuje ceny? Na jakých finančních zdrojích on má založený svůj podnik? Radek sám v jednom svém videu ukazoval, že má na účtu cca 20 000 000 Kč. Je možné nějaké takové peníze získat od běžných lidí, co se živí **férově odměňovanou prací**? Jestli někdo svojí práci bere jako poslání a chce zlepšit svět, tak proč má tendence tolik hromadit peníze? Když ještě navíc takový člověk sám prohlašuje, že „Doufám, že nejste ten typ lidí, kterému jde hlavně o peníze.“. Mě to nějak nesedí.

No a jsou všechny poučky Radka Karbana aplikovatelné do praxe? Asi jak pro koho. Třeba pro takového Noema by asi nebyla vhodná poučka typu „Jste špatný lídr, protože lidé nevěří ve smysl vaší práce.“. Teď ale zásadní věc je, zda Noe opravdu byl lídr. Možná to ani lídr nebyl. Možná to byla jen jakási „zábrana„ bránící zničení tehdejšího světa. Kdyby kdokoliv napodoboval jeho jednání a postavil si také svojí loď, tak se mohl zachránit. Někdo příběhy o Noemovi považuje za pohádky, ale důkazy, že je to nepravdivý příběh nejsou, ba naopak.

Pro lidi v té době bylo určitě pohodlnější nezabývat se stavbou takové lodě a mít o to více volna. Jenom že taková pohodlnost se nevyplatila. Další neaplikovatelná poučka Radka je, že „Autoritativní přístup je ten špatný!“. No jo, ale jak chcete něco takového tvrdit například takovému šerifovi, který má zajistit pořádek. Nebo například otci rodiny, který vychovává své děti. Otec může říct „Pepíčku, pozor na plotnu. Když na ní sáhneš, tak se spálíš!“. No jo, ale když si Pepíček nedá říct a stejně sáhne na plotnu, tak pocítí důsledek svého neposlušného jednání. Spálí se a příště bude otci více věřit. Problém ve výchově ale nastává, když děti se vyhýbají důsledku za své jednání a bezohledně nechávají trpět jiné. Například Pepíček se rozhodne společně s jiným sourozencem, že chtějí zjistit, zda plotna opravdu pálí a pokusí se nějakou lží a nebo třeba i násilně něco takového zjistit na svém nejmenším sourozenci. Takové jednání je zlé. Co má správný otec v takové situaci udělat? No měl by autoritativně silou zabránit takovému křivému jednání. No a co mu může třeba takový syn odpovědět, když se moc dívá na televizi „Aaaaaaaa Hitlééééér..... Aáááááááá Hitlééééér. On nám bere svoboduuuuuuuu!!!!! On nám bere demokracii, vždyť jsme byly dva na jednoho a to je víc. Zavolám sociálku a půjdu žít k sousedům. Tam mají více liberárlní přístup k dětem.“. Kam takový přístup bez autority může vést? No ke špatné výchově. Takový přístup produkuje zločince.

Proto mi připadá učení Radka na některé důležité situace neaplikovatelné. Autorita je potřeba, ale musí být spravedlivá. Když jí někdo zpochybní a má přesvědčivý důkaz, tak by měla přiznat chybu. Když jí ale někdo není schopen zpochybnit žádným důkazem, tak by měla mít hlavní možnost rozhodování.

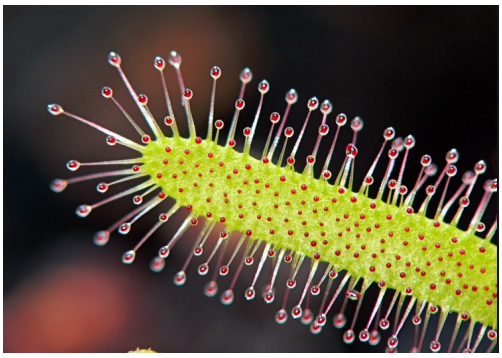

Lidé vlastně mají tendenci chovat se jako hmyz. Nejsympatičtější a nejpřitažlivější lídr pro mnohé asi bude takový, co dovede nejlépe šimrat ucho a mazat med. Takové lidé asi podporují nejvíce a učení Radka Karbana mi připadá, že je takové, které jedině tento typ lídrů schvaluje.

Protože přinese největší užitek hlavně lídrovi samotnému.

Je 2.9.2019 17:04. Minulou středu 28.8.2019 jsme se bavili s technikem a i řidičem číslo 2 o tom mém frameworku pro vývojáře a ono to vlastně navazuje i na ekonomiku Eden. Bavili jsme se o tom, že to usnadní práci vývojářů a to souvisí i s tím, že ta práce může být uplatněna jinde. Třeba v jiných firmách. Řidič číslo 2 se ptal s podivem „Jak chceš programátory donutit jít pracovat například někam na poštu na překládku?“. Když jsem nad tím tak postupem času přemýšlel, tak například vím tam o jednom bývalém kolegovi, který si několikrát stěžoval, že je tam v práci takový chaos, že uvažuje o tom že by šel dělat někam kominíka. Když jsem byl na prvotním pohovoru s ředitelem divize, tak mi docela schvaloval, že jsem šel takhle pro změnu jít od IT pracovat někam na poštu a sám mi tvrdil, že si tuhle sedavou práci kompenzuje tím, že seká na chatě dříví. Tak nějak mi to říkal. Jsme přeci lidi a potřebujeme pohyb. Není nic špatného jít někam pomoct s manuální prací. Špatné je to, když někdo musí těžkou práci zvládat v takových podmínkách, že dře třeba 13 hodin včetně přestávek. To už je špatné a je to do značné míry i díky tomu, že lidé jsou zaškatulkovaní ve všech možných organizacích, které si navzájem nesdílejí pracovní zdroje. Mě by nedělalo problém dělat programátora, který třeba chodí dvakrát týdně pracovat na poštu či dělat pekaře, ale jen v případě, kdy budu dělat nějakou rozumnou pracovní dobu a ne dvanáctky či prostě nad 8 hodin. Na poště se stávalo, že když bylo potřeba na překládce pomoct, tak přišli i lidé z kanceláří.

Jak něco takového uskutečnit? Fakt je ten, že těžko budete nutit někoho dělat práci, kterou nechce. Měl by mýt na výběr. Představte si to, že sedíte, děláte programátora v soukromé firmě, která ale má bohaté státní zakázky. Přijde k vám vedoucí a informuje vás, že v oblasti programování už není pokrytí na celý týden, protože JKF usnadnil vývojářům celkem dost práce. Dá vám přístup do internetového portálu Edenu, kde si budete moci vybrat ve svém zaměstnání, jakou další rozšiřující manuální činnost chcete dělat. To je společensky mnohem lepší a praktičtější než mimopracovní sponzorování všelijakých tělovýchovných aktivit. Poznáte tak i jiné lidi. Zaměstnavatel vás nemůže nutit dělat manuální práci, kterou nechcete, ale ani není nucen, pokud to nevyžadují okolnosti, aby vám dával peníze za volno, které vám v těchto dnech vznikne. Stejně tak není nucen takové lidi nadále zaměstnávat, protože díky JKF bude větší nahraditelnost.

Zaměstnavatele, který je v soukromém sektoru a má takovéto státní zakázky tak mohou tlačit zákony, aby takto s veřejnými financemi nakládal. Není na tom nic zvláštního a vnímám to jako naprosto férový přístup.

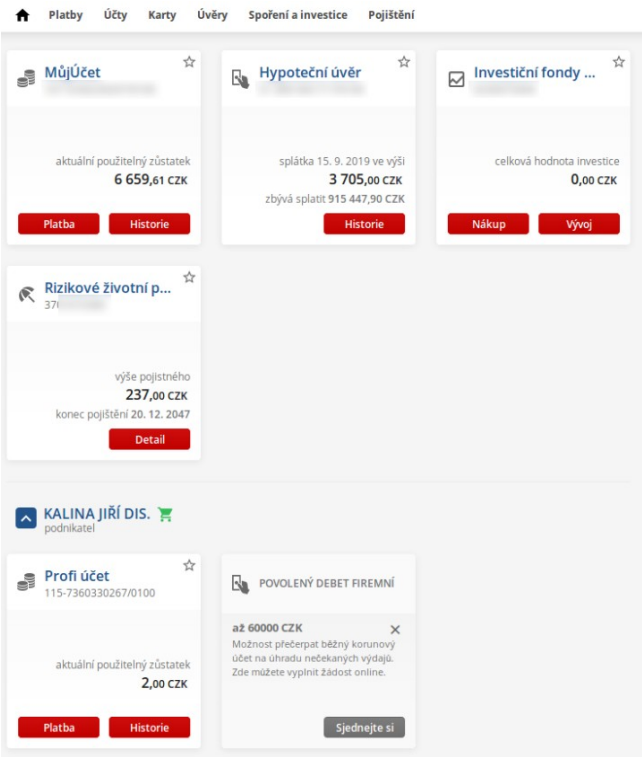

Je 2.9.2019 21:43. Přišlo mi zajímavé zamyslet se nad těmi částkami mých financí. Hypotéku platím 3705. Rizikové životní pojištění 237 a číslo toho pojištění začíná na 37..., jak je vidět pod titulkem. No ale co stávající stav na mém účtu. Psal jsem, že je to 6659, ale ono je to 6659,61. Tam jsou pro změnu tři šestky. No a když to zaokrouhlím na celá čísla a nebo k tomu přičtu 39 haléřů, tak je to 6660.

Stravenky mám v peněžence 4 po 90 korunách. To je 4 * 90 = 360.

Dnes je mi tak nějak pořád stejně. Impulzy energie žádné nebyly, protože jsem v tom zvláštním stavu „?propojení?“, který začal v neděli po probuzení. Mamka se vyptává, jaká je má finanční situace. Už dokonce čte i ten můj příběh, částečně. Dnes se vedle u počítače rozplakala kvůli vlaštovičkám, protože je jejich matka krmila v dešti. Asi má i trochu podlomenou psychiku z toho, co dělám. Je to zvláštní situace, ale já musím dělat pevně to, v co věřím. Mamku jsem uklidnil, protože mám dobrou náladu a věřím, že dělám správně. Říkala, že se za mě bude modlit.

Přijde mi to, jako kdybych nějakou takovou podobnou situací už někdy snad v minulém životě i prošel. Jako kdyby to pro mě nebylo nic nového, i když tohle je docela divné.

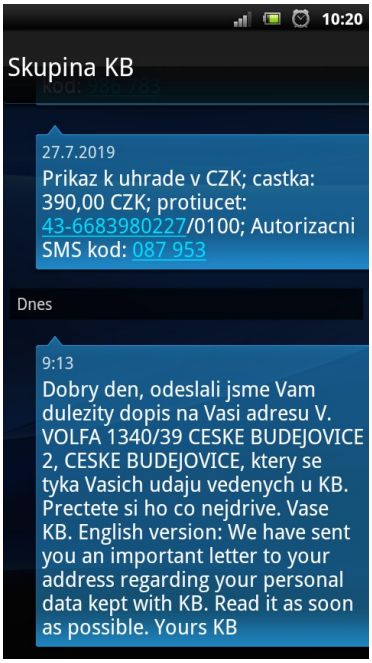

Je 3.9.2019 11:27. Tak tato SMSka vypadá, jako „Urgence Nejvyššího Řádu“. Zrovna dnes mi to přišlo od Komerční banky na telefon. Poslední SMS od doby, co jsem potvrzoval platbu na seminář Radka Karbana za 390 Kč. Prý si mám přečíst „důležitý dopis“ a ještě k tomu „co nejdříve“ a ještě k tomu mě informovali dopředu SMSkou, že mi ten dopis přijde. Co v tom asi tak může stát? Co kdyby mi přišla v obalu zalepená „Miniaturní Jaderná Hlavice“ a nebo z dopisu vyčouhl „Inteligentní Rozprašovač Jedu“. Přihlásil jsem se do internetového bankovnictví, ale tam žádná zpráva nabyla a jako že tam systém zasílání zpráv vestavěný je. Nevzpomínám si, že by mě s něčím někdy urgovali a nebo bych něco opomněl. Akorát jsem si ještě neprodloužil certifikát na internetové bankovnictví pomocí aplikace, kterou mi tak důrazně paní na pobočce kladla na srdce, ať si jí nainstaluji. Nějak jsem se doposud tím nezabýval a certifikát funguje stále. Nemohou trvat na tom, abych si něco instaloval do telefonu. Co když tam nemám dostatečné „megabajty“ ve svém „starodávném“ modelu ještě od Sony Ericssonu. Poslední dobou se vůbec dějí zase divné věci. Včera mi od Radka Karbana přišel záznam z webináře, na kterém

jsem vůbec nebyl a týkal se koučování. Ty záznamy z webinářů běžně nechodí a už vůbec ne, když jsem na tom webináři ani nebyl. Kdybych nebyl tak napnutý z toho okolního dění, docela bych se rád i na ten webinář podíval v klidu. To mi ještě k tomu dnes volali z nějaké životní pojišťovny či co. Nějaký monitorovaný hovor. Paní se mě ptala, jestli mi mohou znovu zavolat a já jsem nic nenamítal, ale určitě nepočítám s tím, že jsem v situaci, kterou plánuji řešit nějakou pojistkou.

Nebo v pátek 30.8.2019. Hned na druhý den po tom, co jsem psal o technikovi, jak mi nabízí práci kolem mikrokontrolerů. No píše mi nějaká pracovní agentura. Dlouho jsem s žádnou agenturou nic neřešil a naposledy to byl Manpower kvůli Assecu. Najednou mi napíšou a co mi nabízí? Nabízí mi práci jako programátora mikrokontrolerů. Docela divná náhoda.

Ať už má situace vypadá jakkoliv, tak to musím dotáhnout.

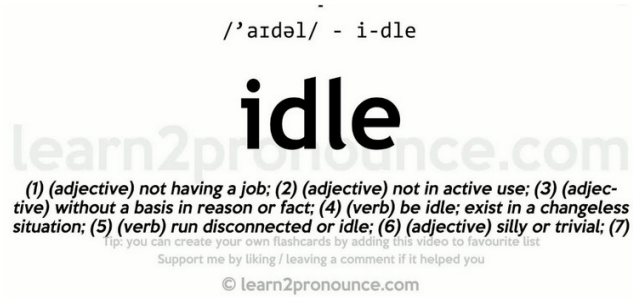

Je 4.9.2019 9:13. Od 1.9.2019 1:18 už je to nějakých cca 79 hodin 55 minut, co mnou neprocházejí impulzy záhadné energie. Ale o to záhadnější vnímám jakési spojení, které se od té doby vytvořilo a je cítit v oblasti srdce. Že by otevřená nějaká čakra? V neděli po probuzení to bylo hodně silné, ale teď už se to zmírnilo, i když vnímám to stále. To, v co teď věřím je, že už se věci posouvají nějakým způsobem dále a věřím, že moje práce bude nějak podpořena. Sice to stále nevidím, ale intuitivně vnímá, že nemusím mít obavy.

Vlastně jsem ve stavu jakého si prostoje a zároveň tedy i odpočinku. Svědomí mi říká, že už nemám pokračovat v práci, dokud nebude podpořena a že podpořena bude. Prostě jsem přesvědčený, že ze svých vlastních prostředků už jsem udělal dost práce. Mám se této aktivitě věnovat naplno a to znamená, že je nesmysl mít při tom ještě nějaké zaměstnání. Kdybych si nějaké zaměstnání hledal, tak jdu v podstatě proti svému poslání, protože ho nebudu dělat dostatečně kvalitně. Teď mám ale opravdu období prostoje/přestávky a vypadá to divně vzhledem k mé finanční situaci. Už začalo září a trochu se začínám i nudit. Jsem docela odpočatý a rád bych se pustil zase do práce, ale fakt toho nejsem teď schopen, protože to jde mimo mé přesvědčení.

Je 5.9.2019 11:48. Stále jsem ve stavu toho záhadného propojení, či zvláštního stavu srdeční čakry. Nevím, co to je, ale dříve jsem to nějak neevidoval. Ať už je to cokoliv, tak tím spojem nějaká nepatrná energie někam, či do mě nějak ale proudí. Někdy více někdy méně.

Tak dopis od banky mi včera přišel. Naštěstí v něm nebylo nic škodlivého. Dokonce mi ten dopis přišel včera i na email. Tak že mi přišla prvně SMS s urgencí, že mi přijde dopis, dopis mi přijde a v ten samý den mi přišla i elektronická forma toho dopisu. Psalo se v něm, že po mě chtějí nějaké identifikační údaje, ale nebylo mi to jasné. Šel jsem do banky a bankovní poradkyně se na to podívala. Dívala se do počítače na mé údaje, ale nikde tam nic chybějícího neviděla. Nevěděla, co je tam špatně. Teprve dnes se to vyjasnilo. Ta chybějící

informace se týká mého podnikatelského transparentního účtu. Chtěli po mě, abych jim doložil kopii svého živnostenského listu. Tak jsem jim to poslal.

Je 5.9.2019 12:20. V úterý ve 22:22 mi přišel email od Radka Karbana s předmětem „OSOBNÍ VZKAZ“. Zpráva ale začala něčím, co mě moc nepovzbudilo. Byl jsem špatně osloven:

„Je tam Jiří Kalina Kalina? Pokud ano, mám pro tohoto nadějného člověka vzkaz. A protože jsem měl u sebe kameru, má to zde rovnou ve videu, bude to osobnější.“

Oslovení zřejmě vygeneroval počítačový algoritmus.

…

Je 6.9.2019 9:24. Zarazilo mě to oslovení. Byla to částečně i má chyba, protože jsem vyplnil do políčka pro oslovení celé své jméno, ale v nápovědě bylo, že mám zadat jen křestní jméno. Když program sestavoval celé jméno, spojil data s křestním jménem a s příjmením, tak že vzniklo toto. Jak ale může být vzkaz osobní, když je určen pro skupinu lidí a oslovení je generování algoritmem? To podle mě už není osobní vzkaz. Přesně toto je ten typ přístupu, který mě docela odpuzuje. Když někdo vytváří nějakou iluzi něčeho, ať už je to v jakémkoliv směru.

V bance si ode mě urgentně vyžádali kopii živnostenského listu a teď mi nabízí poradenství pro podnikatele. Půjčování peněz není rozhodně ta správná cesta, kterou mám jít.

Je 11:47. Dnes se vrátilo zase to impulzivní uvolňování energie, ale není to tak radikální, jako v období od 30.8. - 1.9. Nastalo to zhruba v časech 9:19, 9:43, 10:34 a 10:51. V 11:25 už vypadalo, že k tomu zase dojde, ale byl jsem nějak zablokován (přerušen). Od té doby vnímám, že zase posílila ta vazba. To propojení, či co to je.

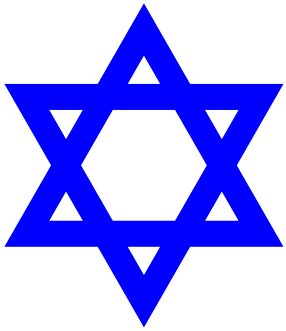

Je 8.9.2019 18:14. Posledních pár dní bych tak trochu přidělil Davidově hvězdě. Potkal jsem za tu dobu docela dost lidí a od včerejška do dneška tu byly i kamarádi z učňáku, co se s nimi vídám tak cca jednou dvakrát ročně. V pátek po tom, co mnou prošly energie, tak jsem měl dobrý pocit ve svědomí, že jsem zaujal správné stanovisko a upevnil jsem se ve víře, že jdu správnou cestou a nebudu si půjčovat žádné peníze.

Je to ten samý pocit plnění víry, jako jsem měl dnes ve sboru. Dnes 8.9.2019

se ve sboru na sídlišti Šumava stalo něco nevídaného, na co nikdy nezapomenu. Dost zvláštní projev víry. Vlastně to, co se tam stalo, to bylo něco otřesného pro mě a neodcházel jsem pryč s dobrým pocitem. Odcházel jsem docela znechucený a ani jsem se pořádně nerozloučil. Přeci do sboru by měl chodit člověk pro to, aby se povzbudil a ne pro to, aby ho tam úplně znechutily. No a co se tam stalo? Začátek byl dobrý a všichni se chovali příjemně. Ale pak mělo dojít po zpěvu na sbírku darů, na kterou také došlo. Ještě než se dostal ke slovu člověk, který má výběr peněz na starosti, tak se stalo něco neobvyklého. Vliv mé víry, tedy vnitřní intuice, kterou se snažím celý život držet, tak mi sdělil, kolik mám přispět. Měl jsem v peněžence 1000 Kč bankovku, 500 Kč bankovku a nějaké drobáčky. Svědomí mě vedlo, že pro oslavu Krista bych měl přispět tentokrát víc, než obvykle a měl bych dát tu 500 Kč bankovku. Já už na účtě mám jen 2451 Kč, nemám žádné stravenky a v peněžence jsem měl jen tyto dvě bankovky a nějaké drobné. V tom mi to vedení, které se snažím v životě následovat, které považuji za spravedlivé, tak mi poradí, ať pro oslavu Krista přispěji tou 500 Kč bankovkou, ale není to tvrdá nutnost. Nebylo to nijak nucené, ale vnímal jsem, že když to udělám, tak udělám správně. Stejně v situaci, ve které jsem, tak už je pomalu jedno, zda mám v peněžence 1000Kč a nebo 1500Kč. Jenomže ten člověk, co má na starosti výběr peněz, tak udělal před sbírkou něco nevídaného. Začal vyprávět, jak byl na návštěvě v koncentračním táboře Osvětimi a ukazoval přímo i fotky. Zmiňoval nějaký údaj, že v koncentračních táborech bylo zabito údajně 6 000 000 židů a dnes žije na území Ameriky a Izraele dohromady 12 000 000. Proč tento údaj zmiňoval? Mě to nějak uniká. Proč to spojoval s dneškem? Každopádně přišel mi docela nervózní a v jednom tom momentu ukazoval malý svetřík na fotce, po dítěti, které mohlo být tak dvouroční. Skoro se tam rozbrečel, protože si uvědomuje, že má sám tak staré dítě a děti do tohoto věku posílali rovnou do plynu. Udělalo se mi tam z toho docela blbě. Stále si upřímně myslím, že já jsem zrovna člověk, který se pokouší zabránit tomu, aby se takováto katastrofa znovu opakovala. Možná jsem naivní, ale stále v to doufám, že lidi dostanou rozum. Proto poukazuji na takový ekonomický systém, ve kterém se lidé k sobě nebudou chovat jako šelmy. Ten člověk, co má na starosti výběr peněz se při té prezentaci na mě podíval a nebo to bylo snad jen mým směrem a řekl něco jako „Uvědomuješ si, že naše církev podporuje a žehná Izraeli?“. Já vím jistě jednu věc a to je to, že rozhodně nejsem rasista. Nestraním žádné rase. Pokud někde existuje nějaká národnost lidí, co mají nadměrnou inteligenci a schopnosti. Národnost, která by se mohla považovat něco jako vyvolený boží lid, tak by měla své schopnosti využít k tomu, aby pomáhala těm, co nejsou na takové úrovni. Já zastávám názor, že silnější by měli pomáhat slabším a ne naopak. Snažím se pomoci slabším takovou cestou, jakou věřím, ale nějak si na to připadám stále sám.

No nakonec to dopadlo tak, že jsem těch 500 Kč opravdu přispěl i když jsem z toho projevu byl dost znechucen. Správně bych asi neměl psát o tom, že přispívám a kolik, ale tohle je určité svědectví o tom, jak se rozhoduji v životě a proč dělám věci, které dělám. Proč dělám to, v co věřím. Beru to jako své poslání, abych naplnil službu v Kristu a chci tím i pomoct lidem.

Je 8.9.2019 23:54. Stále mě svírá jakýsi pocit falešné provinilosti. Je to divné, že se cítím špatně i když věřím, že dělám nevyhnutelné věci. Ale když děláte věci, ve které věříte, že je máte udělat a to i přes to, že to může ostatním zkomplikovat život. Může je to trápit. Můžou mít strach. Ve sboru mi to dnes připadalo, jako kdyby tam někteří lidé ve mně pochybovali a nebo třeba začali pochybovat přímo v to, v co věří. Zaznělo tam něco o posledních sedmi letech soužení, kdy bude vládnout satan. Zaznělo tam od někoho jakési váhání, zda se těm sedmi letům tato církev vyhne a nebo nevyhne. Já od nich takovéto pochybnosti nepamatuji. Připadalo mi, že jindy si věřili více.

Jednou mi jeden člen z Církve Bratrské říkal, že křesťané půjdou na smrt úplně jako první a to je z milosti. Z milosti je to proto, že ty časy, které budou následovat potom, tak budou tak strašné, že toho budou křesťané ušetření.

Nějak na další psaní teď nemám náladu. Necítil jsem se ve sboru dnes dobře. Pozitivní a povzbudivé je například proroctví od Davida Wilkersona, který říkal, že křesťané dostanou jakési pomazání a půjdou kázat evangelium do celého světa. K tomu asi teprve dojde. Dojde ale k tomu až tehdy, když se začne útlak proti křesťanům zvyšovat.

Hlavně nevěšet nikdy hlavu. Nikdo neví pořádně, co vlastně bude. Důležité je mít čisté svědomí a přijmout Kristovu milost, když to ještě jde.

Je 9.9.2019 10:30. Dnes se mi zdál silně euforický sen, až jsem se po něm probudil. Zanechalo to po probuzení ve mně příjemný pocit a přitom to bylo tak bláznivé. Byl to sen o létání a nejvíce si pamatuji část, jak jsem se držel tryskového motoru letadla, které lítalo nad sídlištěm Vltava. Jako kdybych byl nějaký kaskadér či co. Sídliště Vltava je sídliště, kde jsem vyrůstal v rodinném domku asi tak v období od 6ti do 19ti let. Z nějakého důvodu sny, které si nejvíce pamatuji, tak se převážně odehrávají v tomto bydlišti a ne tam, kde žiji teď.

Včera po probuzení ještě než jsem šel do sboru, tak jsem měl jednu intuitivní myšlenku. Jako kdyby se mě někdo, z ateistické oblasti ptal, zda mým hlavním motivem je opravdu pomoci lidem. Je pravda, že často píši, že sloužím hlavně Kristu, ale pro nevěřící je nepředstavitelné, co to znamená pro ně. Odpověď je jednoznačně ANO, je to dobré pro lidi. Ten, kdo se v srdci ke Kristu přiblížil, tak ví, jaký je jeho vztah k lidem a vnímá smysl jeho oběti. Proto pro takové lidi už není potřeba žádné další vysvětlování. Ten, kdo oběť nepřijímá, tak

se spravedlnosti za své chyby stejně nevyhne. Smyslem mé práce je vytvořit spravedlivou společnost, kde jsou lidé pokud možno co nejspravedlivě odměňování za svou práci, kde nikdo není extrémně přetěžovaný, jako k tomu dnes dochází, ale zároveň kde nikdo není extrémně neaktivní aby z toho měl deprese či pocit méněcennosti. Společnost, kde budou lidé moci v bezpečí uplatnit a rozvíjet své talenty. Společnost, kde nevládne finanční zločin a korupce. Jestli tohle není dobré pro lidi, tak to už nevím co by mělo být.

V sobotu jsem byl na semináři Radka Karbana k aktivování svého potenciálu.

…

Je 9.9.2019 12:39. Chystám se na komentování semináře Radka Karbana, co byl v sobotu 7.9.2019 od 9:30. Jaký byl můj motiv na seminář jet? Chtěl jsem vidět živé dění. Nějakou interakci Radka s publikem. Možná někoho potkat. Prostě jsem intuitivně cítil, že bych tam měl jet. Radek má svůj pohled na trénování lidí a já na to mám také svůj pohled, který se hlavně opírá o biblické učení. Docela se ty pohledy propojují, ale nejsou totožné a proto o tom chci napsat. Vystoupil jsem cca v 9:26 na nádraží Praha-Roztoky a se mnou vystupoval ještě jeden starší chlapík, který tam měl také namířeno. Ten chlapík byl docela zajímavý. Cestou na seminář mi tvrdil, že Radek toho hlavně hodně namluví a také že sám ty jeho metodiky výrazně zdokonalil. To je dobré obklopovat se lidmi, kteří si takto věří. Lidé, co jsou v důchodu, na semináře jezdí jen tak pro zábavu a věří, že mají dokonalejší techniky, než sám učitel. To je paráda a povzbudivé. Bohužel systém nějak nepodporuje tyto lidi, aby ty své vynálezy sdíleli s ostatníma. To je vada, se kterou by to chtělo něco udělat. Proč ten člověk není motivován jít za Radkem a prozradit mu ty své techniky, aby je zahrnul do semináře? Co by z toho měl? Radek má svůj byznys a své výdělky. To právě on na tom může získat jmění a ne starý pan v důchodu. To je právě ta vada, že lidé nemyslí jako komunita. Když teď nad tím tak přemýšlím. Napadá mě jedna neobvyklá myšlenka. Myšlenka, jak zajistit šíření těchto nápadů a jejich zdokonalování ve prospěch všech. Taková myšlenka, že všechny dobré nápady by byly směřované na jednoho člověka s velkou fantazií, který by je dokázal nějak komplexně propojit a třeba i zdokonalit a který by je rozesílal přes Eden ve prospěch všech komunit. Napadlo mě, že bych takovým člověkem mohl být i já sám, jakožto tvůrce tohoto projektu. Museli by ale lidé ke mně mít důvěru a věřit, že to jde ku prospěchu celku a jen pro pár jedinců se soutěživým postojem k ostatním.

Pokračuji v příběhu. Dorazili jsme na seminář. Začínalo to videem z horské dráhy, ve kterém se popisovalo, jak je cesta života podobná horské dráze. Jednou jdete směrem ke dnu, jindy zase směrem k vrcholu a že je to takto v pořádku. Já sám si teď připadám v životě, že jsem duševně svobodnější, než kdy před tím. Jako kdyby pokušitel to se mnou už před pár dny vzdal. Už

necítím ty negativní vlivy, které člověka svazují. Finančně jsem na tom asi nejhůře, co jsem kdy byl a navíc nemám ani práci a ani nic vyfakturováno. Možná i díky té finanční situaci jsem mohl být psychicky testován a tak i zocelen. V Bibli se píše, že si nemáme dělat starosti o peníze, že toto zajišťuje Bůh, ale máme jít tou svojí cestou víry. Máme konat, být aktivní a to já jsem. Ta horská dráha byla docela dobré přirovnání, ale pro člověka, který se pohybuje v teologickém světě, tak by to nemělo být nic nového.

Další zajímavý poznatek. Vědci z NASA dokázaly, že tvořivost u dětí je výrazně větší, než u dospělých. Jak děti dospívají, tak se tvořivost vytrácí. Padlo tam nějaké vysvětlení, že je to tím, jak se snaží společnost děti uniformovat ve škole a podobně. Jak dítě dostává všelijaké překážky co smí, co nesmí, nesmyslná pravidla a všechno možné, tak prostě je tím formováno a vytrácí se z něj tvořivost. To je zajímavý postřeh, ale nevím, zda je to opravdu nějak podložené.

V souvislosti s NASA a tvořivostí mi došla jedna věc. Vzpomněl jsem si na jednoho zaměstnance z NASA, který přijel v období volem kdysi kandidovat a byl v pirátském centru. Povídal, jak sympatizuje s Izraelským postojem k ekonomice. Tento národ se údajně dožil tak dlouho díky tomu, že v určitých momentech dokáže „restartovat“ svojí ekonomiku. Když už jedna skupina má moc velké finanční prostředky a jiná moc malé, tak udělají jakési finanční vyrovnání. Díky tomu údajně tak dlouho přežily. No co je na tom pravdy, to také nevím, ale očividně už se na něco takového přišlo už hodně dávno.

Je 9.9.2019 16:03. Dnes došlo zase k energetickým impulzům. Přišli náhle v dobách 14:23, 14:25, 14:43, 14:58. Jakou to může mít příčinu, to nevím. Někde se něco asi blokuje.

Další přirovnání ze semináře bylo přirovnání s Davidem a Goliášem. Radek říkal, že pokud se jednou budeme někdo chtít dostat do světa podnikání a osvobodit se, tak budeme muset pomyslně „seskočit z letadla“. Budeme muset zariskovat a to platí úplně pro každého. Přirovnával tam příběh židovského krále Davida, jak riskoval, když porazil obra Goliáše. Zase jsme u těch židů. Je to velká záhada tento národ. Někdo říká, že jsou Židé s velkým Ž a pak židé s malým ž. Tyto dvě skupiny se silně nenávidí. Tak co je to potom za jednotu v uctívání Boha, když se dvě skupiny mezi sebou nenávidí. Kdo z toho jsou židé a kdo nežidé? Slyšel jsem svědectví od člověka, který tvrdil, že zednářství je silně svázané s židovstvím a v tomto společenství vás klidně adoptují do jednoho z dvanácti kmenů Izraele. Copak to je reálné někoho

adoptovat? Dokonce tam dochází k tomu, že součástí rituálu zasvěcení je, že musíte někoho zavraždit. Tedy je to jedna z forem oběti, ale ne jediná. Pojem židovství není jednoznačný a když se řekne křesťanství, tak je to podobné. Někteří se prohlašovali v historii za křesťany a přitom vraždili ostatní, což je proti křesťanským zásadám. Ne každý, kdo si říká, že je žid, tak je opravdu žid.

Tak například kniha Zjevení kapitola 3 verš 9 zde na straně 1563:

„Hle, dávám ti ze shromáždění satanova ty, kteří si říkají Židé, a nejsou, ale lžou. Hle, způsobím, že přijdou a pokloní se u tvých nohou a poznají, že jsem si tě zamiloval.„

Jak potom někdo má někomu věřit, že je žid i když to sám o sobě třeba i tvrdí? Já nechci zpochybňovat, že někde existuje nějaký vyvolený Boží lid, ale kdo tvrdí, že je to každý, kdo si říká, že je žid?

Je tu další záznam časů, kdy prošla energie: 16:07, 16:08, 16:13, 16:14, 16:15.

Je 9.9.2019 22:26. Poslední impulz energie nastal v 16:53. Od té doby došlo zase k obnově toho záhadnému spojení vycházejícího ze srdce. Co to přesně způsobuje, to netuším.

Ještě jedna taková zajímavost k minulému článku, kde jsem ukazoval verš 3:9 z knihy Zjevení. Ten verš se týká přímo jakéhosi anděla, který odmyká něco, co musí být odemčeno. Jediný anděl o kterém vím, že se vykresluje s klíčem je Raziel. Raziel údajně sepsal knihu různých znalostí, která se jmenuje Razielova kniha. Z této knihy čerpal vědomosti například Noe, Enoch a podobní průkopníci. Dokonce jí měl snad k dispozici i Adam. Klíč jako symbol otevření nových vědomostí pro lidstvo. Možná to tak je. Co je ale zásadní, tak je ta informace, že někteří satanisté se reprezentují jako židé. Toto se uvádí v knize Zjevení, která je pro křesťany závazná. Dokonce má dojít údajně k tomu, že nějací satanisté, co se prohlašují za židy, tak přejdou pod autoritu tohoto anděla díky Božímu vlivu. Jakési neběžné konvertování.

Je 10.9.2019 19:14. Dnes ráno jsem nešel psát, protože jsem byl intuitivně veden ven. Poslední dobou mojí pozornost přitahují stále podobné věci. Je to zhoršující se životní situace lidí z okolí a dnes to bylo o něco výraznější. Jdu z oběda a kousek za Lannovkou u kostela sedí na lavičce nějaký bezdomovec, který mě z dálky prosí, zda bych mu nedal nějaké drobné. Když jsem si uvědomil, kdo to je, tak jsem byl docela šokován tou proměnnou. Volal na mě, že se známe přes mého vlastního otce. Pak jsem si uvědomil, že tenhle člověk dělal asi tak před rokem možná dvěma zedníka na živnost. Myslím, že to i kombinoval se zaměstnáním. Tehdy vypadal fakt jako spořádaný chlapík a připadal mi celkem v pohodě. No jo, ale když jsem ho viděl dnes, tak jsem byl šokovaný tou proměnnou. Měl zakrvavené oči, oteklou kůži, spodní ret měl také nějaký snad popraskaný či

co. Povídal mi „Jsem teď venku, ale zatím se to dá zvládat.“. Přispěl jsem mu 30 korun se slovy „Snad už se to brzy změní k lepšímu.“. Hned na to okamžitě k mě přiklusal malý kluk. Také žebral. Chvilku jsem ho odmítal s tím, že jsem přispěl teď zrovna někomu jinému, ale nakonec jsem mu také dal alespoň dvacku. Tohle to mě vytáčí, že se tohle děje. Tohle tu fakt dříve nebývalo. Takový prťavý kluk, co by měl chodit ještě do školy a on žebrá. Že se doposud nenašel nikdo, kdo by byl schopen tyto lidi nějak smysluplně zaměstnat. Inteligentní společnost musí umět zaměstnat kohokoliv a když ten dotyčný odmítá práci, tak něco jako žebrání by snad ani nemělo být povolené. Jestli chce někdo žebrat, tak ať to dělá mimo takovou společnost někde jinde. Jenom že vzhledem k tomu ekonomickému šílenství, ve kterém žijeme a do jaké situace tyto lidi staví, tak nakonec jim fakt přispěji, ale moje plány do budoucna s těmito lidmi jsou jiné než je můj současný postoj. Fakt jsem už dnes přemýšlel nad tím, jak je zaměstnám a kde je ubytuji. Okolí překypuje všelijakými supermarkety a je jich tu až nad hlavu. Když se jich pár přestaví na ubytovny pro tyto lidi, tak se podle mě společnost nezhroutí. Těžko někoho zaměstnat, když nemá ani kam složit hlavu. Zrovna těmhle lidem by se měla dát práce a možnost bydlet jako první.

Je 10.9.2019 20:25. Dnes v 19:55 mnou prošla zase ta energie. To se ke mně dnes, zrovna dnes dostala zase zpráva o tom, jak si jedna paní stěžuje, že začala mít problémy s nohou a neví, co bude dělat. To je další problém. Těch lidí s problémy nějak stále přibývá. Například v neděli, když jsem šel ze sboru za kamarády, co přijeli do Budějovic, tak jsme se šly najíst. Sedíme v hospodě a dá se tam s námi do řeči jedna místní paní, co seděla u vedlejšího stolu. I ona bezradně povídala, že neví co finančně bude dělat a jak uživí děti. To je další případ. Dokonce i na semináři Radka Karbana jedna žena vyprávěla, jak se chce seberealizovat a chce svojí kreativitu v přírodě uplatnit pro dobro ostatních. Nějak takto se tam prezentovala. Tvrdila, že se o to pokouší už deset let. Úplně jsem v ten moment vnímal, že já jí nějak budu schopen v budoucnu pomoct. Vnitřně cítím, že ten ekonomický projekt, který mám, tak opravdu těmto lidem pomůže a osvobodí je od tohoto otroctví, ve kterém teď žijeme.

Mě se ten seminář Radka Karbana v některých ohledech vůbec nelíbil. Nelíbilo se mi tam to lhaní, ke kterému jsme byly vyzýváni. Měli jsme přísedícímu říct „Jsi nejlepší.“, ale když toho člověka vůbec neznám, tak to nejde. Nejprve jsem přísedícímu řekl „Já tě neznám“, ale nakonec jsem tu větu řekl i když to **odvolávám**, protože to není podložené tvrzení. Pak jsme byly vyzváni abychom řekli „Já se miluji“. Copak je v pořádku, aby si člověk něco takového říkal? Bylo mi to odporné a zavání to namyšleností. Těžkým egoismem. Byli tam situace, kdy jsme byly vyzýváni postavit se a běžet na místě, jako že symbolicky překonáváme životní překážky. To jsem úplně odmítl dělat a ani jsem se nepostavil. V okolí, kam jsem dohlédl, tak všichni stáli a někdo neběžel na místě, někdo běžel na místě a jedna žena tam dokonce začala běhat před pódiem. Nějaké takovéto stimuly nepotřebuji a nechtěl jsem se toho účastnit. Můj dojem je takový, že Radek prostě motivuje k soupeřivosti. Já soupeřivost nesnáším. Proto si s ním nemůžu plně rozumět. On pro mě představuje

učitele z toho dravého bezohledného světa, do kterého já nepatřím. Světa, kde ti na vrcholu se mají nejlépe a šlapají po ostatních. Světa připomínající pyramidu.

Po dnešku jsem byl ale rozhořčen. Fakt si ze srdce přeji a přivolávám aby dopadla **hrůza a utrpení** na ty, co svojí bezohlednou chamtivostí drží v bídě takto ostatní a tlačí je do čím dál většího ponížení.

Fakt mě to štve. Doufejme že ta **hanebná nevěstka**, která jede na šelmě a žije v přepychu na úkor ostatních. Ten pomyslný Egypt, či Babylon. Doufejme, že bude už co nejdříve **rozervána šelmou na kusy**. Já už tady od roku 2017 ukazuji, jaká je správná ekonomická cesta, že se lidé mají umět dělit, ale bezohlední zbohatlíci si volí svojí cestu a zajímá je jen další zisk.

Je 11.9.2019 22:58. Za včera eviduji impulzy energie ve 22:1? a pak něco po tom. Dnes po probuzení to bylo ?, 11:29, 12:40, 13:03. Úplně ale teď nevnímám ten záhadný spoj v srdci. Nějak ho necítím. Jak pak se asi cítil Mojžíš ve svých časech? Také jím procházely tyto zvláštní energie? Nějak si připadám poslední dobou čím dál více v situaci Mojžíše. Člověk odříznutý od stávající společnosti s povinností vytvořit novou společnost. Byl to koneckonců on, kdo zprostředkovával záhubu jedněm a záchranu jiným. Prekérní situace je, když ta část lidstva, kterou se máte snažit zachránit, tak je zasekaná v těch duchovních strukturách, které budou muset být zničeny. Jak potom lidi máte přesvědčit?

Dostal jsem legrační email krátce po napsání včerejšího článku o nevěstce: „POSLEDNÍ VAROVÁNÍ info@jkali.cz!

Máte konečnou příležitost zachránit svůj

společenský život - já si srandu !!

Dávám vám posledních 72 hodin, abych provedl platbu,

než pošlu vídeo s vaší ʍasturbací všem svým

přátelům a spolupracovníkům.

…“

Tady na mě někdo dělá „BUBUB, HAF HAF, VRRRRRRRRR :D“.

Dnes jsem na to odpověděl toto a snad už nebudou marnit čas psaním něčeho takového:

„Tohle mě absolutně nezajímá!!!! Tyhle legrácky zkoušejte na někoho

jiného!!!! Žádné perverznosti s mladistvými nedělám. Na porno stránky

jsem byl nepochopitelně přesměrován proklikem ze soutěže o telefon.

Kameru na notebooku mám zakrytou.

Marníte čas psaním. Kdyby se na internetu pohybovalo video s mou

masturbací, je mi to ukradené.“

Je 12.9.2019 1:36. Zde je pár podkladů z Bible týkající se záhadné ženy na šelmě. Kdo to vlastně opravdu je? Kniha Zjevení kapitola 17 verš 3 zde:

„A odnesl mě v Duchu na poušť. Tehdy jsem uviděl ženu sedící na rudé šelmě, jež byla plná jmen rouhání a měla sedm hlav a deset rohů.“

Autor vyprávění popisuje, že byl odveden na poušť. Poušť není Amerika a není to ani Řím. Mohla by to být například Mekka? Mekka se přeci nachází na poušti. Mohlo by se jednat o Mekku? Nějaké takové spekulace jsem zaslechl, ale nevím nevím. Prezident Mekky je údajně židovského vyznání, podle některých zdrojů. No a co takový Izrael? Ten je v podstatě také na pouští. Je to dost neklidná oblast plná konfliktů. Dva judaistické směry tam jdou docela proti sobě a k tomu Palestinci, konflikty s peršanama. Izrael je docela záhadný stát pro mě.

Dále verše 4 a 5:

„4 Ta žena byla oblečena purpurem a šarlatem a pokryta zlatem, drahokamy a perlami. V ruce měla zlatý kalich plný

ohavností a nečistoty svého smilstva

5 a na čele měla napsané tajemné

jméno:

Veliký Babylon,

matka nevěstek a ohavností země.“

Žena je v purpuru a šarlatu, což je typické pro katolické kněží, ale sám papež František konstatoval šokující informaci, že je žid. Spadá pod židovské vyznání a tak vlastně spadá pod Izrael. Izraelský národ je velmi bohatý. Oplývá zlatem, asi perlemi a drahokami jak by smet. Jednou ve sboru na Šumavě někdo říkal, že někteří ti Izraelci jsou nepředstavitelně bohatí. Ježíš ale učil dobře, když

říkal že nemůžete být sluhy mamonu a Boha zároveň. Můžete mít jen jednoho pána.

Tady nějaké další ukázky:

„Můžete si být jistí, že žádný smilník ani nečistý nebo chamtivý člověk (což je modlář) nemá dědictví v Kristově a Božím království.“

Efeským 5,5

„Mějte se na pozoru před každou chamtivostí, neboť i když člověk má nadbytek, není jeho život zajištěn tím, co má.“

Lukáš 12,15

„Láska k penězům je totiž kořenem všeho zla; v honbě za nimi někteří zbloudili z cesty víry a sami si způsobili nesčetná muka.“

1. Timoteus 6,10

Další vyprávění o nevěstce je ve Zjevení 17:16-18

„16 Těch deset rohů, které jsi viděl na šelmě, začne tu nevěstku nenávidět a nechá ji zpustošit a obrat donaha; budou požírat její tělo a spálí ji ohněm.

17 Neboť Bůh vložil do jejich srdcí, aby vykonali jeho záměr, a tak budou jednoho mínění a předají své království šelmě, dokud se nenaplní Boží slova.

18 Žena, kterou jsi spatřil, je to veliké město, které kraluje nad králi země.“

Zde se popisuje, že deset králů země začne nenávidět tu nevěstku a vykonají Boží záměr, kterým je zničení té nevěstky. Přitom ta žena je veliké město, které kraluje nad králi země. Jaké veliké město může mít takovou velkou moc a které je na poušti? Když se porozhlédnete, tak všichni vysocí hodnostáři jsou židé. Nebo se alespoň tak nazývají. Jedna věc je být žid a druhá je se na žida pasovat. I ve Zjevení se píše, že někteří se za židy jen prohlašují, ale nejsou jimi. Pokud je někdo žid, musí se tak umět i chovat.

Dále je tu kniha Matouš kapitola 24 verše 15 – 21:

„15 Až uvidíte na svatém místě stát ‚otřesnou ohavnost‘ o níž mluvil prorok Daniel (kdo čte, rozuměj),

16 tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utečou do hor.

17 Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si z domu něco vzal, 18 a kdo na poli, ať se nevrací zpátky ani pro plášť. Běda bude v těch dnech těhotným a kojícím.

20 Modlete se, abyste nemuseli utíkat v zimě nebo v sobotní den.

21 Tehdy totiž nastane velké soužení, jaké do té doby nebylo od počátku světa a jaké už nikdy nebude.“

Jak to, že už podruhé vidím slovo „ohavnost“ a ještě k tomu „otřesná“. Ještě k tomu navíc v Judsku,

což je v místě Izraele. Co si o tom Izraeli pak má čtenář myslet?

Teď zásadní verš ze Zjevení kapitola 18 verše 4 – 5:

„4 Vyjděte z ní, můj lide, abyste unikli jejím hříchům, abyste nedostali z jejích ran!

5 Vždyť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh si připomenul její zločiny.“

Boží lid je namočen do něčeho a ani neví pořádně do čeho. Možná jsou to omylem satanisté, kteří se považují za židy. Možná jsou to omylem satanisté, kteří se považují za křesťany. Možná jsou to omylem satanisté, kteří se považují za něco jiného. Ať už se považují za cokoliv, tak je potřeba z tohoto systému model odejít a v srdci přijímat Krista.

Je potřeba spojit se dohromady a vytvořit nějakou společnost, která bude ekonomicky soběstačná a bude v ní spravedlnost a bezpečí.

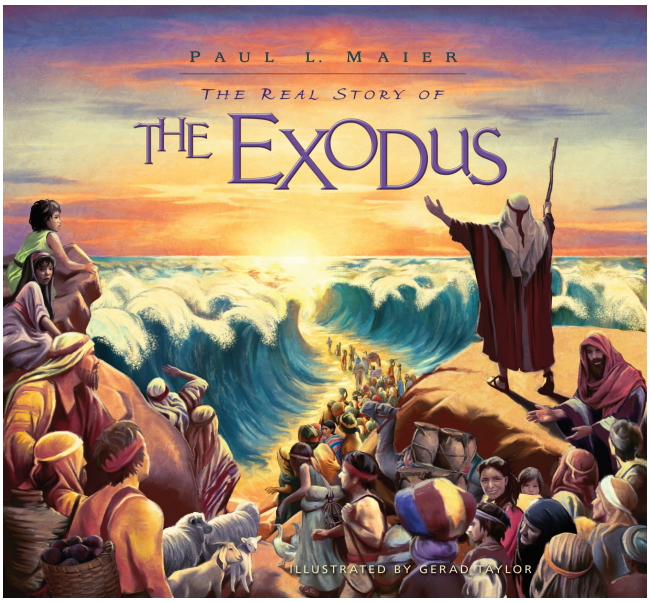

Je 12.9.2019 11:14. Dnes nějak ty energie mnou neproudí a ani necítím to zvláštní propojení ze srdce. Jsem ve stavu, který považuji jako úplně běžný. Pořád věřím, že se nemám nijak zatím vracet k programování. Mám čekat na podporu ostatních, která se zatím nedostavuje. Tak že z toho se dá usoudit, že je asi zkoušena i ochota ostatních mě podpořit. Pokud zkoušena není, tak už asi vědí, že mě mají podpořit a jen čekají na vhodný čas a nebo možná jak se zachovám. Nevím, jak to je, ale já mám za úkol vytrvat v tomto postoji. Koukal jsem se a na účtu mám rekordních 201 Kč a na transparentním jen 171 Kč, tedy necelá částka, kterou jsem musel z původních 200 Kč vložit jako počáteční vklad. V neděli mě čeká placení a budu muset zaplatit nájem, hypotéku i sociální pojištění. I tak ale stále věřím, že mám vytrvat a že jsem udělal už práce z vlastních prostředků dost a některým lidem jsem i celkem finančně pomohl. Vzhledem k tomu, že peníze o víkendu nechodí, tak už konečný termín, kdy budu potřebovat peníze mít na účtu je zítra (pátek). To znamená, že dnes by asi měli být už odeslány. Stále věřím, že na tomto postoji mám trvat. Věřím, že přede mnou stojí úkoly na proměnění této společnosti a to těžko zvládnu bez miliard korun na účtu. Lidé se dávají do pohybu hlavně díky penězům a ne díky úsměvům. Úkoly jako svržení falešné demokracie v Čechách, která slouží jako vláda teroru a nespravedlnosti. Úkoly jako zatknutí vlastizrádného premiéra Andreje Babiše, který podporuje likvidaci zemědělství pěstováním řepky, kukuřice, podporou GMO a podobně. Stejně tak jemu podobných. Úkoly jako vyvlastňování majetku.

Někteří lidé si snad myslí, že na takovéto aktivity získám prostředky pomocí reklam na Facebooku a nebo snad natáčením videí na YouTube. Nebo snad prodejem psaní, či nějaké internetové technologie? Na takovéto aktivity se obyčejně získávají peníze tím, že sekáte hlavy lidem. Já jsem ale křesťan a slíbil jsem, že si nebudu špinit ruce vražděním. Doufejme, že spravedlnost vykoná

Bůh skrze příslušné mocnosti a skrze přírodní katastrofy. Tak jako tomu už bylo v minulosti. Ten, kdo se chce zachránit, tak se může snažit pomoci a ten, kdo nemá tu snahu, tak mu to na štěstí v budoucnu moc nepřidá.

Koukal jsem se do peněženky a mám tam **1867** korun. Fakt tolik **korun**. To je přeci ročník, kdy se z Vídně navrátili **korunovační klenoty** do **Čech**. Jak příhodná událost.

Mluvil jsem tuhle s kamarádem, co přijel na návštěvu do Budějovic. Povídal, že boháči se nějak poslední dobou stěhují z Čech. Jako kdyby něco tušily.

Přitom Radek Karban učí, že velikost peněz, kterými lidé disponují, tak je přímo úměrný velikosti záměrů toho člověka. Velikosti záměrů či by se dalo říct jeho osobnosti? Pokud je toto pravidlo skutečně pravdivé, tak získám asi spousty peněz na své záměry.

Je pátek 13.9.2019 21:55. Ty impulzy nějak přestali a už se to zatím nevrací. Cítím se celkem dobře. Stále jsem ve stavu, kdy vnímám, že mám stále čekat na další dění. Těžko říct, co se vlastně bude dít v nadcházející době. V Izraeli se teď dějí docela divné věci. Došlo tam k výbuchu, který trochu připomíná 11. září 2001. Jednak tím datem a jednak jsou na fotce dva sloupy (jako dvojčata). Hodně se spekulovalo, že k té katastrofě v Americe nedošlo vůbec vinnou nějakých muslimů, ale že si to Američani zničili samy. Tedy na muslimy to bylo jen hozeno. Když tak koukám na tu fotku, tak mě napadá, jestli to nemá být zase na někoho hozeno. Zrovna teď je v Izraeli situace celkem napjatá kolem pásma Gaza, protože Izraelci si nárokují její zabrání tedy přesněji asi si to nárokuje hlavně prezident Natanyahu v souvislosti s nadcházejícími volbami. Trochu mi to připadá, jako kdyby například v Čechách přišla nějaká strana s tím návrhem, že pokud vyhraje volby, tak si bude nárokovat zabrání kusu Rakouska, kusu Německa, kusu Slovenska a ani Polsko nevyjímaje. Je toto normální? Já osobně Izraeli nevěřím. Nevěřím, že Izrael je to, za co se vydává a že je nějaký vyvolený boží lid. Když byl izraelský prezident se svou ženou na návštěvě myslím na Ukrajině to bylo, tak dostali na přivítanou symbolicky chléb se solí a první dáma Izraele ten chléb hodila na zem. Takto se chová reprezentace toho „božského“ státu? Státu, který vznikl za finanční podpory bankéřů Rotschildů. Státu, který stojí v místě, ve kterém má dojít podle proroctví k usídlení otřesné ohavnosti. Je to svaté místo a jednou se tam má i vrátit zachránce, ve kterého židé věří, ale prvně tam má stát ta ohavnost. Proto jsou i tací židé, kteří založení tohoto státu berou jako kacířství. A to ještě navíc chodívám do sboru, kterému se z **tohoto Izraele podlamují kolena**. Aby ono nakonec se časem neukázalo, že duše opravdových izraelitů jsou roztroušeny ve všech národech po celém světě. To by bylo potom překvapení! **To by byl šok!**

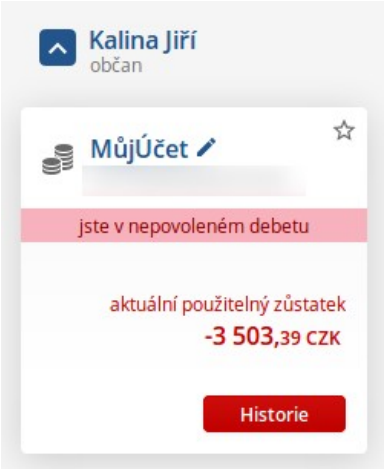

Je 15.9.2019 0:42. Tak záhadné energie už mnou nějak neprochází. Vnímám určitý příjemný pocit pokoje, což bych mohl brát, jako že si počínám správně. Beru to tak. Koukal jsem se na účet. Zatím mi žádná finanční podpora nepřišla. Je to fakt zvláštní způsob podnikání. Dost neobvyklý. Označil bych to za velmi důležitou činnost pro bezpečné fungování budoucí společnosti, ale je to v podstatě nefakturovatelné. Nezapadá to do konceptu stávajícího systému.

Dokonce se stalo, že mám už na účtu záporná čísla. To se mi snad nikdy v životě nestalo, abych neměl na zaplacení poplatků. No asi všechno je jednou poprvé. Překvapivé je, že mi ten debet povolili. Ještě svítí nad částkou informace „jste v nepovoleném debetu“. Když je ten debet tedy nepovolený, tak je zvláštní, že se nakonec uskutečnil. Co kdybych si šel vybrat 250 000 Kč, abych si mohl pozlatit záchod? Bylo by tam potom -253 503.39 s informací, že to je fakt nepovolený debet?

No ale momentální povinnost, kterou vnímám, tak je jít zítra do sboru. Tuším, že se tam snad už konečně něco zásadního dozvím. Teď už může začít lidem jít opravdu o životy a je potřeba začít jednat. V Izraeli budou problémy. Minulý týden jsem byl ve sboru manipulován. Vnímal jsem to jako manipulaci ze strany toho, co vybírá peníze a co měl prezentaci o koncentračním táboře. Před výběrem peněz řekl něco jako „Tak toto je na žehnání Izraeli“. Přitom jsem krátce před prezentací měl intuitivní vedení, že mám opravdu přispět 500 Kč i když mám už tak málo peněz. No jo, ale já to nepřispíval na Izrael, ale na oslavu Krista. Jak mám vědět, zda ten Izrael není zkorumpovaný a žehnáním akorát podporuji zločin. Na oko se Izrael jeví snad jako svatý stát (národ) a že mu bylo tolik ublíženo, ale to nemusí být skutečnost s tou svatostí.

No a co se nestane tento týden? V Izraeli dojde ke katastrofě připomínající 11.9. Žádného žehnání Izraeli jsem nebyl schopen a energie mnou proudila stejně.

V Izraeli snad chtějí, abych jim žehnal nebo co, přitom za celou tu dobu nebyly schopni mě nijak podpořit v mé činnosti na záchranu světa a prachů na to mají dost. Prachů mají habaděj. Prachů mají až nad hlavu. Jestli zpochybňují mou aktivitu, je to jejich problém. Já nejsem povinen nikoho donekonečna přesvědčovat. Ono nakonec kdo ví, zda Izrael nemá prsty i v tom Assecu a snahu ze mě tahat mé technologie, které musím mít pod kontrolou. Pobočku v Izraeli Asseco údajně snad i má, co jsem slyšel.

Je 16.9.2019 16:27. Na internetu se začínají objevovat poplašné zprávy ohledně Izraele. Například zde. Varování před Izraelským státem. Varování odpadlých židů. Doporučení držet se pravých věřících.

Autor tím asi chce říct, že přichází doba velkého soužení.

Další zpráva zde. Spojenectví Ameriky a Izraele.

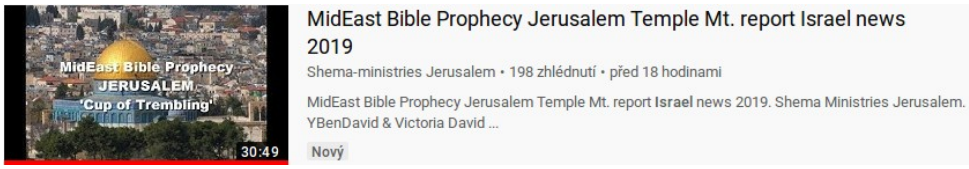

Další informace o naplnění proroctví zde.

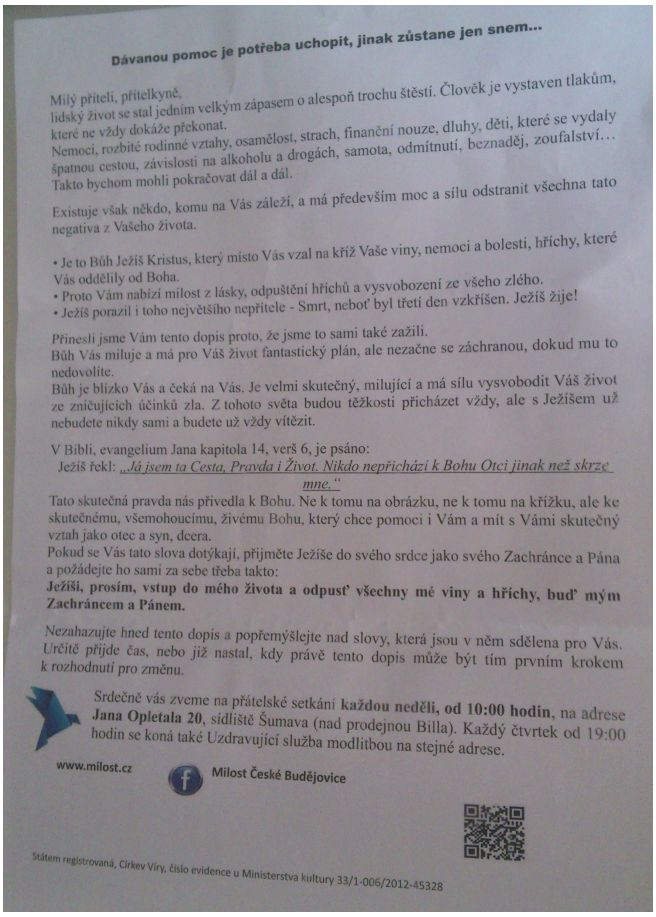

Dávanou pomoc je potřeba uchopit, jinak zůstane jen snem...

Milý příteli, přítelkyně,
lidský život se stal jedním velkým zápasem o alespoň trochu štěstí. Člověk je vystaven tlakům, které ne vždy dokáže překonat.
Nemoci, rozbité rodinné vztahy, osamělost, strach, finanční nouze, dluhy, děti, které se vydaly špatnou cestou, závislosti na alkoholu a drogách, samota, odmítnutí, beznaděj, zoufalství…
Takto bychom mohli pokračovat dál a dál.

Existuje však někdo, komu na Vás záleží, a má především moc a sílu odstranit všechna tato negativa z Vašeho života.

- Je to Bůh Ježíš Kristus, který místo Vás vzal na kříž Vaše viny, nemoci a bolesti, hříchy, které Vás oddělily od Boha.
- Proto Vám nabízí milost z lásky, odpuštění hříchů a vysvobození ze všeho zlého.
- Ježíš porazil i toho největšího nepřítele - Smrt, neboť byl třetí den vzkříšen. Ježíš žije!

Přinesli jsme Vám tento dopis proto, že jsme to sami také zažili.
Bůh Vás miluje a má pro Váš život fantastický plán, ale nezačne se záchranou, dokud mu to nedovolíte.
Bůh je blízko Vás a čeká na Vás. Je velmi skutečný, milující a má sílu vysvobodit Váš život ze zničujících účinků zla. Z tohoto světa budou těžkosti přicházet vždy, ale s Ježíšem už nebudete nikdy sami a budete už vždy vítězit.

V Bibli, evangelium Jana kapitola 14, verš 6, je psáno:
Ježíš řekl: *„Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Bohu Otci jinak než skrze mne."*
Tato skutečná pravda nás přivedla k Bohu. Ne k tomu na obrázku, ne k tomu na křížku, ale ke skutečnému, všemohoucímu, živému Bohu, který chce pomoci i Vám a mít s Vámi skutečný vztah jako otec a syn, dcera.
Pokud se Vás tato slova dotýkají, přijměte Ježíše do svého srdce jako svého Zachránce a Pána a požádejte ho sami za sebe třeba takto:
Ježíši, prosím, vstup do mého života a odpusť všechny mé viny a hříchy, buď mým Zachráncem a Pánem.

Nezahazujte hned tento dopis a popřemýšlejte nad slovy, která jsou v něm sdělena pro Vás. Určitě přijde čas, nebo již nastal, kdy právě tento dopis může být tím prvním krokem k rozhodnutí pro změnu.

Srdečně vás zveme na přátelské setkání **každou neděli, od 10:00 hodin**, na adrese **Jana Opletala 20**, sídliště Šumava (nad prodejnou Billa). Každý čtvrtek od 19:00 hodin se koná také Uzdravující služba modlitbou na stejné adrese.

www.milost.cz
Milost České Budějovice

Státem registrovaná, Církev Víry, číslo evidence u Ministerstva kultury 33/1-006/2012-45328

Je 16.9.2019 17:41. Tento pěkně napsaný dopis jsem dnes viděl položený hned pod mojí schránkou. Byla tam otevřená obálka a dopis z ní byl vyndaný. Nebylo to ve schránce, ale jen položené před. Ze zvědavosti jsem se podíval, co to je a vida, dopis ze sboru na sídlišti Šumava, kam chodívám. Tak alespoň touto internetovou formou pomohu s propagací.

Včera na večer jsem jedl prozatím naposledy. Není to tím, že bych neměl na jídlo. V peněžence mám ještě něco přes 1200 Kč, ale intuitivně jsem vedený k tomu, abych si dal teď půst. Nevím, na jak dlouho. Dokonce je to podvědomě označované jako „příprava na cestu“. Tato slova se mi záhadně vybavila.

Včera jsem šel do sboru na sídlišti Šumava, protože jsem vnímal, že tam mám jít a něco se dozvím. Ve sboru to bylo ten den zvláštní. Když to řeknu nadsazeně, tak bych to popsal jako že nás tam bylo „pět a půl“. Bylo tam opravdu hodně málo lidí. Naštěstí ten den se nepromítalo nic o koncentračních táborech a nálada tam byla dobrá. Pastor hned v úvodu zmínil, že došlo k tomu, že někdo část lidí odvedl pryč ze sboru, protože jim napovídal nějaké špatnosti. Působilo to na mě, jako když se tam nějak kvůli něčemu nepohodli a ta část lidí, se kterou se nepohodli, tak je z církve „Cesta života“, kterou vede ten pastor, který mě pokřtil. Nevidím mezi těmi dvěmi církvemi nějaký zásadní rozdíl, ale na Šumavu chodím pro to, že je to jednak blíže a také jsem tam u nich viděl

několikrát zajímavé hosty. Také poslední dobou se tam dějí zajímavé společenské jevy.

Tentokrát si pastor vybral docela neobvyklé téma k výkladu a to je téma „Vytržení“.

Vytržení by se dalo považovat za něco jako evakuaci. V církvích je to bráno celkem jako záhada. Některé církve ve vytržení vůbec nevěří. Některé v to věří, ale vykládají si to tak, že k tomu dojde až na konci velkého soužení. Jiné věří, že vytržení začne před dobou velkého soužení.

Je 17.9.2019 10:10. Už jsem nejedl asi jeden a půl dne. Ty záhadné energie mnou už nějakou dobu neproudí. Pokud se nepletu, tak naposledy to proběhlo 11.9.2019 13:03. Ještě jeden takový poznatek. Den před tím jsem potkal dva lidi, co žebrali hned na tom samém místě. Nevím teď kolik přesně bylo hodin, ale těsně před tím, než jsem je potkal, tak jsem podvědomě začal cítit, že mé požadavky byly odmítnuty. Takový zvláštní pocit zklamání a zároveň tušení, že Bůh bude muset přistoupit k tvrdšímu postoji. Potom ve čtvrtek 12.9.2019 jsem krátce na dopsání článku s obrázkem korunovačních klenotů pocítil takové nutkání se modlit. Nepamatuji si, kdy jsem to naposledy měl. Každopádně jsem měl potřebu se modlit za to, aby mě ustanovil Bůh autoritou nad touto zemí pro sjednání jeho slávy tím, že přinesu spravedlnost utlačovaným a trest zločincům. Opakovaně jsem se o to modlil nahlas až ta potřeba ustala. Takový postoj může připadat ostatním, jako že jsem snad mocichtivý. Proč jinak bych to chtěl? Já to beru jako plnění úkolu a ne jako mocichtivost, které bych pak zneužíval. Žádné touhy po moci ve mně nejsou a nikdy snad ani nebyly, ale potřeba sjednat spravedlnost se někdy ozývá.

Jak je to tedy s tím vytržením? Podle mě se v bibli celkem jasně píše, že nastane až v době velkého soužení. V době, kdy bezbožný král bude pronásledovat Boží lid a vlastně bude zničen v tom okamžiku.

Matouš 24:15-21:

„15 Až uvidíte na svatém místě stát ‚otřesnou ohavnost‘ o níž mluvil prorok Daniel (kdo čte, rozuměj),

16 tehdy ať ti, kdo jsou v Judsku, utečou do hor.

17 Kdo bude na střeše, ať nesestupuje, aby si z domu něco vzal,

18 a kdo na poli, ať se nevrací zpátky ani pro plášť. Běda bude v těch dnech těhotným a kojícím.

20 Modlete se, abyste nemuseli utíkat v zimě nebo v sobotní den.

21 Tehdy totiž nastane velké soužení, jaké do té doby nebylo od počátku světa a jaké už nikdy nebude.“

Toto je ten moment, který pravděpodobně už brzy nastane. No a co se bude dít potom?

Matouš 24:22-28:

„22 Kdyby ty dny nebyly zkráceny, nezachránil by se vůbec nikdo. Kvůli vyvoleným však ty dny budou zkráceny.

23 Kdyby vám tehdy někdo řekl: ‚Hle, Mesiáš je tu!‘ anebo: ‚Tady je!‘ nevěřte.

24 Povstanou totiž falešní mesiášové a falešní proroci a budou dělat veliké divy a zázraky, takže by svedli (kdyby to bylo možné) i vyvolené.

25 Hle, řekl jsem vám to předem.

26 Řeknou-li vám: ‚Pohleďte, je na poušti!‘ nevycházejte; anebo: ‚Hle, je na tajném místě,‘ nevěřte.

27 Příchod Syna člověka nastane jako blesk – rozzáří oblohu od východu až na západ.

28 ‚Kde je mrtvola, tam se slétnou supi.‘“

Ježíš tím říká, že tu bude jakási skupina vyvolených věřících, kteří pomohou zkrátit dobu soužení. Skupina věřících, které žádný falešný prorok nesvede žádným klamem. To je vlastně i informace, která je hned v první urgentní zprávě na straně 90. Tato skupina vyvolených se v některých překladech označuje jako Izraelské hory. S těmito lidmi bude bezpečno. Proto se ve verši 16 píše, aby ti v Judsku utekli do Izraelských hor. Především v Judsku asi bude nejvíce nebezpečno. Ta skupina vyvolených bude čítat nějakých 144 000 členů ve všech národech po celém světě. Jsou to potomci z 12ti Izraelských kmenů a jsou obrácení všichni ke Kristu.

Matouš 24:29-31

„29 Hned po soužení oněch dnů, slunce se zatmí a měsíc nevydá světlo, hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti se zachvějí.‘

30 Tehdy se na nebi objeví znamení Syna člověka a tehdy budou všechna pokolení země kvílet a spatří Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s velikou slávou a mocí.

31 A on pošle své anděly s hlasitou polnicí a ti shromáždí jeho vyvolené ze čtyř světových stran, od jednoho konce nebe až po druhý.“

Syn člověka přijde až po těch dnech soužení, jak se píše. Doslova přijde z nebe. No a co se stane v ten moment?

„36 Ten den a hodinu však nikdo nezná – ani nebeští andělé, ani Syn, jedině sám můj Otec.

37 Jak ale bylo za dnů Noemových, tak bude i při příchodu Syna člověka.

38 Stejně jako ve dnech před potopou jedli a pili, ženili se a vdávaly se až do dne, kdy Noe vešel do

archy,

39 a ničeho si nevšimli až do chvíle, kdy přišla potopa a všechny smetla, tak to bude i při příchodu Syna člověka.

40 Tehdy budou dva na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán.

41 Dvě budou mlít mlýnským kamenem; jedna bude vzata a druhá zanechána.

42 Proto bděte, neboť nevíte, ve které chvíli přijde váš Pán.“

V ten moment dojde k vytržení. Jeden bude vzat a druhý zanechán. Právě díky tomu soužení nevěřící lidé budou moci uvěřit v evangelium. Ta šance přijmout milost tu stále bude. Bude očividné, že praví věřící budou mít navrch oproti ostatním. To dokáže definitivně oddělit lidi, kteří mají potenciál uvěřit a postavit se na správnou stranu od těch, co raději zůstanou stát na straně zla a tak budou více trpět. Věřící lidé budou pronásledováni a někteří i zabíjení. Ne každý má psychicky na to, aby snesl pohled na věci, které se budou dít za těch časů soužení, tak že smrt bude pro někoho asi i vysvobození, pokud ten člověk opravdu stihl přijmout Krista.

Co nám o tom pronásledování píše Jan v knize Zjevení?

Zjevení 13:10 „Kdo má jít do zajetí, do zajetí půjde. Kdo má být zabit mečem, ten mečem padne. Zde je zapotřebí vytrvalosti a věrnosti svatých.“

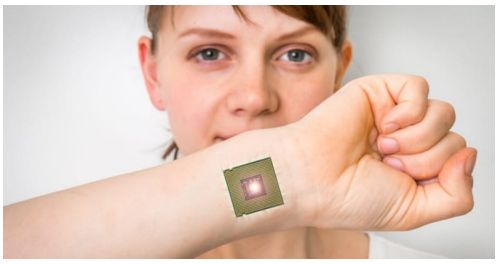

Další taková nepříjemná vymoženost je čipování lidí. Co nám o tom píše kniha Zjevení 13:15-17:

„15 Bylo jí dáno, aby obrazu té šelmy vdechla život, takže obraz šelmy začal mluvit a nechal zabít všechny, kdo se mu neklaněli.

16 Všem malým i velkým, bohatým i chudým, svobodným i otrokům nechá dát znamení na pravou ruku nebo na čelo,

17 takže nikdo nebude moci kupovat ani prodávat, nebude-li mít to znamení – jméno šelmy nebo číslo jejího jména.“

Tak že obraz šelmy začal mluvit? No to je potom hologram, když obraz žije a mluví. Nic, co by se mělo brát vážně. Rozhodně se ničemu takovému neklanět a nevšímat si toho vůbec.

Rozhodně ani žádné čipy na/v těle nejsou zdraví prospěšné. Hlavní „kouzlo“ mikročipů je popsáno v tomto textu.

Zjevení 16:2 „První odešel, vylil svou číši na zem a na lidech, kteří měli znamení šelmy, i na těch, kteří se klaněli jejímu obrazu, vyvstaly zlé a zhoubné vředy.“

Proto je potřeba se připravit. Stávající jmění lidé budou mít na čipech a to je škodlivé zdraví. Je

vidět, kam hromadění bohatství vede. Já připravuji platební systém Eden, ve kterém tyto neduhy hromadění nebudou. Společnost bude moci fungovat tak, jak má.

Je 17.9.2019 15:55. Je tu další nová zpráva na téma, že přichází sedmileté soužení zde.

Je tu pár pozitivních veršů z knihy Daniel, které poukazují na dnešní dobu:

Daniel 12:1-3:

„1 V tom čase povstane Michael, veliký kníže a tvého lidu ochránce. Čas soužení tehdy nastane, jaké dosud nebylo od chvíle, kdy se stali národem. V tom čase bude tvůj lid zachráněn – každý, kdo je zapsán ve knize.

2 Tehdy se probudí mnozí, kdo v prachu země spí. Jedni k věčnému životu, jiní k hanbě, pro věčnou výstrahu.

3 Moudří budou zářit jasem oblohy;ti, kteří mnohé k spravedlnosti přivádí, budou jak hvězdy navždy, navěky!“

Někteří lidé ztotožňují Michaela s Kristem, ale to není jedna a ta samá osoba. Když si přečtete Daniela od 11:21 do 11:45, tak je tam o období bezbožného krále. Je tam na konci popsáno i místo, kde padne. Je tam popsáno, jak bude pronásledovat Boží lid a i že se k Božímu lidu připojí i pokrytci. Následující verše jsou ty modře výše uvedené. Povídá se, že v tom čase povstane Michael na ochranu Božího lidu a že v tom čase bude Boží lid zachráněn. No ale popisuje se ten čas jako celé to období trvání. Neříká se tam nikde, že v momentě, kdy nastoupí bezbožný král k moci, tak v ten okamžik bude Boží lid zachráněn. Neříká se tam ani, že Michael povstane a zachrání lid až v době vytržení. Vytržení způsobí Kristus a to až v průběhu soužení. Tedy logický výklad je, že povstane bezbožný král, ale proto na ochranu věřících povstane i Michael. Bude tedy nějaké období soužení a válek, ve kterém musí Boží lid prokázat trpělivost a musí kázat evangelium nevěřícím a v určitý čas tohoto období přijde Kristus a zachrání své věrné lidi před vylitím pohárů hněvu na ty, co zbudou. Takto mi to dává smysl.

Je 18.9.2019 9:11. Včera v noci se dostavili příznaky detoxikace půstu. Začalo se mi dělat špatně, ale na zvracení to nebylo. Myslel jsem si, že to bude mít podobný průběh jako minule a dnes ráno se vyzvracím, ale vůbec to tak nebylo. Ráno jsem vstal a bylo mi dobře. Zajímavé. Jestli se do dnešní noci nenajím, tak to už bude tři dny, co jsem nejedl a bude to překonání mého časového limitu v půstu. V ledničce sice jídlo je, ale čím déle se postím, tak tím více slábne chuť k jídlu a snaha se najíst. Cítím se celkem svěží. Minule jsem půst dělal jen ze zvědavosti, ale tentokrát vnímám, že na tom záleží. Možná mi to otevře nějaké lepší způsoby pro komunikaci s Kristem. Zajímavé také je, že

krátce po tom, co jsem uvolnil poslední energii a začalo to proudění přecházet, tak jsem si začal uvědomovat, co jsem vlastně udělal. Co to vlastně bylo za aktivitu. Docela to připomíná jakési jednorázové rozlomení nějaké pečeti. Na internetu se objevují zprávy o tom, že začíná sedmileté velké soužení podle toho, co se děje v Izraeli no a proto mě docela překvapili verše, na které jsem narazil asi předevčírem ve Zjevení kapitola 5.

„1 Na pravici Sedícího na trůnu jsem viděl knihu popsanou zevnitř i zvenčí, zapečetěnou sedmi pečetěmi.

2 Potom jsem viděl silného anděla, jak volá mocným hlasem: „Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečeti?“

3 A nikdo na nebi, na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít ani do ní nahlédnout.

4 Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden otevřít tu knihu a nahlédnout do ní.

5 Jeden z těch starců mi však řekl: „Neplač. Hle, zvítězil Lev z pokolení Juda, kořen Davidův! a On otevře tu knihu a jejích sedm pečetí.“

Potom je tu v kapitole 6, co se stane při rozlomení první pečeti:

„1 Dále jsem viděl, jak Beránek otevřel první ze sedmi pečetí, a slyšel jsem jednu z těch čtyř bytostí, jak řekla hromovým hlasem: „Pojď!“

2 A hle, spatřil jsem bílého koně a ten, který na něm seděl, měl luk. Byla mu dána koruna a on vyjel ve vítězství, a aby zvítězil.“

Jestli opravdu jsme v té době, kdy začíná velké soužení, tak tato souvislost s energiemi je zajímavá. Možná jsem se na tom rozlamování nějak podílel.

Další zpráva ohledně podivných voleb, které v Izraeli snad poprvé v jednom roce byly vyhlášeny podruhé je zde. Vypadá to, že Natanyahu se ze všech sil snaží udržet u moci, ale asi mu osud nějak nefandí.

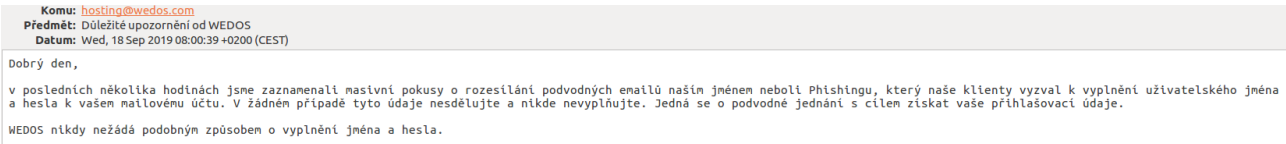

Komu: hosting@wedos.com
Předmět: Důležité upozornění od WEDOS
Datum: Wed, 18 Sep 2019 08:00:39 +0200 (CEST)

Dobrý den,

v posledních několika hodinách jsme zaznamenali masivní pokusy o rozesílání podvodných emailů naším jménem neboli Phishingu, který naše klienty vyzval k vyplnění uživatelského jména a hesla k vašem mailovému účtu. V žádném případě tyto údaje nesdělujte a nikde nevyplňujte. Jedná se o podvodné jednání s cílem získat vaše přihlašovací údaje.

WEDOS nikdy nežádá podobným způsobem o vyplnění jména a hesla.

Vypadá to, že někomu se nelíbí můj web. Tuhle zprávu jsem snad nikdy v životě nedostal. Někdo masívně rozesílá mojí adresou poskytovatele žádost o získání mého přístupu na webové rozhraní.

Kdo to asi tak může být?

Je 19.9.2019 16:07. Když jsem si před měsícem říkal, co budu udělat 19.9.2019, takový divný datum, tak mě nenapadlo, že si budu připadat jako postava Job z biblické knihy Job. Teď jsem ještě k tomu dostal rýmu. Včera jsem byl venku a bylo asi tak kolem čtvrté odpolední hodiny. Cítil jsem, jak se mi něco usadilo v nosohltanu a tušil jsem, že to asi povede k rýmě. Vlastně jsem byl z toho třídenního půstu docela zesláblý. Tou chvílí jsem nabyl přesvědčení, že se mám už jít najíst i když do té doby jsem byl „držen“, abych půst měl. Docela mě to pročistilo, ale teď mám zase rýmu. Job žil také docela požehnaný život a pak ho ďábel vyzkoušel a bylo mu zle a přátelé se k němu otáčeli zády, ale protože to vydržel a nezapřel Boha, tak mu nakonec po tom požehnal ještě víc. Trochu to připomíná tu horskou dráhu na stránce 80.

No jo, ale jaký já budu mít job? Musel jsem si vzít podnikatelský debet v bance, abych zaplatil poplatky a i přes to nevěřím, že momentálně mám dělat na projektu. Nevěřím, že si mám hledat nějakou práci na inzerátech. Jediné v co věřím je, že se mám prvně vymarodit a potom mě čeká služba, co souvisí s neobvyklou dobou, která přichází. Snad se to bude i týkat mého projektu.

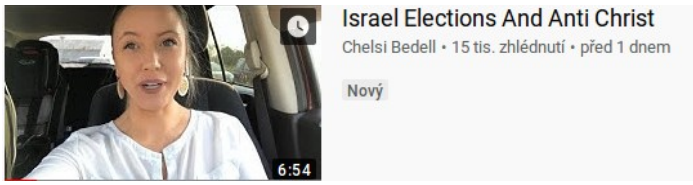

Je 19.9.2019 21:03. Zde je ze včerejška jedno video. Slečna tam popisuje sen, asi její sestry, že Natanyahu nebude pokračovat ve vládě a že ten, kdo po něm nastoupí, tak bude Antikrist. Povídá ale, že se ještě neví, kdo to vlastně bude.

Zde zase jeden kluk popisuje, jak měl sen, kdy je Amerika pod bombovým útokem a on sám pod tím útokem uhoří, ale v tom okamžiku bude zachráněn a bude na nějaké lodi se spoustou lidí, kteří budou obklopovat Krista, který momentálně bude spát.

Toto je ale docela zajímavé. Papež František volá „Pojďmě se sjednotit“.

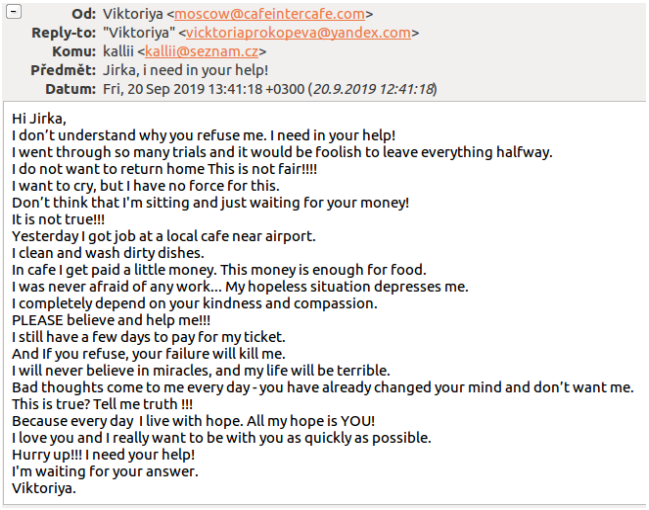

Od: Viktoriya <moscow@cafeintercafe.com>
Reply-to: "Viktoriya" <vicktoriaprokopeva@yandex.com>
Komu: kallii <kallii@seznam.cz>
Předmět: Jirka, i need in your help!
Datum: Fri, 20 Sep 2019 13:41:18 +0300 (*20.9.2019 12:41:18*)

Hi Jirka,
I don't understand why you refuse me. I need in your help!
I went through so many trials and it would be foolish to leave everything halfway.
I do not want to return home This is not fair!!!!
I want to cry, but I have no force for this.
Don't think that I'm sitting and just waiting for your money!
It is not true!!!
Yesterday I got job at a local cafe near airport.
I clean and wash dirty dishes.
In cafe I get paid a little money. This money is enough for food.
I was never afraid of any work... My hopeless situation depresses me.
I completely depend on your kindness and compassion.
PLEASE believe and help me!!!
I still have a few days to pay for my ticket.
And If you refuse, your failure will kill me.
I will never believe in miracles, and my life will be terrible.
Bad thoughts come to me every day - you have already changed your mind and don't want me.
This is true? Tell me truth !!!
Because every day I live with hope. All my hope is YOU!
I love you and I really want to be with you as quickly as possible.
Hurry up!!! I need your help!
I'm waiting for your answer.
Viktoriya.

Je 20.9.2019 15:08. Pořád mi píše nějaká Viktoriya, že potřebuje pomoc odjet z Ruska a abych jí poslal peníze. Já už jsem jí několikrát odmítal ať mi nepíše. Tyto emaily se obecně považuji za podvodné. Těžko v něco takového věřit, ale pokud opravdu je v krizi, tak jí pomůžu alespoň tím, že to dám sem a třeba někdo uvěří, že jí fakt ty peníze má poslat.

Je sobota 21.9.2019 9:10. Zde je další novinka. Trump údajně plánuje přes víkend útok na Írán.

Zrovna tak zde, ale tady se mluví o tom, že to plánuje Izrael a saudové. To v by mě zajímalo, jak se k tomu asi staví Putin a taková Čína.

Někteří lidé, do mají vizi velkého soužení, které vyvolá přicházející světová válka, tak popisují, jak jsou lidé v chaosu. Pobíhají zmateně všude kolem a neví co dělat. To je úplná změna systému fungování. Za války nastane jiný režim fungování, na který je potřeba se připravit a je potřeba rovnoměrně přidělovat lidské zdroje na aktivity, které jsou potřeba. Proto jsem opředu začal připravovat systém vedení lidí Eden, ve kterém se tyto problémy řeší. Paradoxem je, že zrovna církve ten můj systém zavrhují, ale netýká se to jen církví. Musím na tom systému dál pokračovat. Banka mi povolila debet, ale je tam úrok cca 18%, což je docela dost. Zde je vidět, že už jsem v mínusu. Byl bych rád, kdyby se to dorovnalo alespoň do nuly. Jsem přesvědčený, že zrovna tato aktivita je bohulibá činnost a bude pro společnost potřeba. Budu muset sehnat nějaký server a zřídit si doma veřejnou IP adresu, aby byl systém k dispozici pro veřejnost.

Nesouhlasím s postojem některých zástupců církve, kteří říkají, že vytržení nastane už teď před velkým soužením a že ten, kdo tu zůstane z věřících, tak to bude mít na hrbu sám. Naopak teď je

čas, kdy tu budou potřeba i ti nejsilnější z věřících, aby ostatní podpořili.

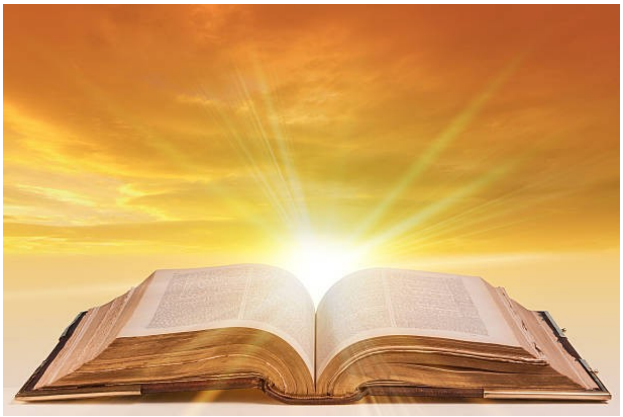

Je 22.9.2019 10:19. Včera jsem nabyl přesvědčení, že dnes se mám věnovat odpovídáním na nejasnosti a vyvracení různých omylů. Mám dělat něco jako kazatele pro různé sbory. Budu to tedy psát formou otázek, na které vnímá, že bych měl odpovědět. Věřím, že to dělám z Kristovi vůle a pokud působí v církvích Duch Svatý, tak si to členové mezi sebou předají a i jednotlivé církve navzájem.

„Kolektivní chování“: První věc, ke které se chci vyjádřit, tak je jev kolektivního jednání v církvích. Ježíš říkal v knize Matouš 18:20 „Neboť kdekoli se shromáždí dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich.“. On neříkal “dva a více“, ale „dva nebo tři“. Jedná se o to, že pokud s někým máte něco probrat, tak většinou se sejdou ti lidé někde úplně nahodile a třeba to ani nemusí být vůbec plánované. Vymění si informace a nebo si vzájemně nějak pomohou. Takto to běžně funguje. Naopak když se sejde nějaké větší uskupení lidí, tak hrozí manipulativní jev, kterému se říká „kolektivní chování“. Lidé v takovém davu mají tendence chovat se „bezmyšlenkovitě“. Mají tendence „napodobovat“ ostatní. V takovém prostředí není úplně možnost, aby se vedení Duchem Svatým mohlo projevovat. Setkání typu „dva nebo tří“ nastává, když se lidé potřebují na něčem dohodnout a nebo něco si vyměnit, ale nedá se to plánovat pravidelně v určité dny v týdnu. Obzvláště podezřelé je, když pro tento den je vybrán „den Slunce“ tedy neděle. V neděli se pořádali slavnosti Slunce už za dob Babylonu.

„Proč důrazně neřeknu, že jsem prorok a nezavelím jdeme na toto a na toto dílo?“: Takhle nějak to jednou pastor na Šumavě říkal a asi tím mluvil přímo ke mně. Povídal, že pak ostatní poslechnou. Pokud někdy uvěřím, že to mám říct, tak to řeknu. Každopádně věřím, že ta aktivita, na které dělám, tak je z Kristovo vůle. Je to vizionářská činnost, ve kterou všichni nemusí věřit a vizionáři jsou v oblasti víry asi označovaní jako proroci. Na druhou stranu, proč bych to o sobě tvrdil a proč bych to přesvědčení někomu vnucoval? Věřím, že ten, kdo je vedený Kristem, tak se se mnou nebude dohadovat a uvěří mi, že dělám správně. Jestli se církve mezi sebou dohadují a všelijak pošťuchují, tak to je ukazatel, že je něco špatně. To je ukazatel, že asi nemají společné vedení a že nejsou plně ve vedení Duchem Svatým. Proč bych měl něco důrazně říkal? Vše co je o církvích, tak se dochovalo v písemných záznamech. Je to v textu a ten nijak nekřičí nahlas. Lidé v to uvěřili ve skrytu i když je to jen napsáno. Nevím, proč bych měl být nucen být na někoho důrazný a nebo křičet. Naopak to je znamení, že se někdo lidmi snaží manipulovat a lámat jejich vůli. Hitler byl jeden z příkladů, jak se dalo lidem vymývat mozky.

„Proč se zadlužuješ, to je cesta do pekla, jdi makat, krumpáč a jedu!!“: Takhle nějak bych shrnul úsek včerejšího rozhovoru s řidičem číslo 2. Zadlužování se u bank není dobré znamení a církev,

která na své fungování potřebuje zadlužování, tak nefunguje ideálně. Zároveň to ale není žádná velká katastrofa, když navíc jde jen o 25 000 Kč. Já jsem do svého projektu nainvestoval z vlastních peněz už dost a chci na vnímám, že mám na projektu dále pracovat. Byly to peníze, které mi umožnili odejít z hlavního pracovního poměru a plně se věnovat aktivitě, která by se jinak při hlavním pracovním poměru nedala zvládat. To jsem si ověřil jak v programátorském zaměstnání, ale také i v manuálním zaměstnání jako například na poště, či v pekárně. Někteří si možná myslím, že křesťanská činnost se dá a správně má provozovat při zaměstnání, ale i z písem víme, že to není ve všech případech a někteří své původní profese museli úplně opustit, aby se věnovali misii. I dnes některé církve finančně podporují některé své členy, aby se mohli plně věnovat potřebným aktivitám, jako například třeba různé misie, kazatele a podobně. Odkládal jsem půjčování peněz co nejvíce to šlo, ale poplatky zaplatit musím. Čekal jsem, že pokračovat ve své práci budu moci dřív a že se mi dřív dostane prostředků, ale nestalo se. Teď už jsem nějaké prostředky získal a pustím se znova do práce. Není to sice od sboru, což mě mrzí, ale i tak musím pokračovat v programování. Musím připravit informační systém Eden, který zlepší spolupráci lidí v těžkých dobách. Potom až budu mít tuto aktivitu splněnou, netvrdím, že se nebudu podílet na pomoci s manuální prací tam, kde bude potřeba. Teď ale musím dělat toto a plně se tomu věnovat a jen já sám.

„Máme se nejlépe co jsme se měli. Braňme demokracii.“: Tak nějakou takovou větu vyslovil pastor církve na Šumavě. Takhle nějak to řekl i když třeba ne úplně přesně. Já to tak neberu. Řekl bych, že dnešní demokratický systém je dost zkorumpovaný. Hodně státního majetku se rozprodalo a vytunelovalo. O tom, jak se bude ve vládě rozhodovat, tak rozhodují všelijací kmotři a jako vláda lidu se to jen jeví. Ano z ciziny se dováží spousta všelijakého zboží a ekonomika je zdánlivě funkční. Je to díky finanční podpoře kdo ví od koho. Od lidí, co považují ČR jako zemi pro všelijaké druhy experimentování. Demokracie v ČR selhává. Nesouhlasím s tímhle výrokem. Změna režimu bude nutná.

Například řidič z pošty bydlí v pronajatém bytě o velikosti 16m čtverečních. To je řidič, což není špatně placené povolání a na poště také neplatí úplně nejhůř ve srovnání s jinými nestátními podniky. Jenomže byty dnes stojí přes dva miliony. To nemluvě o Praze, kde se to může pohybovat třeba kolem osmi milionů. To je dobrý ukazatel ekonomiky? Podle mě moc není. Na ulici přibývá bezdomovců a sociální rozdíly mezi lidmi se zvětšují. To rozhodně neukazuje, že by stávající podoba demokracie byla dobrá. Vláda lidu je dobrá jen v určitých mezích, ale. Pastor říkal něco jako, že „Kdo je v Kristu, má se dobře.“. I kdyby nevěřící lidé najednou začali věřit, tak kdo zajistí, aby se podmínky zlepšily a dostalo se jim více potřebných prostředků? Stávající vláda to asi nebude, tak že bude muset dojít ke změnám.

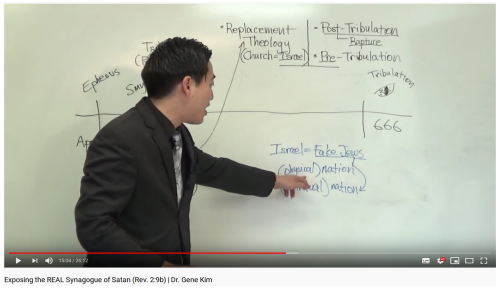

„Skutečná satanova synagoga“: Když vidím, co se děje v Izraeli, nebo pastora, jak pochybuje nad věřícími ze sboru Cesta života, nebo když vidím prezentaci tohoto videa, kde se poukazuje na národnost Izrael jako na falešné židy, či satanova synagoga, tak mě to zaráží. Zaráží, že církve jako například Cesta života k tomu Izraeli skutečně vzhlíží s

úctou. Autor tohoto videa dokonce označuj oficiální církve (Church) jako snad nějaký návěsek na Izrael. V prvním komentáři jsem poukazoval na nevýhody kolektivního chování a na verš o scházení se křesťanů. Není to ale tak, že bych chtěl třeba kritizovat zpívání chvál. Při návštěvě setkání se člověku udělá lépe a je dobře, že se lidí setkávají, ale své rizika to má. Pravda je, že i pastor poukazoval na Ježíšovo tvrzení, že budou lidé, co Ježíše ctí svými rty, ale srdcem jsou mu vzdálení. Je to tak. Pouze o zpěvu to není. Není to ani o vynaloženém úsilí, které může být vynaloženo v důsledku třeba nějaké manipulace, ale je to o jednání podle víry a hlavně v souladu s ohleduplností k ostatním (láskou).

Autor ve videu asi poukazuje na krále Goga ze země Magog. To je záhadné tajemství. V Bibli v knize Zjevení na začátku se píše o jakýchsi církvích na území dnešního Turecka. Smyrna a Philadelphie. Popisuje se tam o židech, co si jen tak říkají, ale nejsou židé a je to synagoga (spolek) satanova. Právě v Turecku býval satanův chrám a povídá se o tureckých kočovných kmenech, tedy o turkotatarech, či turkických kmenech, které se přemístili do země Magog, která byla na severozápadní straně Kaspického moře. Vznikl národ zvaný Chazaři a tento národ jednoho času celkem spolupracoval s Byzantskou říší a dokonce i Cyril a Metoděj před misií na Moravu se tam stavily. Tento národ si údajně vybral jako náboženství židovství. Podle některých informací to bylo pro to, že židovství neodmítalo lichvu, tedy provozování bank. Tento národ adoptoval židovské vyznání, ale to neznamená že to jsou skutečně židé. Národ Chazarů bojoval s Rusi a i s Vikingy a byl poražen, ale opravdu tato národnost vymizela? To není úplně jisté. Těžko říct čemu věřit. Aškenázští židé jsou podle některých genetických testů prý právě potomci Chazarů. Tento král Gog ze země Magog, který by se klidně mohl i vydávat za žida a o kterém se v Bibli prorokuje, že svede do záhuby mnoho národů, tak tento král, vlastně celý národ a všichni co se k němu připojí, prý bude zatáhnut do země Izrael a ta se stane hrobem tohoto národa při oslavné válce s božím lidem. Tento král z údajného severu ten Gog se někdy považuje za Rusko. No ale podle umístění tehdejší země Magog to není úplně Rusko, ale je to lokalita, kde byli Hunové a podobné národy. Rusové s nimi bojovali. Když vezmete mapu a uděláte z Jerusaléma až k severnímu pólu přímku, tak tato přímka protíná myslím docela přesně Ankaru, což je hlavní město Turecka. Ten král Gog je kočovný a i v Bibli se píše, že se bude všelijak přesouvat. Jsou to docela zajímavé shody okolností.

Je 24.9.2019 5:51. Už se zase věnuji technickým věcem. Tentokrát věci kolem sítě a hardwaru kvůli nasazení projektu Eden, aby se to brzo dalo používat. JKF teď musí jít stranou, protože to nemá takovou prioritu.

Těžko říct, kdy vypukne nějaká krize.

Je 28.9.2019 18:41. Tak konečně mám připravený server podle svých představ. Server určený pro provoz Edenu, který je přímo u mě doma, tak že k tomu žádný správce sítě nemůže. Připravil jsem si to komplet sám, tak že pro mě bylo nové hrát si s veřejnou IP, nastavování

Firewallu, nastavení směrovače, propojení s mým webhostingem na wedosu, konfigurace DNS serveru, nastavení SSL šifrování pomocí Let's Encrypt a rozběhání databáze proti novému externímu disku mi také dalo docela zabrat. Ještě jsem musel připravit prográmek, který v případě výpadku elektřiny zjistí, že počítač běží na náhradní zdroj a postará se o správné ukončení serveru.

Tak že projekt Eden už je dostupný a proti mém komplet vlastním serveru verze 1.0 a to na této adrese:

http://eden.jkali.cz

Je možné se zaregistrovat, ale musím udělat nějaké intuitivnější, nápovědy ovládání a do videí dám minimálně anglické titulky.

Tento týden byl v duchu síťařiny a hardware instalace, ale ten další už bude o práci na Edenu. Energie, které mnou proudili se prozatím zastavili a ten hlavní důvod, proč to tak je mi připadá, že já zdržuji nedostupností tohoto systému.

Přijde mi, že se něco zásadního ve světě stane, ale nemůže to přijít, dokud já nezpřístupním a nezačnu propagovat Eden. Takhle nějak to vnímám. Jsou lidé, křesťansky smýšlející, kteří na YouTube prohlašují, že YouTube, Facebook a podobné budou zablokovány, ale máme mít alespoň emaily v evidenci, protože ty budou fungovat. Emaily nejsou dostatečně sofistikovaný způsob komunikace. Bude ještě Eden. Systém, který pomůže lidem snadněji překonat období krizí.

Je 30.9.2019 1:44. Byl jsem v posledních několika hodinách donucen svědomím sepsat následující vzkaz do sboru, kam chodívám. Dnes jsem tam nebyl a ani minule. Mám teď na starosti důležitější věci a musím připravovat systém pro organizování, komunikaci a obchodování. Svědomí člověka informuje včas, kdy je potřeba jednat a jak. Dobrá zpráva je, že ateističtí lidé z mého blízkého okolí nějak začínají věřit v myšlenku Edenu. Nějak to začínají více chápat a souhlasit s tím. V nitru cítím, jako kdyby mnou měla projít další zloba a brání tomu snad jen tato nejasná komunikace a nejasné stanovisko církví. Musel jsem vyjádřit sdělení konkrétně pastorovi z církve Milost v ČB, kam chodívám (odesláno přes FB chat):

„Ahoj Vladimíre,

nevím, co se dnes dělo ve sboru. Poslední dobou moc nechodím, protože se snažím intenzivně věnovat práci na technologiích, které mi Kristus udělil za úkol. Musím se tím zabývat naplno a tak to mám místo zaměstnáni.

Nevím, proč mě svědomí nutí ti takto psát. Možná je to z finančních důvodů a moje přečerpání na podnikatelském účtu je alarmující. Možná je tato komunikace vyvolaná nějakou modlitbou z něčí strany?

Nicméně co jsem nucen sdělit. Víme oba, že Kristus se chce oslavit v těchto dobách a snažíme se tomu napomoci. Bohužel zdá se nějak netáhneme za ten samý provaz. Dnešní doba je taková, že lidé hlavně vnímají cestu moderních komunikačních technologií a tak je potřeba tímto způsobem k věci přistupovat. Povídal jsi, že chcete vynaložit docela velké peníze na reklamní kampaň pro oslavení Krista. Koho ale dneska toto zaujme? Lidem je lhostejná nějaká reklama, kterých jsou na různých kanálech spousty. Mělo by se investovat do něčeho praktického, co se bude využívat natrvalo a ne jen nějaký dočasný záblesk reklam, který jinak užitek nepřinese. Mělo by se investovat do systému, který propojí lidi v komunikaci mezi sebou, který zajistí lidem spravedlivé odměňování jejich práce v době, kdy třeba nebudou žádné peníze v oběhu. Takováto praktická investice bude i zároveň senzační reklamou. Ano pravděpodobně se to setká s odporem ze strany mocností, ale to už tak má být.

Já nevěřím tomu, že nečteš můj příběh a nevěřím tomu, že by jsi můj příběh neznal už v době, kdy jsme se viděli poprvé. Mám za úkol komunikovat směrem ke všem lidem, co poslouchají a mám za úkol dělat to písemnou formou. Neomezuji se v této formě na žádný konkrétní sbor, tak že nikomu nestraním. Ale nikdo po mě nemůže chtít, abych extra něco opakoval těmhle a tamtěm. Pokud je to Kristovo tělo, tak se snadno mezi sebou domluví a případně se mě optají na rovinu, čemu v textu kdo nerozumí. Takto já komunikuji a nemá to být jinak. To že píšu osobní vzkaz, to už je celkem výjimka.

Já mám striktně za úkol věnovat se svému úkolu, ale další zadlužování je problém. Sám jsi říkal, že je správné přispívat na podporu Božích záměrů. Kristus chce znát tvé stanovisko.“

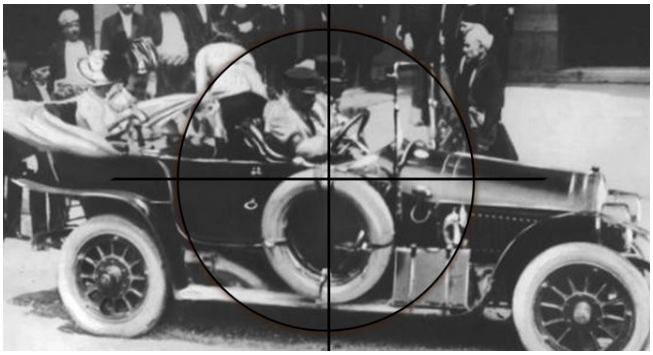

Aaaaaaaaa!!!!!!, atentátníci se na mě připravují.

Je 30.9.2019 10:50. Hned co jsem minulý týden nasadil Eden, tak jsem poslal odkaz jednomu programátorovi, kterého také napadlo budovat nějaký takový podobný systém. On se tam zaregistroval a zkušebně vytvořil komunitu „Čajovna“ kde založil hlasování s názvem „Atentát na Jiřího Kalinu“. V hlasování udělal jeden dotaz „Zúčastníte se atentátu na Jiřího Kalinu?“ a volby jsou jen dvě a to „ano“ a „zajisté“.

To je prekérní situace. První snaha používat systém je vedena proti jeho autorovi a správci. No jak se k tomu mám já postavit? Já jsem pro svobodné vyjádření projevu a nebudu do toho nijak zasahovat způsobem, že bych hlasování nějak mazal a nebo upravoval. Faktem je, že každý kdo bude do komunity přizván, aby tam mohl nějak fungovat, tak si může tohoto hlasování všimnout a zjistí také, kdo jej založil. Jméno toho člověka v Edenu není nijak fiktivní. Třeba se ho optají na to,

proč to tam vložil a budou se mu snažit to atentátnictví nějak rozmlouvat. Je to zajímavý sociální experiment, jak se na to budou lidé dívat. Jak se budou dívat na autora tohoto hlasování a nebo zda se z nějakého důvodu do hlasování připojí a budou volit jednu z dvou voleb, které znamenají totéž?

No ať už se bude komunikovat cokoliv, tak rozhodně nebudu zaujímat cenzuritivní postoj, který někdy zaujímá například takový Facebook. Postoj typu „Tak tohle ne, chlapče tohle néééééééé, ihned mažu tvůj příspěvek..... co si to o sobě myslíííííííš?“. Nebo políček typu „A z kola ven..... padej z kola ven..... máš omezený přístup na příspěvky po dobu dvou dnů..... heleeeeee vzpamatuj se!!!!“. Nebo trapárny typu „Tak to neeeeeeeéééééééééé, vy dva a vy dva se spolu nebudete bavit..... máááááte útrum v komunikaci a nemysli si..... jáááá administrátor 'Štětka-Knír' si prosadím své.“.

Pár podmětných dotazů:

„Bude Eden zpoplatněn?“: Včera jsem měl takovou komunikaci s řidičem číslo 2. Povídal mi, že mu není jasné, jestli ta služba Edenu bude zpoplatněná, protože například takový JKali Framework zpoplatnit chci. Toto je docela dobrý dotaz. Zásada bude taková, že používání Edenu nebude nijak zpoplatněné. Bude to možné podpořit dobrovolným příspěvkem, nebude nutnost to nijak platit, aby jste mohli fungovat. Pokud jde o JKF, tak to je jiné. Používání JKF zpoplatnit chci a pouze pouhé prezentování funkčnosti nechci dělat zdarma. Napadá mě, že zpřístupním k prezentaci jen pár kapitol a ostatní budou vidět jen jako titulek, ale budou zamčené do té doby, než se přímo na projekt JKF nevyberou odpovídající peníze pro jejich odemčení. To znamená, že příspěvky na Eden a na JKF se budou muset nějak evidentně lišit. Každopádně pouhá půjčka z banky a nebo přečerpání účtu není důvod k tomu, abych uvolňoval nějaké své know-how z JKF. To začnu uvolňovat, až mi opravdu někdo na to něco přispěje. Teď má ale hlavní prioritu rozvoj Edenu před JKF.

„Nevýhodné obchodování“: Další zajímavý dotaz. Když dva budou mezi sebou spokojeně obchodovat, tak jaký důvod bude pro třetí osobu, aby poskytovala službu jednomu z těch svou lidí, za kterou dostane zaplacené peníze, které ale nevyužije, protože ani jedna z těch dvou osob nemá nic, co by třetí osoba chtěla. Pokud takový třetí člověk nedokáže najít v systému vhodné služby, za které by peníze utratil, tak proč by na prodej služeb těm dvou osobám přistupoval?

Jenomže i ti dva lidé, co mezi sebou budou obchodovat, tak mohou využít měny Edenu k tomu, aby si vzájemné závazky mezi sebou evidovali a usnadní jim to práci s evidencí a vzájemné dohadování se.

Další model využití Edenu. Bude nějaká skupina lidí, které čeká nějaká práce na společném projektu. Projektu, ze kterého bude společný užitek, ale ten užitek bude až v budoucnu. Bude potřeba ohlídat, aby podle úsilí věnovaného nad projektem se spravedlivě vyplácely odměny zpětně těm, co se na něm podílejí. Na projektu bude veřejně viditelné, kdo kolik za práci dostal a tyto finance si lidé budou moci zpětně nechat proplatit v době, kdy se dostaví výsledek z projektu. Každý podle toho, jak se časově na projektu podílel, tak si bude moci nakupovat vyprodukované

zboží na daném projektu. Bude možné tak zajistit správné odměňování i na menších projektech.

Navigátor. Přesně to je věc, kterou Eden momentálně postrádá. Prvek, který po přihlášení naběhne uživateli a ukáže mu, co je potřeba vyřídit. Například ho navede, komu je potřeba ověřit identitu a nebo jací uživatelé čekají na přijetí do komunit a podobně. Nějaký hezky graficky zpracovaný formulář, kde budou snadno přístupné i jiné často používané funkcionality. Mimo to jsem si všiml, že po roce nepoužívání systému se vlivem aktualizací prohlížečů zhoršila funkcionalita a budu muset zapracovat na opravách.

Co je horší, že se mi teď přerušilo soustředění na vývoj. Po cca deseti dnech využití služeb přečerpání podnikatelského účtu mám špatný pocit, že nemám sponzora. Banka není to samé co sponzor, protože bance se musí peníze vrátit.

Teď jsem v situaci, kdy na jedné straně přichází zájem běžných lidí o používání takovéhoto systému a na druhé straně jsou tu církve, které přemýšlí nad tím, jak lidi zaujmout, ale já nevím jak je přesvědčit, aby tento systém sponzorovali, protože je to pro oslavu Krista. Dokonce i věřím, že mám požehnání tento systém prosadit, protože si to Bůh sám přeje. Který jiný poskytovatel LETS systému si troufne tvrdit něco takového?

Je 1.10.2019 15:38. Dnes jsem zase začal evidovat procházení té záhadné energie. Je to snad druh projevu nějaké zloby a nebo nějaký duchovní boj? Pokud se nepletu, tak naposledy to bylo 11.9.2019 v 13:03. Dnes k tomu došlo v 12:26, 12:27, 1(2nebo3):55, 14:23, 14:26, 15:07, 15:31 a to celkem samovolně.

Včera jsem se mimo jiné ještě zabýval firewallem na serveru. Teď už by měl být nastaven velice robustně. Ve vývoji funguji dále i když jsem měl včera zprvu krizi.

Je 3.10.2019 1:07. V úterý 1.10.2019 proběhly impulzy energie ještě v těchto časech 15:47, 17:16, 17:37, 17:46, 18:03, 18:26. Další den na to v 10:05. Od té doby zase vnímám navázání jakéhosi spojení vedoucí ze srdce.

Teď na mě přišla povinnost vyjádřit se k postojím církve. Na straně 101 jsem psal pastorovi do církve Milost. Zpráva byla odeslána chatem na jeho Facebook a uveřejněna i zde. Jaká byla reakce? Reakce nebyla žádná. Žádná zpráva mi nedorazila ani na FB, ani na email. Ještě před tím jsem psal 22.9.2019 pastorovi z církve Cesta života zprávu, proč jeho lidé ke mně přistupují tak divně a proč je pastor z církve Milost kritizuje. Reakce také nebyla žádná. Z

Kristovi vůle se snažím s nimi jednat, ale oni mě snad ignorují.

Podle mě je to docela špatný ukazatel. I kdybych byl nějaký zločinec, tak je slušnost alespoň odpovědět. Ať už mé jednání vypadá jakkoliv podivně, jsem pevně přesvědčený, že jednám z Kristovi vůle, ale ti, kteří se hlásí ke Kristu, tak mě ignorují. Je zde spousta lidí, kteří na jednu stranu chválí Krista ústy. Spoléhají se na to, že jim bude pomoženo v dobách velkého soužení. No a když jsem zaúkolován, abych zařídil pomoc v rámci svých možností, tak mě odmítají a odmítají se mnou komunikovat. Zavrhují práci, na které dělám.

Přijde doba, kdy bude potřeba lidské zdroje organizovat pomocí vyspělé výpočetní techniky. Doba už tak dost psychicky náročná ve které nebude moc prostoru, aby se těmto aktivitám věnovali lidé. Doba, ve které bude potřeba aby lidé byly ve spolehlivém spojení a ne pomocí systémů, jako je FB, který cenzuruje komunikaci. Na to je potřeba se připravit. Já jsem obětoval spoustu svých prostředků na to, abych připravil komunikační prostředek a zkoušel jsem na tom pracovat i při práci, ale to nešlo. Teď je řada na ostatních, aby mě pomohli a když už k tomu není nikdo ochotný, tak alespoň církve, které se skládají z členů, co prohlašují Krista za pána a neměli by být svévolníci.

Ono to vypadá s tím mým příběhem jako takové divadlo, kde lidé mohou zjišťovat, jak to se mnou dopadne. Přitom ale Bůh si může takto ověřit postoje všech čtenářů. Já nevidím, co si o tom lidé myslí a kdo to čte. No ale Bůh vidí do srdce všech čtenářů a může snadno hodnotit jejich reakce na jejich vlastní svědomí, skrze které se lidi snaží vést. On bude hodnotit, jaké jsou reakce lidí a on bude posuzovat.

Proto i kdyby můj projekt úplně všichni zamítli, tak svůj smysl pro toto období to splňuje. Tím ale netvrdím, že jediný smysl projektu je zjistit, jak se k tomu lidé postaví. Věřím, že se v budoucnu používat bude. Takto bych také chtěl objasnit důvod, proč je zbytečné snažit se mě neustále informovat lidmi jako je Radek Karban, který mi neustále píše dokola, způsoby, jak získat prostředky na své aktivity a podobně. Je to do značné míry hlavně pro ostatní a ne pro mě. Hlavní povinnost je teď zjistit postoj ostatních a ne se za každou cenu dobrat úspěchu.

Radek Karban zmiňoval, že lidé mají v přirozenosti nepřát druhým úspěch. Jejich ego jim to nedovoluje. Co když ale můj úspěch = pomoc ostatním a ostatní takto nepodporují pomoc samy sobě kvůli svému egu? Nezpůsobí si pak lidé vlastně to soužení vlastní vinnou?

Je 4.10.2019 2:14. Záhadný energetický spoj stále trvá. Další impulz nastal myslím jen jeden od středy a to někdy včera v noci možná dnes ráno. Čas jsem si neevidoval.

…

Je 5.10.2019 2:31. Další záznamy uvolnění energie ze včera 4.10. jsou 14:00, 14:02, 17:05, cca 18:20, 18:35, 19:15, 19:17.

Během tohoto týdne jsem se bohužel k vývoji Edenu moc efektivně nedostal. Mamce se porouchal operační systém na počítači, tak jsem se to pokoušel nějak opravit a vedlo to nakonec k zálohování dat, instalaci nového Ubuntu 19.4. a lazení funkčních problémů. S Linuxem je to tak, že to nějaké úsilí zabere, než se to rozběhá a to docela zasahuje do soustředění. Eden prozatím není v podobě, ve které bych ho chtěl mít nasazený, ale jsem rád, že po síťové a HW stránce to mám připravené. Prozatím je Eden mimo provoz.

V neděli se do toho budu muset od rána intenzivně pustit a snad už mě nic nebude tolik vyrušovat.

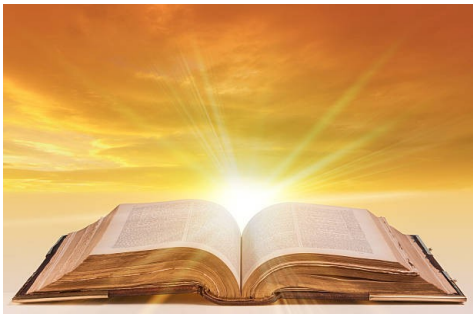

Je tu ale určitá potřeba urgence, kterou mám sdělit. Týká se to církví a tak zvaného „velkého odpadlictví“. Začíná na to upozorňovat více lidí. Například třeba tato paní zde. Je to sdělení celkem nové z 1.10.2019. Upozorňuje na takový paradoxní jev, že náboženství lidi oddaluje od vztahu s Bohem. Nebo tento asiat upozorňuje na některé charismatické, apoštolské a metodistické církve jako na velké satanistické církve, nebo zde. Nebo podobné obvinění zde. Nestihl jsem to úplně prozkoumat a třeba to nemusí být zcela pravdivé, ale poslední dobou mám v charismatických a letničních aktivitách celkem nedůvěru. Správně by věřící člověk měl ideálně jednat v souladu s vírou a hlavně v souladu s laskavostí k ostatním. Tím se dá plně řídit v obyčejném životě. Náboženství ale působení víry v lidech svazuje určitými pravidly, která přináší organizovanost v podobě, jak jí často známe právě z církví. Letniční někdy negativně upozorňují na katolicismus, ale vypadá to, že určité prvky pohanství přebírá i toto hnutí. Prvky, které se prezentují jako působení Ducha Svatého, ale očividně jimi nejsou. I sám slavný letniční kazatel David Wilkerson prohlašoval, že měl prorocké vidění, ve kterém bylo vidět že i například pokrytečtí lidé ze sborů, co jsou svým jednáním vzdálení Bohu, tak tuto glosálii mají. Tedy není to důkaz působení Duchem Svatým, jak se letniční mylně domnívají. Když to není Duch Svatý, tak odkud to asi tak může být?

Abych ale uvedl problémy na konkrétních případech a jak jim předcházet:

„Proč je hlavní den setkání zrovna neděle?“: Neděle, neboli den slunce po Babylonsku. Den, který byl papežstvím prosazen jako sedmý den odpočinku namísto soboty. Mojžíš v Exodu 35 říká, že se vyloženě sobota má zachovávat jako sedmý den odpočinku. Ježíš říkal v knize Matouš 5:17, že nepřišel zákon zrušit, ale naplnit. To znamená, že to přikázání stále platí a ještě k tomu vlastně Ježíš přidal další zásady. Sobotu beru jako den odpočinku a nerozumím, proč si většina církví nezvolí jako hlavní den setkávání například tu sobotu a nebo třeba pátek podvečer, kdy by už měl pomalu začínat odpočinek. Já se mám zítra (v neděli) od rána pustit intenzivně do práce, protože budu nejodpočatější, na programování a přitom podle doporučení většiny sborů bych správně měl jít na shromáždění. Přijde mi to celkem kontraproduktivní a hodně pokatoličtělé. Argumenty typu, že si ten den odpočinku můžeme v týdnu přesouvat libovolně kam chceme mi připadají vyloženě v rozporu s písmem.

„Neefektivní šíření evangelia“: Další problém je svazování různými povinnostmi a zavrhování těch, kteří tyto povinnosti neplní. Teď se odvolávám i na předchozí bot týkající se neděle. Ve sboru pastor jednou kázal, že je potřeba tam chodit a to pravidelně. Tím se veřejně stanovuje jakási povinnost a když to někdo neplní, nahlíží se na něj jako na někoho, kdo odpadá. Takto já si to přebírám. Přitom nikde nenajdete v Bibli, že by přímo Ježíš svým učedníkům přikazoval navštěvovat nějaké sbory. On říkal, že se hlavně má kázat dobrá zpráva (evangelium), že se máme v životě řídit jeho zásadami, kát se a přijímat milost. Na straně 98 jsem se odvolával na Matouše 18:20, kde Ježíš říká, že sejdou li se dva nebo tří v jeho jménu, tak je mezi nimi v tom duchu jako že jim radí. Dva nebo tří ale není celý dav o velikosti desítek lidí, kde za určitých podmínek může vznikat i davová psychóza jako na koncertech a podobně. To není působení Duchem Svatým. V místě, kde se dokola něco nahlas opakuje a lidi z toho mohou i spadnout na zem.

Dva nebo tří se sejdou za účelem, když potřebují něco konkrétního probrat. Ano dá se takto šířit evangelium. Podat svědectví o Kristu můžete kolegům ve vaší práci, v různých klubech, kde se lidé běžně setkávají a všude možně. Dá se to udělat při osobní komunikaci s jednotlivcem. Má osobní zkušenost z toho, když jsem přivedl nějaké nové lidi například do letničního sboru na Šumavě, tak byla taková, že ti lidé se tam ukázali tak jednou, či dvakrát. To mě přivádí k závěru, že pro lidi je lepší svědectví, když prostě žijete podle božích zásad a je to viditelné, než když se je snažíte tahat na nějaké shormaždění typu „koncert“.

„Špatná komunikace“: Co některé lidi dovede celkem odpudit je pokrytectví. To vlastně souvisí i s předchozím bodem. Když už se nějaké uskupení lidí tváří jako bohabojné, tak ten kdo je v čele by se měl podle toho chovat. Já netvrdím, že lidé v tom uskupení jsou nějak špatní a věřím že je tam spousta dobrých lidí co mají s Kristem dobrý vztah. Ten, kdo je ale v čele toho uskupení by se měl tak chovat. Když se snažím komunikovat například s nějakým pastorem a to třeba i přes internet, tak očekávám nějakou odpověď a ne že mě bude ignorovat. Možná očekávají, že se dostavím v neděli osobně, ale já budu mít první pracovní den v týdnu, tedy neděli z rána, docela napilo a tak potřebuji komunikovat vzdáleně. Očividně pastoři mnou opovrhují, protože nefunguji v souladu s jejich systémem. Systémem, který považuji za problematický, protože očividně nefunguje moc správně z pohledu působení Krista.

Aby to nedopadalo jako popisuje Ježíš ve verši Matouš 15:8, kde mluví o lidech, co ho ctí svými rty, ale srdcem je mu vzdálený, protože zkrátka neplní jeho vůli.

Je 7.10.2019 3:09. Záznamy energetických impulzů jsou ze dnů **5.10.** - ?, 21:04, 22:31, **6.10.** - 15:49, 15:50, 15:54, **7.10.** - 2:47. Já si vysvětluji ty energie tak, že to má způsobit někomu problémy a to v důsledku toho, že se mi nedostává potřebná finanční podpora, abych udělal něco s tou přibývající chudobou a mohl zajistit nějakou soběstačnost. Nemám radost z toho, že se zadlužuji. Banka mi překvapivě vychází vstříc s přečerpáním účtu. Ptal jsem se v duchu Krista několikrát, zda už si nemám hledat nějakou výdělečnou činnost, protože toto zadlužování je mi nepříjemné. Odpověď byla, že ne, že mám pokračovat na rozvíjení Edenu. Jednou jsem se nechal pokřtít a uznal Krista jako svojí autoritu, tak že když dostanu úkol, počítá se, že ho budu plnit ať už je mi

zadlužování víceméně nemilé. Já nemohu zpochybňovat rozhodnutí Krista, protože nevidím do věcí jako on. Nevidím, co se stane za týden, nebo zítra. On to vidí a může lidi různě koordinovat podle těchto sledů událostí.

Od včerejška se rýsuje další potřebná funkcionalita Edenu a to jsou osobní chaty. Zdá se, že na telefony a i emaily přestává být spolehnutí. Včera jsem mluvil s jedním člověkem, který mi tvrdil, že mi včera ráno dvakrát volal, ale já i když jsem měl zapnutý telefon, tak jsem nic neslyšel a ani mi nedošla SMS ohledně informace o zmeškaném hovoru. Dokonce mi údajně psal email, ale ani ten mi nedorazil. Tak že? Že by jsme se dostali už tak daleko, že neselhávají pouze sociální sítě, ale i klasické telefony a emaily? Nějak ale spolu komunikovat muset budeme, tak že nakonec v Edenu budu muset rozvíjet i osobní komunikaci, kromě veřejných fór.

Je 9.10.2019 20:34. Narazil jsem na jeden takový postřeh, nad kterým jsem před tím nepřemýšlel. Nenapadlo mě, že by to mohlo mít nějakou souvislost i když fakt je, že jógou jsem se nikdy nijak detailněji nezabýval.

Ta zajímavost se týká působení tak zvaného „Kundalini Spirit“. Působení kundalini ducha, které se projevuje například v hinduismu na tomto videu v čase 7:20. Hned na tom samém videu v čase 8:30 je v podstatě ten samý projev, ale v křesťanském shromáždění. Stačí opakovat jakousi mantru stále a stále dokola. Může to být třeba i ústní chválení Krista, ale to na účinku nijak neubere. Je vidět, jak nenápadně je možné infiltrovat církve všelijakými pochybnými praktikami. Při takovýchto stavech člověk snadno upadne zblbnutím na zem a je duševně mnohem zranitelnější proti všelijakým negativním duchovním vlivům.

Je tu další záznam uvolnění energií. Tentokrát trochu specifický. Musím se přiznat, že záhadná energie mnou neproudí v důsledku poslouchání nějakých manter a nebo jiných audio stimulů. Dochází k tomu v klidovém stavu. **7.10.** to bylo ještě 4:34, 15:08, 15:16 a 18:44. Potom až **9.10.** v 0:00, 0:13, 17:52, 18:30, 19:01, 19:10, 19:50, 19:54. Ty dva poslední časy v 19 hodin ale mají specifický cíl, o kterých vím, že to byl jiný než u ostatních impulzů. V 19:50 a 19:54 to bylo namířené proti programátorovi, o kterém jsem se zmiňoval na straně 102. Je to člověk, který najednou vůči mě zaujímá jakýsi špatný postoj a snaží se mi na základě jeho svévolných tužeb házet klacky pod nohy v oblasti ekonomiky, na které pracuji když jeho oborem to není. On se zaměřuje na vzdělávání. Bůh vidí lidem do srdcí a špatné záměry vyvolávají špatné energie. Tak už to funguje. Lidé si komplikují život sami sobě. Já jsem ho dnes jen upřímně upozornil, že proti němu směrovala nějaká negativní energie skrze mě a zhruba jaký to má důvod.

Kvalita telefonních hovorů poslední dobou „nezná hranic“. Zase mě informoval jeden kamarád, že se mi nemůže dovolat, ale já telefon mám zapnutý. Přitom ani SMS o zmeškaném hovoru mi nepřijde. Tak co to?

Že by mě někdo telefonicky cenzuroval? Musím zapracovat na Edenu, aby tam bylo funkční to posílání osobních zpráv. Normálně jsme neměl v plánu tam toto chatování dělat, ale když už kromě odposlouchávání telefonů a sledování emailů je někdo přímo blokuje, tak nějaké základní komunikace zajištěna být musí.

Kdyby se mi někdo nemohl dovolat a ani dopsat, tak je možné napsat na nějaké veřejné fórum v Edenu zde http://eden.jkali.cz a já se to dozvím. Je to sice skrze veřejnou komunikaci, ale prozatím je to řešení.

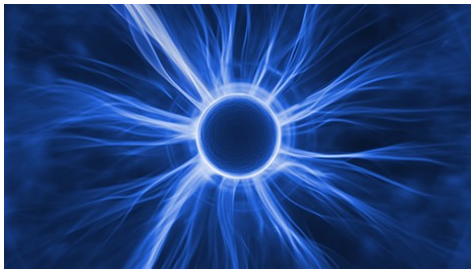

Je 12.10.2019 0:56. Vkládám další záznamy energetických impulzů. Tentokrát je zvláštní, že se některé soustřeďují na jednoho člověka z mého blízkého okolí. Psal jsem o tom už ve středu na straně 108. Záznamy z **10.10.** v 10:27, 11:00, 12:37, 13:24, 13:30, 15:03. Pak z **11.10.** v 22:17, 22:23, 22:29. Ty tři časy, které jsou podtržené, tak směřovali na toho programátora, o kterém jsem se zmiňoval. Je to divné, protože ve čtvrtek 10.10. jsem se s ním osobně sešel asi tak kolem šesté večerní hodiny v čajovně a bavili jsme se o tom z očí do očí. Povídal mi, že na projektu, který napodobuje ten můj, tak dělá z nostalgie, protože vzpomíná, jaké to bylo když kdysi programoval (momentálně není programování jeho hlavní činností, ale projekt programuje sám z hecu). Přitom ale ve středu 2.10. seděl v čajovně a povídal něco jako „Mě to udělá takovou radost, když posbírám více uživatelů, než ty!!“. V tomto duchu to opravdu řekl a možná bych našel i svědky. No tak potom jde skutečně o nostalgii a nebo je v tom hlavně nějaká rivalita, či škodolibost? Sám mi ale tvrdil předevčírem, že pokud budu chtít, tak mi všechny ty registrované uživatele z jeho aplikace předá, tak že očividně přestal projevovat snahu se mnou nějak soupeřit.

Já teď dělám na novém intuitivnějším ovládáním a chci dodělat komplet angličtinu. Nemyslím si, že by lidé z čajovny nějak výrazně přispěli k používání a o těch pár registrací nejde, ale zásadní je postoj, jaký kdo v nitru zaujímá k ostatním.

Tak že jsme si to vyříkali a očividně se to zdá být ok, ale potom nechápu ty dva impulzy ze včera v 22:23 a 22:29, které se také týkali toho člověka. Já osobně nemám zájem nijak jít proti němu, ale podvědomí reaguje nepředvídatelně a ne podle toho co je vidět a co je slyšet. Nevím.... třeba mě nějak pomlouvá tím, že jen nevědomky šíří nějaké dezinformace. Těžko říct. Ale znova opakuji, že v mým osobním zájmu není nijak jít proti němu.

Je 15.10.2019 13:17. Přišlo mi na Facebook pozvání od pastora z církve Milost na sídlišti Šumava a termín je neobvyklý. Tentokrát to je pátek večer, což je řekl bych ideální čas na setkání. Přijede host z ciziny nějaká paní Marilyn Neubauer.

Tak že se tam rád zajdu podívat. A co víc. Pastor mi včera večer odpověděl na můj dotaz z 30.9.2019, což mě potěšilo. Bylo to sice po patnácti dnech, ale pořád lepší nějaká odpověď, než žádná.

Odpověď pastora:

„Zdravím, Jirko. Moc nerozumím tomu, co si mám představit pod tím na čem pracuješ. Moje práce je jednoduchá a té se chci držet, zakládat sbory, pracovat na tom, aby evangelium slyšelo co nejvíc lidí. Moji práci můžeš vidět ve sboru. Na to dáváme i finance, reklamy stále vidím jako důležité - jinak by do toho firmy neinvestovaly miliony...ale jistě, jsou i jiné cesty...“

Má odpověď:

„Ahoj Vladimíre. Děkuji za tvojí odpověď. To bylo myslím ze soboty na neděli a nebo den před či po, kdy se mi zdál sen o tom, jak se mě na něco ptáš kolem toho mého systému. Jsem teď docela zaneprázdněn prací na tom mém systém a jak vše zajišťuji sám od HW, bezpečnosti, návrhu, grafiky, programování, tak přeskakování z jedné činnosti na druhou zabere energii navíc a tak i čas.

Já tvému poslání rozumím a Kristus nás učil, že máme šířit evangelium. Já nevyvracím, že tato činnost je správná. Každopádně za těch cca 2000 let, co se evangelium káže, tak se i Kristův odpůrce snaží v církvích šířit úpadek tím, že jimi všelijak manipuluje a zavádí tam praktiky, které vrhají na Krista špatné jméno. Následek toho je ten, že Evangelium samo o sobě po těch tisících letech už nemá na lidi takový účinek. Pro mě osobně je nepřesvědčivé i to, když vidím různé sbory a církevní organizace, které vyznávají Krista, ale přitom mezi sebou ani vzájemně nijak nekomunikují. Církev je označení pro Kristovo tělo a on je tou hlavou, co tělo má řídit. Údy jednoho těla se vzájemně podporují, aby to šlo ve prospěch celku, ale to se dnes moc neděje. Co kdyby například v jedné církvi potřeboval někdo nějakou pomoc a o kousek dál by byl nějaký jiný sbor vyznávající jiný druh zbožnosti a právě v tom sboru byl člověk, který pomoc může nabídnout. Dozví se o sobě ti lidé navzájem? Pravděpodobně se o sobě vůbec nedozví, protože žijí v jiných „škatulkách“ a vidí sebe odděleně od ostatních. V době moderních komunikačních technologií je ale toto celkem handicap společnosti.

Já se snažím jednat také v souladu s děním, které bude brzo následovat. Co kdyby nastalo brzy opravdu to, čemu se říká v Bibli velké soužení. Jak potom lidé budou moci vzít za jeden provaz bez těchto komunikačních nástrojů? Může zkolabovat stávající finanční systém a nakonec to třeba

dopadne tak, že lidem budou vnucovány čipy pod kůži jako alternativa. Potom je potřeba mít náhradní měnu jako řešení. V takové době se bude moci Kristus oslavit skrze své dobře fungující tělo (církev), které se vzájemně podporuje a je dobře organizované a i v době, kdy se může vše ostatní rozpadat. V takové situaci to lidi může přesvědčit o tom, že opravdu vědomí Kristovo je správné a lépe uvěří Evangeliu.

Proto pracuji na komunikačním systému a náhradní ekonomice a už to dostává lepší podobu:

http://eden.jkali.cz

Jinak děkuji za pozvání a v pátek večer přijdu.“

Je 15.10.2019 14:35. Dobrá zpráva. Energetické impulzy nějak přestali. Poslední eviduji v sobotu. Záznamy jsou **11.10.** v 1:27, 2:20. Potom **12.10.** v 12:32, 11:55, 12:48, 13:06, 22:28. S tím, že ty, které jsou podtržené, tak směrovali na toho programátora, o kterém jsem se zmiňoval, ale jsou charakteristické tím, že jsou opravdu nepatrné co do intenzity. Já osobně s tím asi nic neudělám, ale programátor jsem odkazoval na Krista aby se v duchu snažil toto řešit s ním.

Pokračuji v práci na projektu Eden. Poslední dobou toho moc nepíši, protože jsem zaneprázdněný vývojem.

Už se to ale tvaruje:

http://eden.jkali.cz

Můj dluh vzrostl na 36 980 Kč a zanedlouho snad půjde aplikace od světa.

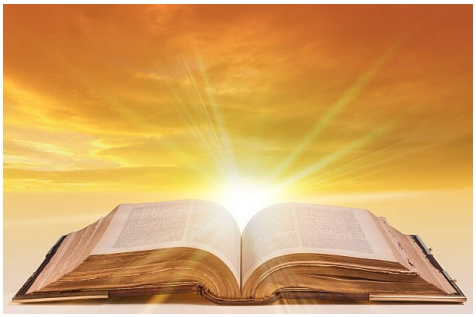

Je 19.10.2019 10:23. Poslední dobou mnou nijak neprochází žádná záhadná energie, o které jsem mluvil. Naposledy to bylo v sobotu 12.10. v 22:28 a to bylo jen nepatrně málo.

Včerejší večerní setkání bylo příjemné. Přijde mi mnohem lepší sejít se před sobotou, než scházet se začátkem prvního den v týdnu, tedy neděli, kdy má člověk být správně nejvíce odpočatý na práci.

Paní Marilyn Neubauer mi byla sympatická. To, že přijede až z Californie, aby léčila je pěkné. Její kázání se mi líbilo. Když se potom přistoupilo k léčení a ona přikládala na lidi ruce, tak sezvala dopředu lidi, co mají nějaké zdravotní problémy. Říkal jsem si „To se mě ale netýká, já se cítím dobře.“, tak jsem zůstal sedět. Pak jsem tam ale nakonec také přišel, ale ne pro to, že bych se cítil nějak špatně, ale hlavně jen ze zvědavosti. Těch lidí, na které přikládala ruce bylo asi 10 a z toho

jen asi u 3 lidí trvalo přikládání rukou trochu déle a projevovalo se u nich něco jako kdyby byly ve stresu a třásli se. Dokonce i pastor přistoupil k přikládání rukou, ale nepatřil k těm třem lidem se zvláštním projevem. Ani na mě se nic zvláštního neprojevovalo a ani jsem nic zvláštního necítil. Přikládala mi ruku nejprve na čelo a pak na hruď.

Utvrzuje mě to v názoru, že jsem v pořádku. Ty energie, které mnou někdy procházejí, tak nemyslím si, že mají nějaký špatný původ.

Ke konci pastor pozval lidi zase na posezení se slovy „Kdyby jste měl někdo něco důležitého k probrání, tak to můžeme rozebrat.“. Běžně to takto neříká a říká jen „Teď po skončení si můžeme sednout vedle a dát si občerstvení.“. Tak jsem přemýšlel, zda nemám něco důležitého k probrání a nic ni na mysl nepřicházelo. Je to tím, že důležité věci, které jsem potřeboval urgovat, tak jsem je urgoval ve správný čas a to na stránkách 98, 106 a 110, kde je obrázek otevřené knížky, jako že jeto pro církve. Bůh mě nevede k tomu, abych se opakovaně k něčemu vyjadřoval a nebo ústně někde kázal, když to nevyžaduje situace. Stále si stojím za tím, co jsem napsal. Stále si stojím za svým projektem Eden a že je to důležitá práce. Bůh mi ukazuje, že ve sboru lidé o mých zprávách ví a že se o tom mají informovat navzájem. To není má povinnost všem o tom říkat osobně. Má povinnost je odpovědět na případné dotazy, které mi přijdou. Proto, když lidé spolu komunikují, tak je potřeba odpovídat obratem a nečekat třeba půl měsíce. To je špatně a když nevím odpověď, tak říct alespoň „Já nevím, co na to říct..... nesejdeme se třeba osobně?“. Nebo „Nerozumím tomu a tomu, můžeš mi to prosím vysvětlit?“.

Včera v 16:50 jsem psal jednomu podnikateli ohledně projektu Eden a posílal jsem mu odkaz http://eden.jkali.cz

Jeho odpověď přišla v 16:56 a řekl mi „můžeme se potkat příští týden a probrat možnosti“. Tento člověk se vůbec nehlásí k žádné církvi, ale jak je možné, že jeho reakce trvá 6 minut, zatím co pastor reaguje po 15cti dnech i když na FB chodí denně? Kde je ten problém, tak to nevím.

Je 19.10.2019 22:40. Ještě je tu vlastně jedna věc, co se týče křesťanů, která mi leží na srdci. Mám se k tomu vyjádřit, nebo nebudu mít klid. Tento týden mi volali zase z té anglické finanční organizace Imperial Finance Group. Nejprve mi psali email a následující den i volali. Tentokrát obojí v češtině. Člověk, který mi telefonoval mi říkal, že i on je křesťan a že nemusím mít obavy, že přijdu k nějakému příliš velkému bohatství, které by mě mohlo nějak uškodit. Tak nějak mi to řekl.

Vysvětloval mi, že s těmi penězi, co vložím, tak nebudu obchodovat já, ale můj zástupce. Tomuto já se ale potřebuji vyhnout. V principu jde vlastně o hazard a ten na mě má špatný vliv, jak už vím z minulosti. I kdyby se mi ty vložené peníze bohatě zhodnotili, tak toto je pro mě prostě nepřípustné. I tak to na mě bude mít špatný vliv a je to proti ideálu, který prosazuji. Peníze se mají vydělávat tím, že se vytváří nějaké hodnoty, ale toto není ten případ. Díky

všelijakým těmto finančním systémům si lidé dělají závislosti na zisku a díky tomu Země také vypadá tak, jak vypadá. Lidé dávají přednost takovým aktivitám, aby peníze „pracovali“ za ně, ale to vede jednoznačně k zotročování ostatních, protože jestli někdo má méně práce, tak těžko někomu jinému s jeho prací pomůže.

Jedno doporučení pro ty, co využívají těch to systémů. Vezměte peníze, které jste získali pasivně a dejte část, jakou uznáte za vhodné, těm, kteří opravdu vytvářejí nějaké hodnoty a kteří v tomto světě skutečně dávají ruku k dílu. Nebo pomocte alespoň těmto lidem sehnat někoho, kdo jim s jejich prací pomůže. To je křesťanské jednání.

Je 22.10.2019 10:28. Tak konečně mám aplikaci Eden v takovém stavu, v jakém je ode mě vyžadováno alespoň prozatím. Připadalo mi, že jsem doposud tím vývojem něco někde blokoval. Aplikace byla nedostatečně intuitivní co se týče základních věcí, komunikace a ověřování identity, ale to už je teď napravené.

Dnes jsem zaznamenal další energetické impulzy, směřující neznámo kam, ale tentokrát nevycházeli ze srdce, ale z místa, které je mezi srdcem a žaludkem. Myslím si, že toto se stalo dnes poprvé. Jindy to vychází se srdce. Časy jsou 9:45, 9:57 a 10:37.

Dnes v 10:10 jsem posílal zprávu do církve Milost pastorovi Vladimírovi Kocmanovi. Je to takové obecné informování o tom, že je aplikace připravena k použití. Všechny potřebné prezentace jsou dostupné v aplikaci a když bude dotaz, jsem ochoten odpovídat.

„Ahoj Vladimíre, tak program Eden už je připravený k používání. Je to na té internetové adrese, co jasem uváděl. Potřebné informace se dozvíte v prezentacích na úvodní stránce. Bude to sloužit jako náhradní platební systém a také pro komunikaci a organizaci mezi lidmi. Dělal jsem to na základě své víry, že to je opravdu můj úkol od Krista. Když bude nějaká konkrétní nejasnost, můžeme se nad tím sejít.

I když Ti to může připadat neobvyklé řešení, tak přeci jen oba víme, že přichází i neobvyklá doba a ta si asi žádá neobvyklé přístupy.“

Tato etapa Edenu je tedy prozatím dokončena. Přemýšlel jsem i o tom, jakou si najdu práci. Práci, která vyřeší mojí nepříjemnou finanční situaci, do které jsem se dostal kvůli tomu, abych splnil povinnosti, které mi byly uděleny skrze mojí víru. To je ironie, že já dávám k dispozici systém pro umožnění alternativní měny, ale sám jsem nucen se zadlužit, abych to dotáhl do požadovaného stavu.

…

Na poštu už se nevrátím, tedy určitě ne na plný úvazek. To je proti logice, protože jsme se s doktorkou posledně shodli na tom, že to zdravotně pro mě nebylo dobré kvůli tomu prachu. I kdybych tam chodil jen občas na brigády, tak to můj finanční problém nevyřeší. To je ještě pošta jeden z těch podniků, ve kterých jsou dělníci hodnoceni lépe oproti ostatním podnikům v soukromém sektoru. Co jsem se koukal, tak někde se bere třeba jen 15 000 Kč hrubého. Z toho bych po zaplacení poplatků těžko nějak vyžil. Já bych rád dělal třeba nějakou i dělnickou smysluplnou profesi, ale aby byla pro mě existenčním řešením. Takovou nějak momentálně nevidím.

No a jít dělat zase programátora je už úplně mimo. Po tom minulém výpadku v Assecu už mám s programováním jako zaměstnanec jasno, že to nikam nevede.

Tak že co dělat? Teď musím šířit informaci o využití Edenu, protože to budou lidé potřebovat možná už celkem brzo. Sice to tak zatím nevypadá, ale věřím, že to bude brzo potřeba. Momentálně jsem intuitivně i vedený zase k půstu, který mi posledně přerušila nemoc. Snad se mi tentokrát podaří vydržet půst déle.

Je 22.10.2019 13:52. Minulý týden zde v Českých Budějovicích tu byla návštěva z Californie. Paní Marilyn Neubauer. Přijela mimo jiné i léčit dotykem a povídala i o tom, že v Californii jsou zemětřesení. Zrovna včera měl Radek Karban, který také jezdívá do Californie, webinář, na který jsem se podíval. Jedna z věcí, kterou tam zmínil byla, že člověk ostatním musí nabízet užitečné věci, které oni potřebují. Jedině tak ho ostatní ocení. Jmenoval jako nepravděpodobný příklad „tvorbu chatu“. Byl to myslím jediný nepravděpodobný příklad, který jmenoval. No i tím jsem se ale poslední dobou zabýval a zdálo by se to jako věc, která není pro ostatní tolik potřebná. Je to jen komunikační nástroj, ale záleží, jak ho umíte použít. Někdy i takový chat, či komunikace na fórech může lidem pomoci je třeba i varovat před nějakým nebezpečím. Třeba i mnohem dříve, než nějaká zpravodajská společnost, která nemusí být v ten moment zrovna na místě.

Založil jsem v aplikaci Eden zde http://eden.jkali.cz, fórům „California earthquakes warnings“. Je to jen takový příklad. Toto fórum je dohledatelné v oblasti „North America → California“ a v kategorii „Warnings → Natural disaster“. Vyhledávání je možné z nabídky okna fór. Pokud vás vede svědomí nahlásit nějaké možné nebezpečí v oblasti, kde jste, tak se to dá sdělit touto jednoduchou cestou. Někdo jiný může být nějak varován, třeba i ze zpráv, že v dané oblasti hrozí nebezpečí a pomoci například této komunikace může být varován.

Mě to připadá jako docela důležitá věc. V dnešní době se můžete spojit například přes různé sociální sítě, ale ty jsou cenzurované. Mě osobně se stalo, že mi byla zablokovaná komunikace s některými lidmi a způsobil to někdo třetí.

Od: Google <no-reply@accounts.google.com>
Komu: kallii@seznam.cz
Předmět: Bezpečnostní upozornění ohledně propojeného účtu Google
Datum: Tue, 22 Oct 2019 10:34:17 +0000 (GMT) (*22.10.2019 12:34:17*)

Je 24.10.2019 11:29. V úterý mi došla ve 12:34 zpráva, která jen potvrzuje to, o čem jsem se zmiňoval v předchozím článku o omezování komunikace a to jsem ještě o té zprávě tou dobou ani nevěděl.

Můj email na Googlu byl deaktivován. Já jsem ho sice nepoužíval, ale tento účet byl asi nějak propojený s YouTube, kam jsem po dlouhé době poslal pár odkazů na Eden o souvisejícím videím. Tedy na projekt, se kterým jsem v poslední době docela pohnul i když to třeba není tolik vidět.

Váš e-mail kallii@seznam.cz je veden jako sekundární adresa účtu jirkakalina27@gmail.com. Tento účet nepoznáváte? Klikněte sem.

Google

Váš účet Google je deaktivován

jirkakalina27@gmail.com

Účet Google jirkakalina27@gmail.com je deaktivován. Vypadá to, že byl používán způsobem, který je v rozporu se zásadami společnosti Google.

Chápeme, že váš účet je pro vás důležitý. Pokud se podle vás jedná o omyl, přihlaste se k deaktivovanému účtu a požádejte o jeho obnovení. Je třeba tak učinit co nejdříve, protože deaktivované účty jsou posléze smazány (a s nimi všechny související e-maily, kontakty, fotky a další data uložená pomocí Googlu). Další informace o zásadách společnosti Google

Pokusit se o obnovení

Takto vypadá zpráva, kterou mi Google poslal. A teď si představte, že je pro vás váš email opravdu důležitý a tohle se vám stane. Mnoho lidí dnes má email na Googlu, tedy končí gmail.cz, gmail.com, …

Práce na Edenu ale pokračuje. Už mám zde výběr z několika témat. Jedno je „Portál čestného pozemšťana“, na který mě přivedl jeden podnikatel zabývající se vesmírnými rodnými listy na webu http://vesmirnyrodnylist.cz. Potřebuje pomoci s jeho projektem na vytváření vesmírných rodných listů.

Universe Birth Certificate. Potkal jsem se s ním tento týden. Bavili jsme se o jeho projektu a o mém projektu a našli celkem dost společných rysů. UBC je v podstatě jen taková dekorace do domácnosti, ale možná celkem dobrý nápad, jak zaujmout lidi. Potřebuje pomoci s technickým provedením tohoto webu a nenamítá nic proti tomu, že by se tím zároveň umožnilo lidem registrovat se do Eden. Jeho návrh na přejmenování byl „Server čestného pozemšťana“, tak jsem to upravil na „Portál čestného pozemšťana“.

Další motiv, co mě napadl je podle společenství RMZ (Rodina Matky Země), které má také celkem dost podobný pohled jako já.

Je 28.10.2019 5:15. Jsem zase zabraný do programování, tak moc nepíši. Ty impulzy energie co mnou prochází se jeden čas změnili tak, že to vycházelo z oblasti pod srdcem a nad břichem, ale poslední 2 vychází zase ze srdce. Během dne popíšu detaily a i o půstu. Kukal jsem na Californii a je v šíleném stavu. Hodně jsou tam požáry. V Izraeli zase bouře zabila 9 lidí a 200 zranění údajně.

Je 28.10.2019 19:43. Můj poslední půst nebyl o moc delší, než ten předposlední, ale je to poprvé, co po tak krátké době zkouším dva třídenní půsty po sobě. Po tom prvním půstu jsem onemocněl rýmou a tak jsem nezjistil nějaké zlepšení. Po druhém půstu jsem už nemarodil a cítil jsem se celkem dobře pročištěný. Důvod, proč jsem půst přerušil byl ten, že se mi blbě pracuje, když tři dny nic nejím a ani jsem nevěřil, že mám pokračovat dále. Ale tentokrát jsem se v průběhu půstu soustředil na práci lépe. Tak že se zdá, že se v této schopnosti zlepšuji.

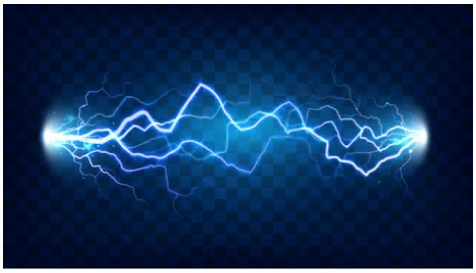

Záznamy energetických impulzů za poslední dobu. Naposled jsem evidoval 22.10.2019 v 10:37 na straně 113. Pokračování je **22.10.** v 11:06, 12-3:??, 14:39. Potom od **23.10.** se změnil zdroj proudění a od té doby to nevychází z oblasti srdce, ale z oblasti mezi srdcem a břichem ne tak často po sobě v dobách 11:22, 17:01., **25.10.** v 16:06., **26.10.** v 22:50. Od **27.10.** to zase vychází ze srdce v 17:36, **28.10.** v 0:23.

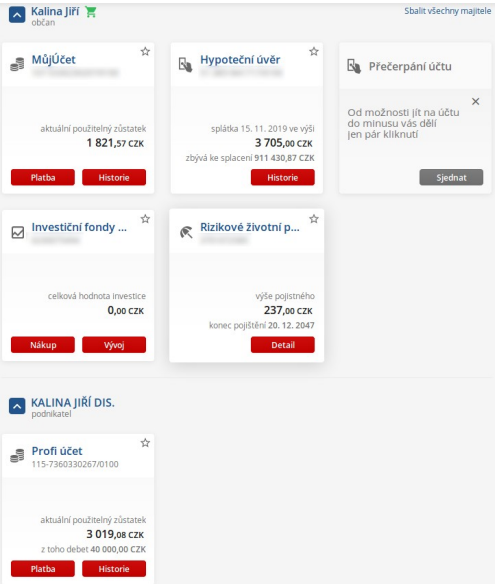

Je 28.10.2019 21:32. Má finanční situace není moc dobrá. Mám skoro 40 000 Kč v mínusu. I přes to ale stále věřím, že mám pracovat na projektu Eden. Stále jsou věci, které je tam potřeba ladit a vylepšovat. Před pár dny jsem přišel na super možnost, jak řešit rozvoj začínajících projektů. Tedy těch, do kterých bude potřeba prvně investovat. Tento problém jsem neměl ve stávajícím systém moc dobře podchycen a nová funkcionalita tolik nebude odpuzovat libretariány oproti stávajícímu řešení. Budu to muset odprezentovat v nějakém videu, ale prvně to musím naprogramovat. Telefonoval jsem s panem Josefem Kozákem ohledně těchto alternativních měn, kterými se zabývá už 20 let. Informoval mě, že byl v Rusku a dozvěděl se tam o jaké si kvantové ekonomice, kterou tam vyvíjí a že je to podle něj naprosto geniální věc.

Můj projekt ale povzbuzuje a říká, že je to dobře, že na tom pracuji a že velká finanční krize může nastat dříve, než si myslíme. Takovéto projekty v krizi mohou zásadně pomoc fungování společnosti byť ne globálně, ale na lokální úrovni.

Když se bavíte s běžnými lidmi o finanční krizi, tak to podceňují, ale ti, kteří se financemi zabývají, tak na to upozorňují.

Podnikatel, který chce rozjet projekt Vesmírný rodný list, tak se věnuje primárně investování do zlata. On mi říkal před týdnem „Do pěti let vypukne taková finanční krize, která v historii lidstva neměla nikdy obdoby.“. Takhle nějak mi to řekl člověk, který se zabývá zlatem. Věří, že zlato je komodita uznávaná už 6000 let a předpokládá, že to tak bude i nadále. Já jsem mu řekl, že ve zlato nevěřím. Oba se shodujeme, že stávající měna se znehodnotí a potom se jednotlivé státy domluví na uspořádání nové měny. Jenomže já moc nevěřím, že zlato nějak pomůže lidem vyhnout se problémům. Pokud bude ta nová světová měna na čipech, tak to je samo o sobě problém, bez ohledu na to, za co si ten kredit koupíte.

Já jsem mu říkal, že věřím v princip výměnného obchodu, který bude podporovaný elektronicky nějakým LETS systémem. Například Eden. On mi říkal, že to je super věc, ale kdykoliv existovali takové systémy obchodování mezi lidmi, tak přišli nějací dobyvatelé a zničili ho. To je vlastně pravda. No ale já se na to dívám tak, že žijeme v unikátní době, která bude mít unikátní přelom. Budou se dít věci, které se dříve neděli. Já věřím v to, že i kdyby existoval nějaký celosvětový záporný vůdce, tak ale ani on si nemůže dělat co chce a nemůže překročit hranice, které stanoví Kristus. Já věřím v to, že ten směnný obchod si tu Kristus v nějaké oblasti, která bude větší či menší, tak si ho prostě zajistí. Zajistí si ho, aby v této oblasti mohly fungovat lidi, co se nechtějí čipovat. Věřím v to, že ne vše se dá dobít zlem.

Tak že s podnikatelem ve zlatě se lišíme názorově jen na teologickém základě.

Je 30.10.2019 0:44. Tak se mi potvrzuje, že ten zablokovaný účet na googlu je opravdu kvůli těm několika příspěvkům, kterými jsem poukazoval na http://eden.jkali.cz. Teď momentálně se nejsem schopen přihlásit na YouTube a když nejsem přihlášený, tak nemám ani oprávnění komentovat videa.

Tím mi odpadá starost s natáčením videí na YouTube. Ještě, že jsem schopen si ta videa vkládat na svůj web.

Když už jsem u těch mých videí. Napadá mě poznámka k Radkovi Karbanovi. Tento kouč je stále jakási součást mého příběhu. Dostal jsem od něj hodně emailů, které byly hromadně rozeslány. Už několikrát jsem se i z přijímání těchto emailů odhlašoval, ale sem tam se objeví nějaký podnětný webinář, co zaujme mou pozornost a zase se k odběru přihlásím.

Včera byl jeden webinář s názvem „Mistrovství komunikace“ od něj, ve kterém zmínil co si jako že „Znám jednoho Jirku, který mluví ke svému týmu, ale ti lidé mu nevěří, protože z něj cítí, že on sám si nevěří“. Takhle nějak to říkal a jestli se nepletu, tak mluvil o ústním projevu. Mě osobně to zaujalo pozornost asi tak

jako když posledně mluvil o tom, že práce na chatu není moc zajímavá pro ostatní.

Ten Jirka, o kterém Radek mluvil má asi podobný problém, jako já. Vlastně mi to už jedna paní říkal, že z těch mých videí cítí letargii a nevnímá, že bych si věřil.

Teď je tu problém, jak moc mi pomůže trénink v komunikaci, když mám tento vnitřní blok. Já vím, z čeho ten problém pramení. Já umím přednášet věci s velkým nadšením. Ano věci technického typu a hodně mě to baví. V takovém případě ze mě vyzařuje entuziasmus a nemám s komunikací problém.

Jenomže jak je to s projektem Eden? Já pevně věřím, že je to ta správná cesta pro lidi. Je to správná cesta, ale zároveň strašná. Jak můžu natáčet videa s entusiasmem a zapálením o něčem, co je strašné? Jestli mám být k lidem upřímný, tak to podle mě není možné prezentovat s nadšením.

Každý, kdo nad tím trochu přemýšlel, tak mu dojde, že je to cesta k osvobození lidí, ale většina lidí si asi uvědomuje, že jsou zde síly, které nechtějí, aby lidé byly osvobození a udržují si lidi pomocí různých systémů a jeden z nich je ta pochybná stávající ekonomika. To co podnikám může tyto síly naštvat a třeba je to i můj úděl. Já věřím že ano a že Bůh mi poskytuje určitou ochranu, abych na tom mohl pracovat. No jo, ale znamená to snad, že když se ke mně někteří lidé připojí, že i oni budou pod ochranou. Do určité míry snad ano, ale zlo projevuje agresi proti těm, kteří jsou zlem manipulování a snaží se z té manipulace vymanit. Ve výsledku Bůh zajistí, že lidé budou zlem potrestáni za jejich vlastní zlé jednání, které nepokryla Kristova milost. S přijetím milosti půjde vše lépe. Jenomže to mi nedává důvod s nadšením prezentovat způsob, jak se vlastně dostat do nepříjemného pronásledování.

Já se tak dostávám do situace, kdy pevně věřím ve svůj projekt, ale vím, že lidé si uvědomují nepříjemnosti, které to může způsobit a toto uvědomění postoje ostatních mi bere právě to nadšení.

Znova tedy opakuji, že Eden není ve skutečnosti prostředek záchrany. Pevně věřím, že prostředek záchrany je pokání, přijímání Kristovi milosti a v nemalé míře **hlavně jednat** v souladu s jeho vedením.

Z tohoto důvodu nedostatečného nadšení, který se nezmění a já sám nechci, aby se změnil kvůli upřímnosti, tak je potřeba k věci asi přistupovat jinak. Pracuji na tom a snažím se navázat nějakou spolupráci s podobně smýšlejícími lidmi. Tedy přesněji řečeno přiblížit se k jejich aktivitám, které splývají více s tímto systémem. U mě je ideální, abych nebyl moc vidět, nebyl slyšet a jen působil jako tvůrce strategie, technolog a možná sem tam něco napsat. Komunikaci s většinou lidí ale zajistit asi moc nedokážu nějakou prezentací. Snad třeba v lepších časech, kdy projekt nebude takovým trnem v oku pro některé lidi.

Nicméně musím Radka pochválit. Nabízená cena za kurz klesla na necelé 2000 Kč. Tak to by bylo dostupné snad už i pro mě, ale nějak teď nevidím jako podstatné ústní komunikaci v sobě rozvíjet z důvodu popisovaného bloku, který vnímám jako správný a férový vůči ostatním.

Je 1.11.2019 9:59. Radek Karban se stále a stále snaží dostat mě na trénink v komunikaci. I když cena je poměrně nízká. Já to ale odmítám. Připadá mi to, jako kdybych byl ryba a někdo se mě snažil nutit lézt po stromě. Takhle nějak mi to připadá. Mám už tak dost svých starostí s vývojem systému. Já ani nepotřebuji nikoho přesvědčovat. Potřebuji jen dát informaci ostatním, že systém je k dispozici a umí to a to. Až přijde ta vhodná doba a vhodné události, tak lidé budou mít motivaci to využívat. Není to věc, která by byla navržená pro stávající fungování světa.

Jeden podnikatel mi chválil, že naopak prezentuji svůj projekt neutrálním způsobem a nesnažím se nikoho do ničeho natlačit a nebo se nějak podbízet. Nedělám to pro to, že bych z toho chtěl mít nějaké zisky, ale je to jako má služba v rámci mého náboženského vyznání.

Přijde doba, kdy nastane náhle vzkříšení a budou du najednou spousta lidí povolání ke službě. Stane se něco, co v historii lidstva nemá obdoby. Přijde velké soužení a hodně věcí se změní. Lidé najednou budou bezradní a pak se začnou trochu rozhlížet.

Teď těžko někoho přesvědčovat a nebo prezentovat s nadšením věci, které do současnosti nezapadají. To je jako kdyby Stevovi Wozniakovi někdo zalíval, že nebyl dost komunikativní a k výrobě technologií ještě nepřidal jejich prezentaci a podobně. Tuto činnost zastával Steve Jobs, který to uměl prodat.

Události se mají vyvíjet tak, že přijde ničitel s obrovským charismatem a přesvědčivostí a odvede do záhuby mnoho lidí svým klamem. Takhle to má být. Z toho se dá logicky usoudit, že asi přijde před tím i nabídka pomoci. Někdo, kdo odhalí pravdu, ale asi nebude tak přesvědčivý. Bůh nepošle někoho, kdo je zároveň pravdivý a zároveň s obrovským vlivem na ostatní. Neudělá to, protože na tomhle světě mu jde o souzení lidí. Posuzuje je podle toho, jak reagují na pravdu, jak reagují na jeho vedení, jak reagují na vlivy ze světa, jak dovedou podlehnout různým klamům a lžím. Když se na to podívám z tohoto úhlu pohledu, tak smysl mé práce se asi v tomto už naplňuje.

Je 3.11.2019 4:44. Konečně mám hotové na Edenu ty platební funkcionality, co jsou potřeba. Nějak jsem měl poslední dobou nutkání, že je právě toto potřeba co nejdříve dokončit. Eden prošel vylepšením a teď je potřeba to nějak uveřejnit. Udělat další prezentace. Možná i předělat některé stávající, aby to bylo pro lidi přijatelnější. Jedna věc jsou logické věci, ale druhá je osobnější postoj, který ty mé videa nějak postrádají. Vlastně jsem se tam ani nepředstavil.

Je 6.11.2019 1:43. Moc teď nepíši a ani zatím nedělám žádnou prezentaci o nových funkcionalitách Edenu. Pracuji teď na souvisejícím projektu. Tato práce by měla být podle dohody placená. Konečně dělám na něčem, z čeho by mohly být trochu nějaké peníze a zároveň to souvisí s projektem Eden. Tu prezentaci nových funkcionalit bych možná mohl udělat až bude Eden zastřešen

přidruženým projektem. Nic mi ale nebrání popsat už zde, co jsem přidal do plateb.

Nová platební funkcionalita umožňuje její využívání i pro uživatele, kteří se zaregistrují, ale jejich identita není ověřena. Tedy pro takové uživatele, co mohou mít třeba deset účtů na osobu a bez fotografie.

O co vlastně jde? Funkcionalita se jmenuje „Evidenční platby“ a je už teď k dispozici. Představte si, že se najde skupina lidí, která má snahu vybudovat nějaký projekt, kterému věří. Jenomže pro tento projekt není investor. Není nikdo, kdo by si tvořil krytou měnu z nějakých svých finančních zdrojů, aby projekt touto měnou podpořil. Dokonce se nenajde ani ochota ze strany ostatních uživatelů systému, aby projekt podpořili svou vlastní nekrytou měnou. Nikdo kromě zakladatelů projektu není ochoten nic investovat na podporu tohoto projektu a mechanizmy jako jsou povinné sbírky zatím nejsou dostupné a navíc například libertariánsky uvažující lidé nejsou pro to, aby se na základě výsledků hlasování většiny lidí v komunitě odebíraly prostředky té menšině, co hlasuje proti. Proto je zde nová možnost vytvářet evidenční platby, které se zaznamenávají k ostatním platbám a dělá se i u nich statistika, podle které se dá dohledat, kdo jak se svým úsilím účastní na projektu. Jenomže tyto evidenční platby nepřidávají uživatelům žádný kredit. Jedná se o pouhý záznam, že jste na projektu udvedli nějakou práci a nebo jste například do projektu vložili materiál, či vybavení v hodnotě konkrétní platby. Nikoho v systému vůbec nezajímá, kolik si takových evidenčních plateb na svém projektu uvedete, protože v tom nejde o přesuny financí. Zajímá to pouze lidi, kteří se s vámi na projektu účastní, protože chtějí mít přehled nad odpovídajícím úsilím, kdo a kolik toho projektu obětoval.

Potom ale přijde doba, kdy projekt začne nést své ovoce. Začne produkovat to, o co by měli lidé mít zájem. Teprve potom vznikne ochota ze strany ostatních zaplatit služby či produkty projektu a dojde k tomu, že projekt začne mít nějaký zisk. Pak přichází na řadu další funkce statistiky evidenčních plateb. Jedná se o nový typ platby „Vyplacení evidence“. Tyto platby je možné u uživatelů vyplácet ze zisku projektu jen do takové výše, která odpovídá součtu evidenčních plateb. Ve statistice výplat je i vidět podíl v procentech, kolik už bylo uživateli proplaceno z jeho evidenčních plateb. Takto se snadno dá sledovat při proplácení investic, zda se vyplácí spravedlivý podíl ze zisku podle toho, kdo jak se podílel na projektu. I kdyby došlo ke 100% vyplacení všech evidenčních plateb u všech, co se takto na projektu podíleli, tak stále se eviduje kdo kolik projevil snahy a může se podle toho stanovit extra odměna. Tato odměna se ale už nemůže uvádět jako typ „Vyplacení evidence“, protože to systém momentálně neumožní. Leda, že bych tento limit odstranil a zobrazení v procentech by mohlo jít nad 100%. I to by mohlo být užitečné.

Každopádně tato funkce se dá využívat i u neziskových projektů. Například je nějaká dobročinná organizace, která chce statisticky hlídat, kdo jak se podílí svojí snahou na projektech. Organizace nepočítá s tím, že se evidenční platby někdy proplatí, ale její zájem je hlídat si rovnoměrné úsilí jejích člen. Vedení chce pouze zajistit, aby když například někteří členové v jedno období pracují více, tak v další období si mohou odpočinout, aby se přiblížili k průměrnému výkonu.

Takto lidé budou více spokojenější při spolupráci. Spolupráce lidí funguje lépe, když je v ní vidět pořádek a nikomu se nekřivdí.

Je 6.11.2019 3:00. K impulzům zvláštní energie teď poslední dobou moc nedochází. Od posledního záznamu 28.10. v 0:23 k tomu došlo ten samý den v 13:33. Potom až v neděli **3.11.** v 17:17. Toho 3.11. v 17:17 to mělo zvláštní souvislost. Stalo se mi se serverem něco neobvyklého. Asi tak po třetí či čtvrté hodině odpolední jsem si všiml, že spojení z mého webhostingu na můj server doma, kde běží Eden, tak toto spojení bylo nějak přerušené. Nebylo možné připojit se s webhostingu na můj server, ale při tom server byl z domova na místní sítí normálně dostupný. Eden běží na dvou místech a to tak, že na mém webhostingu jsou dokumenty, většina obrázků a samotný html klient. V momentě, když uživatel potřebuje zobrazit nějaká data z databáze, tak se webhosting odvolává na můj server doma, kde je databáze. V ní jsou tabulky jako například uživatelé, komunity, projekty, fóra a jiné. V momentě, kdy je toto spojení nějak blokováno a nebo je server vypnutý, tak Eden zobrazuje uživateli zprávu, že je server nedostupný v případě, že se uživatel snaží volat nějakou jeho službu.

Zanedlouho po uvolnění energie v 17:17 se server zpřístupnil a už to bylo dobré. Že by to mělo opravdu nějakou souvislost? Těžko říct, zda mi tím opravdu chtěl někdo škodit? Na jednu stranu nejsem provozovatel internetové sítě. Internet se skládá z mnoha uzlů, které spolu komunikují a když se správci těchto uzlů rozhodnou blokovat nějaké konkrétní servery, tak to asi snadno dokáží zařídit. Na druhou stranu vnímám svojí aktivitu jako správnou a potřebnou do budoucnosti. Bůh říká, že je součástí všeho a že je všude. Co zmohou nějací lidé, byť třeba správci internetu, proti Bohu, když on je vlastníkem všeho a i těch správců?

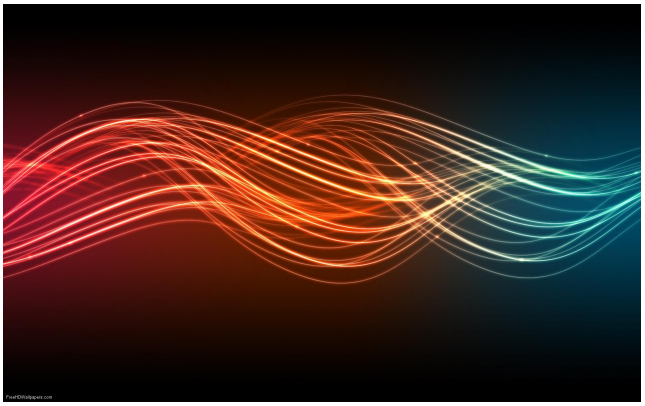

Je 13.11.2019 3:46. Právě prožívám něco jako probuzení z dalšího programátorského „hyper flow“. Tak bych to asi pojmenoval. Někdy jsem tak zabraný do práce na úkolech v programování, že nevnímám okolní svět a ani nic nepíši. Tentokrát jsem pracoval na projektu vesmírném rodném listu. Na provozním prostředí se nic nezměnilo, ale mé testovací prostředí se vylepšuje.

Stále a stále dostávám informace od Radka Karbana, abych se účastnil výcviku trénování v komunikaci v ceně necelých 4000 Kč. Stále se mě snaží přesvědčit, abych jel na dvoudenní přednášku. Mám vrozené poruchy soustředění a nedovedu udržet pozornost, když se delší dobu mluví. To jsou vyhozené peníze.

Ještě k tomu jsem z jiného světa než Radek. Udělal jsem neziskový projekt Eden a je k dispozici. Z mé strany je to určitá služba ostatním. Nevím, proč by po mě měl někdo chtít, abych ještě navíc k této službě přidal schopnosti komunikace a natlačování ostatních. Nepletu do toho své ego a snahu vyždímat prostředky z ostatních. Snahu je natlačit někam a hledat vlastní prospěch. Pokud chce někdo přiložit ruku k dílu, tak může tyto informace o funkčním projektu šířit. Takhle já se na to dívám.

Jenom že tahle dobrodinost mě nějak přivádí ke bankrotu. Po vyčerpání kontokorentu na limit 40 000 Kč mi banka limit už neprodloužila, ale nabídla mi jakousi novou kreditní kartu, ze které můžu vybrat 30 000 Kč. Tak že jsem této služby využil, abych měl ještě klid na vývoj.

Mám teď ještě nějakých necelých 30 000 Kč k dispozici, ale víc už mi banka nedá. Navíc včera mi poslali zprávu, že vyžadují ten kontokorent do 15.11.2019 splatit. Na to momentálně nějak nemám.

Vzhledem k tomu, že mám teď trochu uvolněné ruce od programování, tak se chci domluvit na brigádách na poště jako přivýdělek. K tomu navíc budu mít to programování, tak že něco málo se snad vydělá.

Situace se začíná komplikovat. To by bylo překvapení, kdyby teď přišla Jaruška a vrátila mi těch 40 000 Kč, co mi doposud dluží. Stále ale neztrácím naději. Stále věřím v to, že když někdo jedná spravedlivě a je obětavý, tak nedopadne špatně.

Je 14.11.2019 3:05. Těžko se mi přijímají věci, které mě včera a dnes napadají. Vypadá to zdánlivě neuvěřitelně. Představte si být na mém místě. Jste introvertní programátor. Máte rádi momenty rozjímání, protože vás napadají super věci k naprogramování a máte potřebu je co nejdříve realizovat. Realizace se daří a funguje to. V tomto koloběhu nějakou dobu setrváváte až do doby, kdy jsou programy dostatečně připravené. No a co přijde potom, tak to nemá obdoby. To se fakt může stát speciálně jen člověku, který je snad toho nějak hoden a připraven k tomu. Je to šokující, ale nevidím že by bylo na výběr z více cest. Opravdu bez legrace a se vší vážností musím říct, že mě dnes s naprostou vážností a s přesvědčením v srdci napadali myšlenky na **uskutečnění převratu**. Je to snad reakce na mé modlitby, ze dne 12.9.2019, o kterých jsem se zmiňoval na straně 91? Toho dne jsem byl nějakou vnitřní silou nucen, abych se modlil o to, ať mi Bůh dá autoritu nad touto zemí. Nebyla to žádná touha po moci, ale náhlá potřeba se takto několikrát pomodlit. No a celou tu dobu až doposud se dělo to, že jsem byl nucený co nejdříve rozběhat Eden do přijatelného stavu na svém vlastním serveru u mě doma. Jako kdyby nedokončený vývoj té aplikace blokoval splnění té modlitby. Proč by to tak mohlo být? Proč bych prvně nemohl dostat autoritu a pak dodělat tu aplikaci z prostředků, které snadněji seženu aniž bych se zadlužoval? Ten důvod vnímám v tom, že se budu muset pustit do nebezpečné aktivity, při které může dojít k tomu, že náhle ta náhradní měna bude potřeba a nebude čas ani klid Eden připravovat.

To je tedy něco. Cítím trochu napětí v žaludku. Nakonec se ukazuje tvrzení „Moc vám nikdo nedá, tu si musíte vzít.“, jako pravdivé a momentálně na místě. Já už jsem jednou poslal zprávu, která měla k něčemu takovému nabádat. Teď nevím, na které straně to už bylo, ale bylo to myslím někde

na začátku devátého dílu. Vyzýval jsem tam k uskutečnění ozbrojeného převratu. No bylo to jen takové oťukávání, co se stane. Nestalo se mi vůbec nic. Nevypovídá to něco o dnešní vládě. O letargii jejích členů? Ta zpráva byla odeslána na celkem dost adresátů. Proč lidé mají tendenci zkoušet věci znova a znova? Protože jednou jim to má vyjít. Od té doby uplynulo několik měsíců a já pronesl nějaké modlitby. Ještě k tomu navíc mám rozběhaný Eden v takovém stavu, že je reálné ho začít používat.

No a teď to náhle přišlo. Instrukce, do čeho že se to mám vlastně pustit a jsem do toho docela i tlačený. Teď už nepůjde jen o nějaké dopisování přes email.

Dokonce i mé přesvědčovací schopnosti se zvýšili z úrovně 0 na úroveň 1. Organizace RMZ (Rodina Matky Země) zprvu odmítala vytvoření Edenu v tématu RMZ, protože se neztotožňovali s mými názory. Konkrétně se jim jednalo o duchovní projevy a šíření křesťanského vyznání. Nechtějí se s žádným náboženstvím ztotožňovat. O projekt asi očividně mají zájem, protože po úpravě tématu na neduchovní styl se Jiřímu Malíkovi nakonec toto téma zamlouvá a ještě mi poděkoval, že jsem to takto udělal.

Teď ale kde začít s tou revolucí... Křesťané obecně neuznávají fyzický boj i přes to, že je ve zjevení napsáno, že k tomu boji opravdu dojde.

Pokud opravdu jsem povolán k tomu rozpoutat revoluci a já se cítím že jsem povolán, tak je nereálné, že bych měl pouze já to přesvědčení a nikdo jiný. Musím ty lidi vyhledat a nějak je motivovat k akci.

Je 14.11.2019 9:06. Podívejte na tu fotku. Tolika lidí, co se snaží něco demonstrovat tím, že někam přijdou, nesou transparenty a opakují mantry. Aktivita, která je absolutně k ničemu. Lidé neschopní něco změnit. Teď si představte, že třeba jen desetina z těch lidí je ozbrojená například samopaly. Samopaly, které jim ten zbytek lidí pomůže pořídit. Tohle se stane v zemi, která má téměř žádnou armádu. Ano má nějaké profesionály, ale těch bude opravdu jen menšina a navíc jsou to lidé, kteří nikdy žádnou takovou revoluci nezažili. Poslední revoluce byla legrační cinkání klíčema a to už bude v neděli 30 let. Armáda, která je možná dobře placená, ale na úkor těch ostatních těžce pracujících. Armáda, která asi nebude mít „koule“ na to jít proti něčemu takovému a udělají to, co bude pro ně snadnější. Přidat se ke mně. K člověku, který vlastně nepotřebuje peníze z bank a nabízí vlastní digitální měnu. V politice tu máme hrstku všelijakých loutek, co plní pokyny kdo ví koho a kdo ví odkud. Proč by se armáda někoho takového zastávala? Česká policie na tom bude mentálně a i množstevně podobně jako armáda. Prostě něco takového nebudou schopni zastavit.

Otázka číslo jedna. Jak je vůbec možné, že si můžu nad něčím takovým uvažovat a veřejně o tom psát? Jak to, že mě policie už dávno nezastavila a nebo nějaká skupina, co se cítí být ohrožena mě nezastaví byť třeba nějakým nájemným vrahem. Je to snad nějaký zázrak, že pořád pracuji na svém díle a nikdo mě neohrožuje? Nebo je to snad nějaký úpadek ve společnosti, že už ani policie nic

takového neřeší? To je pomalu jako tehdy v Babylonu za Nabukadnezara, když byl tak namyšlený, že si nechal přes noc odvodnit příkop a dobýt Kýrem své město. Nebo snad lidé se mnou souhlasí a proto nejdou proti mně.

Třeba jsem pod nějakou zvláštní duchovní ochranou a nikdo se mi pod nohy plést nebude. Jednak mě jako jedinci a třeba se ta ochrana bude vztahovat i na ty, co mi budou pomáhat?

Otázka číslo dvě? Tedy otázka, která je už ale komplikovanější. Jak na to budou reagovat ostatní země? Vždyť vláda je vlastizrádná a politici poskakují tak, jak je cizina platí. Jsou pod ochranou EU kdo ví koho. Řešení problému je vlastní měna, zemědělská soběstačnost a doufat, že opravdu ti, co se ke mně přidají tu ochranu mít budou i kdyby to mělo rozpoutat kdoví jakou válku. Pochytat zločince jako je Babiš a jemu podobní bude podle mě docela snadné. Vyvlastnit jejich majetky a poslat je do normálního zaměstnání, kde budou pomáhat ostatním.

Je 14.11.2019 10:31. Teď je tu další úloha. Ta zapeklitá komunikace. Chystám se na rozpoutání revoluce a některé přípravy už jsou hotové. No ale jak to celé vykomunikovat? Jak lidi přesvědčit, aby do toho šli? Jak zjistit, kdo do toho vlastně půjde? Jo je otázka. Mám si teď půjčit od bank na leteckou dopravu a oblétat svět, abych miliardám lidí na planetě osobně vysvětlil mé plány? Mám to udělat v radkokarbanovském stylu, že se naučím manipulativní NLP techniky, jak donutit lidi přistoupit na můj plán? To skoro zavání dlážděním si cestu do pekla „dobrými skutky“, protože takový člověk někde tam hluboko uvnitř sleduje svůj prospěch a ani si to nemusí přiznat. Vlastně takto se choval Hitler. Demagogie. Úplně ty lidi zfanfrněl a vymyl jim mozky, aby plnili jeho šílené plány. Je takový přístup správný? Podle mě to není ta správná cesta.

Mě nedělá problém zvednout se a odjet někam něco projednat. Jenom že budu to dělat? Budu lítat po světě a přemlouvat lidi osobně a nebo je demagogickými mantrami hnát tam, kam potřebuji?

Já nic takového dělat nebudu. Víte jaké jsou teď mé úkoly v komunikaci. Můj úkol je nehnout ani prstem. Jediné co jsem měl udělat bylo informovat o tom, co se teď má dít. Informovat o tom, jaké jsou teď možnosti a k čemu by mělo dojít. Pokud se někdo chce chopit této příležitosti, musí mě kontaktovat jako první. Zájemci musí za mnou přijít dobrovolně. Buď to se lidé šance chopí a nebo jí nechají plavat. To je jen na nich. Následky tohoto rozhodnutí si ponesou i oni, tak že všichni mají důvod se snažit.

Já mám teď za úkol mimo těchto aktivit vydělat peníze, které jsem musel zainvestovat a zaplatit tak dluh. To je můj úkolů. V rozpoutání revoluce nesmí být žádný osobní prospěch. Když ho budu hledat, tak to nebude správné a může to špatně skončit.

Vladimír Kocman
9 hod

Jo D Hogan bude naším hostem 6.12.2019.

Mexiko je krásná a dost šílená země. Desítky tisíc zavražděných ročně, drogové kartely ovládající značnou část země, ovládající mnohé politiky...Únosy, vraždy, strach. Obrovská území bez infrastruktury, indiáni, dobrodružství, nádherné hory, oceán...

V této zemi již řadu let žije a pracuje Jo D Hogan se svou rodinou. Přinášejí naději, přinášejí víru, přinášejí lásku, do zapomenutých končin této země přinášejí zprávu o Bohu.

Jeho službu provázejí zázraky, jak z dob Ježíše Krista. Uzdravení, mrtví probuzeni k životu, ale i namáhavá práce při zakládání nových sborů - již přes 500. Mnohokrát se také, na nikoho a nic jiného, než Krista, nemohou spolehnout...

Zveme vás na setkání s tímto pozoruhodným mužem!

Uskuteční se v našem sále - J.Opletala 20, ČB, od 18:00.
Pro omezený prostor je dobré se zaregistrovat na tel. 602148943.

17 3 komentáře 1 sdílení

Malá teologická vsuvka. Pozvání do sboru na páteční setkání 6.12.2019 od 18:00. Přijde zajímavý host z Mexika, který bude povídat něco o tom, jak přežít v nehostinném prostředí.

Na to se rád přijdu podívat.

No nic pokračuji v příběhu. Je 14.11.2019. Nemohu uvěřit, že bych teď byl postavený do situace, kdybych napřímo zašel například za nějakým pastorem do nějaké církve a začal mu povídat například něco jako „Zdravíčko..... mám super zprávu. Právě jsem dostal požehnání k tomu, abychom převzali kontrolu nad touto zemí. Musíme sehnat zbraně, lidi a rekultivovat společnost.“. Za věřícím člověkem, který se rozhodl sloužit Kristu tím, že šíří evangelium, zkrátka s tímhle přijít nejsem schopen byť je to třeba i mistr bojových umění. Já ale s takovým návrhem nejsem schopen přijít za nikým. Když půjdu například zda nějakou domobranou a budu jim vykládat něco o požehnání jednat, tak to nepochopí. Domobrany mě ani neberou snad vážně. Já nevím ani kdo mě vlastně vážně bere.

Prozatím se ukazuje, že se mi nikdo snad není schopen postavit i když by mě někteří rádi odstranili. Já naopak nejsem schopen jít do nějaké akce sám jako jedinec. Nevěřím v to. Jsem toho přesvědčení, že pokud si máme něco zasloužit, musíme to udělat kolektivně.

Dlouho jsem nevěděl, co má znamenat ten symbol Maltézského kříže, který se celkem spojuje i s nacizmem. Tento symbol se snad užíval už ve starověkém Babylonu. Údajně je to symbol Apollónových (Hórových) kněží. Symbol, který je spojovaný s antikristovskou mocností, protože Apollón zastupuje Slunce a Slunce je nejsilnější pohanský symbol uctívání. To nemá vůbec nic společného s Kristem. Tento symbol převzala do svého loga například jakási nechvalně známá organizace Umbrella, která se zabývá myslím převážně vývojem chemických zbraní. Jenomže tento symbol najdete například i na uniformách některých domobranných organizací v Bulharsku. Zrovna o Bulharech si myslím, že by mě tam docela rádi uvítali, ale je tu jazyková bariera.

Mě samotného vlastně ten symbol i celkem děsí. Válečný kříž. Děsí mě ta historie, s jakou je spojován. Celkově za poslední dobu slýchávám divné věci. Jedna paní na youtube spekulovala nad tím, že Sebastian Kurtz by mohl být ten antikrist, ta šelma co má povstat a to z toho důvodu, že on se prý nikdy neoženil. No jo ale přeci Sebastian Kurtz nemá v ruce žádný ekonomický systém na monitorování společnosti. A proč zrovna on naplňuje to podezření kvůli tomu že se neoženil. To já jsem se dokonce jako malý zapřísáhl, že nebudu mít ženu, abych naplnil poslání coby jakýsi nemrtvý zabiják zločinců. Ano háček byl v tom že jsem byl malý, nerozumný a bylo to před tím, než se ke mně dostalo evangelium.

Nebo další video na YouTube. Jeden chlapík tam identifikoval jako falešného proroka, tedy antikrista malého prince George, který se narodil v Anglii princi Williamovi. Vypravěč popisoval, že papež František coby ďábel tomu malému princi odkrývá různé hádanky. No jo, ale přeci princ George je malý na to aby psal nějaké dokumenty, kde odkrývá různá tajemství a hádanky, které třeba některé nenapadnou.

Kolikrát mi přijde, že lidé poukazují na to, že ten syn satanův, ten mamon minimálně nějak ovlivňuje právě mě. No a teď přijdu se „senzací“, že je potřeba znova rekultivovat lidstvo.

Vašek mi jednou v práci řekl „Ty jsi falešný prorok.“ a já mu na to odpověděl „Já ale nechci být falešný prorok.“ a on řekl „To nechce být nikdo.“.

To jsou všechno takové prupovídky. Jenom to člověka nesmyslně brzdí. Nikdo nemůže konstatovat, že jsem falešný prorok. Nikdo ale nemůže asi ani konstatovat, že jsem ten pravý.

Mě to celé přijde, že je to schválně všechno dávno narafičené, aby mi to komplikovalo poslání a házelo to na mě všelijakou špínu.

Je 15.11.2019 11:38. No sice mě moc nenapadá, na koho bych se s mým převratným nápadem obrátil, ale mohl bych zkusit tam, kde jsem to ještě nezkoušel. Vzhledem k víkendu je docela příhodné zkusit Mikuláše Mináře.

Tak mu píši:

„Dobrý den, bylo by Vaše společenství ochotné přistoupit k tomu, aby se sehnaly zbraně a udělal se v zemi ozbrojený převrat? Já osobně nevěřím tomu, že se jinak něco změní.

Mám připravený alternativní ekonomický systém zde http://jkali.cz/index.php?page=eden

Když něco praskne, je k dispozici náhradní měna

Likvidací Andreje Babiše se také získají nějaké prostředky“

Dostal jsem zprávu, která se týká příprav na zítřejší pochod na Letnou. Připrav, která bez mé podpory nepovede k ničemu.

Tak jsem na email odpověděl takto:

„Dobrý den,

mohu vás podpořit ve změně tohoto světa k lepší podobě, ale pokud nesežene zbraně a lidi ochotné je vzít do ruky a potlačit zkorumpovanost, tak žádné protesty nikam nevedou.

Dobře víte, že Babiš říkal, že neodstoupí, ale neříkal, že je nesmrtelný.

S pozdravem,

Jiří Kalina“

Je 15.11.2019 20:14. Vypadá to, že nějaké zlé mocnosti plánují na těch, co se označují za židy, páchat ty nejhorší zvěrstva v dějinách lidstva. Něco jako absolutní mučení za účelem dosažení energie pro pohon. Židovstvo je určitá elitní skupina co zotročuje svět, ale není to ten absolutní vrchol těchto mocností. Právě tato mocnost má ve zvyku jednou za čas obětovat své nižší sektory. Říkám to pro to, že se cítím, jako kdy mě poslední dobou zlo do toho chtělo nějak zatáhnout, ale já to odmítám. Nechci se účastnit takovýchto aktivit byť by to mělo být spravedlivý trest. Mě to začíná čím dál tím víc připadat, že ta biblická nevěstka ovládající svět je opravdu židovství a bude totálně vyhlazené. No jo, ale z toho tedy vychází, že ten přicházející světovládce vůbec nebude žid, ale on bude nenávidět židy. Tedy alespoň ty, co se za židy považují i když jimi nejsou. Židé si plánují ovládnutí světa, ale skončí to pro ně absolutně katastrofálně.

To nic ale nemění na tom, že si stojím stále za tím, co jsem naposledy napsal. Ano je potřeba udělat pořádek sili a třeba i zabít Andreje Babiše a jemu podobné. Nejedná se teď o trest smrti, který neschvaluji. Toto schyluje k občanské válce. Ve válce lidé umírají a v posledních časech bude válka. Je absolutně nepodstatné, zda byl zdánlivě demokraticky zvolený. Je to velkokapitalista, i když to třeba popírá a zároveň je ve vládě. Chová se bezohledně a ať si tvrdí kdo chce co chce, tak tohle je na kulku do hlavy. Bylo by to asi senzační vést války, kde se lidé nezabíjí, ale to je asi nemožné.

Ano stále si stojím i za tím, že nebudu nikde chodit řečnit a přemlouvat ostatním. Ta nabídka spolupráce tu je a jsem ochoten jít do boje. Lidé co se mnou chtějí spolupracovat, tak musí ke mně přijít dobrovolně a bez jakéhokoliv přemlouvání.

Je 16.11.2019 0:22. Tak se mi zdá, že jsem v těch svých duchovních aktivitách nějak přitvrdil. Nebo možná ne přitvrdil, ale nevzpomínám si že bych měl někdy potřebu modlit se o tak konkrétní věc jako je smrt člověka. Přesně to se ale stalo včera v noci. Opravdu ve mně vznikla potřeba pomodlit se za smrt Babiše. Neobvyklé. Doprovázelo to i proudění energetických impulzů.

To by bylo skvělé, kdyby se do konfliktů nemuseli zbytečně zatahovat lidé a zbraně.

Je 16.11.2019 23:59. Jen jsem ze zvědavosti zase mrkl na stav v Izraeli. To město je fest zdecimované.

Zde jsou nějaké aktuální záběry:

https://www.youtube.com/watch?v=Os8-Ux6C87E

Cca 360 raket bylo údajně vypuštěno na Izrael. Pýcha předchází pád. Byly varováni včas. Ta nebetyčná arogance židů sklízí své ovoce. Je čas hledat trochu pokoru a zamyslet se nad sebou. Vidět také trochu okolní svět a hledat způsoby, jak mu pomáhat. Vidět, že jsou tu také ostatní lidé.

Je 17.11.2019 13:24. Tak řeším, jak si vydělat peníze. Povídal jsem o tom, že pracuji na jakémsi placeném projektu vesmírný rodný list. Je to placená aktivita a zákazník mi říkal, že mi bude dávat jednou za 14 dní peníze podle odvedené práce. Naposledy jsme se viděli úterý 12..11. a další setkání máme ve středu 20.11. Jak mě přepadli myšlenky na revoluci, tak je to jako kdybych měl v žaludku svěrák. Na programování se moc soustředit nejde. Navíc ten člověk sice podniká, ale není to ten případ, že by měl přebytek peněz na účtu. Nevím ani kolik mi bude schopen zaplatit. Dohodli jsme se, že mu to udělám za 40 000 Kč, ale bude to placené po částech.

Další možnost přivýdělku jsou brigády. Já teď už nevidím moc jako reálné se někde nechat natrvalo zaměstnat. Jednak zaměstnavatelé nemají moc v oblibě lidi, co střídají zaměstnání jako ponožky. Já sám nevydržím být nikde v práci natrvalo upoután. To jsem si vyzkoušel a do toho už jít nechci a ani by to nikam podle mě nevedlo.

Tak že jsem zašel na tu poštu, jak jsem říkal. Zrovna tento týden nastal předvánoční frmol. Je ale jisté, že tam jdu s tím, že žádné dvanáctihodinové směny dělat nebudu. To jsem si s šéfem ujasnil hned z kraje a on s tím nemá problémy. Měl jsem zdravotní problémy s prachem, tak že zkusím maximálně šestihodinové směny.

Ředitelka tam pomáhala roznášet balíky a všimla si mě. Povídá mi „Vy jste u nás už dělal, že.... pan Kalina?..... Kdyby jste neodcházel, tak už jste mohl mít nějakou vedoucí pozici.“ Tak jsem jí řekl, že jsem musel odejít kvůli zdravotním potížím, protože ty směny byly na mě moc dlouhé a vadil mi prach.

Jeden postarší pán mě tam zahlédl, prohodili jsme pár slov a bylo vidět, že mu udělalo radost, když tam půjdu zase dělat.

Upřímně si myslím, že brigády na poště nevyřeší mojí komplikovanou finanční situaci. Ale du tam dělat z toho důvodu, že chci být užitečný a stát si za svými zásadami na univerzálnost využívání lidí. Jak bych mohl propagovat Eden, když budu neochotný jít dělat manuální práci. Proto jsem po

odchodu z Asseca říkal, že se na poštu vrátím i když to třeba nebude hned za týden.

Mimo to si ale hledám i jiné brigády. Na poštu chodíval jeden starší chlápek, co vypadal jako mušketýr. Také jsem něco málo o něm psal. Chlapík s obchodním duchem. Celkem výřečný a prý dělával svého času i předsedu v ROH. Podnikal jeden čas s pizzou a dělával údajně nejlevnější pizzu ve městě. Tržby mu jeli, ale pak začali zdražovat suroviny a jemu si nějak nedalo a vyráběl pizzu stále za stejnou cenu. Myslel, že to udrží. Úplně nechápu proč, když měl toho obchodního ducha, ale nakonec podnik musel zavřít. Prý si pak vydělával peníze tím, že chodil na brigády. Měl nasmlouváno spousta podniků a chodil z jedné brigády do druhé. To byla jeho hlavní obživa. Jestli on neměl také takovou povahu jako já, že nikde nevydrží stále.

Tak že to zkusím dělat v jeho stylu.

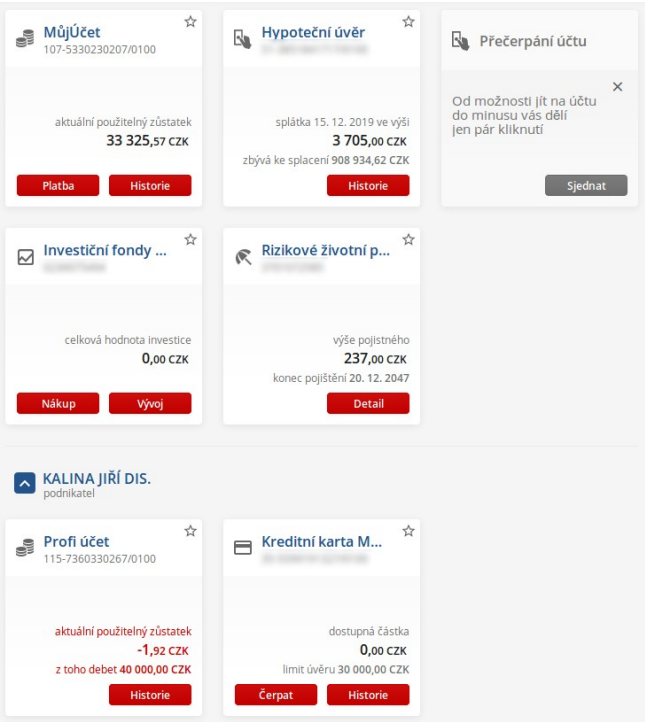

Je 17.11.2019 14:28. To co se poslední dobou děje na mém účtu, to je normální komedie. To je fakt tyátr. V úterý jsem se sešel s chlapíkem, pro kterého upravuji web na vesmírný rodný list. Optal se mě, jak se mi daří a jestli už mám nějakou tu práci. Říkal jsem mu, že si zařizuji brigádu na poště a že mě zaskočila banka s tím, že chtějí splatit 40 000 Kč co mám přečerpání podnikatelského účtu a chtějí to do pátku. On mi doporučil, že si to mám někde od někoho půjčit a dát tam ty peníze třeba jen na den a pak si je zase vzít. Že prý banky ty přečerpané účty chtějí mít jednou za čas splacené ale v jejich přečerpání se dá pokračovat. Tak že jsem se nějak zmínil před rodinou, že banka po mě chce peníze, co dlužím a chce to po mě do pátku. Zmínil jsem se o tom, ale překvapivě jsem nakonec litoval toho, že jsem se o tom zmiňoval. Ne pro to, že by se mi nedostalo pomoci, ale pro to, že se mi do toho nechce tahat rodinu. Brácha mi říkal, že mi ty požadované peníze půjčí, abych to tam mohl dát alespoň na přeznoc a pak mu to vrátím. Ještě jsem volal do banky a ujišťoval se, jak že to přesně funguje. Oni mi řekli, že jednou za rok chtějí mít ty peníze srovnané na nulu. Komedie je na tom ta, že to chtějí mít jednou za rok, ale vyrukovali na mě s tímhle takto po dvou měsících a ještě k tomu v moment, kdy mám zrovna placení poplatků.

Tak že nakonec to dopadlo tak, že brácha mi peníze půjčil a měl jsem na svém osobním účtu nějakých cca 43000 Kč. Doufal jsem, že se těch 40 000 přepošle na podnikatelský účet, aby se to dorovnalo na 0 a pak si to zase vezmu zpět a zaplatím poplatky. Co se ale nestalo. Z účtu se strhlo asi 3500 na poplatek a bylo tam 39 500, tak že celé řešení k ničemu. Pak se ještě strhlo na další poplatky a teď tam mám už jen 33 325.

Já tedy netvrdím, že ty peníze nechci bance vrátit, ale upřímně musím říct, že na tyhle šaškárny nemám nějak žaludek. Vážně uvažuji nad tím, že bráchovi prostě vrátím to, co mi v týdnu půjčil a

nechám tyhle titěrnosti plavat. Není to zvláštní takto uvažovat? Je to zvláštní a i přes to to vnímám jako titěrnost se kterou si moc nelámu hlavu. Jenomže brácha za tím vidí možnou exekuci a chce mi pomoc. To je od něj hezké. Já zase nějak v hloubi duše cítím, že mě žádný exekutor komplikovat život nemůže. Není to zarážející? Já to tak v hloubi duše opravdu cítím. Je to v rozporu s běžně zaběhnutými konvencemi ve společnosti. Ono v rozporu s konvencemi je i to, že řeším vraždu premiéra české republiky, ale když je to zločinec, který odmítá se mnou spolupracovat a jen překáží v cestě, tak co mám dělat? Všem jedině prospěje jeho likvidace.

Komerční banka. Tak u těch mám účty. Ve smlouvě o debetním účtu je uvedeno, že ke splátce má dojít po 360 dnech. To je číslo. Ještě k tomu v telefonu mi potvrdila paní, že jednou za rok je potřeba to splatit. No a najednou bum-prásk-herdek, co se nestane? Oni to po mě chtějí už po dvou měsících? Jak tooooooooo, jak tooooooooo? Komedie.

A aby těch 36 nebylo málo, tak když si rozkliknete odkaz na události v Izraeli na straně 128, tak je tam napsáno, co se stalo za posledních 36 hodin v Izraeli a že tam během dvou dnů dopadlo 360+ raket.

Poslední dobou to číslo 36 právě vídám docela často. A to mi asi tak před rokem jeden pastor říkal „Víš, oni ty židé si nenechají mezi sebe pustit jen tak někoho.“. Tohle mi řekl. No a to že židy čeká ultra genocida, tak to je nezajímá? Nezajímá je, jak si zajistit alespoň nějakou ochranu. Nenapadá je, že spolupráce se mnou je může ochránit a ignorovat mě je jejich konec.

Jako kdyby to jediné, co je na světě podstatné, tak je hlavně mít „mindset“ bohatých. Hlavně být boháč, i když to lidi vede k bezohlednosti k ostatním a do vlastní záhuby. Myslím si, že i Komerční banku provozují židé.

Ten nedotknutelný stát Izrael, o kterém se židé domnívali, jak ho nikdo nebude ohrožovat, tak ten očividně zas tak nedotknutelný není.

Je 18.11.2019 15:46. Zase jsem se začal dnes trochu dostávat do programování. K tomu navíc se zkusím znova pročistit půstem. Naposledy jsem tedy jedl včera někdy v noci a od té doby jen piji čistou vodu.

Ve středu jdu na prohlídku lékařkou kvůli té poště, abych tam mohl chodit na brigády.

Je 19.11.2019 11:36. Jak jsem psal, tak si hledám nějaké brigády, abych vydělal peníze. Napadlo mě „Co takhle připomáhat v lese?“. Tam je čerstvý vzduch a to by mohlo být fajn a celkem i potěšení z práce, že dělám něco opravdu prospěšného. Starat se o přírodu je přeci potřeba. Tak jsem dohledal stránky na Českobudějovické krajské ředitelství lesů ČR. Máme přeci u Máje lesy a rybníky. Píši tam jedné paní administrátorce s dotazem, jestli tam můžu přijít k

nějaké brigádě. Jsem laik a nevím pořádně, kam se mám obrátit. Psal jsem nějaké paní Jitce Holubové na jitka.holubova@lesycr.cz a to bylo už v den 6.11.2019. Tato paní mi vůbec neodpověděla a odeslala můj dotaz přímo zástupci ředitele nějakému Ing. Kamilovi Bjačekovi, který mi odpověděl celkem i rychle a to hned druhý den 7.11.2019 zprávou:

„Dobrý den,

brigády v lesnictví jsou zajišťovány pro studenty lesnických škol

přímo na lesních správách a lesních závodech. Pokud máte namysli

manuální práce v lese, je potřeba se obrátit na lesnické společnosti,

od kterých si práce v lese nakupujeme.

S pozdravem Lesu zdar!

Ing. Kamil Bjaček

zástupce ředitele KŘ České Budějovice“

Tak že píši 10.11.2019 s žádostí detaily, kam se mám obrátit:

„Dobrý den,

děkuji za upřesnění. Můžete mi prosím doporučit nějaké ty lesní závody, na které bych se mohl obrátit?

S pozdravem,

Jiří Kalina“

Odpověď na takovouto jednoduchou otázku trvala dloooooooouhých předlouuuuuuuuuhých 9 dní, protože mi odpověděl až dnes 19.11.2019 a ještě k tomu se mi odpovědi dostalo od zástupce ředitele a ne od paní administrátorky, které jsem se na to původně ptal.

A jaká že je to tedy odpověď, u koho že se mám hlásit, když chci dělat v lese u Máje?

Odpověď je:

„Dobrý den,

nejbližší je LZ Boubín nebo případně LZ Konopiště, kontakty jsou na lesycr.cz

Kamil Bjaček“

Když se tak koukám na tu budovu krajského ředitelství v lesním stylu, která je v ČB a když se tak koukám na to, jaký průběh ta komunikace má. Přijde mi, že v oblasti kácení lesa tu moc lidí není, ale na kácení státního rozpočtu je odborníků na slovo vzatých přímo regiment.

Představte si tu situaci v lese. Představte si, že jsem v lese a mám na hlavě nasazenou helmu. Najednou přiběhne paní asistentka a říká mi:

Asistentka: „Pane les-mistr..... Pane les-mistr. Tak vám vedu toho nového brigádníka. Představte se.“

Já: „Ah. Tak paráda, jak se jmenujete?“

Brigádník: „Mé jméno je ministerstvo.“

Já: „Támhle je sekerka a směle do díla.....směle do díla. Hlavně se moc neostýchat.“

Brigádník: „Ahhhh neeeeeee..... jen to nééééééééé. Jsem nějak celý takový unavený a zesláblý. Myslel jsem, že náplní práce bude hlavně sledovat ostatní.“

Já: „Ale no táááák, čile do díla. Ten les je ve skutečnosti státní rozpočet.“

Najednou v tu ránu, jak to dořeknu, tak uslyším velice silné zapraskání. Zapraskání, až z toho nadskočím. Ohlédnu se na brigádníka a vidím, že původně ochablá paže, ve které drží sekeru, tak je najednou svalnatá jako stehno a rukáv na maděru. Brigádník s vykulenýma očima statným krokem směřuje k tomu nejsilnějšímu stromu široko daleko. Jedním švihem strom zaťal, že kmen vyletěl až do oblak až mi helma spadla z hlavy.

Já: „Ale no táááááák, pane brigáááádník, tohle jsme si nedomluvili. Máme tu taky nějaké zásady bezpečnosti práce.“

Toto je přehnaná demonstrace, jak nějak zhruba lidé asi fungují.

Tak že zástupci ředitele krajského ředitelství odpovídám:

„Dobrý den,

ale já bydlím na sídlišti Máj v Českých Budějovicích, u kterého jsou

nějaké lesy a rybníky. To se tady vážně nenajde nějaká práce? To to tu

nikdo nemá ve správě?

No to snad nemyslíte vážně.

Jiří Kalina“

Teď budu muset asi čekat dlouhatáááánských předlouhatáááánských kdo ví kolik dní na odpověď. Zástupce ředitele si mezitím odjede na pláž do ciziny na inspekci sledovat růst palem z lehátka za státní peníze.

Je 21.11.2019 2:20. Zase se ve mně nějak obnovilo to záhadné energetické spojení, či otevření. Nevím, jak to popsat. Zmiňoval jsem se o tom například na straně 104 a i jinde. Když je toto spojení aktivní, tak nedochází k energetickým impulzům.

Poslední půst se mi moc nezdařil. Nevydržel jsem ani celý den. Nejsem teď asi v rozpoložení, které je pro půst vhodné.

Je 22.11.2019 15:00. Z krajského ředitelství se mi zástupce ředitele, na kterého jsem byl přesměrován, zatím nikdo neozývá ohledně práce v lese.

Nikdo netvrdí, že zrovna kácení stromů je ta správná aktivita, ale tak jsou jsou tu lesy a určitě by se našlo spousta jiných rozumných aktivit. Přeci snad nemůže být takový problém vytvořit pro lidi nějakou smysluplnou práci. Nebo možná pro ministerstvo to problém je, protože ministerstvo a všechna různá ředitelství a správy tu od toho prostě nejsou.

Tak jsem dnes měl ráno premiéru jako brigádník na poště. Od té doby, co jsem odešel z hlavního pracovního poměru, tak je to poprvé, co tam pracuji brigádně. Měl jsem to od 0:00 – 6:00 a jsem spokojený. Takhle nějak si představuji důstojnou manuální práci. Je sice předvánoční období a po dlouhém sezení u počítače je to trochu nezvyk, ale i tak jsem spokojený. V takovéto míře je pohyb řekl bych dokonce i prospěšný, protože se cítím trochu lépe.

Dokonce ani kašel se mi nevrací. Můj dlouhodobý kašel odezněl. Hlavní příčina toho kašle nebyla podle mě v prachu. Prach to jen dráždil. Naposledy se mi náhle začal vracet kašel, když tu u mě spal nocležník. Připadalo mi to, jako kdyby si s sebou přitáhl nějakého démona a ten démon mě nějak dráždil. Po tom, co jsem démona energeticky odehnal, s boží pomocí, tedy myslím, že jsem ho odehnal, tak už se kašel nevracel. Tak že ten záhadný dlouhotrvající kašel musel mít něco společného s tím, že jsem se pokusil začátkem roku blokovat energie, které mnou musí procházet.

Stálí zaměstnanci, co byly dnes na poště, tak bylo vidět, že jsou rádi, že jsem se vrátil alespoň brigádně. Sou tam i noví lidé. Co mě ale překvapilo. Na překládce pracují dvě ženy. Za celou to dobu, co jsem tam byl jako zaměstnanec, tak se tohle snad nikdy nestalo, že by přímo na překládce byly dvě dělnic. No jsou tam třeba směnařky, které mají na starosti dohled a nebo dispečerky a nebo ženy z cenovek. Ti všichni chodívají pomáhat na překládku. Ale dnes jsem poprvé byl svědkem toho, že na překládce vydrží pracovat dvanáctky i ženy, aniž by tam měly nějakou jinou odpočinkovou aktivitu. Toto byla, co si pamatuji, výsada jen chlapů.

Úplně jsem viděl z lidí ke konci směny tu únavu. Jeden kolega, co tam dělá už dlouho, tam i říkal, že by raději bral rozsekanou tu směnu na více kratších, než dělat takhle ty dvanáctky. Celkem mi těch lidí bylo líto. Kdyby bylo dost peněz, není žádný problém, aby tam chodili všichni jen na 6 hodin. Chodil by tam vlastně dvojnásobek lidí, kteří by byli slušně hodnocení a lidé by nebyli tak sedření.

Jenomže dost peněz není a to z jednoduchého důvodu. Je to z toho důvodu, protože lidé mají tendenci hledat způsoby, jak se práci co nejvíce vyhnout a přijít snadno k co nejvíce penězům. Je to z toho důvodu, že se všude možně rozkrádá, uplácí, jak to jen jde. Pak ta těžká práce padá na skupinku lidí, která se těchto podvodů ne účastní.

Tak že jaké z toho vyplývá ponaučení? Takové, že je potřeba to tady vše od základu změnit, aby byla kontrola a tyto zvěrstva se neděli.

Je 24.11.2019 10:51. Včera mi přišlo na mysl popřemýšlet nad Babišem. Říká se „Proste a bude vám dáno, klepejte a bude vám otevřeno“. Minulý týden jsem měl takový divoký a přišlo mi to, jako když mě někdo chce vmanipulovat do věcí, které jsou mi proti srsti. Vmanipulovat nějakým vzdáleným duchovním způsobem. Tomu jsem se vyvaroval, ale i tak pochybuji, zda věci, o kterých jsem psal, tak zda se s nimi úplně ztotožňuji a zda je chci. Mluvil jsem o zavraždění Andreje Babiše. Když o tom budu dále a dále uvažovat a budu to nějak přivolávat třeba i slovně, tak se to klidně může stát. Když se to stane, tak se to určitě na mě osobně nějak neblaze podepíše. Je to způsob řešení starověkých válečníků, jako byl třeba Mojžíš a nebo David, ale dnes už je jiná doba. Je celkem dost vnějších ukazatelů, které na mě poukazují, jako kdybych měl být opravdu nějaký ten antikrist, ale mé chování tomu neodpovídá. Antikrist má doslova nenávidět vše, co nějak souvisí s náboženstvím a označuje se i jako bezbožník, ale já takový nejsem.

Když se tak podívám, co oduchovnělý lidé prezentují, tak se hodně zmiňují o vytržení a že má nastat už opravdu brzy. Jeden možný scénář je, že teď někdy nastane vytržení a část lidí, které bude vytržena. Tato část lidí si v jiném světě udělá politiku podle Božích zásad a budou se mít dobře. Druhá část lidí vytržena nebude a ti zůstanou tady pod vedením Babiše a jemu podobných, kteří asi poslouží jako trest a časem i na ně dopadne trest. I když mám snahu udělat pořádek, tak přílišná horlivost může zbytečně nadělat problémy. Bůh má situaci ve svých rukách a stačí ho prosit, ať se tento plán naplňuje.

Co je ale zjevné, v jakém stavu jsou bezpečnostní složky tohoto státu. Svoboda slova je očividně velká a nebo možná jen pro některé. Není ale jisté, jak moc tu lidé budou svobodní například za takový rok.

Je 25.11.2019 11:51. Včera jsem byl na debatě s představiteli pirátů panem europoslancem Mikulášem Peksou a senátorem a kandidátem na prezidenta Markem Hilšerem. Konalo se to v budově bývalých kasáren u Mercury, která je pojmenovaná jako Žižkárna. Piráti jsou další takovou skupinkou, která by možná mohla mít zájem o využívání Edenu v nějakém upraveném provedení v jejich stylu.

Zajímavé bylo, že piráti se zabývali takovým celkem neobvyklým a děsivým tématem, které se týká Číny. Zabývali se tématem transplantační turistiky, o tom, jak jsou v Číně vraždění nepohodlní lidé a jak se k tomu správně postavit, aniž by se nevyvolal nějaký konflikt s Čínou. Padaly tam nějaké nápady jako jakýsi návrh zákona, který by penalizoval české občany, co si chtějí od Číny tyto orgány nakupovat.

Nejprve mě v duchu napadlo, že i kdyby nějaký takový zákon prošel, tak jak chce vláda monitorovat nákupy obyvatel, když není zavedená digitální měna? Samozřejmě mě napadl Eden, jako řešení, ale nechal jsem si to uležet v hlavě. Nepřišlo mi ale moc jako dobré řešení nějak takto občany postihovat a omezovat. Asi by to vedlo zbytečně do konfliktů. Řešení jsem viděl hlavně v tom, že asi nezbude nic jiného Číňanům, kteří jsou pronásledovaní, než že budou migrovat.

Pak mě ale napadlo jedno celkem elegantní nenásilné řešení, jak namotivovat lidi, aby takovéto obchody nedělaly a zase to souvisí s digitální měnou. Tak jsem se s nápadem ozval nějak takto:

„Přemýšlel jsem nad tím omezováním transplantační turistiky a nevidím úplně jako šťastné lidi za to finančně penalizovat a nebo jim něco zakazovat. Vzhledem k tomu, že se blíží ekonomický kolaps, peníze ztratí hodnotu a je reálné, že se bude používat digitální měna, tak vidím možné řešení skrze tu měnu. Mohl by existovat informační systém, který zachytí tyto obchody a zajistí, že lidé, kteří toto nakupují, tak budou pomocí tohoto systému nějak označeni. Nebude to přímo omezování svobody, ale něco jako jakýsi sociální kredit“. V Číně vlastně také mají sociální kredity.

No a jaká na to byla reakce? Nebyla negativní. Podle pohledu některých lidí mi přišlo, že jsou mile překvapení.

Pan Hilšer na to v podstatě zareagoval tak, že by se to muselo projednat. Ani reakce pana Peksi nebyla negativní. Jenom zmínil to, že je potřeba k těm Číňanům přistupovat opravdu jako k prostým lidem, kteří jsou jen pod nějakou vládou. Takhle nějak bych to interpretoval.

Je 25.11.2019 16:03. Mimo jiné jsem se na včerejší debatě dozvěděl i to, že v politice jsou oblasti, kde Andrej Babiš vyloženě blokuje ostatním přístup a nebo tam něco měnit. Přemýšlel jsem nad tím Babišem. To, že jsem se zabýval jeho smrtí, to bylo přehnané. Bylo to přehnané i kdyby se nemělo jednat vyloženě o trest smrti, ale o jakýsi válečný akt. Vražda je ale stále problém. Na druhou stranu cítím, že

nějaké negativní energie ode mě k němu se snaží proudit od včerejška a vnímám, že je budu muset uvolnit. Jediné, co mě v tom brání je to, že mám povinnost o tom prvně zde informovat. Tak že o tom informuji. Snad ho Bůh dosadil na takovou pozici jen pro to, aby mohl ukázat, že právě jen on ho dovede zase sesadit a oslavit se tak. Vražda je asi celkově problém bez ohledu na důvod.

…

Je 16:32. Před několika minutami mnou prošli dva energetické impulzy směřované přímo na Babišovu sobu. Jeden v 16:17 a druhý 16:22. Vnímám teď intenzivněji zase ten zvláštní stav jakéhosi otevření či propojení ze srdce. Jak říkám, mnou to jen prošlo. Nevnímám se, že bych byl přímo zdrojem, ale jakýmsi informátorem.

Je 26.11.2019 20:43. V neděli na debatě s piráty mi byl do ruky jednou paní dán letáček na kvíz, který se koná tento čtvrtek 28.11. v Horké vaně. Tématem kvízu jsou lidská práva. Toto téma se dotýká vlastně i mého věčného dilematu „zabít člověka či nezabít člověka“. Docela mě to zajímá, jak kvíz bude vypadat a co se tam dozvím. Když jsem v neděli byl na debatě s piráty, tak bylo zjevné, jaké piráti v politice řeší problémy. Problémy s domluvou. Domluvit se hromadně jednotně na nějakém řešení, pokud možno správném. To je někdy asi docela nemožné, taková domluva.

Jediná možnost, jak něco změnit a nebo posunout dále je najít nějaký trumf a na toho vsadit. Člověka, který prosadí potřebné věci, pokud možno někoho inteligentního, kdo se jen tak někoho nezalekne a který hlavně umí vnímat potřeby a požadavky svých lidí a ideálně někoho, koho není tak odstranit a nebo zkorumpovat. Toto ale rozhodně není ryze demokratický systém i když určité ohledy k demokracii to má.

Já jiné východisko nevidím, jak to řešit. Teď jenom, kde takového jedince najít. Ono to skoro vypadá, jako když se tím snažím poukazovat na sebe. Já ale nesplňuji kritéria, protože stále je pro mě těžké rozhodnout se mezi „zabít či nezabít“. Copak se hodí, aby někdo takový byl potencionální vrah?

Na jednu stranu nechci nikoho zabít, ale na druhou stranu lidé jsou celkem hrozba a nevíte jak se zachovají, když se jim například sáhne na majetek a nebo nějak na sociální postavení. Pak můžou věci dost zkomplikovat a to je dost problém.

Ano se mi nechce tolik spoléhat na to, že co nevidět přijde nějaká záchrana. Nějaké vytržení. Ono to přijde, ale nikdo neví kdy a říkat, že brzy, to je neurčitý pojem. Nevidím způsob řešení v tom sedět se založenými rukami v klíně a čekat. Není to moje vlastnost takto jednat, ale poslední dobou pomalu začínám tak uvažovat, protože nevidím žádnou snahu chopit se příležitosti, nějak mě podpořit třeba jen drobet finančně a nebo se mnou komunikovat. Už pomalu začínám uvažovat jako člověk, který to pomalu začíná vzdávat. Tedy až na chvíle, kdy do mě vstoupí nějaká energie a musím jí uvolnit a nějak to komentovat. To se pak možná chovám jako někdo, kdo to ještě nevzdal.

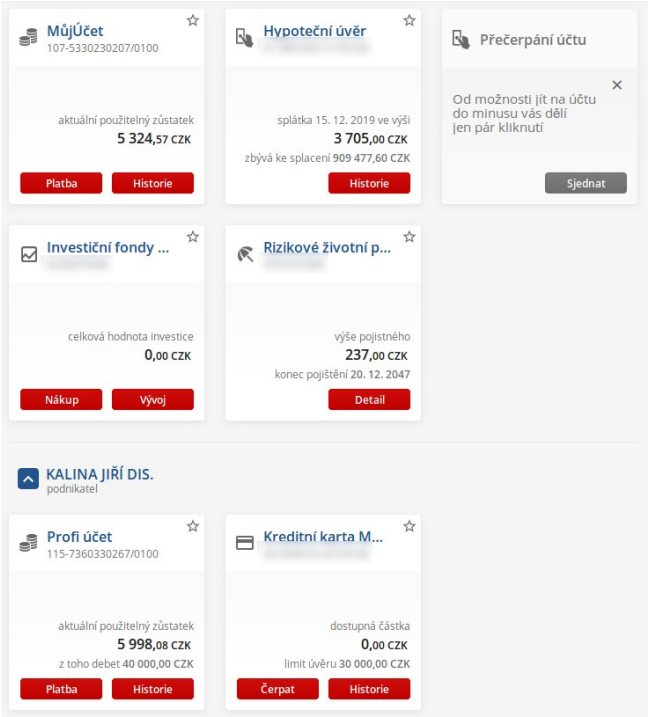

Je 27.11.2019 21:03. Včera mi volal Martin z čajovny během odpolední doby, co jsem spal po noční brigádě na poště. Tak mu volám zpátky s tím co potřebuje? On se mě jen chtěl zeptat, jak se mám a jak se ta mé situace dál vyvíjí. S tímhle dotazem mi snad ještě nikdy nevolal, ale je to hezké, že se optal.

Má momentální finanční situace je vyobrazena v obrázku nalevo. Na běžným účtu mám 5324 a na podnikatelským účtu 5998. V peněžence mám myslím něco mezi 2 – 3 tisíc. Tak že nehladovím a to je hlavní :). Člověk si nemá dělat starosti o peníze. Může se stát, že ze dne na den přestanou platit peníze a pak já budu mít něco opravdu užitečného v rukách. Lidé si to dokonce už začínají více a více uvědomovat. Něco, do čeho jsem nainvestoval a neudělal jsem chybu. Úspěch nepřijde rychlostí lusknutím prstů. Je třeba trpělivost, obětavost, pokora a to prostě nejde hned.

Komplikace přicházejí a je to možnost, jak se něco nového naučit při jejich řešení. Jedna věc je řešit komplikace při tvorbě a nebo opravování aplikace a druhá věc je řešit komplikace v reálném životě. Podoba tam je, ale je to o něčem jiném.

Banka po mě požadovala splacení podnikatelského debetu už asi po dvou měsících, i když ve smlouvě bylo, že se to má splatit do 360 dnů. Brácha se nabídl, že mi s tím pomůže a tak jsem to zaplatil, nechal to tam přes noc a pak bráchovi peníze vrátil. Dluh u banky mám ale stále.

Další komplikace, ale i zajímavá situace a pohled dění nastal s podnikatelem, pro kterého programuji web na vesmírný rodný list. Má také nějaké finanční komplikace. Nebo tak mi to říká. Jeho projekt je pro mě sice zajímavý a rád na něm dělám, ale musím také řešit finance. Povídal mi, že mi bude platit za práci každých 14 dní, ale trochu to začal odkládat a teď první peníze, které mi dal toto pondělí jsou jen 2000 Kč, abych alespoň něco u sebe měl. Tak že vlastně i v tomto projektu se stávám jakým si investorem. V běžné praxi při živnostničení se tyto věci dějí. Peníze se zdržují. Už s tím mám i sám nějaké zkušenosti z roku 2011 krátce před tím, než jsme se nechal zaměstnat u Infinity Systems. Tato zkušenost není překvapením a kdyby projekt vesmírného rodného listu nesouvisel s Edenem, tak podle mě není moc pravděpodobné, že bych se do něčeho takového pouštěl. Sázel jsem trochu na to, že když dotyčný podnikatel je majitelem jedné nejmenované diskotéky, tak že nějaké peníze mít bude, ale podle jeho tvrzení na rozjezd diskotéky

dal 1,5 milionu korun a kdyby mohl vrátit čas zpět, tak by to raději nainvestoval do stříbra, protože diskotéka moc nevynáší. Prozatím se tedy musím smířit s tím, že ani brigády a ani toto programátorské „přištípkaření“ není řešení mého finančního dluhu. Podnikatelský debet mám na 40000 Kč a kreditní kartička s 30000 Kč je „vyšňuplá“ na 0 Kč. Tak že můj finanční stav je cca −40000−30000+5324+5998+2000=−56678

Tak mě teď napadá, zda má cenu platit si toho 15.12. sociální pojištění? Vždyť jsem v podstatě něco jako hrdina socialismu. Hrdina socialismu a zároveň čestný podnikatel v jednom člověku. Zázrak přírody :D.

Asi to ode mě byla trocha ošklivé samochvály, ale je potřeba to brát z nadhledem a s humorem. Při jednání s podnikatelem ohledně úprav na jeho webu jsem jednal bezelstně a to mě asi staví do nevýhodné pozice. Podnikatel je obchodník, ale já jsem programátor. To mě po finanční stránce staví do nevýhodné pozice. Ocitl jsem se v situaci, jako kdybych si sám pod sebou podřízl větev, na které sedím a to jen pro to, že jsem se zachoval ohleduplně. Ale nelituji, že jsem se tak nakonec zachoval. Podnikatel mi zadal nějaké úkoly na úpravách jeho webu. Tak jsem na nich dělal. Přišlo na grafické provedení a říkal jsem mu, že já jsme hlavně programátor, ale na grafické návrhy moc stavěný nejsem. On mě požádal o to, jestli bych nezkusil sehnat nějakého grafika. Tak jsem se optal kamaráda, co mi dělal grafiku na webu. Kamarád mi říkal, že už teď grafiku moc nedělá, ale že teď dělá hlavně tak zvaný UX design a že kšeftů má do budoucna nasmlouváno hodně. Povídal mi, že by mi stejně požadované úpravy nějak vyvrátil a rozmluvil. UX design má za úkol něco jako zlepšit prodejní efektivitu webů. Já se touto oblastí nezabývám, ale dal jsem podnikateli kontakt na toho kamaráda, protože jsem věděl, že tohle podnikatel přesně bude chtít a nepřemýšlel jsem nad tím do hloubky. Jenomže toho jednání mě ve výsledku staví momentálně do nevýhodné pozice. Má práce, na které jsem dělal a kterou mi podnikatel zadal, tak teď působí dojmem, že není dostatečně efektivní. Ten web už v nějakém stavu vyvinut je a já ho měl vylepšit a více automatizovat, ale teď se mé služby prostě zdají být nedostatečné a možná v důsledku toho i méně hodnocené. Je to momentální dojem. Nejsem úplně odepsaný a podnikatel si přeje, abychom dělali na projektu já i můj kamarád a každý v té oblasti, kterou umí. Tedy za mnou by šlo hlavně programování. Kamarád co dělá UX design ale není tak finančně nenáročný jako já a asi bude mít mnohem lepší obchodní dovednosti. Podnikatel ale chce jeho služby a posledně mluvil o tom, že se pokusí sehnat nějakého investora na ten projekt.

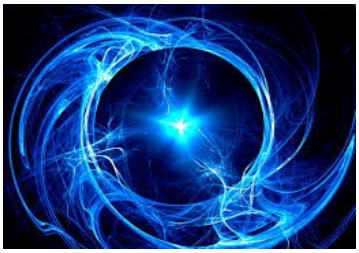

Je 29.11.2019 20:22. Zde jsou záznamy posledních impulzů energie, které mnou prošli. Neděje se to tentokrát až tak často po sobě, ale cíl je přesný. Cílem je Andrej Babiš a jeho zkorumpovaný vliv. Poslední záznamy o energií na jeho adresu byly na straně 136 v 16:17 a 16:22. Další záznamy jsou ze dne **26.11.** v 20:24 a 20:28 a potom až dnes **29.11.** v 3:15, 6:22, 16:12 a 16:13. Tak že něco kolem něj a nebo přímo

jemu by se mělo začít dít. Něco, co by mělo jít ve prospěch spravedlnosti. Doufejme, že snad něco výrazného.

Babiš je momentálně překážka. Překážka, která brání tomu něco změnit. Překážka, ale zároveň i pouhá „figurka na šachovnici“, která tady zastupuje někoho většího, kdo o sobě asi dá časem vědět.

Fakt, že audit potvrdil střet zájmů a že pro Babiše nedopadl dobře, potvrdily během víkendu Respektu dva nezávislé zdroje obeznámené s průběhem řízení a obsahem dokumentu.

Je 2.12.2019 0:51. Během víkendu Respektu údajně dva nezávislé zdroje potvrzují, že Andrej Babiš opravdu je ve střetu zájmu. Ministerstvo je proti zveřejnění zprávy.

Celý článek je zde.

Ještě k tomu navíc Česku údajně hrozilo, že pokud Babiš opravdu bude prokázaný střet zájmu, tak bude muset vracet EU 450 milionů z dotací na Agrofert. Něco takového podle mě nemá logiku. Dotace mají jít na podporu země a občanů. To, že Babiš je ve střetu zájmu a popírá to, tak za to přeci občané nemůžou. Sice je ve vedení firmy, ale odpovědný za to musí být on a ne občané.

To mi připomíná jedno pravidlo v Talmudu. Když žid okrade žida, tak na to doplatí gój, tedy nežid. Toto tam údajně je napsané. Tak že z toho tedy vyplývá, že údajní židé vyznávající Talmud, ti co sebe označují jako židy se považují něco jako nadřazená společnost, tedy nadlidé, kteří si k národům mohou dovolit, co chtějí. Babiš se přeci prezentuje, jako že je žid.

Někde se o něm v jednom článku zmiňovalo podle přísloví „Z jedoucího pantera se blbě seskakuje dolů.“. Tím bylo myšleno jako že když seskočíte z pantera, tak vás sežere. Autor toho článku mluvil o Babišovi v podstatě ne úplně ve zlém. Vyobrazoval ho tam jako člověka, který má jakousi snahu snad i obrátit se k lepšímu, ale jeho stávající situace, ve které se nachází, tak mu nedává moc možností, než to řešit po svém.

Jediné, co by ho z takové ošemetné situace mohlo vytáhnout. Nebo alespoň jediné co vnímám já, tak sundat tu svou masku a všechno přiznat a omluvit se. S tím, že by přijal velkorysou nabídku někoho s dobrou pověstí. Někoho, kdo by dokázal lidi přesvědčit, aby proti němu nešli, protože uznal chybu, omluvil se a od tohoto momentu by své staré způsoby nechal a sloužil by těm, co obíral. V nějakém takovém přístupu vidím určitou možnost. Jinak těžko.

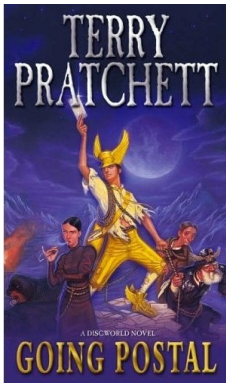

Zase je ze mě jednou nohou pošťák. Minulý týden jsem chodil na poštu od pondělí do pátku každý den. Sice každý den, ale jen na 6 hodin, což je pro mě celkem přijatelné. Dá se to zvládat. Vždycky přijdu na půlnoc a jsem tam cca do 6:00. Tak že jednak píši tento příběh, což určitá forma poštovního psaní. Napíši článek a mžikem po uložení na server si ho můžete v pohodlí domova číst. Eden po novu umožňuje osobní korespondenci tak že to je jakási další poštovní funkce. Teď ještě k tomu navíc chodím pomáhat na poštu brigádně. Pošťák do třetice. A to jsem se nezmínil ještě o „Maratonu psaní dopisů“, na který jsem byl pozván ve čtvrtek při akci v Horké vaně na kvízu o lidských právech.

Kolegové na poště mě přijali příjemně po té době, co jsem tam nějakou dobu nebyl. Povídám jim, že teď zkouším napůl dělat programování webů a napůl manuální práci. Ptají se mě „Zda mě to uživí?“, tak říkám „Že to zkouším.“. O svém projektu Eden a politických aktivitách se jim ale nezmiňuji. Neříkám tam nikomu do detailu co přesně dělám. Jeden řidič mi tuhle říkal „Tak to je pro mě Libanonská vesnice.“, když jsem mu řekl, že teď programuji na volné noze. To tak nějak vystihuje, proč nerozebírám do detailu na poště co dělám.

Je 4.12.2019 18:56. Nějak jsem podcenil přirozenou potřebu spát v noci. Chodím teď na noční sice jen na 6 hodin, ale žádnou denní směnu nemám. Je to už nějaká doba, co jsem se pořádně v noci vyspal a i když mám raději aktivitu přes noc, tak stejně mě to nějak zpomaluje a oslabuje i v tom psaní. Budu to muset pořešit. Tento týden jsem měl naplánováno původně 5 směn, ale tu z pátka na sobotu jsem zrušil.

Dám si od psaní teď pauzu. Zkusím něco sepsat v neděli k tématu lidská práva, maraton dopisů a podobně.

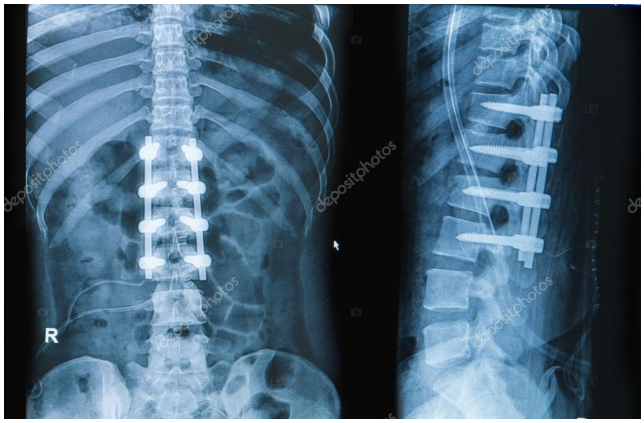

Je 4.12.2019 20:53. Za cca 3 hodiny mi začíná šichta. Ještě jsem se nějak zberchal k psaní. Odpočatý celkem jsem, ale za poslední dny mě bolí v kříži. Je to namáhavá práce na té poště i když dělám jen 6ti hodinové směny. Sice dělám kratší směny, ale jsou frekventovanější, tak že ve výsledku je zátěž v období, co chodím pracovat, stejná, jako kdybych tam byl na plný úvazek. Něco mi říká, že ty brigády na poště asi brzo zabalím a nebo výrazně omezím. Z pozorování jsem si všiml, že první 4 hodiny utíkají dobře a práce je i celkem zábavná. Potom poslední 2 hodiny se ale už začínají celkem vléct. Práce začíná být celkem monotoní a nezáživná. Ono na tom přeci jen něco bude, když staré slovanské kultury nedoporučovali pracovat více jak 4 hodiny denně. To je skvělý cíl, ne? Vybudovat společnost, kde pracují úplně všichni a všichni dělají jen to, co je opravdu potřeba a ne žádnou uměle vytvořenou nesmyslnou práci, ale jen standardních 4 hodiny denně, což je pro člověka ideální.

Jaká je ale realita například na takové poště v současné době?

Případ 1) Bavil jsem se tam s jedním brigádníkem, co ještě studuje. Chodí tam třeba i několik dnů po sobě na osmihodinové směny od 22:00 do 6:00. No ale on to dělá při škole, tak že po šichtě jde ještě do školy. Říkal „Je to drsné“.

Případ 2) Jedna paní chodí pracovat na dvanáctky. Žena, která tráví na překládce 12 hodin a teď nevím, zda je to brigádnice a nebo ne, ale vídám jí tam docela často. Tuhle v sobotu říkala na konci směny „Já necítím nohy“.

Případy nemocných lidí) Poslední dobou je celkem kuriózní sledovat, jak stálí zaměstnanci neustále s něčím marodí. Podíváte se na rozpis služeb stálých zaměstnanců a vidíte tam někdy skoro samou nemoc. Někdo marodí třeba s namoženou ruku, někdo se zády, někdo může mít dlouhodobý úraz a pak jsou lid, kteří si tu nemoc nějak papírově zařídí, protože ta práce je na ně moc drsná. Problém se řeší tím, že pošta najímá brigádníky, ale určitě to leze do peněz.

Netvrdím, že to jsou problémy, které si pošta vytváří sama, ale je to tím, že žijeme v kapitalismu a kapitalismus je dlouhodobě neudržitelný systém. Stejně tak jako je problém neprůhledná ekonomika, ve které snadno může docházet k podvodům.

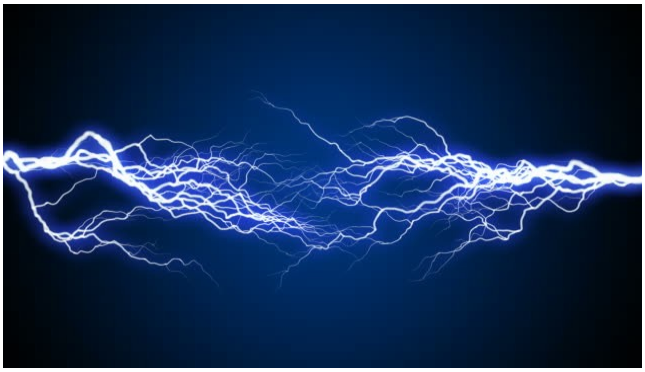

V pondělí 2.12.2019 jsem zjistil zajímavý poznatek. Zjistil jsem, že četnost energetických impulzů, které mnou nějak záhadně procházejí, tak se dá trochu navýšit. Tato informace asi potěší křesťany, protože podle tohoto zjištění, má aktivita není v rozporu s Kristem. Způsob, jak navýšit tyto energie a jak jich přeposlat víc spočívá v tom, že se modlím o to, aby Bůh Otec a Kristus oslavili své jméno a aby byl zločin potlačen. To je pozitivní. Mění to dění tak, že se věci dějí ve prospěch dobra a zločin musí ustupovat. Háček je v tom, že Bůh chce, aby se lidé na tomto boji podíleli. Aby sebrali odvahu a postavili se na odpor. Třeba i s využitím zbraní. Jen pouhé povídání nic samo o sobě nezmění.

Ale dobrá zpráva. Jeden kamarád se u mě včera hlásil. Povídal, že je ochoten jít se mnou do boje, když mu seženu samopal. Třeba něco takového dovedu zajistit.

Andrej Babiš svým postojem teď výborně nahrává k likvidaci kapitalismu tak, jak ho známe. Je to velkokapitalista a ukazuje, jak svojí bezohledností a střetem zájmu dokáže dostat republiku do problémů. Vždyť EU může vymáhat po republice 450 milionů a jeho vinou.

Vladimír Kocman
9 hod

Jo D Hogan bude naším hostem 6.12.2019.

Mexiko je krásná a dost šílená země. Desítky tisíc zavražděných ročně, drogové kartely ovládající značnou část země, ovládající mnohé politiky...Únosy, vraždy, strach. Obrovská území bez infrastruktury, indiáni, dobrodružství, nádherné hory, oceán...

V této zemi již řadu let žije a pracuje Jo D Hogan se svou rodinou. Přinášejí naději, přinášejí víru, přinášejí lásku, do zapomenutých končin této země přinášejí zprávu o Bohu.

Jeho službu provázejí zázraky, jak z dob Ježíše Krista. Uzdravení, mrtví probuzení k životu, ale i namáhavá práce při zakládání nových sborů - již přes 500. Mnohokrát se také, na nikoho a nic jiného, než Krista, nemohou spolehnout....

Zveme vás na setkání s tímto pozoruhodným mužem!

Uskuteční se v našem sále - J.Opletala 20, ČB, od 18:00.
Pro omezený prostor je dobré se zaregistrovat na tel. 602148943.

17 3 komentáře 1 sdílení

Je 8.12.2019 2:56. V pátek byl ve sboru na sídlišti Šumava kazatel Jo D-Hogan, tak jsem se tam byl podívat. Vyprávěl, že teď je v Mexiku velká zločinnost a lidé tam umírají ve větším počtu, než je běžné. Říkal jednu příhodu, jak za nimi jel nějaký nechvalně proslulý černý mafiánský Jeep. Skoro to vypadalo, jako když jim jdou po krku a on se modlil a žehnal těm mafiánům až je nakonec přestali sledovat. Ono to vypadá divně, když se řekne, že žehnáte svému nepříteli. Kristus to opravdu doporučoval a říkal, že máme milovat své nepřátele. Že jim máme dokonce žehnat, aby zvládli vnitřní boj se zlem a nedělali špatné věci. To je pravda a já to nepopírám. Někdy ale může dojít k tomu, že lidé jsou zkrátka zlý a žehnání jim nezabrání v tom pokračovat. Potom musí přijít na řadu kárání. I kárání může být projev určité ohleduplnosti. Snažíte se člověka napravit, aby začal jednat správně. Fakt je

ten, že kárání lidé hůře přijímají. Někdy ho také nemusí zvládnout. Když říkám kárání, tím myslím obecně nějaké tresty. Nemusí to být jen slovní napomenutí.

Rozhodně ale nemůžu do kategorie kárání řadit něco jako je vražda. Jak se ale začne mluvit o využívání střelných zbraní, tak to nějak nabádá k tomu, že se snad bude vraždit, či co. Mě osobně to fakt splývá v jedno. Když dojde ke střetu mocností, tak se zbraně používají a je riziko, že lidé mohou umřít. Ale například takový policejní zásah. Policie má střelné zbraně, ale nikdo je neoznačuje jako vrahy. Policie neslouží k tomu, aby vraždila lidi, ale jak by vypadala taková policie bez zbraní? No představte si to. Policejní komando vtrhne do zločineckého komplexu. Na hlavách mají kevlarové helmy a na sobě moderní neprůstřelné vesty. Místo zbraní mají ale bublifuky. Další skupina, co jim při zásahu kryje záda, tak mají všichni frkačky. Opodál je těžkooděnec, co se snaží vyrazit dveře, ale dělá to tím způsobem, že má megafon a z 5 cm vzdálenosti křičí na zamčené dveře „Sezame otevřo se..... Sezame otevři se.....“. No jak by to vypadalo? Tak že fanatické názory typu „Násilí je špatné“ a nebo naopak „Musíme je pozabíjet“. Obojí je stejně přehnané. Pravda je někde uprostřed.

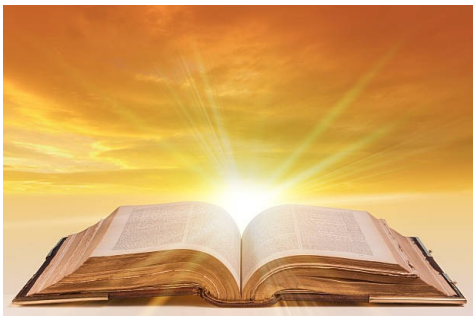

Dnes bude zase setkání. Já už do církve moc nechodím. Mě to nic nedává. Přijde mi, jako kdyby se mě snažil pastor a možná i kazatel z Mexika nějak povzbudit. Ani povzbuzení se člověku dostane, ale pro mě přínos moc nemá. Já nevyhledávám povzbuzení. Jsem dost psychicky silný, že se dokážu povzbudit sám popřípadě s Boží podpory. Naopak bych to asi měl být možná já, kdo povzbuzuje ostatní. Nebo poukazuje na chyby, kterých se církve dopouštějí.

To jsem ve sboru byl, je to asi tak 14 dnů zpět. Bylo to v neděli. Nevím úplně proč jsem tam vlastně šel. Nebylo to nic účelného, nic zvláštního se tam nekonalo. Jen jsem se na ně chtěl podívat. Pamatuji si, že pastor měl snahu mě zase povzbuzovat. Já už si ani konkrétně nepamatuji, čím mě přesně povzbuzoval, ale skoro z 99% bych řekl, že to bylo adresované na mě. Snaha je možná správná, ale já fakt povzbuzení nepotřebuji. Já věřím, že to co dělám je správné. Jednu věc si ale pamatuji. Jedna věc mi uvízla v paměti až doposud. Souvisí to i s tím, co jsem pastorovi psal na straně 101. Uvízla mi věta „Já chci i nadále zakládat sbory.“. Tohle mi přeci už jednou sám říkal v odpovědi, která mi došla až půl měsíce po tom, co jsem mu napsal. Proč to znova opakoval? Že by sám zaváhal, zda je to pro dnešní dobu zrovna to správné? I mě to vlastně vrtá hlavou a tíží mě i u srdce tato otázka. Nikdo, koho jsem do sboru přivedl, tak se nestal trvalým návštěvníkem a přeci několik lidí jsem tam zavedl. Je opravdu toto ta nejefektivnější cesta. Zaujme to lidi? Opravdu má smysl investovat peníze do drahé reklamy. Reklamy, která je na něco, co prostě ve výsledku lidi nezaujme. Já sám například píši příběh a několik těch lidí, co jsem do sboru zavedl a co tam nechtějí chodit, tak ale jsou stále čtenáři mého příběhu. Naopak teď, co se z mého života začíná tak trochu stávat příběh nějakého „samozvaného šerifa na divokém západě“, tak mi přijde, že to začínají číst i lidé, co to před tím nečetli. Kdo tedy vlastně nakonec efektivněji oslavuje Krista? Vždyť přeci tím, že se v nějakých sborech káží znova a znova připomínají stejné fráze, znova a znova pomalu těm samým lidem, tak to přeci k žádnému efektivnímu šíření evangelia nevede.

Já sám vlastně nechci nikoho žádat o pomoc. Nechci žádat ani rodinu a ani nikoho jiného. Nejraději bych byl takový, že lusknutím prstu zařídím co je potřeba. Lusknutím prstu za den naprogramuji sám celý Eden. Lusknutím prstu seženu lidi, kteří jsou potřeba. Lusknutím prstu nějak kouzelně zařídím vše, co je potřeba pro dobro ostatních. Jenom že mě toto není dáno. Dokážu ale velice dobře lusknutím prstu přijít o zaměstnání. V tom jsem asi opravdu dobrý.

Párkrát jsem byl v baráku baptistického kazatele na sídlišti Vltava. Povídal, že je s jeho sborem domluvený tak že jeho členové mu platí na živobytí a on díky tomu má čas věnovat se plně studium bible a dávat jim výklad, který potřebují. To je kazatel, který obhospodařuje pouze ten svůj sbor. Jednou jsem s ním seděl na terásce jeho domu a bavili jsme se o bibli. O kousek dál si na pískovišti hráli maminky s dětmi a on mě upozorňoval, zda nepůjdeme raději dovnitř, aby okolí neslyšelo, že se bavíme o záležitostech věřících. Překvapilo mě, že to bere takto uzavřeně.

No když porovnám ale výklad baptistického kazatele, který měl pro mě takovou hodně školní podobu a výklady například pastora na Šumavě, tak mnohem blíže je mi církev na Šumavě.

To ale neznamená, že zrovna zakládání sborů je ta aktivita, co má budoucnost. Já tam vidím jakýsi problém v rivalitě. Vždyť ty sbory mezi sebou ani pořádně nekomunikují. Tak trochu mi to připadá, že zakládání sborů si někteří pastoři zaměňují s podnikatelskou aktivitou a podle toho k tomu přistupují a i ke vzájemné komunikaci mezi sebou. Kdyby Bůh poslal někoho, kdo má opravdu efektivně oslavit jeho jméno a vezme mu za tímto účelem možnost vydělávat si v klasickém zaměstnání, protože to má dělat opravdu na plno, tak takový člověk asi touto aktivitou poje hladem. Žádnému pastorovi nikdo takový nepřijde podnikatelsky vhod. I když se obecně tvrdí, že peníze se vybírají pro Boží oslavení, ale ze strany Boha nevnímám, že by z tohoto počínání sborů měl radost.

No samozřejmě se obracím na Boha s prosbou, že já tu nechci být od toho, abych nějak vysel na ostatních a proč mi nějak víc nenapomůže třeba i nějakým zázrakem. Zázrak je samo o sobě už to, že mě doposud nikdo nezavřel a nebo nějak jinak neodstranil. Na takovou otázku dostávám odpověď, že křesťané tu nejsou určitě od toho, aby si všímali zázraků, ale aby rostli ve víře. Zázraky víru nepodporují. Až se opravdu začnou dít zázraky, tak právě pro některé bude pozdě. Mé počínání by se opravdu dalo přirovnat k někomu, kdo je vsazen do nějaké obtížné situace, má velké cíle, třeba i velkou sebedůvěru, ale nakonec stejně jde hlavně o to posoudit postoje ostatních.

Takhle nějak bych popsal jaké jsou mé osobní postoje v rámci církví a jak v tom vnímám Boží postoje. Ty postoje nejsou úplně totožné. Z mé strany asi trochu dětinské.

Obraťme list od církví. Já už pro ně víc asi nejsem schopen udělat. Za poslední týden jsem se účastnil několika zajímavých setkání. Jak teď nemám starosti s vývojem Edenu, tak začínám vidět lidi, co by mi mohli pomoci realizovat plány jakoby jarní rosu z rána.

…

Je 9.12.2019 3:02. Ve čtvrtek 28.12.2019 jsem byl v Horké vaně na kvízu týkající se lidských práv. Trochu jsem čekal, že to bude zaměřené jinak a že si obohatím pohled na to, jak se druzí koukají na spravedlnost. Jednalo se o test různých veřejných

znalostí, jak například , jak se jmenují některé politické organizace, kolik lidí bylo zasaženo tím a tamtím problémem, nebo jen dotazy typu kolika let se dožil Karel Gott. Paní pořadatelka mě pozvala na konání Dopisového maratonu. Na pravidla dopisového maratonu jsem se díval. Díval jsem se i na některé případy postižených lidí. Je to smutné, ale dochází k tomu, že jsou někdy lidé uvěznění a to třeba i za jednání, které je férové. Nejsou to jen tyto uveřejněné případy. Je toho mnohem víc. Vlastně většina lidí by se mohla považovat za vězně kapitalismu. Jak jsem psal, jsou situace, kdy jsou třeba i studenti nuceni finančními okolnostmi dělat noční a hned na to jdou do školy. To je jako ve věznici, ne? Přitom je to situace z normálního života. Žijeme ve zvláštním světě, kdy něco hezkého uděláte, ale proto že se to někomu nelíbí, tak si najde nějakou slabinu, za kterou vás bude takto popotahovat. Ve skutečnosti tito lidé třeba nejsou ani vězněni za to, co se zdá být oním důvodem. Tak to funguje a dá se to nazvat i spravedlností i když to tak na první pohled nevypadá. Proto je důležité evangelizovat společnost. Šířit dobrou zprávu o Kristovo odpuštění a s pokáním přijímat odpuštění. Ten, kdo odpuštění přijímá, obrací se ke Kristu a snaží se jednat podle jeho zásad, tak ten se takovýmto problémům může vyhnout. Já nevidím jiný způsob, jak takové komplikace řešit.

V první řadě bychom měli pomoci sobě, než začneme pomáhat ostatním někde v zahraničí. Vměšovat se do cizí kultury psaním dopisů mi nepřipadá jako moc dobrý nápad. Mě to připadá jako zbytečné rozdmýchávání mezinárodních konfliktů. Jestli se někomu nelíbí místní kultura, tak může ze země odejít jinam, kde ho přijmou. Nebo může vzbudit nějaký masovější odpor, pokud se na to cítí, že je k tomu povolán. Jinak se ale vystavuje zbytečnému riziku, které je způsobené jednáním z nevědomosti a mimo Kristovo vedení.

Jihočeský kraj

Je 9.12.2019 3:51. V úterý jsem byl na setkání komunálního týmu v Čepici. Bylo tam několik podnětných témat. Mě je ale komunální politika vzdálená. Řeším problém, jak kontrolovat kapitalismus prozatím alespoň v Čechách. To je soukromý sektor. Soukromý sektor má snahy izolovat se od veřejného, ale uvidíme..... uvidíme jak obstojí v této snaze. Na setkání se řešili věci jako například aplikace typu CityVizor, která má umožňovat sledování dění ve státním rozpočtu. Padlo ještě jméno jedné obdobné aplikace, už nevím to jméno. Prý tyto aplikace mají své mouchy a komplikace s přehledností. Opravdu mě napadlo, co takhle zkusit nějak použít Eden. Ale nepřijde mi to teď jako nejlepší nápad. Je tu něco, co už funguje. Třeba to není úplně efektivní, ale je to stavěné na míru státnímu dění. Eden je koncipovaný jako něco nového, co by se asi nedalo jen tak napasovat na státní sféru. Více mi přijde Eden použitelný tam, kde ještě nic na monitorování není. Tím myslím soukromý sektor, který se s kapitalismem rozrůstá jako rakovina po celém světe. Tak jako by Adam v Edenu odhodil lupen, tak se stejnou lehkostí a elegancí by mělo být díky této aplikaci nakukováno do soukromých účtů různých podniků a velekorporací. Myslím, že ve státním rozpočtu stejně není nic moc ke sledování po záplavě kapitalismu.

Ještě se tam řešilo jedno téma, co si tak pamatuji. Zajištění pořádku kolem některých hospod. Zase bych uplatnil pravidlo, že tam, kam je vidět, tam se moc nezlobí. V paneláku, kde bydlím, tak máme v přízemí asi 3 kamery a jedna kamera je i venku. V kolárně se kola nezamykají a nikdo je tam nekrade. Na

kamery se zaznamenává dění, které se dá zpětně přehrát. Jak jinak něco takového řešit? Těžko lépe vyřešit pořádek. Dnes jsou už i informační systémy, které dokáží rozpoznat obličeje lidí. Snadno se pak takový člověk zkontaktuje. V případě přímého napojení na bezhotovostní měnu se i snadno pošle nějaké platba za vzniklé škody a podobně.

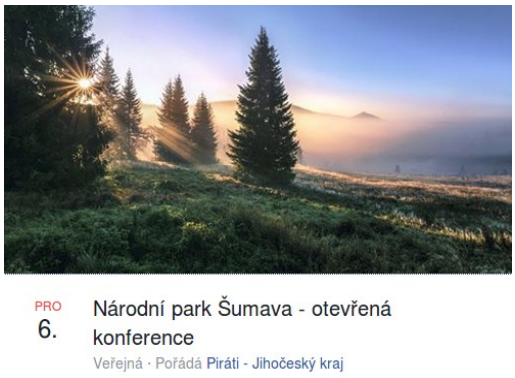

Je 11.12.2019 8:06. V pátek 6.12.2019 bylo v Horké vaně docela zajímavé setkání. Hala byla hojně naplněná a bylo tam celkem dost různých odborníků přes lesnictví. Rozebírala se tam mimo jiné i kůrovcová kalamita. To bylo asi to nejzásadnější téma. Tento škůdce je velkou obavou lesníků. Údajně se hojně rozšiřuje a nikdo neví, jak tomu zabránit. Veškeré snahy údajně selhávají. Odborníci se převážně shodli na tom, co se s tím mělo dělat, ale pořádně neví, co s tím teď dělat. Poukázalo se tam na problém, že byly prodané dřevozpracovávající podniky, kterých v republice několik bylo. Odborníci se shodují, že je problém, že se neopracované dřevo vyváží do ciziny. Například při převozu může docházet k tomu, že z kůry se škůdce rozšíří na další území.

Já nejsem odborník přes lesy, ale tady je jasně vidět, že inteligence a odbornost se v zemi najde. Najdou se lidé, co ví, co by se mělo dělat. Problém je, že vláda si dělá stejně co chce a nebývá to v souladu s touto odborností.

Řešením tedy nakonec je najít nějakého „prošťouchávače“. Člověka, který prošťouchne, když se někde něco „ucpe“. Když někde něco je třeba prosadit, odborný pohled je jasný, že to opravdu potřeba je. Jenom je potřeba to „prošťouchnou“.

V pátek 13.12.2019 od 16:50 do 18:30 bude v Horké vaně debat s generálem Petrem Pavlem a Petrem Kolářem. To může být také celkem zajímavé setkání.

Detaily pozvánky jsou zde:

„Co lze označit za bezpečnostní hrozby dneška?

Na toto téma budou mluvit:

• Petr Pavel, armádní generál v.v., bývalý předseda Vojenského výboru NATO a náčelník Generálního štábu Armády ČR

• Petr Kolář, předseda spolku Občané pro, bývalý velvyslanec ČR v USA a v Rusku

S těmito pány si jentak nepokecáte - tady to ale bude možné!“

Je 11.12.2019 8:56. Včera se konala v Praze na Václavském náměstí demonstrace pořádána organizací Milion chvilek pro demokracii. Tentokrát jsem cítil povinnost se tam jet podívat. Tak jsem se tam vydal, abych si udělal lepší názor a třeba tam něco s někým vykomunikoval.

Napadlo mě také, že by se možná naskytla příležitost stoupnout si před mikrofon a něco davům říct. Přemýšlel jsem nad tím. Navrhnout lidem takové řešení, že by Babiš klidně mohl zůstat premiérem a klidně zároveň být i majitelem Agrofertu, ale za podmínek, že by museli být zisky firem a to jak s nimi je nakládáno veřejně viditelné a o využití těchto prostředků by Babiš nemohl plně rozhodovat. No představte si to. Revoluce, ve které nejde o to vyvlastnit firmy, pozavírat schopné podnikatele a tím firmy odsoudit k záhubě. Pouze o to, zprůhlednit finance některých významnějších soukromých podniků a řídit, jak bude s financemi nakládáno. Něco takového považuji za pokrok, ale těžko to bude možné udělat bez využití síly.

Tak že jsem se šel podívat na tu demonstraci. Uskupení občanů, kteří dávají veřejně najevo, jak chtějí něco změnit. Podívat se, zda je tam nějaká příležitost. Třeba z jejich strany zájem podpořit nějaký takový silový akt. Projev tam byl určen jen předem vybraným lidem. Nebylo to tak, že by někdo z přihlížejících si mohl stoupnout před mikrofon. Po tom, co skončili projevy, tak se šlo rovnou pochodem z Václavského náměstí na Hlavní nádraží.

Ale i kdyby bylo možné se tam nějak projevit, tak tam byl takový zvláštní duch v atmosféře. Takový odpudivý duch ve smyslu „Tady není žádné místo pro silová řešení. Pouze demokratické cestičky, informování veřejnosti, roznášení letáčků, atd...“. Jak chcete s takovým přístupem něco pohotově a bleskurychle změnit? Jde nám přeci o čas, ne? Atmosféra tam byla taková, že prostě „Ne, není jiné možnosti, než pomalý vleklý, neefektivní přístup je to jediné možné a správné.“. Vlastně tam padali narážky na totalitu. Ten můj přístup totalitu připomíná. V tom je to komplikované. Bavil jsem se tam s jedním aktivistou ohledně toho, jak se koukají na využití síly. Povídal mi že ne, že „Nejsme náckové.“. Jako příklad dal Francii, kde je vidět, jak demonstranti převracejí auta a podobně. Tak jsem mu říkal „Tady přeci ale nejde o převracení aut, ale o to prosadit správné věci.“. Povídal, že jejich práce je opravdu jen v tom informovat veřejnost a ovlivnit takto volby.

Tak že toto je příklad, co zmůžete s běžnými občany. Jejich snaha je pěkná a ano je to určitá pomoc, protože se zastávají úředníků a chtějí je podpořit v boji proti korupci. Tohle ale opravdu není to, co hledám.

Je 12.12.2019 20:38. Včera jsem se sešel s kamarádem Jardou po nějaké době. Ani jsem nesvolával větší setkání. Nesvolával jsem setkání, protože někteří lidé, které jsem zvával, tak z nich mám takový dojem, že se mě snad nějak štítí. Když třeba o něco požádám, tak mi připadá, že jsem ignorován. Netvrdím, že všichni jsou tací, ale teď zkrátka prožívám nějaké takové podobné období, jako biblický Job, který také měl krizi a jeho okolí mělo tendence, že si snad za to může nějak on sám a odvracelo

se od něj. Skoro bych si tipnul, že jsem si vysloužil přezdívku Mínus Man. To je člověk, který je finančně v mínusu. Slýchávám takové narážky, jako že chci být diktátor. Nebo že vyžaduji po ostatních to, co sám nedělám v tom smyslu že chci vše vyřešit od klávesnice. Já se jen s věrností snažím plnit to, co vnímám jako že mi bylo svěřeno za úkol netvrdím, že tyto povinnosti jsou mi nějak příjemné. Jak to připadá ostatním, s tím těžko něco nadělám. Pro mě je to výzva nenechat se těmito negativními vlivy rozrušovat, ale nechci k sobě zbytečně přitahovat lidi, kteří mě situaci momentálně komplikují. Až seženu nějaké prostředky, myslím že právě tato skupina lidí nebude potřeba svolávání, ale přivolají se ke mně silou vlastní vůle, protože nebudu Mínus Man.

Jarda je ale člověk, který mou aktivitu schvaluje a už má i nějaké životní zkušenosti za sebou. On mi ale řekl kdysi, že neschvaluje násilí a tvrdil mi to v kontextu toho, když jsme se bavili o vyvlastňování majetku. Já jsem si toto s ním chtěl včera ujasnit a řekl jsem mu včera jedno přirovnání:

„Představ si, že je rodina, co má byt. Spokojeně si tam žijí až do té doby, kdy jeden syn přijde s matematickým vzorečkem, který mu někdo řekl a nebo si ho vymyslel. Začne propočítávat, měřit a dojde k závěru, že celá rodina kromě něj musí jít na záchod a po bytě se nesmí pohybovat a ani tam nic používat, protože vše ostatní patří pouze jemu.“

Tak jsem se zeptal Jardy, jak by se správně takový otec k tomu měl postavit, když považuje Jarda násilí za špatné? Nakonec jsme se dostali k závěru a i stejnému názoru, že otec by měl opravdu využít sílu k tomu, aby toho zmateného syna usměrnil. Jarda ale poukázal na to, že ve slově násilí a síla je třeba vidět rozdíl. Jsem celkem rád, že jsme si toto alespoň s Jardou ujasnili. V čajovně, kam chodím, tak chodívají lidé s takovým druhem názoru, že by byli schopni konstatovat, že otec by se nenásilně měl odsunout s rodinou na záchod a neprojevovat tak egoismus, který způsobuje zlo. Takto by to někteří lidé tvrdili, ale přitom by tímto tvrzením právě zlo podporovali. Takový syn by se ve svém jednání začal roztahovat i u sousedů a zlo by se šířilo dál.

Je 14.12.2019 9:26. Včera jsem byl na debatě v Horké vaně, kde byli dva vysoce postavení představitelé armády. To byla úplně první situace v mém životě, co jsem držel v ruce mikrofon, abych mluvil k ostatním. Bylo to zvláštní. Byl jsem úplně první, kdo se přihlásil s dotazem. Namísto toho, abych zůstal v zadu, kde jsem seděl a položil svůj dotaz bez mikrofonu nahlas, tak nějak jsem byl intuitivně táhnut do předu, protože jsem snad ani nechtěl mluvit k hostům, ale k publiku a mluvit k někomu, kdo je k vám zády je nepříjemné. Tak že jsem si vzal mikrofon, abych byl lépe slyšet a stoupl jsem si úplně dopředu. Moderátor nedoporučoval být tak blízko reproduktorům s mikrofonem kvůli pískání, ale nějak, asi trémou, jsem to neřešil. Když jsem došel dopředu, tak jsem byl trochu zmaten z toho, na koho že to mám vlastně mluvit? Kdyby to nebylo blbé, tak jdu rovnou hupsnu na pódium, ale tam seděli už hosté. Tak že jsem byl nějaký nesvůj, roztržitý, pochopitelně to začalo ještě pískat. Moderátor říkal, ať jdu tak dva metry dozadu, ale tam mikrofon také pískal. Pan Kolář říkal vtipně, že mám snad v kapse Huawei. Jedna paní mi doporučila, ať mluvím bez mikrofonu, což jsem asi nakonec i udělal, ale nechtělo se mi.

To bylo opravdu divné. Proč jsem měl tendenci se takhle intuitivně zachovat a snahu komunikovat

hlavně s publikem, když to bylo v ten moment nevhodné. Přitom já, takový nenápadný introvert. Nevýrazný.

Když se dostali hosté ke slovu, tak úplně jako první začal mluvit pan Kolář. Začal tím, proč přijeli. Povídal něco v tom smyslu: „Jsou tady jistí kazisvěti, co by nejraději uchopili situaci pevnou rukou a udělali pořádek ve stylu vlády v Rusku a nebo v Číně.“

K tomuto výroku mě napadl jeden smyšlený scénář, jak by mohla začít diskuse. Představte si tu situaci. Sedím klidně na židli, v pozadí davu, je příjemný večer, klubová atmosféra a tiše hraje saxofon. Najednou někdo z nenadání vykopne dveře, které by se dali normálně otevřít. Do místnosti vstoupí rychlou chůzi, skoro jako když pomalu běží, dva postarší šediví pánové v důchodovém věku a oba nastejno zvolají při cestě na pódium bez zastavování „Tak kde pak je ten kazisvět Kalina, buřič a vyvrhel. Narušitel tradiční politiky.“.

Po krátkém představení a úvodu hostů předali slovo publiku. Tak že jsem zareagoval jako první a to v tom smyslu, že také nejsem úplně zastánce autoritativního přístupu, jako je například v Číně, v Rusku, nebo Islám. Každopádně máme tu ve vládě problémy se zločinem a byla by tu potřeba zkrátka větší průhlednost i za cenu, kdyby se musela prosadit sílou.

Jako první odpověděl pan Kolář a to tak, že celkem dlouze. Odpověď obsahovala informace typu „Co se dělá špatně a kudy tedy nejít“. Zároveň to prolnul s postojem, coby věřícího člověka. On veřejně prohlásil, že „Ideální vláda je pouze ta, která je pod vedením Boha“. Když se na to podívám optimisticky, tak ti dva hosté mi připadají jako dvě kapičky jarní rosy, co dohromady utváří jeden celek. Můj dojem z jeho dlouhé odpovědi je, jako kdyby to byl jakýsi test publika, jak se k tomu publikum postaví.

Tady jsou nějaká jeho prohlášení:

1) „Já nejsem zastánce toho systému, že 5 minut židům, 5 minut Hitlerovi, 5 minut židům, 5 minut Hitlerovi, ...“. S tím se dá souhlasit. Kdo tady stojí stále o nějaké revoluce, že? Ale z toho není jasné, jaké navrhuje řešení. To nechává publikum. Buďto naznačuje, že změny jsou momentálně nežádoucí a necháme to být ve stavu, v jakém to teď je. Tento stav je ale podle mě neudržitelný. Nebo tím chce říct něco jako že, teď přijde změna, musí přijít a bude tu už něco, co bude trvalé a bude to dobré. Bude tu Boží Království. No v kontextu toho, jak si pan Kolář představuje ideální vládu pod vedením Boha, tak soudím, že prosazuje tu druhou variantu i když na první pohled by to vypadalo, že prostě žádné změny nechce a nechme to tak.

2) „Někteří lidé jsou bohatí a někteří chudí. To už tak prostě je.“. Já s tím souhlasím a je spravedlivé, že ti snaživější jsou bohatší. Nesmí to ale překročit tu hranici, že si budou dělat s

vládou co chtějí.

3) „Já nesouhlasím s tím, že například nějaký Kellner má snahy ovlivňovat vládu, aby měl s Čínou lepší vyjednávací pozici“. Tak i na toto se díváme stejně a týká se to předešlého bodu. Když má někdo velkou moc, tak tyto věci dělá.

4) „Vláda je volená a odpovídá úrovni znalostí těch, kdo si jí volí.“. Teď je tu ale problém, když nastane situace, že například většina lidí bude zmatených a zvolí si takovou vládu, která bude devastovat zemi. V takovém případě je demokracie nástroj jakéhosi násilného jednání, které je namířeno i proti těm rozumnější, kteří si ani nemusí takové jednání zasluhovat. Potom jsou silová řešení na místě.

Pak je tu ještě teologický pohled a to takový, že Země není vůbec vlastnictvím lidí. Nemají nárok jí nějak likvidovat. Bůh to vyřeší tak, že připraví jiné lepší alternativní paralelní prostředí, kam si přenese ty lidi, kteří splňují nějaké kritéria poslušnosti a chovají se celkově správněji. Ještě, než ale přistoupí k tomuto přenesení lidí, tak se potřebuje ujistit, koho vlastně do toho prostředí přenese a koho ne, tak že se potřebuje ujistit, jak se kdo snaží. To ale úplně nejde v tomto prostředí, kde je tak roztahá korupce, tak že vybere nějaké lidi, lidi jako jsem například já, kteří se pokusí nějaké řešení protlačit a dá jim k tomu patřičná požehnání. Zachránit planetu úplně asi nedokáží, ale díky nim bude možné lépe určit, kdo tedy půjde do toho lepšího světa a kdo zůstane na planetě, kterou čeká nepřívětivé období.

Já jako věřící vnitřně cítím, že ten druhý teologický pohled je pravdivý.

5) „Já osobně nevěřím na to, že existují nějaké konspirační skupiny jako zednáři a podobně.“. Někdo na tyto skupina nevěří, ale evidentně existuje spousta svědectví bývalých členů těchto organizací, co poukazují na jejich existenci a i zločinnost. Když musíte například někoho určitého zavraždit, aby jste se stali členy, tak to jistě nic dobrého neznačí.

Pomyšlení, že takovéto vlivné organizace mohou řídit demokratickou vládu už není tak mimo realitu. Na první pohled se jeví demokracie, že si lidé vládnou samostatně a je jen potřeba mít vzdělaný národ, ale realita je taková, že na tom nakonec vůbec nezáleží.

6) „Nejsem zastánce referend. Masy mohou být manipulovatelné.“. Myslím, že lidé by měli mít nějakou možnost hlasovat o tom, co se bude v zemi dít, ale určení předmětu o čem se bude hlasovat musí nějaká rozumná vláda. Lidé samozřejmě nemohou hlasovat referendem o čemkoliv, protože na to nejsou kompetentní. Tak třeba například. Vláda rozhodne, že je potřeba postavit park, ale je potřeba vybrat mezi tím, jaká to bude varianta. Výběr varianty vláda nechá na lidech, ať si o tom hlasují, protože vláda v tomto směru nevidí problémy a chce nechat svobodu volby lidem.

Tak že referendum by mělo být asi jen takové zpestření lidem, ale nerozhodovat o zásadních věcech.

7) „Nebezpečí bezhotovostní měny je v její zneužitelnosti a závislosti na elektronice.“. Ano i já v tomto vidím bezpečnostní hrozbu. Už jsem to i dříve psal, že bych byl nerad, že vytvořím něco, na čem lidé budou závislí. Jeden člověk z publika i poukazoval na to, že lidé mají mít právo, či existuje nějaký zákon na to, že mohou používat hotovostní měnu. Já jsem zastánce toho, že by stále měla být

možnost využívat hotovostní placení. I v případě, že by bezhotovostní placení bylo zajištěno něčím takovým, jako je Eden. Využívání hotovosti by bylo úplně stejné, jako tomu je dnes, ale s tím rozdílem, že některé věci by byli průhlednější a bylo by důmyslnější například placení daní. Dnes, když chodíte do zaměstnání, tak který zaměstnavatel vám dává výplaty v hotovosti? Já nepamatuji, že by mi nějaký zaměstnavatel standardně dával výplaty v hotovosti. No a platba například v obchodech? Máte možnost platit bezhotovostně a i hotovostně. Najde se spousta lidí, do rádi platí bezhotovostně i když nemusí.

Já sám raději platím hotovostí. Je to už takový zvyk. No a teď nějaká představa, jak by se dala taková hotovost v Edenu zavést. Představte si, že opravdu dojde k nějakému ekonomickému kolapsu a peníze ztratí hodnotu. Peníze sice ztratí hodnotu, ale stále tu budou fyzicky k dispozici jako hotovostní platební nástroj. Řekněme, že se zavede Eden a nebo něco podobného pro podporu výměnného obchodu, ale lidé nebudou mít v absolutní digitalizaci důvěru včetně mě a budou si chtít ponechat možnost platit i hotovostí. Tak že se umožní lidem, že pokud mají v Edenu nějaký kladný kredit, tak jim buďto pomocí bankomatů a nebo na nějakých pobočkách může být tato digitální měna vyplacena, podle nějakého kurzu, přímo v bankovkách. Těmito bankovkami mohou v obchodech přímo platit a mají zajištěnou anonymitu, že systémově není vidět, kdo si co kupuje. Někomu to tak vyhovuje více. Bylo by to v podstatě úplně stejné, jako doposud. Tržba obchodu v Edenu bude viditelná, ale nebude možné dohledat, kdo jí uskutečnil. Jak jsem psal, smyslem není vidět, jaká osoby si co kupuje, ale smyslem je vidět, kdo je jak odměňován a jaké například platební převody fungují mezi podniky významnější velikosti. To je smyslem.

No a když náhodou systém z nějakého důvodu selže, tak hotovostní měna bude fungovat dále, pouze nebudou k dispozici výhody průhlednosti.

8) „Takto se můžeme dostat do situace finanční nesvobody, kdy všechny operace budou nějak předurčeny a všechno bude pevně přednastavené.“. Jde hlavně o to, zabránit podvodům a ohlídat, aby podnikání mělo férový průběh. Jak jsem psal na straně 145 k Národnímu parku Šumava. Máme tu dost odborníků, dost inteligence, která určitě bude vědět, co je v daných oblastech potřeba. Stačí najít jen nějakou rozumnou shodu a někoho, kdo bude umět potřebná řešení protlačit.

To ale určitě není to samé, jako předepisovat podnikatelům to, jak mají podnikat. Když ale továrna na mouku například nakoupí dvě tuny práškového jedu na krysy za podpory anonymního „mecenáše“, tak to není transakce, která by stála za přehlédnutí. To je také důvod, proč by v některých typech podniků hotovostní měna ani neměla být povolená.

Je potřeba i nad věcmi diskutovat a k tomu, aby bylo nad čím diskutovat, tak je potřeba do obchodování vidět.

9) „Ten, kdo vyvolá nějaké takové změny, tak bývá první oběť.“. Já jsem jen v roli prostředníka a plním jen úkol svěřený Bohem. Věřím tomu, že to tak je. Bůh si nenechá nikým zasahovat do plnění svého záměru. Nedělám nic špatného. Jedná se jen o vyvolání určitých změn, které jsou potřeba. Přinesení spravedlnosti. Někteří lidé jsou možná zlem popotahování, když se snaží konat spravedlnost. Zlo se snaží vytáhnou cokoli proti nim, jejich vlastní omyly, kterých se dopustili v minulosti a zastavit takové lidi. I já jsem se dopustil omylů, ale kál jsem se a přijal Kristovu oběť. V

takovém případě je to problém, abych byl nějak napadán, popotahován či podobně. I zlo má své pravidla, které musí dodržovat a Bůh si to ohlídá.

Třeba i v tomto mém jednání se projeví nějaké oslavení Boha. V Bibli jsou příběhy lidí, kteří byli zbožní, jednali spravedlivě a v jejich životě se to odráželo. Třeba dokázali i významné věci. Můj případ může být něco podobného. Nebojím se postavit zločinu a když nakonec uspěji v mém úkolu, tak pro lidi to může být inspirace. Už teď to třeba může někoho povzbudit k jednání.

Je 17.12.2019 14:22. To byly připomínky pana Koláře. Po tom, co domluvil, tak předal slovo panu Pavlovi. Z jeho strany tam toho padlo jen drobet, co jsem tak zachytil:

1) „Když někdo s Babišem nesouhlasí, je potřeba to dát najevo nějakou normální cestou. Jinak, než třeba posílat SMS a podobně. Třeba jít na demonstraci.“. To je problém dnes někoho takového kontaktovat. Můžete tyto lidi kontaktovat přes jejich organizace, ale dopadne to tak, že nedostanete žádnou odpověď.

No a například taková demonstrace? Babiš to ignoruje a považuje takové místo za hnízdiště špatných energií, nebo jak to přesně popisoval pan Minář. Ono to v té komunikaci někdy dopadá, jako je vidět u nešťastné manželky tohoto muže. Načape ho se ženskou a on tvrdí, že tam nikdo není: https://www.facebook.com/vaclav.pokorny.68/posts/10212077724816746?__tn__=-R

Takové ženě asi nezbude nic jiného, než rozvod. V případě zločinného politika vězení a když policie selhává, tak najít vlastní pomocné oddíly.

2) „Pan Pavel doporučoval něco v tom smyslu začlenit se od systému a jít systémovou cestou.“. Toto možná funguje, když je systém udržitelný a tak nějak zhruba vyhovující. To ale není dnešní případ. Pan Kolář to sám potvrdil, že tu jsou lidé, co udržují vládu tak, aby plnila jejich záměry.

Je 18.12.2019 5:06. Z předchozích závěrů mě osobně vyplývá, že jediná správná cesta, kterou se máme vydat, tak je cesta těch změn, o kterých jsem mluvil a nebude možné toho dosáhnout bez využití síly.

Znáte takový ten pocit ke konci roku, podle kterého tušíte, co budete dělat další rok? Takový ten pocit, že ke konci soku si odpočinete a potom se vrhnete do toho a toho projektu a ono se to opravdu další rok začne vyplňovat. Minulý rok jsem nějak tušil, že se začátkem roku vymaním z pošty a budu zase dělat programátora. Ono se to opravdu vyplnilo a duben byl můj poslední měsíc na poště. No šlo to špatně, najít si znova práci programátora, ale nakonec se nějakým zázrakem zadařilo a i když jsem o tu práci přišel, tak jsem několik měsíců po tom ještě programoval na Edenu a dotáhl jsme ho do použitelného stavu byť za pomocí banky.

Já teď ale nemám žádné takové tušení, že budu dělat programátora na volné noze na projektech, co

se najdou a ani zaměstnance někde. Vůbec nemám nejmenší zájem hledat si nějaké programátorské zakázky, protože já se potřebuji věnovat úkolům naplno a nebudu schopen plnit úkoly, které budu mít, když mimo ještě budu řešit nějaké vedlejší zakázky.

Co ale cítím v kostech je, že náplní dalšího roku bude opravdu nějaká konfrontace. Nějaký střet mocností a týká se to mě. Necítím ale, že to má být střet typu Batman a nebo Samson a podobně, kde na jedné straně stojí armáda a na druhé straně pouze jeden muž a ten muž i přes to vítězí. Prozatím to tedy tak nevnímám, že by k tomu mělo dojít, ale těžko říct, jak to bude vypadat. Když náhle dostanu úkol, že mám být takový týpek a dostanu i nějaký dar, co mi umožní bojovat, tak potom budu mluvit jinak. K tomu ale rozhodně zatím nedošlo. Vojna mě těsně minula. Střelnou zbraň jsem držel naposledy snad jako malý na pouti a to byla jen vzduchovka. Opravdu nemám momentálně představu, k čemu budu v boji platný. I tak ale cítím intuitivně, že fakt v nedaleké budoucnosti dojde k nějakému střetu.

Včera se stalo něco, co v historii lidstva asi nemá obdoby. Možná trochu přeháním, ale včera se fakt stalo něco neobvyklého. Napsala mi Jaruška servírka, co pracovala v pizzerii Big Poppa, ale už tam nedělá. Ta Jaruška, co mi stále už cca třetím rokem dluží 40 000 Kč. Napsala mi, že mi to vrátí a jako omluvu mě pozve na večeři. To už vlastně říkala několikrát, že mě pozve na večeři a nikdy k tomu nedošlo. Tak jsem řekl, že budu rád, když mi ty peníze pošle na účet, poslal jsem jí číslo účtu, a říkal že pozvání na večeři i omluvu přijímám. Na to odpověděla, že mi ty peníze chce dát osobně, ale že je nemůžu mít hned, protože čeká zase na zrušení nějaké pojistky, ale teď je ve strašné životní situaci, vybourala se na kole a přišla o osm zubu (teď nevím kolik přesně říkala), potřebuje do zítřka půjčit ještě 3 000 Kč, aby měla na operaci, kde jí udělají dva přední zuby a že je tam objednaná a když ty peníze nesežene, tak nebude moci dělat svojí práci a čeká jí finanční katastrofa. Zněla dost zoufale. Hrozně mě chválila, že jsem ten nejbáječnější chlap, jakého kdy potkala a že se ke mně zachovala hrozně špatně, byla hrozně hloupá a podobně.

Tak že i k takovým věcem dochází v životě pozemšťana...

Je 18.12.2019 10:18. Pokračuji ve vyprávění o Jarušce. Na její žádost o další peníze jsem reagoval, že mám sám finanční problémy a musím zaplatit nájem. No zrovna včera ráno jsem řešil internetové bankovnictví, protože se mi přetáhla do mínusu myslím platba za hypotéku. Tak že jsem přesunul z podnikatelského účtu posledních něco přes 3000 na osobní účet, abych to doplatil. Ještě tma chybělo, tak jsem se musel vydat do banky a zaplatit v hotovosti 1200. No a než jsem se vydal do banky, tak se mi ozvala Jaruška, že naléhavě potřebuje 3000 na zub. To je dost zvláštní shoda okolností, že zrovna v ten moment bylo reálné, že bych jí ty peníze dal ze svého. No ale pak bych nezaplatil nájem, který se mi už pár dní odsouval. Mě osobně to připadalo stupidní, zabývat se něčím zubem, když mě jde o střechu nad hlavou a zaměstnání nemám. Ona říkala, že o to zaměstnání servírky jinak přijde, když nebude mít ten zub. Tak že jsem jí psal, že už jí nevěřím a podle mě se jen vymlouvá. No a v tom, co se stalo. Ona mi začala volat. Ona sama mi říkala, že si váží už jen toho, po tom všem, že se s ní vůbec bavím. Umí vystupovat přesvědčivě a slušně.

No a jak to nakonec dopadlo. Když slyšíte zoufalou ženu, která líčí jak se hroutí její život. I když je

to žena, co dělá takové podrazy, ale povídá, jak moc toho lituje a co jsem za báječného chlapa. Dopadlo to nakonec tak, že jsem jí své peníze nedal a nájem jsem jen tak tak zaplatil. Ale neřekl jsem, že se jí nepokusím pomoct. Prosila, ať se jí do šesti večer ozvu, jak to vypadá. Tak že po skonečení telefonátu, o kterém věděla i mamka, protože byla vedle v pokoji, tak jsem začal přemýšlet, koho se zeptám na peníze. Někoho, kdo Jarku sám zná. No napadlo mě, že bych se mohl zeptat Jardy. Ten jí zná osobně a vždy věřil, že je slušná. Po řešení této situace s mamkou se mamka rozhodla, že jí ty peníze půjčí ze svého. Mamka sama žije od výplaty k výplatě a nic jí nezbývá a rozhodla se, že jí pomůže. Tak že jsem jí zavolal, že pro ní mám peníze a sešli jsme se. Připravila mi stvrzenku.

Tak že jsme se sešly u Dlouhého mostu. Já bych jí skoro nepoznal, kdybych jí nečekal. Ona říkala, že ani ona mě. Byl jsem úplně znechucený z toho, že se s ní scházím a musím s ní něco řešit po tom všem. Dala mi stvrzenku, na které bylo uvedené jiné datum narození, než které mi kdysi říkala a které měla na facebooku. Podle toho, co napsala na stvrzenku, tak to poukazuje, že se narodila koncem března a ne na den sv. Valentýna. Ještě navíc neodpovídal nějak ročník. Podle toho, co mi říkala, měla by být asi o 3 roky starší, ale podle toho, co bylo na stvrzence, tak je cca o 4 měsíce mladší, jak já. Tak že jsem cukl a říkal jsem, že potřebuji vidět občanku. Ona říkala, že jí nechala doma a já na to, že to je problém. Tak začala být nervózní a začala nadávat sama sobě, co to udělala za hloupost. Já jí to rozmlouvám tím, ať nezoufá, že když tak pojedu domu s ní a podíváme tam na to u ní doma. Ona říká, že to je problém, že ona teď musí jet za kamarádkou jí pohlídat dítě. No a najednou na ní přijde ten stav zoufalství. Jako kdyby už začínala pomalu brečet a v tom okamžiku si najednou připadám, že jestli jí ty peníze nedám, tak ve mně umře kus lidství. Tak že jí napadlo, že mi nahraje na telefon nahrávku, kde říká, že se zavazuje, že ty peníze vrátí a to jsme udělali. Takový dodatek k písemné podobě.

Nakonec to opravdu dopadlo tak, že jsem jí ty mamky peníze předal. Vypadá teď jinak. Už mi nepřipadá vůbec přitažlivá. Něco se na ní změnilo. Trvala na tom, ať se obejmeme a dáme si pusu a já jsem na to nechtěl přistoupit. Jí se to pomalu dotklo, že se mi do toho nechtělo. Byla z toho zklamaná. Nakonec objala jen ona mě a dala mi pusu na tvář a při tom jsem jí povídal něco jako „Já jsem v tomhle úplně odumřelej.“.

Ještě si se mnou na závěr podala ruku. Držela mojí pravou ruku svýma oběma rukama a povídala něco jako nějakou přísahu, že mi ty peníze vrátí, až jí přijde pojistka v únoru a že mi i bude dávat třeba měsíčně 500 navíc jako do úschovny a jako vděk, že jsem jí pomohl. Ještě mi slíbila, že mi pošle v MMS fotku té občanky večer. A ještě k tomu se mě ptala, co má koupit mé mamce, že jí dá dnes nějakou bonboniéru a že se u nás staví třeba jen před vchodem.

Nechápu, proč takhle vyváděla. Co to s ní bylo. Každopádně jsou to jen slova. MMS mi nakonec neposlala, jak říkala. Nevím, zda se dnes ozve a zda se sejdeme. Pokud jde o holky, stejně má u mě asi šanci jedině Zuzka z Globusu. Jinak to nevidím. Z ní vyzařuje něco výjimečného.

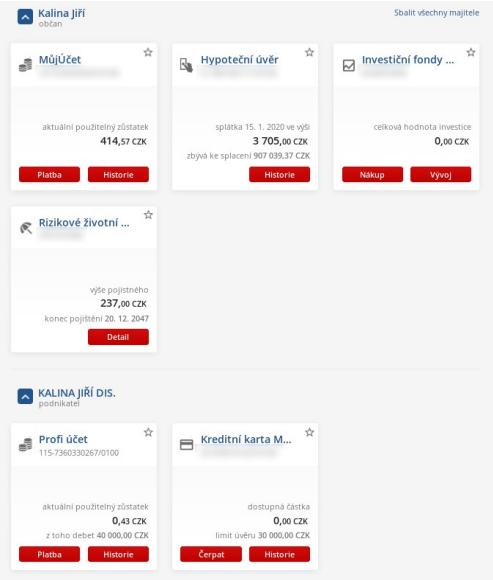

Takto vypadá teď má finanční situace. Na jednom účtu -40 000 Kč, na druhém účtu -30 000 Kč a na osobním účtu 414 Kč. Další platba bude asi za telefon něco kolem 360 Kč. Na víc mít nebudu. To mi přišla výplata cca 4900 Kč z pošty za minulý měsíc za 6 dní po 6 hodinách, tedy nějakých 36 hodin. No a v peněžence mám nějakých přes 200 Kč. Alespoň že ty poplatky jsem zaplatil. Teď už jen vymyslet, za co budu jíst, abych nebyl nikomu na obtíž. Tento měsíc mám odpracováno nějakých 8 směn na poště + dnes a zítra půjdu, tak že to bude nějakých 10 směn po 6ti hodinách k 20.12. Úplně nevím, jak to budu řešit. Nikdo se nehlásí, že by pod mým vedením měl zájem udělat to, co je potřeba a zajistit pořádek průbojnějším přístupem. Lidé se neumějí bránit. Čekají, že vše za ně zařídí stávající vláda. Jestli se lidé včas nechopí příležitosti, která je jim nabízena mým prostřednictvím, tak to asi nakonec bude muset dopadnout tak, že se stanou obětmi nějakého přicházejícího nacizmu či kdo ví čeho vlastně.

Oslava a obdiv k nacistům už i na Twitteru amerického ministerstva obrany, američtí generálové na výročí Bitvy v Ardenách použili fotografii Joachima Peipera, osobního asistenta Heinricha Himmlera, člena Leibstandarte SS Adolf Hitler a válečného zločince odsouzeného za podíl na Malmedském masakru amerických válečných zajatců! Už není pochyb, jsme svědky návratu k nacismu na globální úrovni, symbol otevření Heydrichova hrobu spustil novou kampaň s cílem přepsat dějiny a z vítěze učinit agresora! Proces oživování nacismu a glorifikace esesáků povede k jedinému cíli, k válce a tažení do Ruska!

Tak třeba tato zpráva je na aeronet.cz zde. Židy něco takového moc nepotěší. Podle některých se svět začíná globálně ubírat směrem k nacizmu. Jak by řekl asi pan Kolář „Židovská pětiminutovka končí“.

…

Je 19.12.2019 15:17. Dnes jdu na směnu na poštu. Už si od pošty chci dát pauzu a teď o svátcích tam ani brigádníky asi nabírat nebudou. Když chodím pracovat na poštu, tak nemám nějak energii věnovat se jiným věcem. Těch 10 směn dotáhnu a pak to asi ukončím. Já nemám pořádně ani na jídlo, abych si tam koupil svačiny. Možná si budu muset dát půst, tentokrát už nucený.

V tomhle se očividně pastor asi spletl, když tvrdil, že příspěvek na sbor přináší požehnání a peníze se vrací.

Je 22.12.2019 11:20. Vynucený půst se prozatím naštěstí odkládá. V pátek jsme jeli na rodinný vánoční nákup. Já měl v peněžence jen něco přes 200 Kč, ale brácha, když jsem mu řekl, že už nemám skoro žádné peníze, tak mi dal 1000 Kč na nějakou tu vánoční útratu. Tak jsem ještě ten den koupil nějaké drobné dárečky. Mamka neúprosně hrdinsky chtěla, že vánoční nákup zaplatí celý sama a co nějakých cca 3000 Kč. Bylo mi blbé si něco od ní brát, ale pak jsem si uvědomil, že vlastně všechny výdaje za byt a hypotéku platím sám i když mamka tu je skoro pořád

a má tu místnost s andulkami, tak že mě to snad alespoň částečně ospravedlňuje. Jaruška slíbenou návštěvu neuskutečnila. Vlastně zase ani neodpovídá na smsky a ani nebere telefon. To mi mamka ráno, co vstala do práce ve 3:30 ten den co měla Jaruška přijít, tak mi píše sms, že jestli jí Jaruška chce udělat radost, tak ať jí koupí místo bonbónů měsíčkovou indulónu. Tak že jsem to přeposílal takhle brzo ráno Jarušce, že má koupit mamce pro radost měsíčkovou indulóu. Reakce žádná.

Mamka se hodně domnívala, že Jaruška už bude jiná, že se změnila a že si mě bude vážit. Podle hlasu v telefonu jí to tak hodně připadalo. Hodně na to sázela. Zatím se to jeví ale opačně. Ale i já sám bych řekl podle toho jejího vystoupení, že je důvěryhodná. Fakt mi tak připadala. I po tom, co jsem jí dal peníze, tak se mě dlouze snažila přesvědčit, že mi to opravdu vrátí. Je to fakt divné. Proč to rovnou celé neudělala nějak takto..... zase smyšlený scénář:

Přijede Jaruška na kole hbitě mrštně, že se to až nezdá. Vybalí svitek, rozroluje ho a nahoře je velký titulek „Lejstro lží“. Řekne mi „Zvol si číslo a neváhej dlouho“. Ukážu prstem na větu. Ona začne číst přednes důveryhodně a procítěňe popisuje dramaticky životní situaci, která se jí teď stala. Když to dočte, tak už mávám bankovkami, abych jí z problémů vytáhl. Ona udělá jen „chňap“ a odvětí veršem „Vidíš, že to jde kovboji rychle a včas..... až dojdou prachy, máš mě tu jako na koni zas.“. No a pak už bez žádných slibů, co všechno dostanu udělá jen jednu věc. Vytáhne placatici se silnou vodkou a s vyrytým nápisem „Jaruška obecná“. Nalije si štamprdli a ještě než to do sebe vyklopí, tak se pevně udeří pěstí do hrudníku a vydatně zvolá „MARŠÁL MALINOVSKÝ!!!!“. Vyletí z ní plamen a než se vzpamatuji z toho šoku, tak mizí na kole v dálce za obzorem. Jediné, na co se jen zmůžu je, že se pořádně štípnu do ruky, abych se ujistil, že to není sen.

Je 22.12.2019 14:44. Teď takto krátce před svátky nemá smysl pouštět se to nějakých debat a někde něco politicky diskutovat. Atmosféra vánoc by to přehlušila.

Je čas dát si trochu přestávku...

Je 28.12.2019 11:20. Cítím se odpočatě po vánoční přestávce. Ještě, že mám tu rodinu, jinak bych měl asi hladovku a moc bych si neodpočinul. I spaní se mi srovnalo do normálu.

Mé jednání v politice se neposouvá nikam. Senátor Hilšer mi nijak neodpovídá, i když jeho asistent mi tvrdil, že zprávu doručí. Europoslanec Peksa mi také nijak neodpovídá. Zkoušel jsem oslovit i Zemskou domobranu na webu VKontakte s návrhem, že udělám v zemi pořádek za jejich pomoci a s požehnáním Božím. Jejich reakce byla taková, že jsou apolitičtí a s podobnými návrhy se mám obracet na senátory a poslance. Když jsem jim říkal, že tuto komunikaci jsem zkoušel, ale nikam nevede a že země je pod nadvládou zločinu, což Zemi neprospívá a ten, kdo se označuje jako že je apolitický, tak je to jen v podstatě pokrytectví, protože daně musíme stejně platit a zákony stejně dodržovat a jsme součástí politiky ať se tváříme jakkoliv. I tak mi odpověděli úplně stejně. Zkoušet je přemluvit, ať z organizace Zemská domobrana vystoupí a nebo si dosadí lepšího velitele už jsem nechtěl. Dokonce jejich velitel Ivo Gec na stránkách ZD snad varoval přímo přede mnou. Mohlo to být přede mnou. Varoval krátce před oslavou sametové revoluce, že podle jejich zdrojů se mohou najít lidé s bolševickými sklony, kteří budou chtít hnát ZD do občanské války a že takových lidí si nemají všímat. No ale já jsem na straně 123 dne 14.11.2019 opravdu něco takového psal. Ustrašené vedení přede mnou varuje na hony daleko.

No dokud budou v čele společnosti jen samí neschopní ustrašenci, tak se opravdu společnost bude řítit do záhuby.

To se mi dokonce zdál takový zvláštní sen na ráno 23.12.2019. To byl přímo hororový sen. Ani jsem o tom nechtěl psát před vánoci.

Den před štědrým dnem. To bylo prozatím naposledy, co jsem psal Zemské domobraně a dostal jejich stejnou odpověď. Ráno se mi zdál sen, že jsem v nějaké sklepní místnosti s mírným osvětlením. Asi tak do třetiny místnosti je betonová podlaha, kde na jedné straně stojím já a po mém boku je ještě někdo. Asi mamka možná s bráchou. Kousek dál na té podlaze stojí ještě jeden chlapík, ale ten je vystrašený k smrti. Strachem rudý v obličeji. No a z dvou třetin té místnosti je díra dolu asi tak 4m hluboká a v té díře je jakási žlutá tekutina. Najednou co se nestane. Z té tekutiny se začnou vynořovat nějací mutanti a asi tak

ramena jsou jim vidět a zbytek je pod tekutinou. Žádný žebřík tam není a zdá se to být jako bezpečné, když jsou v té díře. Jenom že v tom náhle jeden z těch mutantů z té vody vyskočí až na tu betonovou podlahu k nám a jde po tom chlapovi, co se tak moc bojí. Jde po něm jako nějaký Ghůl, vrhne se na něj a začne ho žrát. Zamorduje ho. Potom se ale stane to, že když se dostane ten mutant nějak do mojí blízkosti, tak se sám rozpadne. Ten se byl nepříjemný, ale nevnímal jsem, že bych ve své pozici nějak pociťoval strach. Sen končí tím, jak se rozpadlé části mutanta snažím zpátky nohou shodit do té díry a lidem co jsou blízko mě se nic nestalo.

To má asi nějaké poselství. Nějaký skrytý smysl. Obyčejně si sny moc nepamatuji, ale tento si pamatuji dobře. Je to upozornění na to, jak je strach nebezpečný. Kdo nemá čisté svědomí, tak má strach. Strach značí odloučení se od ostatních. Jednáte například sobecky, tak jste pod vlivem strachu. Třeba takový strach, že přijdete o svůj majetek. I to je hrozba, když se někdo nechá poddávat takovému strachu a dává přednost majetku před ohledem na ostatní či fungování nějakého správného celku. Ale proč zrovna mutanti? Těžko říct, zda je to možné. Někteří lidé tvrdí, že opravdu přijdou nějací démoni a pozabíjejí lidi. Ono to vlastně je i v knize Zjevení, že přijde jakási říše mrtvých a zabije třetinu lidské populace. Třeba je toto jen jakási doplňující informace, která se snaží před tím varovat. Třeba je to aktuální informace pro nadcházející rok?

Výše jsem dal obrázky z jednoho článku o Židech a židech. Článek je zde. Autor VK se snaží odhadovat, jaké je světové židovské dění a naplňování proroctví o Velkém Izraeli na základě politických událostí. Třeba má i pravdu a třeba ne. Z výkladu o politickém postoji Chabad Lubavitch je zjevné, že Židé se snaží zaujmout obranné postavení skrze vojenskou sílu Ruska a i ekonomické postavení Ruska. No ale ten problém, který je vidět v mém snu, tak ten to vůbec neřeší. Problémem je především strach o poklad a postavení. Jak mohou Židé vědět, že další mocnost proti nim se neutvoří pomocí například nějakých mutantů, proti kterým žádná sebevětší armáda na světě nebude mít šanci a pak už si Židé po této neblahé zkušenosti budou pamatovat, že opravdu tím problémem je jejich mocichtivost a touha po bohatství, která působí bezohlednost k ostatním a tím i strach.

Trochu to připomíná film Hobit poslední třetí díl. Je v tom skrytá taková hádanka. Někdo se asi rozhodl natočit parodii na Židy a židy. Trpaslíci (Židé) pod vlivem touhy po bohatství chtěli, aby jim všichni klekali k nohám a to přivolalo na jejich domovinu Draka (židо-zednáře coby Illumináty), který jde tvrdě proti nim a připravil je o domov. Trpaslíci rozprchlí ze svého domova se podle proroctví mají vrátit do síní pod horami a tím má skončit panování šelmy tedy Draka. Oni se tam za pomocí Hobita (dítěte) opravdu vrátí a získají znovu svojí moc. Svedou boj s Drakem, který drakovi vůbec nic neudělá. Trpaslíci udělají to, že ze zlata vytvoří obrovskou sochu trpaslíka a hned před Drakem se tato socha z rozehřátého zlata rozpadne a Draka ponoří do jezera zlata. Drakovi toto ale nic neudělá, vyletí z jezera zlata, otřepe se a udělá příběhově nepochopitelnou věc. Je to tak nepochopitelné, že v tom opravdu musí být skrytý význam. Drak nezaútočí ze vzteku na trpaslíky, ale zaútočí na městečko docela normálních lidí. Městečko, které kdysi dobře profitovalo z

království trpaslíků. Městečko, které má své problémy se zkorumpovanou mocí starosty a má i svého hrdinu, buřiče, který se snaží s tím něco marně dělat. Městečko lehne popelem a zkorumpovaný starosta zemře. Tím se dostane do čela lidí jejich hrdina a drakobijec. Hrdina, který za pomocí malého dítěte draka zabije. Ten samý hrdina, který vlastně pomohl skupině trpaslíků dostat se zpět k moci.

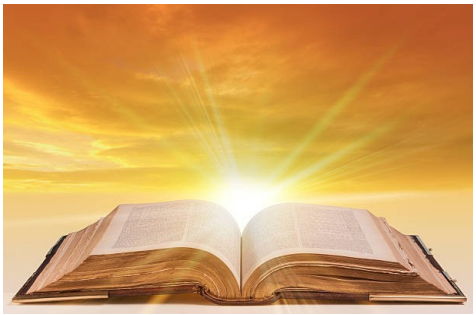

Je 29.12.2019 21:47. Nevím přesně proč, ale je to asi tak den, co mi přišli na mysl nějaké věci ohledně církevních sborů. Nesrovnalosti, které je potřeba co nejdříve objasnit. Je to snad vyvolané nějakou modlitbou? Já jsem ve sboru nějakou dobu už nebyl, tak nevím.

Přišlo mi to na mysl teprve teď.

1) „Nezištné darování“: Apoštol Pavel v listu Korintským kapitole 13 verš 3 upozorňuje, že „kdyby člověk rozdal vše co má, ale bude to dělat bez lásky, tak je mu to k ničemu“. Dále popisuje ve verši 5, že „láska nehledá vlastní prospěch“. Co z toho tedy vyplývá? Pokud darujeme dar, tak to máme dělat z lásky a se záměrem někomu pomoci a ne pro to, že se nám to nějak vícenásobně vrátí a povede to k zisku. Problém je, že pastoři při výběru peněz někdy motivují sbor tím, že mají pamatovat na to, že se ten dar lidem zhodnotí. Tím to může nabádat lidi k hledání vlastního zájmu a úplně to ruší tvrzení pastorů, protože v takovém případě to dárci nic dobrého nepřinese. Je to zrádné.

2) „Jsem špatně posuzován“: V evangeliích se píše, že se lidé nemají navzájem soudit. Nemáte posuzovat situaci druhého člověka, když nejste v jeho kůži. Mě několikrát přišlo ve sboru, že tam na mojí adresu bylo prohlašováno, že příspěvky se nedávají na něčí živobytí, ale na oslavení Boha. Že práce se dá najít teď docela dost. To je sice pravda, že práce se dá najít dost, ale práce sebere energii soustředit se na jinou aktivitu. To je právě to, že se nikdo neumí vcítit do mojí situace. To, že jsem sepsal cca 1300 stránek textu, nad kterým se muselo někdy i namáhavě přemýšlet, tak to bylo dost namáhavé. Bylo to k oslavě Boha. To že jsem sám naprogramoval Eden i v četně technologické platformy, to dalo spoustu práce. Bylo to k oslavě Boha. Nevydělal jsem si tím nic. Dal jsem do toho spoustu peněz a i žebrák na ulici s píšťalkou je více oceněn. Momentálně bych řekl, že i nasazuji vlastní život svojí aktivitou. Nakonec si vlastně připadám, že z pohledu některých nedělám vůbec nic a jen pasivně sedím a nebo ležím. Takto to dopadá, když lidé soudí.

3) „Abraham daroval desátek a získal požehnání“: V bibli se dočtete, že Abraham dal Malchisedekovi (veleknězi) desátek ze svého bohatství a za to velekněz Abrahamovi požehnal. Určitě to nebylo naopak, že by velekněz platil Abrahamovi a ten veleknězi dával požehnání. Proto je zarážející, jak se kolem církve pohybují finance. Finance má mít správně pod hlavní kontrolou velekněz, který přijímá instrukce přímo od Boha a podle toho s nimi nakládá. Například třeba v takovém sboru Šumava mi přišlo nerozumné, když sbor investuje do reklamy. Reklama je podpora konzumního systému. Reklamou ukazujete co lákavého zákazníkovi dáte a snažíte se ho navnadit. To je účinné v případě věcí jako je jídlo, pití, sex, auta a podobně. Reklama na Krista v době, kdy

společnost náboženstvím opovrhuje je řekl bych jen vyhazování peněz reklamním společnostem, které hlavně podporují ten konzum a ne Krista. Reklama na Krista může být snad jedině chování lidí. Tím myslím to, když z člověka něco příjemného vyzařuje a ostatní z něj mají dobrý pocit a jsou rádi v jeho blízkosti.

4) „Židovské orientování se na bohatství“: Už na poušti Mojžíš učil židy, že si nemají hromadit manu a mají si posbírat jen to, co ten den sní. Proč židovství tak odpadlo za tu dobu, že se naučili hromadit bohatství a dokonce plánovat svazky tak, že bohatství zůstane jen v rodině. Takové jednání pochopitelně vede k tomu, že si postupem času zotročí úplně všechny, protože bohatství se dá využít k získávání dalšího bohatství. Takové jednání zákonitě přivolává negativní odezvu v podobě všelijakých „draků“, jako je komunismus, nacizmus a podobně.

5) „Věrní zastánci demokracie“: Lidé jsou dnes už tak naprogramovaní, že se tvrdě zastávají demokracie. Přitom právě díky demokracii je úpadek v zemi tak fatální. Zdánlivě se máme dobře, ale to je jen protektorát ze zahraničí. Ve skutečnosti je soběstačnost české republiky dost špatná. Nikde v bibli nenajdete, že by se boží lid rozhodoval demokraticky. Na rozhodování měli své proroky, kteří vedli společnost. Proto se nedá čekat, že fungování demokracie bude nějak opraveno. Spíše bude nahrazeno něčím jiným.

6) „Zlepšení komunikace“: Pro zlepšení v komunikaci bude potřeba využívat přímo aplikaci Eden zde: http://eden.jkali.cz. Emaily někdy nedoručují. V Edenu je možná osobní i veřejná komunikace. Přijde mi to, jako kdybych byl kritizován někdy pro nedostatek komunikace, ale přitom dostupný jsem. Moje první slovo k ostatním je napsané zde, ale pak už jde jen o to mít nějaké reakce. Nějakou zpětnou vazbu. Jsou lidé, kterým nedělá problém se k tomu mému psaní vyjádřit. Určitě nepovažuji za ideální, když se někdo jen v tichosti modlí za to, abych někde něco řekl, nebo třeba zopakoval to, co stejně tady už píši a podobně.

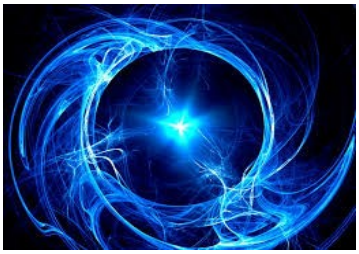

Je 30.12.2019 13:13. Už dlouho jsem neudělal záznam o procházejících energiích. Jednak jsem byl zklamán z toho, že s Babišem to nemá ten výsledek, který bych si přál a potom jsem byl šokován, co přišlo potom a ani jsem neměl odvahu to napsat, tak že jsem to oddaloval. Mohu jen závidět starozákonním prorokům, jak moc to měli jednodušší oproti mě. Starozákonní proroci předváděli zázraky a k tomu nikoho nepotřebovali. Já jsem v situaci, kdy předvádět zázrak nemohu bez pomoci ostatních. Jak je mám ale přesvědčit, aby mi pomáhali, když bez jejich pomoci se zázrak dít nebude. Nikdo společně se mnou nechce jít do boje. Husité ve středověku měli odvahu jít do boje, bojovali a vítězili i když neměli převahu. Člověk nakonec dojde ke zjištění, kdo je těmi pěšáky, co jdou v podstatě proti mně. Jsou to ti podporovatelé tohoto systému. Jsou to úplně obyčejní lidé, bez kterých by Babiš a ani celý zkorumpovaný státní systém nemohl fungovat, kdyby tito lidé ten systém nepodporovali z daní. Řidič číslo 2 mi jednou tvrdil, že lidé si tento špatný systém zaslouží, protože ho podporují. Doposud nebyla jiná možnost a lidé neměli na výběr, ale teď od toho roku 2017, co se zabývám tímto vším, tak ukazuji, jak to udělat vše lépe. Když se přestanou daně platit státu a lidé je budou platit mě a nebo mě budou podporovat nějak jinak, tak pochopitelně dojde ke zrušení spousty nepotřebné neefektivní práce a finance bude možné soustředit na smysluplné věci. Stát, coby

„šelma“ se otočí proti mně a pak je možnost, pokud jsem prorok, že Bůh se oslaví pomocí nějaké nadpřirozené ochrany a já budu v podobné situaci jako Mojžíš, když vyváděl lidi z Egypta. No ale já nemám nikoho, kdo by byl ochoten tento systém opustit. Já tady nikoho takového nevidím. I ty církve, byť se tváří apoliticky, tak ale jsou pěšáky státu a tím spolupachateli zločinu a podpora od nich je nulová. Kdo je pak tedy vlastně ten můj nepřítel? Kdo je činitelem a podporovatelem všech těch problémů? Jsou to úplně obyčejní lidé co mě ignorují a nepodporují. Ze strachu.

Poslední záznamy o energetických impulzech proti Babišovi jsou ze dne **30.11.2019** v 0:17 a 1:14. Potom **1.12.2019** v 21:07, 21:16 a 21:22. Naposledy **2.12.2019** v 14:35, 15:01, 16:22, 20:13, 22:04 a 22:19. Jak je vidět, je toho dost, ale výsledek je očividně 0. Důvodem je, jak mi bylo zděleno, že lidé zkrátka nechtějí jednat. Nechtějí dělat to, co je potřeba. Raději podporuj stávající systém.

Je 31.12.2019 10:49. To jsem si vzpomněl ještě na jednu příhodu, co se stala pirátům a která potvrzuje správnost mého řešení o neplacení daní státu, ale mě. Ze strany pirátů by se našla i ochota mi pomoct s mým projektem Eden. Psal jsem na tom na straně 144. No ale jak funguje prakticky počínání pirátů v politice? Zanedlouho po setkání komunálního týmu jsem se dozvěděl, že mělo dojít k jakési schůzce hlavních krajských představitelů politických stran a heleme se co se stalo. Členové schůze se mezi sebou dohodli, že asi jménem civilizace, se nesmí schůze účastnit představitel za pirátskou stranu. Takže taková malá mafie. Malé spiknutí v politice. Když se takovéto věci dějí, tak rady ze strany občanů a organizací jako je Zemská domobrana a podobně. Rady typu jako že pokud nejsme spokojení s vládou, tak se máme obrátit na poslance a senátory. Takové rady jsou úplně na nic. Má rada je: „Pokud nejste spokojení s vládou, plaťte daně jiné vládě“. Takto se vlastně daňoví poplatníci stávají spolupachatelé zločinu a ani o tom nevědí. Nevědí o tom a nalhávání si že nějaký politik a nebo nějaká strana něco zmůže, tak to poplatníky nijak neospravedlňuje. Otázka ještě je, jak to dělat v případě zaměstnání, kdy plátcem daně je zaměstnavatel a ne zaměstnanec. To by pak muselo fungovat tak, že zaměstnanec při vstupu do zaměstnání si vybere, jaké vládě chce platit daně a zaměstnavatel by to podle toho odváděl. To by vlastně pak ani nemuseli existovat volby. Občané si zaplatí jen tu vládu, která pro ně dělá jen to nejlepší. Dost velká motivace pro vládu, aby fungovala správně. A v případě, že zaměstnavatel takové vymoženosti neumožňuje, tak pro něj nepracovat. Teď ještě najít takové pracanty, co by něco takového podpořily :).

Je 2.1.2020 9:02. Nový způsob placení vlády. Každý měsíc by si zaměstnanec volil, komu to chce vlastně zaplatit daň. Asi by s tím bylo hodně administrativy, kdyby se daně odváděli měsíčně, ale za pomocí výpočetní techniky by to nebyl problém. Nemohlo by docházet k tomu, že by se vláda zavázala před volbami k tomu, že něco splní a okamžitě po volbách by obrátila o 180°.

No ale zdá se že je to celé utopie. Problém je, že nemohou fungovat dvě vlády v jeden čas na jednom území. Mohou se tak tvářit, že fungují a může se to tvářit i jako vláda lidu, ale vláda je

jen jedna. Tak že správné řešením výběru mezi tím, jaká to bude vláda může být v době krize třeba i takové, že se prvně celá moc dá do rukou někomu, kdo bude příkladem, jak se to dělat nemá a teprve potom si lidé asi dobře uvědomí, že je potřeba přejít pod toho, kdo ukazuje, jak se to má dělat.

V mnoha uměleckých dílech najdete ukryt příběh „Golema“. Například takový „Císařův pekař“. Císař je posedlý touhou najít golema coby ultimativní nástroj moci. Golema, kterého vytvořil židovský kněz (rabín). Císař nakonec Golema opravdu najde, ale zdroj Golemovo energie, tedy šém, se dostane do ruky pekaři. Pekař je dětinský idealista a rozhodně nechce tuto klíčovou věcičku předat do nesprávných rukou. No ale jak to nakonec dopadne. Ten šém, byť nedobrovolně, se dostane do nesprávných rukou a s pomocí Golema se jedna po druhé jednotlivé zločinecké mocnosti zlikvidují. Až se zlikvidují, tak se pekař opět vrací na scénu a bere si k sobě šém.

Jedním z takových příběhů je i příběh hobita Bilba. Vůdce trpaslíků Thorin Paveza je odhodlán pustit se do nebezpečné výpravy. Chce trpaslíky přivést zpět do jejich domoviny a tím naplnit proroctví. Paveza má bezohlednou tvrdohlavou povahu, ale v očích trpaslíků je to vůdce. Jejich výprava ale nemůže uspět bez pomoci Hobita Bilba. Domovinu trpaslíků hlídá nebezpečný drak a i tak po Bilbovi nikdo nechce, aby draka přemohl. Bilbův úkol je pouze to, aby ukradl drakovi vzácný drahokam Arcikam. Arcikam je klíčový a díky němu právě trpaslíci dovedou obnovit jejich vládu. Nakonec to dopadne tak, že Thorin Pavéza skutečně usedne na trůn a draka porazí drakobijec při obraně svého domova. Při zabití draka ale jakoby došlo k nějaké podivné inkarnaci a nebo zachycení části drakovo duše na Pavézu. Vůdce trpaslíků se stane ještě více bezohledným, odmítá za zásluhy ostatním vyplatit byť jediný zlaťák. Bilbo se Arcikamu skutečně zmocní, ale nepředá ho Pavézovi. Namísto toho ho předá drakobijci, aby měl dobrou vyjednávací pozici s Pavézou. Všechno toto jednání vede do velkého válečného konflikt a bitvu pěti armád.

Je 2.1.2020 21:10. Těch příběhů o „golemovi“ je celá řada. Například takový Harry Potter. Jeho krev je potřeba k znovuzrození Voldemorta. Nebo takový Blade, kde potřebují jeho krev k tomu, aby byl zrozen zlý bůh krve v těle jeho nepřítele Frosta. Nebo takový Constantin, kde potřebují kopí osudu (zbytky Kristovo krve) k tomu, aby přivolali zlého démona.

Co jsem byl v kině na posledním Spidermanovi, tak tam zase ten pomyslný „šém“ v podobě jakýchsi hi-tech brýlí měl Spiderman. Spiderman se jich sám dobrovolně vzdal a předal je Mysteriovy v domění, že on je použije správně. Mysterio ale byl tím, co se označuje jako falešný prorok. Všechny kolem sebe klamal pomocí hologramů a oklamal i naivního Spidermana.

To by byl asi šok, kdyby ve všech těchto filmech se hrdinové

rozhodli zaujmout takové stanovisko, že ten pomyslný „šém“, který mají střežit, tak se rozhodnou dobrovolně odevzdat zlé straně i když vědí, k čemu všemu to vlastně povede. I tak se rozhodnou to udělat, protože není jiná správná možnost.

Je 4.1.2020 9:34. Jak jsem psal výše na několika podobenství. Někdy je asi jediná cesta vpřed skrze abnormální zničení.

Poslední záznamy uvolnění záhadné energie mám poznamenané tyto. Už to ale nesouvisí s Babišem. **11.12.2019** v 7:57 a 11:31. Ten den, co mi to přišlo, tak jsem byl udivený z charakteru té energie. Měl jsem z toho vnitřní rozpor a nechuť bránit jejímu uvolnění. Charakter byl takový, že to bylo na podporu vzestupu bezbožného krále. Určitě ale ne v tom smyslu, že bych tím bezbožným králem měl být já. Další záznam tu mám **18.12.2019** v 16:23. Zase to mělo stejný charakter. Měl jsem také z toho vnitřní rozpor. Myslím, že následovali ještě asi dva impulzy ten den, ale neměl jsem nějak chuť už je zaznamenávat. Poslední záznamy tu mám z **19.12.2019** v 11:59, 12:00, 12:02 a 14:11. Zase to mělo stejný charakter. Ale vzhledem k přístupu lidí (míře altruismu) a vzhledem k mé životní situaci je mé znechucení provádět něco takového čím dál menší. To jsou poslední záznamy. Více jsem nezaznamenal, ale to neznamená, že k tomu nedocházelo. Nejčastěji si pamatuji, že to bylo kolem svátku nového roka. Asi tak tři dny po sobě a od té doby už nic zvláštního.

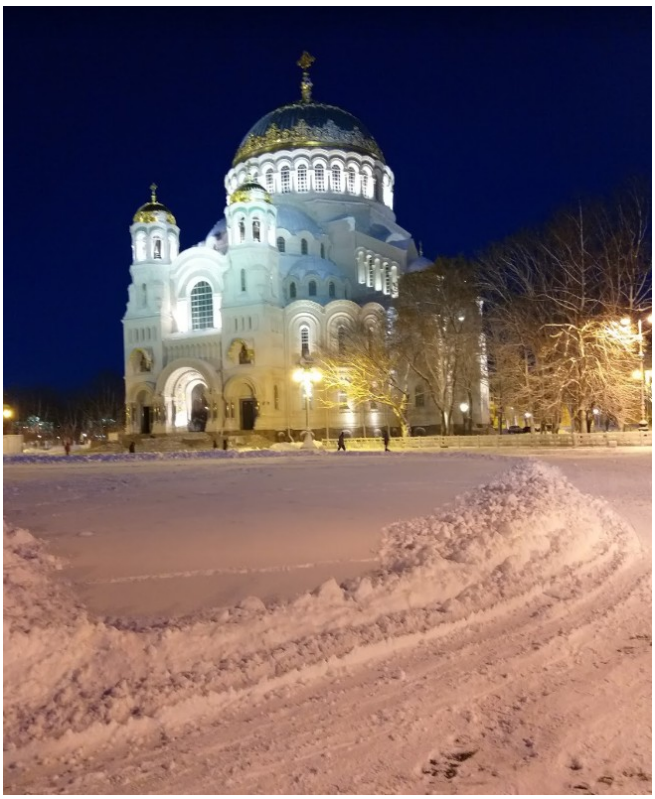

Na obrázku je vidět Chrám sv. Mikuláše na ostrově Kotlin poblíž Petrohradu v Rusku. Vývojáři z Ruska vytvořili nový programovací jazyk a pojmenovali ho Kotlin. Programovací jazyk, který se dá překompilovat do Java strojového kódu a zároveň který se dá převést i do JavaScriptu. Připadá mi to docela vtipné, protože jedním kódem vytváříte program jak v JavaScriptu, ale tím samým kódem můžete vytvořit i program pro Javu. Jeden kód pro prohlížeč a i případně pro server. Je to ještě výkonnější cesta než ta má, že používám sice JavaScript na prohlížeči, ale spouštím ho i na serveru, kde nemusí být tak moc efektivní pro hardware.

Mezi svátky mě trkla do oka jedna nabídka práce programátora. Práce, kterou zprostředkovává ta samá agentura, co mi dohodila práci pro Asseco. Vývojářský tým, který se zabývá dodávkou softwaru do bankomatů a asi toho, co s nimi souvisí, tak hledá do svého Českobudějovického týmu Java/Kotlin programátora. Já

tedy Kotlin neznám, ale Javu celkem ano. Ta nabídka mě celkem zaujala, tak že jsem na ní reagoval a je to v jednání. 30.12.2019 mi volala ta samá zaměstnankyně agentury, co mi sjednala práci u Asseca. Povídá mi, že jsem si neaktualizoval životopis s Assecem. Já jí na to říkám, že v Assecu jsem byl jen po dobu zkušební doby, což nevedlo k nijak významnějším zkušenostem a proto jsem to do životopisu nedával. To bych vlastně z tohoto pohledu musel mít v životopise i práci v Globusu jako pekař, práci na poště a podobně. Ona mi na to říká, že jejich zákazník právě nechce mít sjednaný takový typ smlouvy, že během zkušební doby jim ten člověk vypadne. Tak jsem jí řekl, že potřebuji na to čas, abych si to nechal projít hlavou. Domluvili jsme se, že mi 2.1.2020 zavolá a dám jí vědět.

Za poslední měsíc se něco v tom mém „prorockém“ přístupu změnilo. Cítím se, že jsem od prorokování zvolna osvobozován a dostávám se zase od normálního života. Zvažoval jsem tu nabídku a nakonec mi vyplynulo, že to mám opravdu přijmout a jít do toho. Tak že jsem jí ve čtvrtek řekl, že do toho jdu a ona říkala, že mě té firmě představí. Zatím nemám informace, zda to klaplo a nebo ne.

Je 6.1.2020 0:02. Všiml jsem si tohoto videa na YouTube. Autor povídá o nějakém snu o útoku na Izrael. Jsou to už několik let staré sny, ale přišlo mu na mysl, že by na to teď měl poukázat. I já vnímám, že bych to sem měl dát.

Někteří lidé se domnívají, že to co se teď v Izraeli děje, tak je naplnění proroctví o Gogovi z knihy Ezechiel kapitola 38 a 39. Lidé si to vykládají tak, že Gog je spojenectví zemí útočící na Izrael. Mě to ale připadá tak, že ten Gog je nějaká mocnost v Izraeli. Možná ten sionismus, co nechal vzniknout Izraelský stát a židé se tak stali národem. Tím výpadem Goga na poklidně žijící obyvatelstvo se myslí útok na pásmo Gaza ze strany Izraele. Mě to takto připadá. Nemyslím si, že Izrael je to, za co se vydává.

Je 6.1.2020 21:18. To jsem vážně zvědav, jak to v tom Izraeli dopadne. Možná to dopadne podle předlohy Jack a Fazolový stonek zde, která se mi nějak vryla do paměti, když jsem jí viděl asi v první třídě. Malý Jack je poslán, aby prodal krávu řezníkovi, protože už nemůže dávat mléko. Jack je ale ohleduplný a nechce prodat krávu řezníkovi, tak jí raději vymění za kouzelné fazole od zdánlivě „jednookého“ obchodníka se zázraky. Matka mu vyčítá, jaký to udělal nesmysl a co budou jíst. On si ale věřil, že dělá správně. Nakonec se opravdu zázrak stal. Fazole vyrostla až do oblak a Jack se mohl dostat do oblačného království, kde se děli samé zázraky. Potkal tam zakletou princeznu zlou čarodějnicí Hebugou, která manipulovala jejím synem škaredým obrem Tulipánem. Čarodějnice Hebuga si říká, jaké to je pro ní štěstí, že je tam malý kluk a že ho obětuje a omladí se. Jack je ale nepolapitelný. V královské pokladnici ukradne, co unese a vrátí se domů s pokladem. Pak je mu líto princezny a vrátí se jí osvobodit. Ve finálním souboji na bitevním poli čarodějnice zaúkoluje jejího syna tím, aby Jacka rozšlápl a když už se to chystá udělat, tak najednou „obrátí“ a zašlápne čarodějnici. Ve finále se ale i obr otočí proti Jackovi, ale i toho se mu podaří setřást. V ten den, kdy se Hebuga těší, jak skrze sňatek jejího syna s princeznou ona absolutně ovládne celý svět,

tak najednou přijde tohle a je jí konec, protože na svého syna byla vždy tvrdá a jen mu nadávala. Trochu mi to připadá, jako ten vztah mezi Hebugou a Tulipánem, jako kdyby to mělo napodobovat biblickou nevěstku jedoucí na šelmě. Jako kdyby byla ta čarodějnice nějaký záhadný Babylón plný okultizmu, který je využívaný pro dosažení moci.

Nebo taková královna Taramis z filmu Conan ničitel. I ona využívá magie, aby si udržela moc. Její neteř princezna Jehnna má pro ní zajistit moc. Jehnna je pojmenována jako žena-díte a má být na konci její mise obětována v rituálu při oživení zlého golema Dagotha. To princezna Jehnna za pomocí krále zlodějů Conana získá Dagothův roh a to ona sama ho oživí tím, že mu roh umístí na čelo. Věci ale nejdou podle plánu a po oživení golema je princezna stále naživu a zlá královna je nakonec tím golemem zabita sama jako první. Golem Dagoth, tedy bůh strachu je také nakonec přemožen Conanem, který mu vyndá z čela jeho Roh a princezna Jehnna se nakonec stane královnou.

Ty dva příběhy se v čemsi podobají. Je tam nějaké dítě, které má být obětováno pro udržení si moci královnou. V jednom případě je to žena-díte a v druhém případě malý Jack. V obou případech se hodná princezna stane královnou a zlá královna je zabita nějakým obrem.

Je 7.1.2020 14:50. Včera mi volali z agentury Manpower. Povídali mi, že ten můj životopis jejich klienta zaujal a že se mi z té firmy ozvou a sejdeme se.

Napadla mě taková vtipná scénka: Slečna v agentuře sedí v klidu u počítače a něco tam vyřizuje. Najednou se ozve ze dveří „Ťuk ťuk..... klep klep“ a v tom vstoupí do místnosti Jirka Kalina. Slečna zvolá „Já už se bála, že to jsou duchové a on se nám vrátil už šestkrát prodaný Kalina“.

Hlavně až se mě v nové firmě budou ptát „Co umím?“, tak nevytasit jako první tento vtípek. No šestkrát to sice nebylo, ale je to vlastně už potřetí, co mi tato agentura dojednává programátorskou práci.

Žiji teď finančně neobvyklý život. Naštěstí nejsem vystaven nucenému půstu. To naštěstí ne, ale že by to bylo na nějaké vyskakování si ve městě, tak to také není. Hodně mě teď poslední dobou drží rodina. Mamka a brácha. Chodím pomáhat na poštu i po novém roce. Sice toho mělo být méně, ale faktem je, že dnes v noci už jdu tento rok na třetí směnu. Je tam teď větší klid, než o vánocích. Vlastně mi přijde, že se to tam i zlepšilo oproti tomu, jak zaměstnanci říkali, jaké to bylo před vánoci. Na to že je standardní nevánoční období, tak to tam je prostě nějak lepší, než jindy. Co za tím je, to přesně nevím. Nezdá se, že by teď pošta nějak šetřila na brigádnících. Dokonce brigádnická hodinová taxa je snad i asi o 15 korun vyšší, než minulý rok.

Je 8.1.2020 13:53. Koncem roku si mě přidala do přátel zase nějaká neznámá žena. Zpráva od ní byla „Zajímám se o tebe!!!
Chceš být můj sexuální partner? ...
Doufám, že jsi byl pro můj život vždycky zvláštní člověk!!! Kontaktujte mě“. Ten profil je úplně prázdný a na zdi skoro nic nemá. Když jsem jí něco napsal, tak neodepisuje. Tím kontaktováním jí poukázala na registraci do nějaké seznamky. Tak jsem se tam tedy zaregistroval. No a co se nestalo. Během asi hodiny, co jsem se tam zaregistroval, tak se sesypala lavina ženských co si se mnou začali chatovat. Seznamka byla nastavená tak, že abych vůbec mohl odpovědět, tak jsem byl nucen do koupě nějakých kreditů. Nebylo to za moc peněz, ale přišlo mi to divné, že jsem pod takovým útokem žen, co mi neustále píší. To bych měl za chvíli úplně rozhozené přemýšlení a nevěděl bych, komu mám odpovídat. Navíc já si tam ani nenahrál žádnou fotku. Dopadlo to nakonec tak, že jsem se odregistroval a byl pokoj. Svědomí mi ale nějak říkalo, že to nebyl správný tah a že jsem měl pokračovat v komunikaci. Své svědomí jsem tentokrát ale neposlechl, protože jsem se cítil být nějak moc zahlcen.

Udělal jsem takový zajímavý experiment. Našel jsem si jinou seznamku v tu samou dobu. Trochu stylovější se zaměřením na BDSM na http://bdsm-cz.com

Asi abych vykompenzoval výčitky svědomí. Tak jsem se tam zaregistroval. I tam chtěli aktivaci účtu. Ale co se stalo tam? Tam jsem pod žádným masovým útokem zpráv ze strany žen nebyl. Dokonce mi průvodkyně ještě napsala, abych se nebál převzít iniciativu a oslovil ženy jako první. Tak že na nějaké seznamce zaregistrovaný jsem a i tak mám svůj klid.

Občas mi došel email, že nějaká žena si třeba prohlíží můj profil, ale nedostal jsem až doposud ani jedinou zprávu od nějaké ženy. Až teprve dnes mi došel email, že jedna žena by mě chtěla poznat. Nenapsala mi přímo zprávu, ale nějak v seznamce asi odklikla, že se se mnou chce sejít. Tak jsem se podíval na její fotku a vypadala docela přitažlivě. Nakonec jsem si aktivoval ten účet, abych mohl prohlížet profily. Vypadalo to, že aktivace VIP bude na 3 měsíce stát něco kolem 300 Kč. Řekl jsem si, že do toho tedy půjdu. No a po zaplacení a po pohledu na internetové bankovnictví jsem zjistil, že to bylo myšlené tak, že těch 300 je myšleno na měsíc a tak jsem na ty tři měsíce dal skoro 1000 Kč.

Já nemohu uvěřit tomu, že jsem to fakt udělal. Já takovej seznamovatel a zaplatím tolik peněz za seznamku, když jsem v takové finanční situaci.

Je 8.1.2020 14:48. Kdybych měl svojí existenci na BDSM seznamce popsat nějak vědecky, tak bych se označil jako „**Subjekt Kalina** – je předmětem touhy lesbických žen i když je mužského pohlaví“. 4 ženy mám v evidenci, co by se se mnou chtěli sejít a z toho 2 preferují ženy v sexu. Ta jedna dokonce má v poznámce: „Predem vas chci upozornit ze hledam zenskou NE chlapy tem neodepisuju“. Tak že se se mnou chce sejít, ale vzhledem k tomu, že jsem mužského pohlaví, tak na chat mi jednoznačně neodepíše :D.

Je 9.1.2020 17:02 a „mastodont se nechá šikanovat od mravence“. Tak nějak bych popsal politické novinky v Čechách za posledních pár dnů. Parlament se rozhoduje o tom, že nechá rozpustit domobrany.

Stále platí pravidlo, že „Dobří vězni dělají dobré žalářníky“. Vlastně v některých případech ti vězni ještě platí svým žalářníkům, aby odváděli dobře svou práci. Když se najde udatný statný bujnoch co říká „Pojď národe!!!!..... protáhneme si na nich pažbu!!!! Trénink je potřeba v reálném terénu.“, tak ušlápnůtí, ne li snad uplacení státem poručíci brzdí pokroku společnosti.

Je 9.1.2020 21:55. „Válka Gangů“. Tak nějak bych přesně pojmenoval situaci na dnešní seznamkové scéně. Má osobní zkušenost se seznamkou BDSM-CZ.com ze dneška. Po tom co jsem zaplatil VIP členství na 3 měsíce za necelých 1000 Kč, tak jsem oslovil několik žen včetně těch, co projevili sympatii ke mně. Zatím žádná z nich neodpověděla, ale třeba odpoví později. Co se ale nestalo. Od té doby, co jsem zaplatil VIP členství, tak přišlo asi 7 dalších žen co mě oslovili převážně jako „Zlatíčko“ a nebo „Lásko“. Oslovili mě zprávou, že mě chtějí poznat, ale že chtějí komunikovat emailem mimo seznamku. No tak jsem jim dal svůj email. Jedna z nich se mnou dnes vedla docela dlouhý rozhovor a zjišťovala si o mě informace. Její snaha byla očividně vzbudit ve mně sympatie k ní a když je vzbudila, tak rovnou poukázala na jinou seznamku, kde má účet a že chce se mnou telefonovat skrze ní. No tak jsem se tam zaregistroval, našel jí a když jsem chtěl vidět její další fotky a nebo s ní telefonovat videohovorem, tak přišla nabídka ze seznamky, že mám rychle cálovat v librách docela velké částky.

No tak jsem jí napsal, že nehodlám nesmyslně vyhazovat peníze za seznamku, když se můžeme snadno videohovorem spojit i jinak a zdarma. Ona se v ten moment sekla a říkala, že chce komunikovat přes ty stránky. Ona mi vyloženě říkala, že se jí líbím, že se se mnou chce potkat, že je z Říma a žije zde v ČB. Pak přitvrdila a říkala, že já jsem ON, ten kterého celou dobu hledá a ujišťovala mě, že není prostitutka. Ten rozhovor jsem ukončil, protože stále a stále trvala na tom, že se musíme jen a jedině spojit přes tu její seznamku.

Tak takový je náhled do dnešního světa „digitálních pasáků“ a „digitálních prostitutek“. Je to smutné, protože je tu opravdu spousta hezkých holek, co se vydají takovouto pochybnou cestou životem. Zase to poukazuje na kapitalismus jako problém. Jeden učitel na VOŠce jednou věnoval extra čas jedné hodiny tomu, aby nám dal výklad problémů politiky a varoval nás, že naše dcery

budou děvky, když nezačneme jednat. Něco na té jeho agitaci bylo.

Je 10.1.2020 16:12. Koncem roku v sobotu 28.12.2019 večer došlo zase k setkání s kamarády ze školy. Je zvláštní, že to bylo asi ten samý den, co mi psala slečna, abych se zaregistroval do seznamky, kde se nepříjemně navalilo spousta zpráv a měl jsem výčitky svědomí, když jsem se odregistroval. Také je zvláštní, že je to tak akorát zhruba 2 roky, co jsem potkal Zuzku v Globusu, která se mi hodně líbila a říkala, že za dva roky chce jet žít do Prahy.

Koncem roku se scházíme takový okruh nerdů a bývalých spolužáku. Je to už pomalu taková tradice. Jezdí kamarád Míla z Prahy a občas vezme i jeho bývalou přítelkyni Ulu (Uršulu). Psal jsem o nich například v sedmém díle na straně 113, kde je přívěsek stříbrného lva. Tentokrát jsme se domluvili, že nepůjdeme do hospody v ČB, ale zajedeme za Ondrou a jeho bráchou Kubou k nim na vesnici. Mají tam i chatu, kde se pořádají společenská setkání. Tak že přijeli Ula a Míla do ČB a ta mě vyzvedli. Letos si Ula nevzala sebou přívěsek, tedy jejího manžela, kterého údajně vždy tahá sebou a tak mu kamarádi říkají takto. Vyzvedli mě. Cestou na vesnici jsem se optal i jak se jim daří, jestli jsou spokojení. Ula řekla „Hmmm asi jo, možná jsem spokojená a ani o tom nevím...“. Taková divná tajuplná odpověď.

Dorazili jsme za klukama, vyndali z auta jídlo. Každý něčím přispěl. Skupinka lidí, kterým je kolem 35 let se sešli v chatě.

Je 11.1.2020 14:56. A tak jsme 28.12.2019 zavítali za Ondrou a Kubou do vesnice k nim na chatu. Je zajímavé, jak se ta chata v průběhu času měnila. Když jsem poznal Ondru ve druháku na učňáku (cca rok 2001), tak mluvil o tom, že s bráchou na vesnici mají chatu a dělají si tam bar či snad dokonce diskotéka. O něco později, to už jsme byly na VOŠce, tak to bylo herní období. Když jsem se tou dobou přijel podívat na chatu, tak co tam nebylo? Kolem dokola stoly s počítači, všechno to bylo propojené a mastili se po síti hry. Veprostřed stůl s jídlem. Z chaty byla herna. Skupinka pařanů z učňáku se přesunula na VOŠku, ale stále to byla ta samá bezstarostná skupinka. Když jsem tam byl později, to už jsme měli práci, tak z chaty bylo kino a venku se pekly bramboráky na plechu. Stále tam bylo celkem dost lidí. Možná ale asi přece ne jen tolik, jako za dob školy. Já na chatu nějak zvlášť nejezdil a po delší době jsem se tam byl podívat toho 28.12. Tentokrát tam už stoly s počítači nebyli a ani televize. Asi se to zase začíná vracet k tomu barovému stylu. Tentokrát tam byl fotbálek, který Ula klukům někde sehnala. Fotbálek a sedačka. Když jsem se Ondry ptal, jestli se ještě na chatě pořádají ty LANpárty a jestli ještě se scházejí v tom větším množství, jako tehdy, tak říkal „Že ne, že se nikomu nechce plýtvat na to dovolenou“.

Je 12.1.2020 2:08. „Operace Zuzka“. Tato akce mě napadla. Je to smyšlené, ale co kdyby se to opravdu stalo? Najednou se mi otevře možnost sehnat pronájem v Praze přes kamarády. Otevře se možnost sehnat si tam slušně placenou práci programátora. Tak že budu v Praze, budu mít byt, třeba i na hypotéku časem vlastní. Budu mít dobře placenou práci. No jo, ale co Zuzka? No Zuzka mi přeci říkala před dvěma roky, že za dva roky chce jet žít do Prahy. To mi sice řekla, ale neřekla mi proč vlastně.

No a teď si budu vymýšlet. Zkusím přijít na to proč. No Zuzka má v plánu jet touto dobou do Prahy pro to, že její bohatý strýček je bytový magnát v Praze. Učinil se Zuzkou sázku, že pokud fakt ty dva roky vydrží dělat ve zmrzlinárně v Globusu. Pokud to fakt vydrží, tak jí potom věnuje barák v Praze, kde bude mít svojí malou garážovou továrnu na zmrzlinu a bude tam pracovat. A aby toho nebylo málo, tak se zavázal, že jí ještě navíc osobně najde ženicha.

No představte si to. Může mít někdo takového strýčka? Co když ano. Podle mého uvažování není nic nemožné. Tak že tato smyšlená „Operace Zuzka, by nakonec dopadla tak, že já i Zuzka odjedeme žít do Prahy, ale cosi tam nesedí.

To byla jenom taková smyšlená vsuvka. Teď zpět k příběhu. Nevím, co má Ula přesně za typ povahy, ale přišlo mi, že nás to k sobě v něčem táhlo. Ona je takový přesný protiklad k trojčeti. Trojče je dívka, kterou jsem popisoval z teambuildingu. Dívka, která umí udělat pěkný zevnějšek, ale pokud jde o komunikaci a celkově povahu, tak se ke mně vůbec nehodí. No a Ula to je přesný opak. Je vtipná, zábavná, dost toho ví, inteligentní a dokonce to nejdůležitější, že je hodná. Řekl bych, že Ula a Zuzka mají společné to, že asi v životě natloukli s partnery a to je nějak dělá, že jsou asi hodnější. Nebo jsou hodné a doplatili na to. Těžko říct. Ula ale svůj zevnějšek už asi moc neřeší a sama to řekla, že je jí jedno, zda bude mít nějaké to kilo navíc. Ula není vyloženě ten typ ženy, co by na mě působil přitažlivě, ale není ani ten typ ženy, se kterou bych si nedovedl představit žít a možná že i docela spokojeně žít bez ohledu jak moc se o sebe stará. Na chatě pořád vtipkovala tím svým osobitým humorem a mě to rozesmívalo. Jí asi nějak zaujalo to, že se tomu usmívám a tak se snažila v tom pokračovat. Já se zmínil o tom, že si hledám zase práci programátora v Budějovicích. Že mám něco vyhlídnutého a tím jsem myslel to programování Java/Kotlin. Dost často se hrál fotbálek a všichni v tom byly docela nadření. Všichni kromě mě, protože já ho hraji málokdy. Tak že jsem po čase dal přednost ostatním a stál jsem u počítadla a sledoval hru. Jeden z kamarádu říkal „Kali je tu jako náš maskot“. Pak někdo dodal „Budeme hrát o Kaliho, kdo vyhraje, tak má Kaliho v týmu“. Uly tým vyhrál a ona pak zmínila později na sedačce „Nooooo to není fér..... Já jsem vyhrála Kaliho a on nechce jet do Prahy a chce si programovat v

Budějovicích.“. V ten moment jsem si nějak uvědomil, že v tom bude asi něco hlubšího. To jsem ještě nevěděl, že Ula je vdaná. Tahle holka mi vždycky připadala, jako když se jí nelíbí, když nechci jíst zakázané ovoce. Už tehdy, když jsem byl zblázněný do Jarušky u VOŠky. Přišlo mi, že Ula se o mě zajímala a že říkala něco jako že se hodím k dětem. To byla ještě svobodná. Pamatuji si, jak jsem byl s ní před plovárnou u parkoviště a já se zmínil, že jsem nikdy žádné tvrdší drogy nezkoušel. V ten moment se na mě podívala takovým pohledem, jako kdybych byl „chodící hromada špinavých odpadků“. No a teď jsme se octli s Ulou osamotě na chatě. Ondra šel dělat asi kafe a ostatní někam zmizli. Ula hraje hru na telefonu a dá mi jí do ruky, abych si to také zkusil. Já absolutně nevím co mám říct, aby tam nebylo takové ticho. Ticho a takové divné napětí. Přeci já jsem vlastně už zadaný, ale sám to je fakt. Ona není sama, je vdaná, ale možná se cítí být sama. Ula mi říká, co se jí líbí za filmy a seriály. Nějak jsme se dostali i na zaměstnání. Ptal jsem se jí kolik ona si v té Praze vydělá, že já jsem si jako programátor přišel v ČB jeden čas i na 279 Kč na hodinu. Ona mi řekla „Já mám 150“. To mě zarazilo, že by měla tak málo v Praze a tak jí říkám „150 na hodinu???“. Ona řekla „Ne za měsíc“. Tak že 150 000 Kč měsíčně. Tím mi vyrazila dech, že si jako testérka dovede vydělat tolik. Přitom ale jak sama říkala, tak platí 4 byty, tak že výdaje tam má také velké. Před Mílou tam dokonce zmínila „..... a mě někdy nezbývá ani na oběd.“. Nezaslechl jsem celou větu. Napadá mě taková teorie. Ula má ty byty už nějaký čas. Asi je nějak zvlášť nepronajímá. No a teď jak došlo v Praze ke zdražení bydlení, tak jí to dostalo do finančního tlaku.

Když pak Ula odešla a byl tam Míla, tak jsem se ho zeptal, jestli ta Ula bere opravdu tolik peněz? On říkal, že Ula má hodně a protože jemu se mění výdělky, tak v některých případech má Ula třeba i pětinásobek toho, co on.

Sedí si takhle skupinka lidí v boudě, kde nejsou žádná okna, hezky tam hřejí kamna jsou tam 4 klucí, každý jinak bohatý. O tom jednom maskotovi raději ani nemluvit. Jo a pak je tam ještě jedna holka, která někdy bere i pětinásobek toho, co ten nejbohatší, ale vlastně někdy nemá ani na oběd. Přijde vám tato situace reálná a nebo nereálná? Potom že nic není nemožné.

Tak že jsme tam seděli všichni pohromadě. Když jsem říkal, že teď chodím na poštu přividělávat si na 6 hodin na brigády, kde jsem na překládce, tak Ula řekla „Coooool“. Možná chtěla říct „Kúúúúl v plotě“, ale uvázlo jí to v hrdle. Ona podivuhodným způsobem zareagovala na mojí finanční situaci ohledně placení za bydlení. Zmínila tak nějak ostýchavě „Já to za tebe za to“, možná řekla i „Já to za tebe zaplatím“ to jsem nějak nerozuměl. Když jsem se na ní otočil, jako že jsem se přeslechl, tak řekla „nic“. Tak že teď jsem si sám na vlastní kůži tak trochu zkusil, jak se asi cítila Zuzka, když jsem jí chtěl věnovat

dárek k Valentýnu za 1700. Nabídka od Uly je velkorysá, ale má takový nádech něčeho, co to komplikuje. Asi by to směřovalo ke vztahu. Takové trochu zakázané ovoce. A nebo jsou to jen mé domněnky a je to úplně jinak. Třeba to brala jen přátelsky, ale mezi mužem a ženou je to s přátelstvím složitější. Něco se ale ve mně ten den změnilo. Změna, ze které jsem byl sám šokován. Takové to skálopevné pouto na Zuzku a to striktní odmítání myšlenky uvažovat o jiné ženě. To se ve mně nějak zrušilo. Možná je to Uly dobrosrdečnost v kombinaci s mojí nepříjemnou finanční situací, která to takto narušila. Prostě už jsem si schopen připustit, že tu ženu asi fakt potřebuji jinak můj život je teď bloklý. Už nejsem tak velký romantický idealista a beru to tak, že Zuzka je možná ideální, ale je potřeba jít dál a chopit se příležitosti, která třeba nebude tak ideální, ale bude nějak fungovat. Třeba Zuzka toto čte a třeba jí to i potěší, že nejsem na ní tak fixován.

Je 13.1.2020 12:39. Připadám si teď, jako kdybych stál na rozcestí a rozhodoval jsem se, kudy se vydám dál. Vím, že další cestu chci podniknout s mojí milovanou ženou, ale ona tu nějak není, abych se s ní mohl domluvit, kudy jít dál.

Tak nějak si připadám. Tak že se snažím hledat.

Teď si dopisuji s nějakou dívkou původem z Venezuely. Vypadá to nadějně, tak uvidím jak se to bude ubírat. Máme hodně společných zájmů a asi bych se k nějaké takové hodil.

…

Je 14.1.2020 20:33. A když už se zdá, že temperamentní jihoameričanka bude snad i mou nastávající, tak se nakonec ukáže, že je asi součástí toho samého gangu, jaky ty ostatní.

A ještě jsem jí od začátku říkal, že nechci být tlačen do placení na žádné jiné seznamce a ona se k tomu nevyjadřovala. Žena, která mi pošle dvě fotky, na obou je zachycené moře a ještě mi napíše „... I like to take long walks by the sea (ufff the sea... if we ever meet someday you will understand what the sea means for me) watching the sunset and sunrise ...“. Já ji napsal: „I came up with a new story. Such a fictional scenario:

A young man who never woman because he only looks for his

chosen one. He

was ambushed by a group of mermaids. Someone had given them a task to

hurt him. There were five, except one, who wanted to hurt him, but the

only one was trying to help him. Give him some hint that they are

actually mermaids. He in the one who helped him discovered his chosen

one. She joined his side and had great love.

Do you like it?“

Teprve potom se mi mínila, že mám jít na seznamku, kde si s ní budu volat a povede to k našemu setkání. Absolutně odmítala volat si přes jiné stránky a trvala ať zaplatím její seznamku.

Poslední tři dny byly promrhané. Nikam to nevedlo. Kdybych psal, dělám alespoň něco zajímavého. No alespoň mám příběh o mořských pannách.

18.1.2020 2:42. Takovéto nějaké fotky mi chodí od žen, které neustále člověka tlačí do placené registrace na všelijakých seznamkách.

Všechny tyto ženy mi připadají čímsi mainstreamové. Dokonalé ve své obyčejnosti. Možná jen ta jihoameričanka měla nemainstreamový obličej asi proto, že nebyla z Evropy.

Všechny mi prostě připadají tak dospělé, tak vážné, že ztrácejí pro mě přitažlivost. Žádná bláznivá dětinská postavička jako například Zuzka tam nikde není. Nebo alespoň žena výstředního vkusu, jako byla trojče na team buildingu.

Divné je, že ty ženy mi stále píší a to tím způsobem, že vždy jen jedna. Jihoameričanka už mi nepíše a teď zase začala Italka, co je vidět na obrázku. Neustále se na mě nějaká z nich dobývá písemně a už je to docela nuda. Snad je to brzo přestane bavit.

Pokračování příběhu chaty. Boudy bez oken, kde dokonce i v zimě létají mouchy.

…

Je 18.1.2020 12:45. Když Kuba v chatě prohlásil „... ne je to takhle, čím víc má ženská dětí, tím déle se dožije a ne naopak …“. V tu chvíli mi bylo Uly trochu líto, protože ona očividně ty děti asi chce, ale nějak jí to nevychází. Přeji jí štěstí, aby nějak našla způsob, jak být

spokojená s jejím manželem. S Mílou jsme se bavili i o mém projektu Eden. Ptal jsem se ho na to, jaký on má na to názor, protože přeci jen on je člověk pohybující se v investičním světě.

Míla povídal o tom, jak už má našetříno přes 600 000 korun, ale stále potřebuje šetřit dále, aby mohl začít budovat svůj podnik. Zmiňoval koupi nějaké nemovitosti. Dokonce mi ukazoval i přes telefon jeho bankovní účty a měl tam opravdu statisíce. Povídal, že teď plánuje „dosáhnout něco kolem milionu a pak se uvidí“. Tak nějak to říkal. Já mu na to povídám, že „Ono to ale tak nebude, až dosáhneš ten milion, tak ti to bude připadat stále málo a budeš chtít dosáhnout víc.“. On se v podstatě přiklonil a nakonec jsme se dostali až na částku deseti milionů. To tedy vlastně stráví asi většinu svého života šetřením na něco, co bude dělat potom. Bavili jsme se o tom, jak je dnes ekonomika pokřivená a že se snažím svým projektem dosáhnout toho, že by takovéto podnikání bylo dostupnější i bez takového těžkého šetření. Věci jsou dnes hrozně drahé, ale podle mě ve skutečnosti opravdová cena není zas tak vysoká. S Mílou jsme našli nějakou shodu a myslel jsem, že bude vidět smysl v mém projektu a třeba mě podpoří. On několikrát právě zmiňoval, že ty peníze využívá tak, aby mohli pomáhat ostatním. Proto jsem mu řekl „Když máš tolik peněz, nechceš mi udělat sponzora v mé dobré aktivitě?“. V chatě jsem řekl, že jsem teď v mínusu a mám debet kvůli tomu mému projektu. Míla se usmál a odpověděl mi otázkou „A nemáš ty ten debet, protože jsi dělal sponzora nějakým holkám“, tak mu říkám „že jsem nějaké peníze rozdal, ale byla to jen malá část z toho, co jsme měl“.

Pak jsme došli Uly autu. Ula už spala, protože byla hodně nevyspaná. No a Míla při všech těch penězích, co má na účtech, tak radostně zvolal „Dnes jsem ještě navíc ušetřil na jízdě sem, jeli jsme Uly autem :)“. Tak jsem si řekl, že ten Míla má fakt nějakou spořivou nemoc. Tím se mi to potvrdilo.

Zahájení „Operace Zuzka“ dne 29.12.2019. Den návratu z chaty na vesnici. Říkal jsem si, že ten Míla potřebuje nějakou výzvu, jak se zbavit té strašné závislosti na penězích. Ten můj návrh na to, že by mi mohl dělat sponzora zůstal nějak bez odpovědi. Tak jsem Mílovi napsal takovou zprávu. Zprávu, že jsem si všiml jeho přehnané závislosti na šetření a že by možná pro něj byla dobrá výzva, kdyby podpořil můj projekt a třeba si tím získal i Boží přízeň. Vím, že poslední dobou docela dost střídá partnerky a několik žen, co s ním čekali dítě, tak poslal na potrat. Nevím úplně jaký k tomu měl důvod a nechci ho soudit. Vede svobodný bezstarostný život a nějak jsem v ten moment prostě měl nutkání dát mu takovouto nabídku. Nabídku, která mu z jeho pohledu mohla připadat tak nějak jako kdyby mu přišla od někoho z Bohnic. Tak jsem mu to ještě jednou navrhl přes chat, že teď mám špatnou finanční situaci kvůli tomu mému projektu. Projektu, který i jemu se zamlouval. Povídám mu, že jsem si všiml, že má jakousi závislost na šetření a ta ho svazuje. Když přesně na desetitisíce neví, kolik to vlastně má, tak mi muže přispět těch pár desítek tisíc a třeba si udělá v Boží přízni oko. On není úplně křesťan, ale v nějaké duchovno věří. Vysvětlil mi to, že když nesleduje na všech

účtech kolik mu chodí, tak to ještě není tak úplně to samé, jako kdyby mu na těch penězích nezáleželo. Obhajoval se, že investuje peníze, aby mohly pomáhat lidem a vrací se mu to v ziscích, tak že z těch zisku může pomáhat ještě více. Říkal ale, že nenechá kamaráda umřít hladem a že mi půjčí tisícovku a nebude za to chtít žádný úrok a je na mě kdy mu jí vrátím. Pak byl aktivní v hledání řešení, jak mi pomoci. Ukázal mi web agentury Cool People a doporučil mi ať si tam co nejdříve začnu hledat práci v Praze za hodně peněz, abych mohl dluh co nejdříve splatit. Říkal mi, že i kdyby to mělo být jen na pár měsíců, tak si tím třeba ty dluhy dokážu splatit. Nabízel mi u sebe možnost přespání u něj na pohovce. Pak mi ještě dal doporučení, začít rozprodávat na burze můj majetek, abych získal nějaké prostředky a pomohl tak potřebným.

Milovo přístup mě potěšil. Potěšilo mě, že mi půjčil byť i jen tu jednu tisícovku a i to že mi nabízí pomoc takto. Pociťoval jsem ten před tím setkáním nějaké energie, které mnou proudili a jeho přístup ke mně tyto energie docela utlumoval, po nějaký čas. Jsem rád za jeho pomoc a rady i když to třeba není úplně ten druh výzvy, co jsem mu nabídl. Hlavně se nevzdávat v hledání řešení „Operace Zuzka“ a přiblížení se k Praze. Nevzdávat se i kdyby třeba Zuzka už teď chodila do zaměstnání ve své vile a dělala v „miniaturní garážové továrně na zmrzlinu“.

S Mílou jsme vymysleli, že by bylo dobré, abych měl nějaké peníze, tak si vzít půjčku od Air Bank. Podle něj je to dobrá banka a tvrdil, že jemu půjčku několikrát vnucovali a to i na velké částky a myslel si, že mi půjčku dají, abych mohl zaplatit ten debet, který má velký úrok. Přišlo mi to jako dobrý nápad to zkusit. Tak jsem si u nich otevřel účet, ale půjčku mi zamítli. Míla mi říkal, že mi tam zkusí udělat nějaký obrat a třeba to pomůže. Tak jsem mu dal přístup do mého bankovnictví u Air Bank a on tam udělal obrat. Poslal tam 10 000 Kč a hned je zase poslal zpět k sobě. Ale ono to nezabralo a stále mi nechtěli dát půjčku. Byl jsem k tomu skeptický, že by to mohlo vyjít. Air Bank mi poslali dopis, kde se ujišťují, zda jsem to opravdu já, kdo si u nich založil ten účet. Řekl jsem Mílovi, že mi ten dopis poslali. On se rozhodl jim napsat tuto zprávu:

Míla mi napsal tuto zprávu 9.1.2020, že psal do Air Bank:

„Tak jsem psal na AIRBANK, že nepracují, jak by správně měli.

Zde:

Dobrý den, velmi mě trápí jedna skutečnost.

Ani tak moderní banka nezná to základní - svoje zákazníky a jejich potřeby.

Když se snažím investovat, tak abych pomohl vyřešil něčí problém a získal za odměnu.

Jako zákazník postrádám možnosti, kam už mám ty peníze dávat. Namísto toho mi nabízíte další peníze - půjčky

Současně NEchcete peníze od kamaráda.

Potřebuje půjčku, ale protože Vaše SCORE KARTY trochu nereagují na potřeby moderní doby (digitální nomadství, prázdniny vývojářů software)

Tak se stalo, že schopný vývojář si po výdělku a vyhoření dal prostě delší pauzu. Neměl nouzi jít pracovat.

Bohužel využil nevýhodných služeb konkurence - kontokorent KB za RPSN úrok na hranici lichvy.

Pokud dle reklamy chcete jeho jako klienta a jeho peníze, dovolte mu půjčku, ať může refinancovat u Vás.

Uděláte dobrou věc a vyděláte.

Já bych mu rád půjčil, ale nemohu do blízkého vztahu zanést peníze.

Doufám, že i banku můžeme mít rádi.

Pěkný den.

Jestli si to přečte někdo důležitější, tak dá věci dopořádku“

Míla jim napsal s tím, že nechce tahat kamarády do dluhů. Navrhoval jsem Mílovi, že by se to dalo vyřešit tak, že on mi pomůže zaplatit ten debet, já pak budu mít lepší hodnocení u banky, půjčím si tak u nich peníze a vrátím mu to co mi půjčil a ještě mu za to něco dám. Podmínkou je pochopitelně, že musím mít sehnanou práci a to jsem ještě tou dobou neměl. Míla se obával, že to zničí vztah mezi námi a napsal mi 6.1.2020 zprávu:

„Jsme donuceni něco mít, abychom neměli problémy. Nechceme mít problémy. Ale když pomůžeme bližním, je úplně jedno jestli jsme chytří a domůžeme se svého, nebo o něco přijdeme. Jde o to, že vždy ublíží.“

Tak že ještě večer 9.1.2020 mi Míla píše:

„Nějaká mladá holka z Brna, která studovala filosofii mi odepsala nějakou předtištěnou blbost, tak jsem jí požádal ať to dá přečíst někomu, kdo může myslet

Dobrý den, slečno Vaštíková,

můžete prosím můj dotaz / podnět přeposlat na někoho s pravomocí půjčku schválit?

Aby žádost o úvěr na refinancování kontokorentu u konkurenční KB pro pana Jiřího Kalinu z Českých budějovic mohl posoudit?

Předem děkuji.

S pozdravem

<jméno kamaráda>“

Tak jsem mu poděkoval, že má snahu to řešit, ale říkal jsem, že jsem skeptický a nemyslím si, že to šéfy v bance bude zajímat.

Od té doby nemám od Míli žádné zprávy, jak to dopadlo.

Ostrov Kotlin, po kterém je pojmenovaný programovací jazyk ve kterém jsem chtěl dělat. Slečna z agentury mi říkala, ať si do 2.1.2020 rozmyslím, zda to myslím vážné a opravdu se chci znova zaměstnat, protože se jí zdálo, že chci na plno podnikat. To se jí zdálo v době, kdy jsem ještě měl naděje, že to nějak klapne, ale jak chcete podnikat, když revolucím se v Čechách ne a nedaří. Slečna říkala, že v téhle firmě s Kotlinem by bylo možné říct si i větší mzdu, než u Asseca. Já mám nějaké dluhy a potřebuji je řešit. Vzhledem k setkání s Pražáky na chatě a mé situaci, tak jí toho 2.1.2020 řekl, že chci 45 000 Kč hrubého. To je o 10 000 Kč víc, než u Asseca, kde jsem měl ve zkušebce jen 30 000 Kč. Ona říkala, že to nebude u této firmy problém. Tak že jsem čekal, než se mi ozvou. Dokonce jsem se i modlil, ať mi to vyjde a po tom modlení mnou prošel energetický impulz. To bylo poprvé od začátku roku, kdy energetický impulz nebyl politicky orientovaný, ale týká se mého osobního života. Nevzpomínám si ale, že by v minulosti po modlení tyto impulzy někdy nastávali. Je to celkem novinka posledních let. Tak že to bylo myslím 9.1.2020 co mi volali z té firmy, kde jsem měl dělat v Kotlinu. Byl jsem po noční, spal jsem a najednou mě budí telefon, kde na mě čekala znenadání zkouška anglického rozhovoru. Ještě mi slečna v agentuře říkala, že v této firmě nevyžadují ústní komunikací v angličtině, ale chtějí alespoň písemnou. V telefonátu se ozvala slovensky mluvící paní a rovnou na mě, že si mě zkusí z angličtiny. Já slova znám, ale nemám praxi v mluvení a tak se mi ta věty špatně překládali. Nakonec jsem jí to ujasnil, že došlo k nedorozumění a čekal jsem jen komunikaci písemnou. Tak že jsem byl zklamaný, že to asi nevyjde. Kdybych nespal a čekal to, možná bych zkusil improvizovat. Slečně v agentuře jsem o tom řekl a ona se mi omluvila, že to od nich špatně chápala. Tak že takto dopadlo 10.1. mé jednání o nové práci táhnoucí se z konce prosince. No ale jedna věc byla pozitivní. Podle firmy můj životopis byl perfektní. Nikdo se nešťoural v tom, co jsem dělal poslední dobou. Zajímavé. Že by vymodlený zázrak? Selhalo to jen na nedorozumění, protože se nevědělo že nesplňuji podmínky.

Byla tam snaha přemluvit slečnu, za by mi neumožnili ve firmě se angličtinu doučit za pochodu, ale to byl už asi docela problém.

Tak že jsem v pondělí 13.1. našel přes jinou agenturu práci programátora C++ a napsal tam. Z agentury mi hned ten den volali a říkali, že tam hledají seniory a já to C++ měl jen jako hobby. To neklaplo, ale ptala se mě, zda bych nechtěl dělat v Javě a jak moc bych byl ochoten dojíždět. Tak se mě ptala na Prahu a já jí řekl, že do Prahy se mi zatím moc dojíždět nechce. Ještě nejsem tak úplně připraven na to žít v Praze u Míli na kanapi. O chvíli mi volá a ptá se, zda bych neměl zájem o pozici v Písku na Java programátora. Říkala, že platové možnosti tam nejsou jako v Praze a kolik bych si představoval. Tak jí říkám, že 45 000 Kč a ona na to, že to by šlo. Povídala mě, ať si doplním životopis a pošlu jí to zpět, že mě té firmě představí. Tak jsem tam doplnil, že jsem programoval, jako soukromník a prokládal jsem to i manuální prací. Že jsem dělal vlastní technologii a LETS systém. Stačilo jí to a byla spokojená. Poslala mi něco o té firmě.

V Písku je takový malý Český CERN a nebo NASA. Jmenuje se TCP (Technologické Centrum Písek). Je tam velká datová centrála a kancelářový komplex, kde sídlí spousta firem. Mají na plakátu před budovou, že „Písek se stává centrem moderních technologií v Čechách“. Navíc, když budu chtít jet do Prahy něco vyřídit, tak z Písku to mám zhruba nastejno jako do Budějovic. Kdyby se mi nějak časem podařilo domluvit, že mohu pracovat už ve vlaku, tak muže docházet k tomu, že začátek směny bude v Budějovicích, pak exkurze TCP v Písku a konec směny nádraží Praha. Takové výhody práce v tomto městě má. Nakonec by bylo teoreticky možné bydlet i v Praze.

Je 19.1.2020 13:18. Tak že v pondělí 13.1.2020 mě představila té organizace a hned v úterý mí píše, že mají zájem se se mnou setkat a že ať si sám vyberu termíny, kdy mi to vyhovuje. Tak jsem řekl že ve čtvrtek, protože v úterý a středu jsem měl domluvenou noční na poště. Ve čtvrtek 16.1.2020 v 13:00 jsem tedy byl očekáván v Písku ve firmě sídlící v komplexu TCP. Ptala se mě, kdy můžu nastoupit a potěšilo jí, když jsem řekl, že „Čím dřív tím lépe“. Ona asi také měla radost a říkala, abych nebyl překvapen, kdyby to bylo třeba už v pondělí 20.1.2020. V emailu mi psala, abych přišel oblečen v reprezentativním oblečení a upraven. S agenturami mám už nějakou zkušenost a je to běžné doporučení.

Nechtěl jsem, aby setkání se mnou dopadlo jako setkání se sovím mužem na tomto videu:

https://www.youtube.com/watch?v=qgDpn4WHBPE

Soví muž je velice decentně oblečený pááááán. Občas popoběhne, ale má jinak slušné vystupování :). Tak že jsem se raději oholil a přistříhnul si vlasy. Když se stříhám sám, je to lepší a vypadám osobitěji. Od té doby, co mě holička naposledy stříhala, tak jsem měl takovou „ránu“, že k holiči raději nechodím. Vzadu jsem to trochu se stříháním přehnal, ale ne tolik, abych vypadal jako dominikánský mnich. Když se to namočí a učeše, tak ten zub tolik neodstává.

Ráno ve čtvrtek jsem se po noční zázračně vzbudil sám. Měl jsem nataženého budíka na cca 10:10 a vstal jsem už v 9:50. Po probuzení jsem se v šoku vyběhl podívat do kuchyně na mikrovlnku, kolik je hodin, protože mi připadalo, jako kdyby budík nefungoval. Schválně jsem si nechal roztažené žaluzie, abych měl potřebu méně spát a vyšlo to.

Napadá mě představa pohovoru na programátora v Písku.

Přijedu do kanceláří, ke běží míchačka. Velitel pohovoru mi řekne „Na tady máš lopatu, tamhle je síto a ukaž nám, jak umíš svižně kátrovat písek. Analytici ti už připravují cement.“. Vypadá to, že z práce na překládce na poště mi trochu hráblo, protože mě napadají častěji takovéhle nesmysly. Od té doby, co jsem odešel z Pošty, kdy jsem dělal dvanáctky na HPP, tak mě napadají takové všelijaké nesmysli a častěji vtipkuji. Když děláte takovou monotóní práci jako je překládka balíků, tak mozek má tendenci nějak se zabavit a začne asi vymýšlet nesmysly. Ale zase na druhou stranu proč ne. Smích je asi zdravý a možná to ve mně probudilo schopnost, která není tak úplně ke škodě. Všiml jsem si, že se to děje i u jiných z překládky. Od té doby, co tam chodím na brigádu, tak se na překládce vystřídají i někteří zaměstnanci, co se věnovali čistě jiné práci. Například jeden řidič. Viděl jsem řidiče, jak odnáší balík od valníku a najednou takový tik-prásk v oku a řekne něco jako „Mě už tady z toho přeskakuje.“. Šestihodinová směna se ještě dá, ale déle to natahovat nechci.

Je 19.1.2020 17:21. K dnešku už nedlužím bráchovi 20 000 Kč, ale už 36 000 Kč. Mílovi dlužím 1000 Kč, což je celkem 37 000 Kč. Mamce jsem za Jarušku vrátil těch 3000 Kč, co jí mamka půjčila. Jaruška nekomunikuje ani se mnou a ani mamce nezvedá telefon ani jí neodepisuje na sms. Tak že teď už mi Jaruška dluží tedy 43 000 Kč a čajový génius mi dluží 20 000 Kč. K tomu navíc já dlužím cca 70 000 Kč bance. Teď jsem už v situaci, kdy opravdu dlužím já víc o 44 000 Kč, než pohledávám.

Dojel jsem tedy ve čtvrtek do Písku do firmy sídlící v TCP. Byl mi na vrátnici zavolán pán, co měl pohovor na starosti. První dojem ze mě asi neměl moc dobrý. Měl jsem mikinu, kapsáče a pošťácké pracovní boty. Ani jsem si na zimu nekupoval nové boty a chodím v těch pracovních od pošty. Díky poště mám co na sebe. Normálně bych si boty koupil, ale teď se mi nechce zbytečně rozhazovat.

Když nad tím tak přemýšlím... já vlastně společenské boty mám a mám i společenský oblek. Je to ještě z dob, když jsem byl na škole a asi kdybych si to oblékl, tak možná budu vypadat jako soví muž výše na obrázku, kterému je to oblečené nějak podezřele těsné.

Vedoucí pohovoru byl typ vedoucího, se kterým jsem se v životě asi ještě nesetkal. Většinou to bývají extroverti Česťovo typu, ale tenhle byl introvertní a díky Bohu nesmlouvavý. Takový vedoucí se mi také zamlouvá. Říkal, že vzhledem k mému dojíždění, tak třeba by časem bylo možné domluvit, abych si to kompenzoval prací z domova, která není úplně běžně povolovaná.

Měl jsem z něj dobrý dojem. Firma nabízí hromadu benefitů. Jeden z nich je například telefon + neomezené volání s 3GB dat a to úplně pro všechny zaměstnance po zkušební době.

Zamlouval jsem se jim. No a na konci rozhovoru došlo na to nejdůležitější. Měl jsem říct cenu a řekl jsem, že to bude 45 000 Kč hrubého. Když jsem to řekl, bylo vidět, že ho to zarazilo. Asi to bylo dost. Ono vlastně i ve firmě pod Česťou to bylo docela dost a měl jsem zhruba tolik a byl jsem jeden z těch lépe placených. No a teď přijdu do firmy, kde si navrhnu také tolik. Jeho reakce byla taková, že mi začal říkat ty benefity a povídal, že dochází i k odměňováním za projekty a že je plat rozdělen na fixní část a pak na proměnlivou, které se případně bere, když je nějaký problém. Já stále mlčel a mlčel. Takovou mám povahu. Většinou mlčím a vyjádřím se k věci až když si to nechám projít hlavou a nebo když se mě někdo přímo zeptá. On se ale mě na nic neptal a bylo na něm vidět,

že jak povídá o těch benefitech a já na to nereaguji, že je nějak smutnější a smutnější. Nakonec říkal, že se zeptá ředitele, zda na mé podmínky přistoupí. Tak že jsem se rozloučil. Programátor, který byl u pohovoru (ne u té části, kde se mluvilo o platu), tak měl ze mě dobrý pocit a bylo při loučení na něm vidět, že se těší, až tam půjdu pracovat. Já se také těšil, až tam půjdu pracovat, ale cestou odtud jsem byl trochu zklamán možná i sám ze sebe. Jestli přece jen nechci moc, ale nakonec jsem si odpověděl sám, že na této ceně chci trvat.

Vzpomněl jsem si na Ulu. Jak říkala že má 150 000 měsíčně. No co kdybych měl čistě teoreticky manželku, která tolik vydělává. Na pohovoru by se mě ptali „Kolik chcete?“ a já „Jen třetinku třetinečku.“ pak mi řeknou „A to jako fakt?“ a já „Aaaano jen třetíííínku.“ oni odpoví „A to má znamenat co?“ já řeknu „Třeťinku platu mé ženy“. Pak odpoví „Výborně!!!! Bereme Vás!!!! Kdy nastupujete????“.

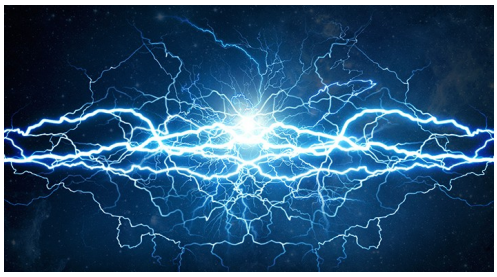

Je 20.1.2020 2:35. Tak práci mám konečně zajištěnou. Díky Bohu! V pátek 17.1. mi psal vedoucí, se kterým jsem byl u pohovoru a poslal mi nabídku. S mojí částkou 45 000 Kč hrubého souhlasí s tím, že 5 000 z toho bude ta variabilní část, na kterou se může sáhnout, kdybych udělal nějaké problém. Zase den před tím po pohovoru jsem se modlil ke Kristu a k Otci, aby ta práce vyšla. Modlení mi přišlo spontánně jako vnitřní potřeba o to požádat a když jsem tak udělal, tak potom došlo k tomu energetickému impulzu, o kterých jsem hodně krát mluvil. No a nakonec to opravdu vyšlo. Už dokonce 7 dní v lednu budu moci pracovat v novém zaměstnání, tak že si tam trochu vydělám rovnou na další měsíc. Brácha a mamka měli velikou radost. Vypadá to, že se mi konečně komplikované období života snad začíná dařit nějak překonávat.

Zrovna včera jsem se dozvěděl, že jeden z mých přátel už asi týden je ve vazbě. Kamarád, který je mezi ostatními docela oblíbený. Snad všichni se domnívají, že policie nějakým způsobem, těžko říct jakým. Snad je to nedokonalostí systému, či těžko říct co. Prostě se domnívají, že je to na něj hozeno neprávem a že ho na 99% odsoudí na několik let. Nechci poukazovat nějak o koho přesně jde, ale cítil jsem potřebu se pomodlit v tomto případě, ať se dostane spravedlnosti. Pomodlil jsem se ke Kristu a Otci a zase opět mnou prošel ten impulz energie. Myslím si, že toto je možný způsob, jak oslavit Krista a proto o tom píši. Lidé nedávají naději, že by se z toho kamarád dostal, protože jde proti němu podle nich zkorumpovaný systém. Já věřím, že pokud je opravdu kamarád v právu a pokud by mohlo vést jeho osvobození k tomu, aby přijal Krista a odpuštění za své hříchy, tak bez ohledu na systém bude opravdu osvobozen.

Je 22.1.2020 11:29. Zítra jedu poprvé do nového zaměstnání. Docela se tam těším. Jsem zvědaví na nové kolegy, prostředí, software a celkem jak mi to půjde. Od konce roku jsem se zase po duševní stránce překlopil do normálního stavu. Jaruškou to před třemi lety začalo a Jaruškou to zase skončilo. Absolutně jsem teď ztratil zájem o politiku. Jako kdybych měl během těch tří let propůjčený nějaký nebeský mandát, že mohu něco změnit, ale toho jsem se musel vzdát, protože jsem neměl žádnou podporu ze strany lidí.

Změnilo se ve mně něco a jsem zase v normálním neprorockém stavu. Tedy nejsem tak asketický. Nejsem na sebe tolik tvrdý. Například před tím jsem si nepřipouštěl, že bych komunikoval s jinou ženou, když jsem měl pevně vyhlídnutou Zuzku. Teď už jsem si schopen připustit, že bych mohl mít i jinou ženu než Zuzku, když nemůžu mít Zuzku. Nebráním se komunikaci. Před tím jsem byl tvrdě přesvědčený, že je špatně vzdávat se kontroly na JKali Frameworkem. Chtěl jsem to mít jednoznačně pod nějakou kontrolou a nabízet to jako online službu. Teď bych se asi nebránil tomu, třeba to i prodat a nechat vývoj někomu jinému. Něco jsem vytvořil, může to pomoci hodně lidem, ale je to i zneužitelné. Já už teď nějak nemám ten blok, který mi bránil JKF uvolnit užívání ostatním. Jestli to někdo zneužije, je to jeho svobodná vůle a já už si to nějak teď nebudu dávat za vinu. Je to zvláštní, že se člověk takto může náhle změnit.

Zrovna v neděli 12.1.2020 u bráchy byl na návštěvě přes noc náš bratránek katolík, tak jsem se za nimi byl podívat. Letos má v plánu jet zase do Ameriky za školou, kde bude žít u nějaké protestantské rodiny. Když jsem přišel k nim, tak bratránek říkal „Jiříku, zrovna koukáme na Netflixu na seriál Mesiáš. Je to o tom, co by se stalo, kdyby v dnešní době přišel mezi lidi Ježíš. Jak by na to reagovali, zda by si mysleli, že je to blázen, nebo ho zatkli? Neznáš to?“. Tak jsem mu říkal, že ten seriál neznám. Seriál byl o tom, že tam byl Ježíš původem z Íránu a jak přicházeli katastrofy, možná je i přivolával, tak lidi vedl. Bavili jsme se s bratránkem, že Kristus tu přímo osobně nebude, ale má tu svojí církev, tedy lidi, kteří jednají v souladu s jeho vůlí a mají různé schopnosti. To je v podstatě obecně známá věc. Vlastně potom, až přijde Kristus podruhé, tak přijde ale velkolepě z nebes a ne jako člověk, který se narodí a vyroste tu. Pravděpodobně se ale jeho božský příchod bude snažit nějak napodobit, aby zmátl lidi.

Brácha mi ten den nabídl velkorysou nabídku. Nabídl mi, že aby mi pomohl s finančními problémy, tak mi vyplatí polovinu mamky bytu. Polovinu, tedy i tu část, kterou si mamka už vlastně teď platí, protože počítá, že časem ten byt zdědíme a abychom se pak nemuseli vypořádávat, tak už to budu mít dopředu vyplacené a byt připadne bráchovi. Vycházelo by to, že mi dá nějakých 150 000 Kč a z toho bych mohl zaplatit dluhy a ještě bych měl nějakou rezervu na hledání si práce a případně měl čas naučit se tu angličtinu. Bavili jsme se o tom, že když mi ta práce na Kotlinu nevyšla, že bych to měl ještě zkusit se s nimi domluvit a to jsem také zkoušel, ale hned v pondělí už jsem si začal domlouvat práci v Písku. Povídám bráchovi, že mi napsal nějaký vývojář od Jiřího Vokiela

Čmolíka, že jsem nestihl páteční webinář o Neurorestartu. Nestihl jsem ho pro to, že mi náhle večer zavolal kamarád mušketýr z pošty, který chtěl, abych s ním šel na pivo. Povídám bráchovi, že na mě byl přeposlán email, kde mi říká vývojář že mi do toho mohlo skočit cokoliv, ale nabízí mi ještě jednu příležitost. Byla to přeposlaná komunikace, od nějakého Jiřího Vokiela Čmolíka, kde zmiňoval, že ho mrzí, jak několik lidí prošvihlo webinář a právě Jiří, tedy já, byl mezi nimi. No tak se bráchy ptám, co si o tom myslí, protože on se pohybuje v internetových obchodech. Brácha říkal, že je i taková praxe, že se opravdu vytvoří takováto emailová komunikace a pak se dosazují jen jména. Člověk si pak připadá něčím výjimečný a zajímá se více o nabídku. Nevím zda tohle byl ten případ, ale tady je vidět, v jakém světě žijeme. Svět plný klamu.

V sobotu jsem se tedy přihlásil na webinář, abych to napravil. Bylo to o nějakém poslechu speciálně individuálně vygenerované hudby, která má sloužit jako obdoba homeopatie a má podpořit úspěch v životě. JVČ nabízí jednu nahrávku v hodnotě 5000 Kč zdarma, ale s žádostí, že budu součástí výzkumu a řeknu, jaký měla léčba po dobu 21 dní na mě účinek. Tak že jsem na to přistoupil, řekl jim nějaké údaje o sobě a do sedmi dnů mi opravdu poslali pětiminutovou nahrávku nějakého upraveného šamanského bubnování. Řekl jsem si, že ze zvědavosti z to zkusím. Součástí webináře byl i prodej akcií tedy jedna za 20 000 Kč. Druhý den v neděli mi píše přímo JVČ že ho mrzí, že zrovna já jsme si nekoupil žádnou kacii, že je to super příležitost, jak hodně vydělat a jestli jsem pochopil jeho výklad na webináři? Tak jsem mu odepsal, že o té jejich praktice nic nevím a že na základě jednoho webináře si neumím udělat názor. Že jsem si ale objednal jejich zkušební nahrávku. Pak jsem se ho ptal, jak to že mě zmiňují v emailech? Jestli se o můj projekt Eden zajímají, nebo o mé psaní? Takto jsem se ho zeptal, ale odpověď žádná zatím nedorazila.

Každopádně šamanské bubnování poslouchám ze zvědavosti. Dvakrát za den a to před spaním a po probuzení. Začínal jsem dopoledne v pátek 17.1. Po první nahrávce jsem si připadal jako omráčený. Něco jako kdybych byl trochu připitý alkoholem. Bylo to cca v 10:30, co jsem si nahrávku poprvé pustil. Zrovna na to v 12:18 mi přišla radostná zpráva, že jsem byl přijat do zaměstnání programátora. Beru to ale jako časovou shodu dvou různých okolností. Každopádně je to zajímavá náhoda. JVČ žádal, abychom si vedli záznamy událostí, co se nám bude během léčby dít a že nesmí být ani jeden poslech vynechán. Tak se to snažím dodržovat, když už mi to poslali zdarma. První nahrávka mě trochu omráčila, ale ty další nahrávky už nic zvláštního nevnímám. V neděli 19.1.2020 jsem byl s řidičem číslo 2 v čajovně. Martin říkal, že JVČ zná, že do čajovny občas chodívá. Tak že jsem v čajovně JVČ mohl i osobně potkat. Ten svět je malý.

Další psaní asi budu pokračovat na nový PDF soubor...

Je 23.1.2020 23:12. Můj první den v práci byl souboj se spánkem. Jak jsem zvyklý na noční režim a teď jsem měl vstávat po čtvrté, tak jsem nakonec nespal. Každopádně tým je super a s administrativou prvního dne jsem se vypořádal :). Dostal jsem od šéfa zajímavou nabídku „Jirko, když budeš šikovný a podaří se ti sehnat v Budějovicích pár programátorů, tak tam založíme

pobočku.“. Na první den v zaměstnání docela neobvyklá nabídka.

Je 26.1.2020 18:11. Tak první dva dny šichty mám za sebou. Dělám skoro v nejmenším týmu, co jsem kdy pracoval. Tedy fyzicky je nás v kanceláři 5 a až přijde člověk, co teď marodí, tak nás bude 6. Menší tým už jsem byl snad jen já sám, když jsem dělal ve firmě hned po škole a to nebyl tým. Budova TCP připomíná něco jako bývalý hotel. Hotel, kde si firmy pronajímají kanceláře v podobě bytů. Tak že chodím do „bytu“, co má tři místnosti a kuchyně i záchod je na chodbě. Kuchyně je nějaký ten krok vzdálená, tak že mě kluci zaskočili svým „geniálním řešením“. Nad varnou konvicí je police, kde je asi 6 plastových lahví, které se jednou za týden naplní vodou. Trochu mi vrtalo hlavou tvrzení lidí, co říkají, že plastové lahve se nemají používat dlouhodobě, protože se pak něco škodlivého z nich uvolňuje. Firma, do které jsem nastoupil je zajímavá tím, že když je potřeba, tak i ředitel divize sedne k programování a programuje. To je zajímavé a ne docela běžné. Tým je dobrý. Jen doufám, že se tam nenajde zase někdo, kdo na mě bude zkoušet nějakou „esoterickou mentální manipulaci“.

Tak že každé ráno jedu cca 15 minut autobusem na nádraží, pak nějakých 65 minut vlakem do Písku a pak šupajdím pěšky z nádraží v Písku do TCP nějakých cca 35 minut. Cesta z TCP už je rychlejší, protože u TCP je hned přes silnici vlaková zastávka, odkud jedu do Protivína a tam mi za cca 3 minuty jede vlak na nádraží do Budějovic. Ale ta ranní procházka má něco do sebe. Nevede úplně vedle silnice a písek je docela pěkné město, tak že přijít ráno do kanceláře trochu provětraný není na škodu. Je to malá náhrada za dlouhé chození na poště. Je to zajímavá shoda okolností. Kamarád, který mi dohodil práci na poště, tak opustil poštu měsíc po tom, co jsem šel do Asseca. On dlouho studoval a nemohl najít práci. Nakonec se mu podařilo dostat se do peněžní společnosti, která dává lidem půjčky. Něco jako asi banka, ale není to přímo banka. Tam teď pracuje v SQL s daty a trochu se při tom učí i programovat. Není tam ale úplně spokojený co se týče mezilidských vztahů a i platu. No a teď se otevírá možnost, že by firma, ve které pracuje otevřela pobočku v Budějovicích. Ředitel divize, ve které pracuji mi nabídl, že tu v ČB otevřou pobočku, když budu šikovný a když se mi podaří sehnat dva programátory. Programátory je dnes těžké sehnat, ale tento kamarád mě napadl, že by o to možná stál. Do Javy bych ho mohl zasvětit a přemýšlet programátorsky se už učí teď. Dokonce by mu možná ani nevadilo jezdit do Písku. On je vyšší a méně oválný než já a šupajdili by jsme spolu každý den do práce a až by se sehnal třetí člověk z Budějovic, tak ten už by do Písku ani nemusel jezdit. Z „Operace Zuzka“ by se stala „Operace Doupě“ a místo přesunu do Prahy by se začalo budovat v Budějovicích, kde by chtěl údajně žít každý, nebo se to alespoň říká.

Je 30.1.2020 3:46. Pokračování mého spánkového experimentu způsobeného mou novou prací. Dnes jsem vstal sám bez buzení cca ve dvě hodiny ráno. Je to díky tomu, že jsem šel spát v šest večer a to tak, že „bez nucení a rád“. Moje směny probíhají tak, že každý den ráno v 4:51 mi jede autobus na nádraží z Máje a do práce se dostanu tak v 7:15. V tolik si zhruba zapisuji příchod každý den v práci. Potom se mi dny dělí na ty delší a kratší. Kratší den dělám cca 7 hodin a jedu domu vlakem cca v 15:04 přímo ze zastávku i firmy. Delší den má cca 9 hodin a jedu cca v 17:04. Spánek probíhá tak, že od pondělí funguji asi tímto stylem. V neděli po víkendu jsem usnul až asi v půl třetí ráno, tak že jsem spal cca jen dvě hodiny. V pondělí jsem tedy šel spát brzo a vstal jsem sám bez buzení v úterý cca v půl čtvrté. Úterý jsem měl dlouhou směnu a když jsem dorazil do Budějovic, řekl jsem si, že vytáhnu řidiče číslo 2 do čajovny a to se mi opravdu povedlo. Potřeboval jsem jít ven mezi lidi. No jo ale v úterý se to zase přetáhlo a já šel z čajovny v jedenáct v noci a zase sem usnul nějak v půl třetí, tak že jsme zase spal jen dvě hodiny. Ve středu jsem usnul už v šest večer a vstával ve dvě ráno. Tak že jsem sám vstal v tu dobu, kdy se předchozí den ještě snažím usnout.

Asi takhle nějak mám rozházené spaní. Naštěstí v práci exceluji a překvapuji ostatní svým dobrým výkonem. Už mě dva lidé chválili. Nikdo nečekal, že se do projektu dostanu tak rychle. Naštěstí alespoň práce mi jde i když ten spánek je divoký. Včera se mě tří lidé ptali na tu samou věc. Ptali se, proč jsem se nenechal zaměstnat v Budějovicích a proč jezdím do Písku? Tak jsem jim to nějak vysvětlil jako že jsme tu práci hledal původně narychlo kvůli finanční situaci, ale že se mi nakonec ten tým a firma docela zalíbila.

Ráno když vstupuji do TCP, tak v druhém patře jsou prosklené dveře s nadpisem „level 2“. V práci se mi sice daří dobře a překvapuji ostatní, ale s holkami je to horší. BDSM seznamka mi nepřinesla vůbec žádné zajímavé kontakty. Když nějaké napíšu sám, absolutně žádná neodpovídá. Když mi nějaká napíše sama, tak ze mě tahá email a většinou se jedná o nějaké přetahování někam jinam na jinou seznamku. Jeden můj kamarád se zná s člověk z porno průmyslu a ten mu prý tvrdil, že toto přetahování na jiné seznamky většinou dělají chlapi, co se vydávají za ženy. Dělají to kvůli provizím z těch seznamek. Psal jsem správcům seznamky BDSM, že jsem z těch výsledků zklamán a že uvažuji o tom, že zruším členství. Slečna mi odepsala, že musím si tam nahrát více fotek a být více aktivní, měnit si text popisu a hodně oslovovat ženy. Povídala že pokud se mi ani do 9 měsíců nepodaří cituji „zažít dobrodružství“, tak že mi vrátí peníze. No jo ale na tři měsíce mě to stálo cca 1000 Kč a 9 měsíců to bude v podstatě 3000 Kč i za nic. Do toho nepůjdu.

Jestli se mi podaří najít holku, tak potom budu moci vzpřímeně a statným krokem projít futrem „level 2“. Poslední dobou mě ale vlastně hodně zajímá ta práce a na ženy nějak nemám soustředění. Baví mě to tam. Líbí se mi ve firmě. Snad už tam vydržím.

Je 30.1.2020 5:22. Jsem ve vlaku na cestě do práce, která trvá cca hodinu a deset minut, protože v Protivíně se stojí asi 15 minut. Přemýšlel jsem čím se na těchto cestách zabavím, když nebudu pracovat. Dnes mě napadlo, že mám v kapse malý psací stroj. Můj starý chytrý telefon SonyEricsson Xperia Pro s pohodlnou vysouvací klávesnicí. Tak napsání tohoto textu mi zabralo už deset minut :).

...

Nějak teď nemám myšlenku co dalšího ve vlaku napsat. Dnes už jsem záznam provedl doma.

Je 30.1.2020 20:52. Desátý díl začíná být moc velký jako PDF soubor.

Proto přejdu na jedenáctý díl.

…

Je 2.2.2020 9:13. Jak jsem slíbil, tak doplním odkaz na další jedenáctý díl. Ještě sem jenom vložím poslední záznam, co mám sepsaný z vlaku z pátku:

Jsem ve vlaku a je 31.1.2020 5:23. Mám radost z firmy, kde pracuji. Vývojáři se staví k psaní testů podobně jako jsem to dělal na Eden. Lead programátor mi dokonce ukázal v SoapUI, jak se dá vytvořit testovací sekvence, což se podobá i jak to dělám v JKali Frameworku. Tedy nejsem tlačen do práce, která mi připadá neefektivní. Není nutné psát testy absolutně na všechno a povinně vždy tři druhý testů. Pak je tam vedoucí kanceláře a to je programátor, který pedantsky trvá na dobrém a přehledném psaní kódu, tak že člověk má radost z kvalitního postoje k projektům. Tím nemyslím jako technolog, který píše kostru a na zadání skoro nestáhne. Tím myslím že on sám programuje podle zadání a tak ví, jak by to mělo celkově vypadat. Vypadá to zatím na slibný tým. Na jednu stranu mě trochu mrzí, že jsem to v Assecu ukončil i když znova programuji v zaměstnání. Zahodil jsem budující se vztahy. Na druhou stranu člověk by si asi měl najít takovou práci, která mu bude sedět po všech stránkách. V Assecu jsem se i byl podívat toto pondělí. Vracel jsem jim talířek, který jsem našel v tašce a omylem jim ho sbalil, když jsem odcházel. Lide vypadají v pohodě. Místo mě tam sedí nějaká slečna a tester i fotbalista tam stále dělají.

Pokračování příběhu je v jedenáctém díle skoro s nepolitickým názvem „Příběhy rozcuchaného revolucionáře“ zde: http://jkali.cz/data/pribehy.pdf